

UOHSX00EUJB2

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-S0419/2019/TS

Brno 10. 06.2021

Číslo jednací: ÚOHS-18857/2021/461/DDa

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže ve správním řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS zahájeném z moci úřední dne 24. 2. 2020 podle § 78 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve spojení s § 46 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, § 7 zákona č. 395/2009 Sb., o významné tržní síle při prodeji zemědělských a potravinářských produktů a jejím zneužití, ve znění pozdějších předpisů a § 21 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů, jehož účastníky jsou společnost **MAKRO Cash & Carry ČR s.r.o.**, se sídlem Jeremiášova 1249/7, Stodůlky, 155 00 Praha 5, IČO 26450691 a společnost **METRO International AG**, se sídlem Neuhofstrasse 4, 6341 Baar, Switzerland, identifikační číslo CHE-106.918.894, obě právně zastoupené advokátní kanceláří Becker a Poliakoff, s.r.o., se sídlem Praha 1, U Prašné brány 1078/1, 110 00 Praha 1, IČO 250 98 039, vydává ve věci porušení ustanovení § 4 odst. 1, 2 písm. a) a i) zákona č. 395/2009 Sb., o významné tržní síle při prodeji zemědělských a potravinářských produktů a jejím zneužití, ve znění pozdějších předpisů, podle § 67 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, toto

rozhodnutí

I.

Účastníci řízení, společnost **MAKRO Cash & Carry ČR s. r. o.**, se sídlem Jeremiášova 1249/7, Stodůlky, 155 00 Praha 5, IČO 26450691 a společnost **METRO International AG**, se sídlem Neuhofstrasse 4, 6341 Baar, Switzerland, identifikační číslo CHE-106.918.894, se tím, že:

„v období od 1. 10. 2016 do 24. 2. 2020, jako nákupní aliance, sjednávali nebo udržovali v platnosti a uplatňovali smluvní podmínky v neprospěch dodavatelů uvedených v příloze I. tohoto rozhodnutí, a to tak, že společnost MAKRO Cash & Carry ČR s. r. o. vázala vzájemnou spolupráci se svými dodavateli na sjednání smlouvy o poskytování účetních služeb se společností METRO International AG, přičemž tímto jednáním byli dodavatelé omezeni v možnosti volby, zda nabízené služby společnosti METRO International AG chtějí využívat či nikoliv a v možnosti ovlivnit obsah této smlouvy, přičemž tyto jednostranně nevýhodné smluvní podmínky nebyly odpovídajícím způsobem kompenzovány ve prospěch dodavatelů uvedených v příloze I. tohoto rozhodnutí,“

dopustili přestupku podle § 8 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 4 odst. 1, 2 písm. a) zákona č. 395/2009 Sb., o významné tržní síle při prodeji zemědělských a potravinářských produktů a jejím zneužití, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož se odběratel, který má významnou tržní sílu, dopustí přestupku tím, že sjednává nebo uplatňuje smluvní podmínky, které vytvářejí výraznou nerovnováhu v právech a povinnostech smluvních stran.

II.

Účastníci řízení, společnost **MAKRO Cash & Carry ČR s.r.o.**, se sídlem Jeremiášova 1249/7, Stodůlky, 155 00 Praha 5, IČO 26450691 a společnost **METRO International AG**, se sídlem Neuhoferstrasse 4, 6341 Baar, Switzerland, identifikační číslo CHE-106.918.894, se tím, že:

„v období od 1. 10. 2016 do 24. 2. 2020, jako nákupní aliance, sjednávali nebo udržovali v platnosti a uplatňovali smluvní podmínky, na základě kterých, za shodně vymezené sjednané účetní služby, společnost METRO International AG získávala od dodavatelů uvedených v příloze I. bez ospravedlnitelného důvodu odlišné peněžní plnění v podobě procentuální sazby z každé fakturované částky za prodej potravin do maloobchodní sítě společnosti MAKRO“,

dopustili přestupku podle § 8 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 4 odst. 1, 2 písm. i) zákona č. 395/2009 Sb., o významné tržní síle při prodeji zemědělských a potravinářských produktů a jejím zneužití, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož se odběratel, který má významnou tržní sílu, dopustí přestupku tím, že diskriminuje dodavatele sjednáváním nebo uplatňováním rozdílných smluvních podmínek pro nákup nebo prodej služeb s nákupem nebo prodejem potravin souvisejících při srovnatelném plnění, bez spravedlivého důvodu.

III.

Podle ustanovení § 8 odst. 3 zákona č. 395/2009 Sb., o významné tržní síle při prodeji zemědělských a potravinářských produktů a jejím zneužití, ve znění pozdějších předpisů, se obviněné společnosti **MAKRO Cash & Carry ČR s.r.o.**, se sídlem Jeremiášova 1249/7, 155 00 Praha 5, IČO 264 50 691, za přestupky popsané ve výrocích I. a II., ukládá pokuta v úhrnné výši

83.123.000Kč

(slovy: Osmdesát tři milionů sto dvacet tři tisíce korun českých)

Pokuta je splatná do 90 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

IV.

Podle ustanovení § 8 odst. 3 zákona č. 395/2009 Sb., o významné tržní síle při prodeji zemědělských a potravinářských produktů a jejím zneužití, ve znění pozdějších předpisů, se obviněné společnosti **METRO International AG**, se sídlem Neuhofstrasse 4, 6341 Baar, Switzerland, identifikační číslo CHE-106.918.894, za přestupky popsané ve výrocích I. a II. ukládá pokuta v úhrnné výši

316.000Kč

(slovy: Tři sta šestnáct tisíc korun českých)

Pokuta je splatná do 90 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

V.

Podle ustanovení § 6 odst. 1 zákona č. 395/2009 Sb., o významné tržní síle při prodeji zemědělských a potravinářských produktů a jejím zneužití, ve znění pozdějších předpisů, se účastníkům řízení, společnosti **MAKRO Cash & Carry ČR s. r. o.**, se sídlem Jeremiášova 1249/7, Stodůlky, 155 00 Praha 5, IČO 26450691 a společnosti **METRO International AG**, se sídlem Neuhofstrasse 4, 6341 Baar, Switzerland, identifikační číslo CHE-106.918.894, zakazuje, aby ode dne právní moci tohoto rozhodnutí zneužívali svou tržní sílu způsobem popsaným ve výrocích I. a II. tohoto rozhodnutí.

VI.

Podle § 6a zákona č. 395/2009 Sb., o významné tržní síle při prodeji zemědělských a potravinářských produktů a jejím zneužití, ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení, společnosti **MAKRO Cash & Carry ČR s.r.o.**, se sídlem Jeremiášova 1249/7, 155 00 Praha 5, IČO 264 50 691, ukládá opatření k nápravě, a to

- i) ve lhůtě do 14 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí písemně informovat své dodavatele potravin o obsahu výroku I. a II. tohoto rozhodnutí;
- ii) ve lhůtě 6 měsíců od právní moci tohoto rozhodnutí zajistit, aby smluvní dokumentace sjednávaná s jejími dodavateli obsahovala popis systému centrálního zúčtování, včetně úkonů, které tento systém při administraci plateb za dodané zboží provádí.

Splnění nápravného opatření ad (i) doloží účastník řízení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže tím, že předloží Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí znění písemné informace o obsahu výroku I. a II. tohoto rozhodnutí a seznam

dodavatelů potravin s uvedením jejich jména a příjmení u osob fyzických, resp. obchodní firmy u osob právnických, a jejich identifikačního čísla, kterým byla tato informace odeslána. Splnění nápravného opatření ad (ii) doloží účastník řízení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže tím, že předloží Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže do 7 měsíců od právní moci tohoto rozhodnutí návrh smluvní dokumentace obsahující ustanovení o systému centrálního zúčtování s popisem fungování a jasně uvedenými parametry tohoto systému.

VII.

Podle § 6a zákona č. 395/2009 Sb., o významné tržní síle při prodeji zemědělských a potravinářských produktů a jejím zneužití, ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení, společnosti **METRO International AG**, se sídlem Neuuhofstrasse 4, 6341 Baar, Switzerland, identifikační číslo CHE-106.918.894, ukládá opatření k nápravě, a to

- i) ve lhůtě do 14 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí v součinnosti se společností MAKRO písemně informovat dodavatele společnosti MAKRO o obsahu výroku I. a II. tohoto rozhodnutí;
- ii) ve lhůtě 6 měsíců od právní moci tohoto rozhodnutí zajistit, aby smluvní dokumentace sjednávaná mezi společností MIAG a dodavateli společnosti MAKRO umožnila dodavatelům výběr dílčích služeb účetního charakteru.

Splnění nápravného opatření ad (i) doloží účastník řízení ve spolupráci se společností MAKRO Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže tím, že předloží Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí znění písemné informace o obsahu výroku I. a II. tohoto rozhodnutí a seznam dodavatelů potravin s uvedením jejich jména a příjmení u osob fyzických, resp. obchodní firmy u osob právnických, a jejich identifikačního čísla, kterým byla tato informace odeslána. Splnění nápravného opatření ad (ii) doloží účastník řízení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže tím, že předloží Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže do 7 měsíců od právní moci tohoto rozhodnutí návrh smluvní dokumentace upravující nabídku dílčích účetních služeb.

VIII.

Podle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů a podle § 93 odst. 1 písm. i) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve spojení s § 6 odst. 1 a 2 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výtěžku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se každému účastníkovi řízení, a to společnosti **MAKRO Cash & Carry ČR s.r.o.**, se sídlem Jeremiášova 1249/7, 155 00 Praha 5, IČO 264 50 691, a společnosti **METRO International AG**, se sídlem Neuuhofstrasse 4, 6341 Baar, Switzerland, identifikační číslo CHE-106.918.894, ukládá povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou

3.500 Kč

(slovy: tři tisíce pět set korun českých).

Paušální částka nákladů řízení je splatná ve lhůtě do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zahájení a průběh správního řízení

1. Na základě informací a podkladů získaných v průběhu šetření podnětu sp.zn. ÚOHS-P0491/2017/TS od dodavatelů potravin a společností MIAG C. V., Amsterdam NL, Branch Baar, se sídlem Neuhofstrasse 4, 6341 Baar, Switzerland, identifikační číslo CHE-116.305.167, nyní společnosti METRO International AG, se sídlem Neuhofstrasse 4, 6341 Baar, Switzerland, identifikační číslo CHE-106.918.894 (dále jen „**společnost MIAG**“) a společnosti MAKRO Cash & Carry ČR s. r. o., se sídlem Jeremiášova 1249/7, Stodůlky, 155 00 Praha 5, IČO 26450691 (dále jen „**společnost MAKRO**“) dospěl Úřad k tomu, že je dáno důvodné podezření pro porušení zákona č. 395/2009 Sb., o významné tržní síle při prodeji zemědělských a potravinářských produktů a jejím zneužití, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o významné tržní síle**“) ze strany účastníků řízení. Proto s účastníky řízení zahájil z moci úřední správní řízení o přestupku vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS (dále též „**správní řízení**“). Správní řízení bylo zahájeno dne 24. 2. 2020, kdy bylo účastníkovi řízení, společnosti MIAG, doručeno oznámení o zahájení řízení o přestupku. Informace a podklady získané v rámci šetření podnětu se po zahájení správního řízení staly součástí spisu řízení o přestupku.
2. Předmět řízení byl v oznámení o zahájení řízení o přestupku vymezen následovně:

„[Společnosti MAKRO a MIAG] jako nákupní aliance v souvislosti s nákupem potravin za účelem jejich dalšího prodeje nebo poskytováním služeb s tím souvisejících, na trhu potravin na území České republiky v období od 6. 3. 2016 doposud, sjednávaly a uplatňovaly smluvní podmínky v neprospěch dodavatelů a to tak, že společnost MAKRO podmiňovala vzájemnou spolupráci se svými dodavateli sjednáním, příp. udržením v platnosti rámcové smlouvy o poskytování služeb centrálního zúčtování se společností MIAG, přičemž pro řádné využívání služeb specifikovaných v rámcové smlouvě museli dodavatelé uzavřít smlouvu se spol. MIAG C. V., jejíž jednostranné smluvní podmínky nebyly odpovídajícím způsobem kompenzovány ve prospěch níže uvedených dodavatelů.“

dále

„[Společnosti MAKRO a MIAG] jako nákupní aliance v souvislosti s nákupem potravin za účelem jejich dalšího prodeje nebo poskytováním služeb s tím souvisejících, na trhu potravin na území České republiky v období od 6. 3. 2016 doposud, sjednávaly a uplatňovaly smlouvy, na základě kterých za shodně vymezené sjednané služby související s centrálním zúčtováním, společnost MIAG C. V. získávala bez ospravedlnitelného důvodu odlišné peněžní plnění v podobě procentuální sazby z obratu těchto dodavatelů:

1. [obchodní tajemství: dodavatel]
2. [obchodní tajemství: dodavatel]
3. [obchodní tajemství: dodavatel]
4. [obchodní tajemství: dodavatel]
5. [obchodní tajemství: dodavatel]
6. [obchodní tajemství: dodavatel]
7. [obchodní tajemství: dodavatel]
8. [obchodní tajemství: dodavatel]
9. [obchodní tajemství: dodavatel]
10. [obchodní tajemství: dodavatel]
11. [obchodní tajemství: dodavatel]
12. [obchodní tajemství: dodavatel]
13. [obchodní tajemství: dodavatel]
14. [obchodní tajemství: dodavatel]
15. [obchodní tajemství: dodavatel]
16. [obchodní tajemství: dodavatel]
17. [obchodní tajemství: dodavatel]
18. [obchodní tajemství: dodavatel]
19. [obchodní tajemství: dodavatel]
20. [obchodní tajemství: dodavatel]
21. [obchodní tajemství: dodavatel]
22. [obchodní tajemství: dodavatel]
23. [obchodní tajemství: dodavatel]
24. [obchodní tajemství: dodavatel]
25. [obchodní tajemství: dodavatel]
26. [obchodní tajemství: dodavatel]
27. [obchodní tajemství: dodavatel]
28. [obchodní tajemství: dodavatel]
29. [obchodní tajemství: dodavatel]
30. [obchodní tajemství: dodavatel]
31. [obchodní tajemství: dodavatel]
32. [obchodní tajemství: dodavatel]
33. [obchodní tajemství: dodavatel]
34. [obchodní tajemství: dodavatel]
35. [obchodní tajemství: dodavatel]
36. [obchodní tajemství: dodavatel]
37. [obchodní tajemství: dodavatel]
38. [obchodní tajemství: dodavatel]
39. [obchodní tajemství: dodavatel]
40. [obchodní tajemství: dodavatel]
41. [obchodní tajemství: dodavatel]
42. [obchodní tajemství: dodavatel]
43. [obchodní tajemství: dodavatel]
44. [obchodní tajemství: dodavatel]

45. [obchodní tajemství: dodavatel]

46. [obchodní tajemství: dodavatel]

47. [obchodní tajemství: dodavatel]

48. [obchodní tajemství: dodavatel]

49. [obchodní tajemství: dodavatel]

50. [obchodní tajemství: dodavatel]

3. Popsané jednání Úřad v oznámení o zahájení řízení o přestupku kvalifikoval jako přestupky podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona o významné tržní síle, ve spojení s § 4 odst. 1, 2 písm. a), e), i), shodného zákona, podle něhož se odběratel, který má významnou tržní sílu, dopustí přestupku tím, že sjednává nebo uplatňuje smluvní podmínky, které vytvářejí výraznou nerovnováhu v právech a povinnostech smluvních stran [písm. a)], a/nebo tím, že sjednává nebo uplatňuje platby nebo jiné protiplnění za přijetí potravin do prodeje [písm. e)], a/nebo v diskriminování dodavatele spočívajícím ve sjednání nebo uplatnění rozdílných smluvních podmínek pro nákup nebo prodej služeb s nákupem nebo prodejem potravin souvisejících při srovnatelném plnění, bez spravedlivého důvodu [písm. i)].
4. Obviněnými v tomto správním řízení jsou právnické osoby společnost MAKRO Cash & Carry ČR s. r. o. a společnost METRO International AG. Společnost MAKRO Cash & Carry ČR s.r.o., se sídlem Jeremiášova 1249/7, Stodůlky, 155 00 Praha 5, IČO 26450691, je součástí divize Cash & Carry skupiny Metro Group. Tato společnost byla zapsána do obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze, oddíl C, vložka 83051 dne 1. června 2001. Hlavním předmětem podnikání společnosti je zejména maloobchodní prodej potravinářského a nepotravinářského zboží a s ním související aktivity.
5. Druhou obviněnou společností je společnost METRO International AG, se sídlem Neuhofstrasse 4, 6341 Baar, Switzerland, identifikační číslo CHE-106.918.894. Společnost METRO International AG je akciovou společností založenou za účelem zúčtování dodavatelských faktur, včetně převzetí ručení za pohledávky jiných společností, zejména skupiny METRO Group; může těmito společnostem poskytovat půjčky, jakož i záruky a smlouvy o zárukách oproti třetím stranám k půjčkám, které byly těmito společnostem třetími stranami poskytnuty, kupovat, inzerovat, zatěžovat, spravovat a prodávat nemovitosti a podílet se na jiných společnostech. Společnost METRO International AG v průběhu předběžného šetření Úřadu dne 1. 10. 2018 vstoupila do veškerých práv a povinností společnosti MIAG C. V., Amsterdam NL, Branch Baar, se sídlem Neuhofstrasse 4, 6341 Baar, Switzerland, identifikační číslo CHE-116.305.167. Protože Úřad zahájil šetření věci se společností MIAG C. V. a obchodní jméno této společnosti se tak vyskytuje na převážné části dokumentů získaných v rámci správního řízení, používá Úřad v následujícím textu tohoto rozhodnutí jednotné označení - **společnost MIAG**.
6. Řízení o přestupku bylo zahájeno na základě informací získaných v rámci předběžného šetření, při kterém Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) vycházel z podnětu Potravinářské komory České republiky. Ta ve svém podání upozorňovala na jednání společnosti MAKRO, která údajně vyvíjela tlak na své dodavatele, aby tito uzavřeli zpoplatněnou spolupráci se společností MIAG. Na základě tohoto podnětu zahájil Úřad

ve věci v druhé polovině roku 2017 předběžné šetření, ve kterém zkoumal existenci nekalých obchodních praktik, ke kterým docházelo po účinnosti novely zákona o významné tržní síle č. 50/2016 Sb.

7. V předběžném šetření se Úřad zaměřil na získání informací, které by napomohly objasnit vytýkané jednání společností MAKRO a MIAG. Písemně tedy požádal tyto společnosti, aby se k doručenému podnětu vyjádřily a předložily podklady. Úřad se dále zajímal o vzájemné vztahy mezi oběma společnostmi. Následně Úřad oslovil vybraný vzorek dodavatelů společnosti MAKRO s žádostmi o poskytnutí informací a podkladů a provedl místní šetření u jednoho z dodavatelů společnosti MAKRO.
8. Po zahájení správního řízení Úřad doplnil dokazování o podklady získané od obou obviněných společností, jednalo se zejména o upřesnění jejich předchozích sdělení, předložení seznamu dodavatelů, kteří mají uzavřenou smlouvu se společností MIAG a odvádějí poplatek za službu, a také osvětlení cenotvorby u předmětné služby účetního charakteru. Úřad opětovně oslovil s dotazy a žádostmi o podklady dodavatele společnosti MAKRO. Dne 2. 9. 2020 proběhlo se zástupci společností MAKRO a MIAG ústní jednání, jehož průběh byl zaznamenán v protokolu o ústním jednání.¹
9. Na základě shromážděných důkazů dospěl Úřad k závěru, že se účastníci řízení dopustili porušení zákazu zneužití významné tržní síly, a proto dne 1. 2. 2021, vydal sdělení výhrad č. j. ÚOHS-00994/2021/461/DDa, v němž účastníkům řízení sdělil základní skutkové okolnosti případu, jejich právní hodnocení a odkazy na hlavní důkazy, které jsou obsaženy ve správním spisu. Dále Úřad účastníky řízení informoval o výši pokuty, kterou jim hodlal ve správním řízení uložit a současně jim poskytl lhůtu k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí a k podání námitek, příp. návrhů na doplnění dokazování.
10. Po vydání sdělení výhrad Úřad doplnil dokazování o návrhy předložené účastníky řízení a dále o podklady zpracované Úřadem týkající se vymezení trhu a tržní síly společnosti MAKRO a hospodaření společnosti MAKRO. S doplněnými podklady pro vydání rozhodnutí Úřad seznámil účastníky řízení při ústním jednání konaném dne 14. dubna 2021 a zároveň jim poskytl další lhůtu k vyjádření se k doplněným podkladům.

Námítky účastníků řízení k vedení správního řízení a procesnímu postupu

Námítky uplatněné při seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí

11. Při seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí dne 9. 3. 2021 účastníci řízení namítli, že jim nebylo ze strany Úřadu umožněno pořídit fotokopii ani opis či výpis podkladů a informací obsahujících utajenou identitu osob, které využily právo na utajení své identity ve smyslu ustanovení § 9 odst. 4 zákona o významné tržní síle.
12. K této námitce Úřad uvádí, že před nahlážením do spisové dokumentace sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS byl právní zástupce účastníků řízení poučen o tom, že se ve správním spisu

---

¹ Protokol o ústním jednání ze dne 2. 9. 2020 čísla listů: 1597-1660.

nacházejí odpovědi podnikatelů, kteří si vyznačili obchodní tajemství a uplatnili právo na utajení své identity. Dle ustanovení § 9 odst. 4 zákona o významné tržní síle, Úřad umožní po vydání sdělení výhrad osobám oprávněným k nahlížení do spisu seznámit se s těmito podklady a informacemi pouze v podobě, která nezmaří účel utajení identity osoby, která podklady poskytla.

13. Prakticky to znamená, že Úřad je povinen dokumenty s utajenou identitou po vydání sdělení výhrad ošetřit takovým způsobem, že účastníkům řízení bude zpřístupněn obsah dokumentů v rozsahu, ve kterém lze utajit totožnost podnikatele, který podklad poskytl, ale zároveň v rozsahu, který umožní seznámit se i s částmi obsahujícími obchodní tajemství. Zároveň však platí, že na tyto dokumenty se nevztahuje ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu, účastníci řízení proto z těchto dokumentů nebo jejich částí nemohou pořizovat fotokopie, výpisy ani opisy.²
14. Právě popsáním způsobem Úřad při nahlížení do spisu postupoval a o tomto postupu poučil i právního zástupce účastníků řízení.³ Dokumenty, které obsahovaly utajenou identitu a zároveň obchodní tajemství, byly Úřadem vhodně ošetřeny a předloženy účastníkům řízení k nahlédnutí. Fotokopie, výpisy a opisy však z těchto dokumentů nemohly být pořízeny.

Námítky k okruhu oslovených dodavatelů a ke způsobu dotazování dodavatelů ze strany Úřadu

15. Účastníci řízení uvedli, že ze správního spisu není jasné, jaká hlediska vedla Úřad k rozhodnutí, kterého dodavatele oslovit a kterého ne. Přitom znalost tohoto klíče je nutná pro posouzení, zda Úřad postupoval při výběru dodavatelů nestranně. Zároveň se domnívali, že postup Úřadu je ve vztahu k výběru okruhu oslovených dodavatelů, stejně jako k rozšíření počtu oslovených dodavatelů, nepřezkoumatelný.
16. Účastníci řízení dále vyjádřili domněnku, že dodavatelé potravin byli ze strany Úřadu dotazováni tendenčně. Výzvy Úřadu adresované osloveným dodavatelům potravin byly koncipovány tak, že dodavatelé potravin mohli již ze samotných přípisů Úřadu nabýt dojmu, že ze strany účastníků řízení, zejména společnosti MAKRO, došlo k nějakému zakázanému jednání.
17. Účastníci řízení Úřadu vytkli, že jeho žádosti o informace jsou formulovány sugestivně a v dodavatelích vyvolávají pochybnosti nebo obavy z řádnosti jejich spolupráce se společností MAKRO. Otázky položené dodavatelům potravin v sobě údajně obsahují skrytou odpověď, která je ze strany Úřadu očekávána a která může podpořit Úřadem zastávané podezření. Účastníci řízení se proto zásadně ohradili proti uvedenému způsobu dotazování dodavatelů potravin, které je dle jejich názoru nezákonné. Odpovědi dodavatelů na takto položené dotazy by neměly být ze strany Úřadu vůbec zohledněny.⁴

---

² Zák. č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), § 21c, odst. 3.

³ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1904-1979.

⁴ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1985-1986.

18. Úřad předně konstatuje, že obviněné společnosti vznesly shodné námitky v průběhu správního řízení, a to ve svém vyjádření ze dne 15. 06. 2020⁵. K těmto námitkám se Úřad vyjádřil bezprostředně přípisem č. j. ÚOHS-18320/2020/461/DDa, ze dne 24. 6. 2021.
19. K výběru oslovených dodavatelů Úřad uvádí, že na počátku každého šetření podnětu postupuje tak, že z doručeného seznamu smluvních partnerů příslušného odběratele náhodně vybírá dodavatele a prostřednictvím písemného dotazování ověřuje tvrzení obsažená v podnětu. Vzhledem k tomu, že účelem veřejnoprávní regulace ochrany slabší smluvní strany je ve většině případů postihovat plošné nekalé obchodní praktiky, obrací se Úřad na širší vzorek dodavatelů. Ze všech dodavatelů příslušného obchodního řetězce pak Úřad náhodně vybírá vzorek oslovených dodavatelů a to tak, aby se jednalo o zástupce ze všech kategorií, tedy velké, střední i malé dodavatele, včetně regionálních mikro dodavatelů. Tím, že je osloven pouze vzorek dodavatelů, se Úřad mj. snaží vyhovět zásadě obsažené v § 6 správního řádu, že je třeba postupovat tak, aby dotčené osoby zatěžoval co nejméně.
20. Při samotném výběru dodavatelů není v možnostech Úřadu odhadnout, které podklady a informace budou svědčit ve prospěch nebo neprospěch obviněných společností. Obecně lze říci, že dodavatelé, stejně jako obchodní řetězce, mají zájem na tom udržet si svého obchodního partnera a navázaný obchodní vztah, tudíž lze těžko předpokládat, že informace, které o svém smluvním partnerovi poskytují, budou záměrně negativní a poškozující.
21. Námitce, že otázky jsou záměrně formulovány tak, aby v dodavatelích vyvolávaly pochybnosti o řádnosti spolupráce s obchodním řetězcem, či jsou záměrně sugestivní, nelze přisvědčit. Úřad konstatuje, že účelem jeho činnosti je veřejnoprávní regulace. Optikou účastníků řízení by tak bylo možné tvrdit, že je zcela zbytečné využívat některá vyšetřovací oprávnění Úřadu, protože již ze skutečnosti, že jsou využívány veřejným regulátorem, plyne podezření na nezákonnost jednání šetřeného subjektu. Takto samozřejmě činnost Úřadu vnímat nelze. Na jedné straně je Úřad povinen vykonávat svou dozorovou pravomoc na základě zákona, na straně druhé všem zúčastněným zákon přiznává práva a povinnosti, o kterých Úřad ve všech svých dokumentech opětovně všechny dotčené subjekty poučuje.
22. Povinností Úřadu je při využívání vyšetřovacích oprávnění sdělit, jaký je předmět a účel šetření Úřadu. Proto jsou pravidelně v žádostech o informace a podklady uvedena příslušná ustanovení zákona o významné tržní síle, o která Úřad opírá svá podezření z možného porušení zákona. Této povinnosti Úřadu pak zrcadlově odpovídá právo subjektu, na který se Úřad se žádostmi obrací, znát předmět šetření a jeho účel. Tvrzení účastníků řízení o tom, že dotazy Úřadu záměrně vyvolávají dojem, že jednání obchodních řetězců je protizákonné, jsou zavádějící.
23. Dodavatelé jsou v žádostech Úřadu dostatečně upozorněni na následky poskytnutí nepravdivých podkladů a informací, které jsou po nich ze strany Úřadu vyžadovány. Veškeré jednotlivé dotazy jsou formulovány jako věty tázací. Při pokládání jednotlivých otázek osloveným dodavatelům postupuje Úřad tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nebudou

---

⁵ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listu: 1408-1432.

důvodné pochybnosti. Z tohoto důvodu se některé otázky opakují v několika variantách, aby tak Úřad pomocí těchto odpovědí ověřil skutečnou podstatu prověřované věci.

24. Správní řízení, resp. správní trestání je na rozdíl od řízení trestního, ovládáno zásadou písemnosti. Dle ustanovení § 15 odst. 1 správního řádu se jednotlivé úkony v řízení činí písemně, pokud zákon nestanoví jinak nebo pokud to nevylučuje povaha věci. Ačkoliv se jedná o nejjednodušší formu, kterou lze dojít k řádnému objasnění věci, kdy účastníkům řízení ani třetím osobám nevznikají zbytečné náklady, má tato forma opatřování důkazů své limity. Ty spočívají především ve vznikajících nejasnostech o povaze dotazů Úřadu, ale i odpovědí, nemožnosti bezprostřední reakce na neúplnou odpověď apod. Úřad tak ve snaze o co nejobektivnější zjištění věci, oslovuje široký okruh dodavatelů formou kladení různorodých otázek, které se mohou vzájemně překrývat. Odpovědi na otázky Úřadu však stále zůstávají důležitým vodítkem pro řádné objasnění věci a zcela legitimním nástrojem správního práva pro zjištění skutkového stavu.
25. Právní teorie spojuje zakázané sugestivní a kapciozní otázky s ústním jednáním, typicky s výslechy. Primárním účelem takovýchto otázek je navést vyslýchaného zejména pomocí časového tlaku, tedy v co možná nejkratším možném časovém úseku, k očekávané odpovědi. Dotazy Úřadu, proti kterým se účastníci řízení ohrazují, jsou kladeny běžnou tázací větou, absentuje v nich časový nátlak, který by v oslovených vyvolával popisované sugestivní pocity či dotazované záměrně ponoukal k poskytnutí nepravdivých odpovědí. Každý dotazovaný má dostatek času (obvykle cca 30 dnů), aby svoje odpovědi zvážil a odpověděl pravdivě a nestranně. Za tímto účelem je ze strany Úřadu dostatečně poučen. Mimo to jsou dodavatelé Úřadem vždy žádáni, aby svá tvrzení podložili reálnými listinnými podklady a osvědčili tak Úřadu pravdivost svých tvrzení.
26. Smyslem každého řízení je objektivní posouzení daného případu a zjištění všech okolností důležitých pro ochranu veřejného zájmu. V případě řízení o uložení určité povinnosti zahájeného z moci úřední musí správní orgán vystupovat nestranně a zjišťovat skutečnosti, které jsou ve prospěch i neprospěch toho, komu má být tato povinnost uložena. Těmto zásadám se Úřad snažil dostát i v tomto správním řízení.

Námítky ke změně popisu skutků a rozhodného období, ve kterém mělo docházet k páchání skutků, námítky ke změně právní kvalifikace

27. Účastníci řízení se k otázce vymezení skutku a právní kvalifikaci vyjádřili prostřednictvím svého přípisu ze dne 12. 3. 2021, ve kterém kromě jiného uvedli, že Úřad v rámci správního řízení nepostupoval nestranně a v souladu s relevantními právními předpisy, protože neinformoval účastníky řízení o změně právní kvalifikace prošetřovaného jednání, ani o změně popisu skutků a jejich podstatného rozšíření. Tím měl účastníkům řízení bránit v možnosti vyjadřovat se k otázkám skutečně prošetřovaným ze strany Úřadu po celé období vedení správního řízení, až do sdělení výhrad.⁶ Dále účastníci namítli, že Úřad vymezil skutky netransparentně a v rozporu se zákonem, protože o změně skutkové věty byli účastníci řízení

⁶ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1982.

informování až ve sdělení výhrad. Účastníci řízení dále Úřadu vytkli, že je v průběhu správního řízení neinformoval o změně právní kvalifikace.

28. Změnu ve vymezení skutku považovali účastníci řízení za zcela zásadní, neboť jejím prostřednictvím došlo k rozšíření počtu dodavatelů, kteří měli být jednáním obviněných zasaženi, a to na všechny dodavatele, kteří mají uzavřenou smlouvu se společností MIAG. Podle názoru účastníků řízení jsou skutky popsané ve sdělení výhrad naprosto odlišné od skutků popsaných v oznámení o zahájení řízení o přestupku. V této souvislosti účastníci řízení citovali rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, č. j. 1 Afs 58/2009-541. Uvedeným jednáním tak podle účastníků řízení došlo k jejich zkrácení na právech, zejména právu na spravedlivé řízení a právu na účinnou obhajobu, která jsou garantována v ustanovení čl. 38 Listiny základních práv a svobod (dále jen „LZPS“) a čl. 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a svobod (dále jen „EÚLP“).⁷
29. K těmto námitkám Úřad uvádí, že na počátku samotného správního řízení Úřad disponoval pouze vstupními informacemi potřebnými pro závěr, že je dáno důvodné a objektivizované podezření na porušení zákona – tomu odpovídalo i vymezení předmětu správního řízení. Během správního řízení Úřad získal další informace a podklady, které jej vedly k tomu, že následně došlo k upřesnění předmětu správního řízení tak, aby tento reflektoval provedené dokazování. V okamžiku zahájení řízení o přestupku Úřad z povahy věci zpravidla nemůže prostřednictvím skutkové věty popsat veškeré detaily šetřeného jednání, ale ani identifikovat celý okruh subjektů, které mohly být šetřeným jednáním dotčeny. Vzhledem k tomu, že v rámci předběžného šetření nejsou podezřelým šetřeným subjektům, resp. jejich právním zástupcům přiznána téměř žádná procesní práva, není žádoucí, aby správní orgán shromažďoval důkazy nad míru potřebnou k závěru o důvodném podezření. Těžiště dokazování naopak leží v procesním stadiu po zahájení řízení o přestupku, kdy jsou již účastníkům řízení přiznána procesní práva v celé šíři.
30. K formulaci a upřesnění skutkové věty tedy Úřad konstatuje, že ve sdělení výhrad došlo toliko k upřesnění doby páchaní přestupků, některých nuancí šetřeného jednání a okruhu dotčených dodavatelů. Veškeré tyto údaje Úřad zjistil z dokazování učiněného po zahájení řízení o přestupku. Povaha jednání, způsob jednání, časové období, ale i způsobený následek a část dotčených dodavatelů byla v upřesněných skutkových větách zachována. K pozdějšímu upřesnění předmětu řízení, a to i ve sdělení výhrad, může dojít, když jsou účastníkům řízení zachována jeho práva na spravedlivý proces, jako tomu bylo v dané věci⁸.
31. Úřad se proto domnívá, že procesní práva účastníků řízení plynoucí z EÚLP byla zachována a po celou dobu správního řízení jim nebyla žádným způsobem odňata. Lze tedy pouze souhlasit s Nejvyšším správním soudem, o jehož názor opírají obviněné společnosti své námitky: „*Upřesněním předmětu řízení nesmí dojít k jeho zásadnímu rozšíření nebo změně*

⁷ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1986.

⁸ Srov. např. rozsudek NSS č. j. 8 Afs 25/2012 – 351 ze dne 29. 1. 2015 nebo č. j. Afs 58/2009 - 541 ze dne 31. 03. 2010.

*oproti jeho vymezení v oznámení o zahájení správního řízení...“.*⁹ K rozšíření ani změně předmětu správního řízení ze strany Úřadu nedošlo.

32. Úřad nesouhlasí ani s tím, že by účastníci řízení utrpěli na svých právech v důsledku změny právní kvalifikace, kterou Úřad provedl ve sdělení výhrad. V první řadě je nutné zdůraznit, že správní orgán je povinen informovat účastníky správního řízení o změně právní kvalifikace. Toto Úřad učinil prostřednictvím vydání sdělení výhrad. Nadto je třeba doplnit, že Úřad z původně kvalifikovaných skutků, ve kterých bylo spatřováno naplnění skutkových podstat podle § 4 odst. 1, 2 písm. a), e), i) zákona o významné tržní síle, ve sdělení výhrad ponechal právní kvalifikaci pouze podle § 4 odst. 1, 2 písm. a), i) zákona o významné tržní síle. Vypustil tedy právní kvalifikaci skutku I. podle § 4 odst. 1, 2 písm. e) zákona o významné tržní síle. Žádnou právní kvalifikaci, která by mohla vést na straně šetřených subjektů ke změně procesních obran nebo k návrhu na doplnění dokazování, nepřidal. Účastníci řízení přitom měli dostatečný časový prostor, aby se k této změně vyjádřili.
33. Účastníci řízení dále ve svém vyjádření ze dne 12. 3. 2021 namítli, že Úřad ve sdělení výhrad upravil období, ve kterém mělo docházet k vytýkanému jednání, odlišně od oznámení o zahájení řízení o přestupku.
34. V oznámení o zahájení správního řízení Úřad vymezil skutky období od „6. 3. 2016 doposud“. Na základě provedeného dokazování ve sdělení výhrad upřesnil období, ve kterém docházelo k vytýkanému jednání, období od 1. 10. 2016 do 24. 2. 2020. Nutno dodat, že datum 1. 10. 2016 plyne z podrobnějších důkazů, které si Úřad v průběhu správního řízení obstaral. Datum ukončení skutku je dán počátkem zahájení správního řízení a vychází z právní teorie o tzv. přetržení skutku. V době zahájení řízení o přestupku Úřad nezná přesný okamžik přetržení skutku, ke kterému dojde až doručením oznámení o zahájení správního řízení posledního účastníku správního řízení. Proto byl skutek v oznámení o zahájení správního řízení vymezen neurčitým pojmem „doposud“. Navíc tímto upřesněním spočívajícím ve zkrácení doby trvání skutku nemohlo dojít ke zhoršení postavení účastníků řízení.
35. Pokud jde o námitky účastníků řízení, že tímto postupem došlo ke zkrácení na jejich procesních právech, tyto je nutné odmítnout. Přetržení skutku zahájením řízení o přestupku totiž jednoznačně časově ohraničuje jednání, jež má být předmětem následného správního řízení a tím dává obviněnému jistotu, na jaké skutkové okolnosti v něm má zaměřit svou obhajobu a že nebude v budoucnu postižen za totéž jednání (rozhodnutí Krajského soudu v Brně č. j. 30 Afs 28/2018-373 ze dne 25. 11. 2020).
36. Důvodem pro upřesnění vymezení trvání skutků tak není ani účastníky řízení tvrzená důkazní nouze, naopak ve správním spise se nacházejí podklady o vytýkaném jednání až do konce roku 2020.

---

⁹ Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, č. j. 1 Afs 58/2009-541.

37. Obviněné společnosti současně se svými námitkami ke sdělení výhrad doručily Úřadu návrhy na doplnění dokazování. O většinu návrhů na dokazování Úřad doplnil podklady pro vydání rozhodnutí a s tímto účastníky řízení seznámil při ústním jednání ze dne 14. 4. 2021.
38. Z předložených návrhů na doplnění dokazování Úřad neakceptoval pouze následující. Důkaz uvedený v podání ze dne 12. 3. 2021 pod číslem 1. nazvaný „*Prezentace Mgr. Jany Zmeškalové na téma Významná tržní síla, aktuality a elektronizace smluv publikovaná na Svatomartinské konferenci Úřadu, 14. 11. 2019*“. Ředitelka Odboru metodiky a kontroly tržní síly ve své prezentaci uvedla příkladný výčet nekalých obchodních praktik, kterými se Úřad ve své rozhodovací praxi do té doby zabýval a které bývají zpravidla problematické. Ze skutečnosti, že v prezentaci nebyla obsažena v tomto správním řízení šetřená praktika, účastníci řízení dovozují závěr o zákonnosti jejich počínání. Takový závěr však z prezentace učinit nelze, stejně jako jej nelze učinit z demonstrativního výčtu skutkových podstat uvedených v § 4 odst. 2 zákona o významné tržní síle. Účelem prezentace předestřené v rámci workshopu k otázkám významné tržní síly bylo seznámit přítomné s praktickou aplikací zákona a přiblížit jim, jak Úřad vnímá jednání subjektu na trhu s potravinami. Cílem prezentace rozhodně nebylo vyjadřovat se ke konkrétně šetřeným kauzám či stanovit přesné výčty nekalých praktik. Protože prezentace žádným způsobem nepřispívá k prokázání či vyvrácení viny účastníků správního řízení, nestala se podkladem pro vydání rozhodnutí.
39. Dalším návrhem účastníků řízení, o který Úřad nedoplnil dokazování, byl podklad označený v podání ze dne 12. 3. 2021 číslem 3. a názvem „*Tisková zpráva společnosti Gfk*“. Účastníci řízení prostřednictvím této tiskové zprávy vydané dne 6. 9. 2017 poukazovali na skutečnost, že koncem roku 2016 společnost MAKRO disponovala se svými 13 provozovny tržním podílem pouze ve výši [*obchodní tajemství: hodnota tržního podílu*] celkového podílu všech prodejen potravin na území České republiky. Jelikož se ale zpráva této společnosti opírala o data získaná před obdobím roku 2016, dospěl Úřad k závěru, že nikterak s tímto řízením nesouvisí a uvedené podklady z tohoto důvodu neakceptoval. K tomuto návrhu lze ještě poznamenat, že ve sdělení výhrad Úřad také využil podklady společnosti GFK, nicméně jednalo se o zprávu z října roku 2020, která se opírala o data shromážděná za období roku 2018-2020, tedy za období, ve kterém se účastníci řízení dopouštěli vytýkaného jednání.
40. V podání ze dne 26. 4. 2021 účastníci řízení navrhli doplnit dokazování o 1) vybrané finanční ukazatele roční - Maloobchod prostřednictvím internetu nebo zásilkové služby (CZ-NACE 47.91) a 2) vybrané finanční ukazatele roční - Velkoobchod s potravinami, nápoji a tabákovými výrobky (CZ-NACE 46.3). Ani o tyto návrhy Úřad nedoplnil podklady pro vydání rozhodnutí. Účastníky řízení vybraná odvětví CZ-NACE 46.3 a 47.91 Úřad nevyužívá, protože tato odvětví v rámci publikovaných statistik nerozlišují specializované a nespécializované prodejny; v případě odvětví CZ-NACE 47.91 pak v této kategorii nejsou rozlišeny potraviny a nepotravinářské výrobky. Využitím navržených kategorií by tedy došlo k podstatnějším zkreslení trhu. Naopak odvětví CZ-NACE 47.11 využívané Úřadem nejlépe odpovídá charakteristice šetřeného trhu. Tento trh zahrnuje pouze nespécializované prodejny (tzv. *one-stop shopy*) a z podrobnějších statistik Českého statistického úřadu lze dále zjistit, jaká část tohoto trhu připadá na potraviny. Úřad při vymezování trhu a postavení jednotlivých

subjektů na něm usiluje o co nejpřesnější vymezení. S ohledem na uvedené proto tyto dva návrhy účastníků řízení neakceptoval.

II. Použité právní předpisy

41. Při vyhodnocení, která znění hmotněprávních a procesních předpisů, jsou rozhodná v tomto správním řízení, vycházel Úřad z toho, že vytýkaná jednání účastníků řízení považuje za trvající přestupky, které jsou časově omezeny obdobím od 1. 10. 2016 do zahájení správního řízení; správní řízení o nich bylo zahájeno dne 24. 2. 2020. Tyto časové údaje jsou proto rozhodující pro aplikaci příslušného znění právní úpravy.
42. Podle § 2 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „**zákon o odpovědnosti za přestupky**“) se odpovědnost za přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku, přičemž podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější. Dále podle § 2 odst. 3 téhož zákona platí, že *jestliže se zákon změní během páchaní přestupku, použije se zákon, který je účinný při dokončení jednání, kterým je přestupek spáchán*.¹⁰ Proto se u posuzovaného jednání použije hmotněprávní úprava zákona o přestupcích a zákona o významné tržní síle, která byla účinná v době ukončení vytýkaného jednání, ledaže by pozdější úprava byla pro účastníka řízení příznivější.
43. Poslední legislativní novely zákona o významné tržní síle, byly provedeny zákonem č. 104/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů a zákonem č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích, které nabyly účinnosti dne 1. 7. 2017, tj. přede dnem 24. 2. 2020. Tyto novely ve vztahu k jednání účastníků řízení nepřinesly žádné příznivější změny.
44. Dne 27. 5. 2020 nabyl účinnosti derogační náleží Ústavního soudu ze dne 7. 4. 2020, sp. zn. Pl. ÚS 30/16 vyhlášený ve Sbírce zákonů pod č. 254/2020, který zákon o významné tržní síle změnil tím, že zrušil část ustanovení § 3a. Vzhledem k tomu, že se jednalo pouze o hmotněprávní změnu, tato změna nemá vliv na aplikaci procesních ustanovení zákona. I přesto Úřad v navazujícím správním řízení procesně postupoval podle zákona o významné tržní síle v aktuálním a účinném znění, tedy ve znění nálezu č. 254/2020 Sb.
45. Správní řízení bylo zahájeno za přestupkového zákona ve znění zákona č. 285/2018 Sb., účinného od 1. 1. 2019, přičemž v průběhu správního řízení byl přestupkový zákon dále dvakrát změněn, a to derogačními náleží Ústavního soudu. První změnu znění přestupkového zákona přinesl derogační náleží Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 15/19 vyhlášený ve Sbírce zákonů pod č. 54/2020, s účinností od 26. 2. 2020, který zrušil větu první ustanovení § 112 odst. 2 přestupkového zákona. Další změnu přestupkového zákona pak

¹⁰ Pokud by došlo k úplnému odstranění závadného stavu, pak se použije § 2 odst. 4 písm. c) téhož zákona, podle něhož „(j)estliže se zákon změní během páchaní trvajícího přestupku, použije se zákon účinný v době, kdy došlo k odstranění protiprávního stavu“.

zakotvil derogační náleží Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 4/20 vyhlášený ve Sbírce zákonů pod č. 325/2020 s účinností od 22. 7. 2020, který následně zrušil celé ustanovení § 112 odst. 2 přestupkového zákona. Toto ustanovení se však týká zániku odpovědnosti za přestupek, která je upravena samostatně v zákoně o významné tržní síle a v předmětném správním řízení se tak neaplikovalo. Úřad ve správním řízení postupuje podle přestupkového zákona v jeho aktuálním a účinném znění, tj. ve znění náleží č. 325/2020 Sb.

46. Z pohledu procesně právní úpravy se k řízení o přestupku vedle zákona o odpovědnosti za přestupky a zákona o významné tržní síle použije též zákon o ochraně hospodářské soutěže a subsidiárně správní řád.
47. V případě procesního práva platí obecná zásada, podle které nové procesní právo (jeho změny) platí ode dne nabytí účinnosti nové právní úpravy i pro řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti s tím, že právní účinky úkonů, které v řízení nastaly přede dnem nabytí účinnosti, zůstávají zachovány, pokud přechodná ustanovení nestanoví něco jiného.¹¹
48. V případě zákona o významné tržní síle jsou přechodná ustanovení změnových zákonů irelevantní, neboť v období od zahájení správního řízení nedošlo ke změně tohoto právního předpisu. Pokud jde o změny zákona o odpovědnosti za přestupky, zákon č. 173/2018 Sb. sice přechodné ustanovení obsahuje, toto se ale týká pouze jednání soudce Ústavního soudu; pro zdejší řízení je proto irelevantní. Poslední novela zákona o ochraně hospodářské soutěže nabyla účinnosti 1. 9. 2017 (zákon č. 262/2017 Sb.), tedy ještě před zahájením správního řízení. Po celou dobu správního řízení se tak používá aktuálně účinné znění zákona o ochraně hospodářské soutěže.
49. Pokud jde o novelizaci zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), tak k 1. 2. 2020 nabyl účinnosti zákon č. 12/2020 Sb., jenž pozměnil některá ustanovení správního řádu. Změny se týkají § 6 odst. 2 správního řádu, v němž se věty druhá až čtvrtá nahrazují následujícími větami: „Správní orgán opatřuje podklady přednostně s využitím úřední evidence, do níž má přístup. Podklady od dotčené osoby vyžaduje jen tehdy, stanoví-li tak právní předpis.“ V souvislosti s výše uvedenou změnou se ruší § 71 odst. 4 správního řádu týkající se lhůt pro vydání rozhodnutí, a taktéž § 79 odst. 7 správního řádu upravující náklady řízení. Dne 21. 4. 2021 došlo k další novelizaci správního řádu, a to zákonem č. 403/2020 Sb., účinným od 1. 1. 2021. Ve vztahu ke správnímu řádu tento zákon neobsahuje žádné přechodné ustanovení, Úřad proto postupuje podle správního řádu v aktuálním a účinném znění, tj. ve znění zákona č. 403/2020 Sb.
50. Předmětné správní řízení bylo zahájeno před výše uvedenou novelizací správního řádu, bude se proto postupovat dle obecné zásady uvedené shora.
51. Dne 17. dubna 2019 byla přijata směrnice 2019/633 o nekalých obchodních praktikách mezi podniky v zemědělském a potravinovém řetězci (dále jen „**Směrnice**“), jejímž primárním účelem je přijetí minimálního unijního standardu ochrany proti nekalým obchodním

¹¹ Viz usnesení Ústavního soudu ze dne 2. 2. 2006, sp. zn. II ÚS 512/05, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 15. 12. 2004, sp. zn. 21 Cdo 1556/2004 a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2007, sp. zn. 1 Azs 55/2006.

praktikám mezi podniky v zemědělském a potravinovém řetězci. Podle Směrnice jsou členské státy povinny přijmout a zveřejnit právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se Směrnicí do 1. 5. 2021 s tím, že tyto předpisy budou použity nejpozději od 1. 11. 2021¹². Česká republika do dnešního dne Směrnicí do českého právního řádu netransponovala.

52. Ačkoliv ustanovení Směrnice nebyla doposud transponována do českého právního řádu, musí Úřad její existenci při svém rozhodování zohlednit¹³. Jedná se o tzv. nepřímý účinek směrnice, který spočívá v povinnosti správního orgánu, vykládat za použití svých výkladových metod vnitrostátní právo ve světle znění a účelu směrnice tak, aby bylo dosaženo výsledku, který směrnice sleduje. Odkázat lze také na judikaturu Krajského soudu v Brně ve věci Regiojet a.s.¹⁴, ze které vyplývá, že směrnice, které doposud nebyly transponovány do právního řádu členských států, zakládají nepřímý účinek a je proto povinností správního orgánu vykládat národní právo eurokonformně. Směrnice vstoupila v platnost dne 30. 4. 2019, Úřad tak je ve správním řízení povinen provést eurokonformní výklad vnitrostátního práva, tj. takový, který nejvíce dosáhne výsledku, který uvedená směrnice sleduje. Tento postup Úřadu potvrdil i jeho předseda v rozhodnutí ze dne 21. 4. 2021, č. j. ÚOHS-10412/2021/164/Aši.
53. Cílem Směrnice je stanovení minimálního unijního standardu k eliminování zjevně nekalých obchodních praktik. Směrnice tedy udává jakési minimum regulace, které má zákonodárce při její transpozici do vnitrostátní úpravy obsáhnout. V bodu 1, 39 a 40 recitálu Směrnice je pak výslovně uvedeno, že se jedná o minimální standard ochrany, přičemž členské státy mohou ponechat v platnosti nebo zavést přísnější vnitrostátní pravidla zajišťující vyšší úroveň ochrany proti nekalým obchodním praktikám, nebo i pravidla, která do oblasti působnosti Směrnice nespádají, a to za podmínky, že jsou tato pravidla přiměřená. Pravidla mohou překračovat rámec Směrnice, pokud jde o velikost odběratelů a dodavatelů, ochranu odběratelů, rozsah produktů a služeb. Rovněž lze překročit rámec zakázaných nekalých obchodních praktik z hlediska jejich počtu a druhu, neboť seznam zakázaných nekalých obchodních praktik uvedený ve Směrnicí je dle čl. 1 Směrnice minimální.
54. V kontextu právě uvedeného se Úřad zabýval tím, zda česká právní úprava v otázkách subjektů, na které dopadá (osobní působnost), obsahu pojmu „potravina“ a výčtu nekalých obchodních praktik koresponduje s tím, jak jsou tyto instituty vymezeny Směrnicí. Při srovnání osobní působnosti dle Směrnice a zákona o významné tržní síle je zřejmé, že Směrnice je oproti zákonu o významné tržní síle přísnější právní úpravou, která počítá s postihem podstatně širší škály a většího množství subjektů činných v zemědělském a potravinovém řetězci. Zároveň však Směrnice dopadá na odběratele neboli kupující, kteří nakupují zemědělské a potravinářské produkty od svých dodavatelů a na skupiny takových osob. V tomto ohledu tedy národní právní úprava nevybočuje ze záměru Směrnice regulovat chování skupiny odběratelů či kupujících ve vztahu k jejich dodavatelům.

¹² Srov. čl. 13 odst. 1 Směrnice.

¹³ Povinnost vykládat národní právo souladně s právem EU by měla vázat všechny orgány veřejné správy: viz rozsudky ESD ve věci Henkel, C-218/01; Carbonari a další, C-131/97, a další.

¹⁴ Viz rozsudek KS v Brně ze dne 26. 1. 2021, č. j. 29 Af 64/2017-116. Také rozsudek ESD ve věci Adeneler, C-212/04, body 114 – 115.

55. Bude-li se Úřad dále zabývat porovnáním pojmu „potravina“, musí nutně dospět k závěru, že Směrnice pracuje s širokou definicí zemědělských a potravinářských produktů oproti užší definici potravin dle zákona o významné tržní síle. Zatímco zákon počítá s kontrolou subjektů nakupujících potraviny pro jejich prodej, Směrnice předpokládá kontrolu praktik spojených s nákupem odběratelů veškerých zemědělských a potravinářských produktů v zemědělském a potravinovém řetězci; jedná se tak o veškeré výrobce a zpracovatele, kteří kupují tyto produkty (a dále je prodávají nebo z nich vyrábí z nich meziprodukty či potraviny), mezi které patří například: obiloviny, živé rostliny a květinářské výrobky, živá a mrtvá zvířata, maso, mléko a mléčné výrobky, mlýnské výrobky, tabák, korek, připravená krmiva, zbytky a odpady v potravinářském průmyslu. Národní úprava sice v důsledku neprovedené transpozice nedopadá na veškeré zemědělské a potravinářské produkty, ale pokrývá jejich významnou část, tudíž i v tomto bodě Úřad nespátřuje odklon od záměru Směrnice.
56. Pokud jde o nekalé praktiky, článek 1 Směrnice považuje za nekalé obchodní praktiky v obecné rovině jednání, která se výrazně odchyľují od zásad poctivého obchodního styku, jsou v rozporu s dobrou vírou a poctivým jednáním a jsou jednostranně vnuceny jedním obchodním partnerem druhému. Recitál č. 1 a č. 15 Směrnice tento výčet doplňuje a upřesňuje tím, že se může jednat o praktiky nebo smluvní ujednání¹⁵, jejichž prostřednictvím může silnější smluvní strana prosazovat neodůvodněný a nepřiměřený přenos hospodářského rizika nebo že tato jednání mohou vytvářet výraznou nerovnováhu mezi právy a povinnostmi jednoho obchodního partnera s tím, že k nekalým obchodním praktikám může dojít v kterékoli fázi, tj. před prodejem, během prodeje anebo i po jeho skončení. Přesto, že čl. 1 odst. 1 Směrnice, ve kterém jsou obsaženy tyto obecné atributy nekalých obchodních praktik, není jazykově koncipován jako generální klauzule deliktu nekalé obchodní praktiky¹⁶dle Směrnice, je možné jej považovat spolu s recitálem č. 1 a č. 15 za vodítko, resp. určité znaky generální klauzule pro případ, kdy určité jednání, které je nežádoucí ve vztazích dodavatelů a kupujících, není podřaditelné pod demonstrativní výčet skutkových podstat uvedený ve Směrnici. Zákon o významné tržní síle sice přímo nekalou obchodní praktiku obecně nedefinuje, nicméně v důvodové zprávě k novele č. 50/2016 Sb. odkazuje na Zelenou knihu Evropské komise o nekalých obchodních praktikách mezi podniky v Evropě v dodavatelském řetězci v oblasti potravinového a nepotravinového zboží - COM(2013) 37, ze dne 31. ledna 2013, ze které při definici pojmu nekalá obchodní praktika čerpá i recitál Směrnice. Pokud jde o výčet praktik, Směrnice a národní úprava se v části shodují a v části jde národní úprava nad rámec Směrnice tím, že obsahuje širší výčet nekalých obchodních praktik. S ohledem na čl. 9 Směrnice, který umožňuje překročit rámec zakázaných nekalých obchodních praktik z hlediska jejich počtu a druhu, však Úřad ani tuto otázku neshledává rozpornou se záměry a cíli Směrnice.
57. Poslední významnou otázkou je způsob, jakým Směrnice přistupuje ke vztahu kupující – dodavatel. Zatímco zákon o významné tržní síle chrání všechny dodavatele před nekalými obchodními praktikami odběratelů disponujících významnou tržní silou, Směrnice zohledňuje vyjednávací sílu jak odběratele, tak i dodavatele. V otázce určení subjektů s významnou tržní

¹⁵ Rozlišuje tím *faktická jednání* a *smluvní ujednání*.

¹⁶ Srov. například návětí odst. 1 čl. 101, nebo odst. 1 čl. 102 SFEU.

silou vychází zákon o významné tržní síle z vyvratitelné právní domněnky na úrovni 5 mld. Kč obratu, přičemž výše obratu je posuzována pouze u odběratele, na rozdíl od Směrnice, kde obratové kritérium začíná na mnohem nižší hranici (cca 50 mil. Kč), přičemž je posuzován jak obrat odběratele, tak i obrat dodavatele. Směrnice vychází z relativní vyjednávací síly kupujících a prodávajících, neboť velikost subjektů v zemědělském a potravinovém řetězci se liší. Proto směrnice stanoví pět hraničních obratových kritérií, která akcentují ochranu malých a středních podniků.

58. Úřad se na základě požadavku Směrnice zabýval dodavateli společnosti MAKRO a zjišťoval, zda (a případně kteří) dodavatelé dosahují shodné či větší vyjednávací síly než společnost MAKRO na základě svého dosaženého obratu. Úřad přitom vyšel z porovnání nejvyššího obratového kritéria Směrnice v hodnotě 350 mil. EUR s obratem účastníka řízení společnosti MAKRO a s obraty jejích dodavatelů. Při výpočtu Úřad postupoval podle doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků, ve smyslu požadavků Směrnice.
59. Společnost MAKRO Cash & Carry ČR s.r.o., dosáhla v roce 2019 čistého obratu [obchodní tajemství: obraty účastníků řízení], který se rovná [obchodní tajemství: obraty účastníků řízení]. Svým obratem proto několikanásobně překračuje hranici 350 mil. EUR.¹⁷ V nadnárodním měřítku lze uvést, že společnost MAKRO je propojena s podnikem METRO AG, se sídlem Düsseldorf, Německo, která dosáhla v roce 2019/2020 obratu ve výši [obchodní tajemství: obraty účastníků řízení]¹⁸.
60. V rámci národních podniků hranici 350 mil. EUR překračuje společnost Agrofert, která dosáhla v roce 2019 obratu 162.035.359.000 Kč,¹⁹ tj. 6.121.471.817,-EUR. Mezi podniky propojené s touto společností patří spol. Animalco a.s., Kostelecké uzeniny a.s., Mlékárna Hlinsko, Vodňanská Drůbež, a.s., Česká vejce CZ, a.s., KMOTR-Masna Kroměříž a.s., Krahulík masozávod Krahulčí, a.s., Olma, a.s., Papei, a.s., PENAM a.s. a společnost United Bakeries, a.s.²⁰
61. Ze seznamu dodavatelů Úřad dále identifikoval následující společnosti, jejichž vyjednávací síla v důsledku propojení s jinými podniky přesáhla v roce 2019 horní limit stanovený Směrnicí. Jedná se o následující podniky.
62. Společnost Kofola Československo a.s., která dosáhla obratu ve výši 261.276.860,-EUR. K jejím dceřiným propojeným společnostem patří společnost Kofola a.s., s obratem 130.105,93 EUR, dále společnost UGO trade s.r.o., s obratem 19.116.772,-EUR společnost LEROS s.r.o., s obratem 5.230.260,-EUR. K dalším propojeným osobám přináleží společnost AETOS a.s., která dosáhla v tomto období obratu ve výši 8.584.688,-EUR a společnost Espresso s.r.o. s obratem 322.289,-EUR. Všechny tyto společnosti jsou propojeny se svojí mateřskou společností Alofolk Ltd. se sídlem na Kypru.²¹

¹⁷ <https://or.justice.cz/ias/ui/rejstrik-šfirma?navez=MAKRO+Cash+%26+Carry+%C4%8CR+s.r.o.>

¹⁸ <https://reports.metroag.de/annual-report/2019-2020/index.html>

¹⁹ <https://or.justice.cz/ias/ui/vypis-sl-firma?subjektId=525681>

²⁰ <https://www.justice.cz/>

²¹ <https://www.justice.cz/>

63. Společnost Bohemia Sekt, s.r.o. která v národním měřítku dosáhla v roce 2019 obratu 62.936.000,-EUR. V rámci propojených společností v mezinárodním měřítku je tato společnost ovládána společností Henkell & Co. Sektkellerei, jejíž příjmy dosáhly v roce 2018 částky 823.700.000,-EUR.²²
64. Společnost Brown–Forman Czechia, s.r.o., která v národním měřítku dosáhla v roce 2019 obratu 37.935.440,-EUR. Její nadnárodní mateřská společnost Brown-Forman Corporation dosáhla v tomto období příjmů 2.690.400.000,-EUR.²³
65. Společnost Coca-cola HBC Česko a Slovensko, s.r.o., která dosáhla na národní úrovni v roce 2019 obratu 305.075.820,-EUR. Její propojená mateřská společnost Coca Cola Company dosáhla v tomto období příjmů ve výši 30.558.120. 000,-EUR.²⁴
66. Společnost Dr. Oetker, spol. s r.o., která dosáhla v roce 2019 obratu ve výši 46.009.003,-EUR. Její propojená mateřská společnost Dr.August Oetker KG dosáhla v mezinárodním měřítku tržeb ve výši 3.400.000.000,-EUR.²⁵
67. Společnosti Jan Becher-Karlovarská Becherovka, a.s., která dosáhla v roce 2019 na národní úrovni obratu ve výši 42.656.710,-EUR. Její propojená mateřská společnost Pinot Ricard SA, pak dosáhla ve stejném období tržeb ve výši 8.448.000.000,-EUR.²⁶
68. Společnost Mast-Jägermeister VZ s.r.o., která dosáhla v roce 2019 na národní úrovni obratu ve výši 79 144 810,-EUR. Její propojená mateřská společnost Mast Jägermeister Sa dosáhla v roce 2018 516.400.000,-EUR.²⁷
69. Společnost Mondelez s.r.o., která vykázala v roce 2019 obrat ve výši 123.370.790,- EUR. Její propojená mateřská společnost Kraft Foods Group pak vykázala v roce 2019 roční příjem ve výši 21.471.700.000 EUR.²⁸
70. Společnost Savencia Fromage & Dairy CZ a.s. dosáhla v roce 2019 obratu ve výši 112.538.340,-EUR. Její nadnárodní partnerská společnost Savencia Fromage Dairy Group dosáhla ve stejném roce obratu 5.007.000.000,-EUR.²⁹
71. Společnost Tchibo Praha, spol. s r.o., která dosáhla v roce 2019 obratu 112.538.340,-EUR. Její nadnárodní propojená mateřská společnost Maxingvest DE, dosáhla v roce 2019 tržeb ve výši 10.771.000.000,-EUR.³⁰
72. Společnost Unilever ČR, spol. s r.o., která dosáhla v roce 2019 čistého obratu ve výši 164.503.470,-EUR. Její nadnárodní propojená mateřská společnost Unilever PLC, dosáhla ve stejném období příjmu 51.980.000.000,-EUR.³¹

²²https://www.google.com/search?q=tr%C5%BEby+Henkell+%26+Co.+Sektellerei&rlz=1C1GCEB_enCZ767CZ773&oq=tr%C5%BEby+Henkell+%26+Co.+Sektellerei&aqs

²³ <https://www.macrotrends.net/stocks/charts/BF.A/brown-forman/revenue>

²⁴ <https://investors.coca-colacompany.com/financial-information/financial-results>

²⁵ <https://www.lifepr.de/inaktiv/dr-august-oetker-nahrungsmittel-kg/Dr-Oetker-increases-sales-in-the-2019-financial-year-to-3-4-billion-euros-worldwide/boxid/799274>

²⁶ <https://www.patria.cz/akcie/PERP.PA/pernod-ricard-sa/hospodareni.html>

²⁷ https://die-deutsche-wirtschaft.de/famu_top/mast-jaegermeister-se-wolfenbuettel-umsatz-mitarbeiterzahl/

²⁸ <https://www.macrotrends.net/stocks/charts/KHC/kraft-heinz/revenue>

²⁹ <https://www.savencia-fromagedairy.com/en/financial-information/financial-data/>

³⁰ <http://www.maxingvest.de/index.php?id=6&language=1&newsId=24>

73. S ohledem na skutečnost, že shora vyjmenované podniky přesahují horní limit obratu stanovený Směrnicí, nelze v kontextu Směrnice hovořit o podnicích, na něž by měla dopadat ochrana před nekalými obchodními praktikami. Záměr Směrnice je cílit na ochranu malých a středních podniků, vztahy mezi kupujícími a dodavateli s obraty nad 350 mil. EUR Směrnice nereguluje. Veškeré tyto podniky proto Úřad odstranil ze seznamu dotčených subjektů vyjmenovaných v příloze tohoto rozhodnutí. K ostatním dodavatelům společnosti MAKRO je možné konstatovat, že se jedná ve většině případů o nezávislé podniky, nebo o propojené podniky, jejichž roční obrat (2019) nepřesáhl obratovou hranici 350 mil. EUR. Jmenovitý seznam dodavatelů, vůči nimž se účastníci řízení dopustili zneužití významné tržní síly, obsahuje příloha tohoto rozhodnutí, přičemž v této příloze je uveden přesný počet dodavatelů za kalendářní roky 2017–2020.

III. Vymezení trhu a postavení účastníka řízení na trhu

74. Úřad se dále zabýval vymezením trhu, na němž mohlo dojít k výše uvedeným porušením zákona o významné tržní síle a postavením obviněných společností na tomto trhu v době protiprávního jednání, které je jim kladeno za vinu.
75. Při vymezení trhu je Úřad vázán zákonem o významné tržní síle, který v § 1 písm. a) stanoví, že „*upravuje způsob posuzování a zamezení zneužití významné tržní síly v souvislosti s nákupem potravin za účelem jejich dalšího prodeje na území České republiky, nebo službami s tímto nákupem nebo prodejem potravin souvisejícími.*“ Tímto ustanovením je dána věcná a geografická stránka trhu, na kterém může dojít ke zneužití významné tržní síly.
76. Věcný trh podle zákona o významné tržní síle tak představuje trh nákupu široké palety potravin za účelem jejich dalšího prodeje, popř. trh nákupu/poskytování služeb souvisejících s tímto nákupem/prodejem potravin. Zákon v § 2 písm. d) definuje potraviny; pojímá je přitom jako jeden celek (srov. § 1 až 3 zákona o významné tržní síle a dále celé označení zákona o významné tržní síle) a odmítá tak další diferenciaci trhu na dílčí subtrhy jednotlivých druhů potravin. Na nabídkové straně trhu se ocitají dodavatelé potravin, na straně poptávkové pak odběratelé provozující malo-i velkoformátové provozovny zaměřené na prodej konečnému zákazníkovi (vesměs označováno jako maloobchodní prodej). Prodejny se podle plošného formátu liší šíří svého sortimentu a některé z nich (spíše velkoformátové) odpovídají vymezení potravinového „one-stop shopu“. Do takto vymezeného trhu v rámci poptávkové strany, i kdyby splňovaly obrátové kritérium pro významnou tržní sílu, nelze dle Úřadu, zařadit gastroprovozy, protože až na okrajové položky se nezabývají dalším prodejem potravin a v žádném případě by nebylo možné je označit jako „one-stop shopy“ pro potravinový sortiment. Na druhou stranu však nic nebrání začlenění odběratelů s prodejny typu Cash & Carry do trhu nákupu potravin pro další prodej, poněvadž tito odběratelé poptávají od svých dodavatelů velmi podobnou šíři sortimentu jako maloobchodní řetězce,

---

³¹https://www.bloomberg.com/quote/ULVR:LN?utm_source=google&utm_medium=cpc&utm_campaign=dsa&utm_term=&gclid=EAlaIqobChMlv7ifhKLO8AIVhqkYCh0VgAkVEAAYASAAEgKrkPD_BwE

byť jimi nakupované zboží je určeno v převážné míře pro prodej podnikajícím osobám k dalšímu maloobchodnímu prodeji nebo zpracování (gastro).³²

77. Pokud jde o geografickou stránku trhu, zákon o významné tržní síle jej v § 1 odst. 1 písm. a) vymezuje územím České republiky. K tomu lze dále podotknout, že základní rámec pro soutěž na trhu zde vytváří primárně platná legislativa, která je v případě zákona o významné tržní síle, ale i jiných právních předpisů týkajících se potravin (např. prováděcích vyhlášek k zákonu č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů³³), účinná jen v rámci České republiky. Území České republiky je jinak zákonodárcem zmiňováno také při určení stěžejního kritéria existence významné tržní síly v ustanovení § 3 odst. 4 zákona o významné tržní síle, kdy se bere v úvahu obrat za prodej potravin a služeb s tím souvisejících na území České republiky.
78. Nadto je odběrateli poptávané zboží standardizováno pro českého zákazníka, a to, jak z hlediska nutnosti naplnit určité zákonné povinnosti (nutnost českých nápisů na zboží, splnění požadavků na to, aby určité zboží mohlo nést nějaký tradiční název), tak i z hlediska spotřebitelských chutí a zvyklostí (velikost balení aj.). V rámci České republiky se proto ve zmíněných formátech prodejen objevují podobné typy potravin (např. chléb Šumava, sýr Eidam 30%, špekáčky apod.), jejichž typickým spotřebitelem je český zákazník, nikoli zákazník ryze lokální nebo celoevropský.
79. V průběhu období, kdy dle Úřadu docházelo k protiprávnímu jednání obviněných společností, se na poptávkové straně trhu nacházela početná množina odběratelů, z nichž však jen několik málo disponovalo schopností vynutit si bez spravedlivého důvodu výhodu vůči dodavatelům. Tato schopnost primárně vyplývá z pozice tzv. *gatekeepera*, čili strážce brány (přeneseně lze tento pojem překládat jako významný distribuční kanál). Gatekeeper rozhoduje o tom, které zboží od dodavatelů projde až k finálním zákazníkům, a které již nikoliv.³⁴ Tento pojem evokuje z čistě soutěžního hlediska určité pochybnosti, nicméně je nutné podotknout, že obchodní řetězce mají také omezený regálový prostor a z ekonomického hlediska jsou nuceny upřednostňovat produkty, které s ohledem na zákaznickou poptávku přinesou nejvyšší zisky. Poptávková strana trhu je poměrně silně koncentrována, aktuálně lze identifikovat 11 silných odběratelů, kteří splňují zákonné obrátové kritérium pro významnou tržní sílu. Tyto odběratele s významnou tržní silou doplňují další subjekty působící na trhu nákupu potravin, přičemž celá řada z nich dosahuje prodejních obrátů nad 2. mld. Kč, a které doplňují, nebo jsou s nimi v rámci nákupních aliancí provázány tisíce drobných nezávislých odběratelů potravin (večerky, maloformátové prodejny smíšeného zboží atp.). Účastník řízení společnost MAKRO přitom do této skupiny

³² Viz také např. Závěrečná zpráva o výsledku sektorového šetření. Dostupné zde: <https://www.uohs.cz/cs/vyznamna-trzni-sila/vykladova-stanoviska-a-metodiky.html>

³³ Viz např. vyhláška č. 69/2016 Sb., o požadavcích na maso, masné výrobky, produkty rybolovu a akvakultury a výrobky z nich, vejce a výrobky z nich, která upravuje např. to, jak bude v České republice vypadat uzenina s označením špekáček či játrová paštika. Další vyhlášky definující charakteristiky potravin prodávaných na českém trhu se týkají např. mléčných výrobků a tuků (397/2016 Sb.) nebo koření a jiných ochucovadel (398/2016 Sb.).

³⁴ Blíže k pojmu DOBSON, P. W. a CHAKRABORTY, R. 2008. Buyer Power in the U. K. Groceries Market. Antitrust Bulletin 53, 2, 333–368.

silných odběratelů náleží.³⁵ Podle výpočtů a odhadu Úřadu mělo v roce 2018 11 největších odběratelů potravin za účelem jejich dalšího prodeje dohromady tržní podíl okolo 90 %.³⁶

80. Nabídková strana trhu je naopak koncentrována řádově méně. Tento závěr se dá dovodit pohledem na šíři věcného trhu, kdy sice někteří dodavatelé se všeobecně známými značkami budou ve svých dílčích odvětvích (pivo, sladkosti, mléčné produkty apod.) z hlediska tržního podílu relativně silní, někteří mohou zaujímat i dominantní postavení, nicméně na souhrnném trhu nákupu potravin se jejich vysoký tržní podíl v podstatě rozplývá. Možnost uplatnit vůči účastníku řízení na trhu náležitou vyvažující sílu (*countervailing power*) se proto jeví u převážné většiny subjektů jako značně limitovaná.³⁷
81. Lze tak uzavřít, že na poptávkové straně trhu vzhledem k její vysoké koncentraci přestávají fungovat automatická tržní omezení, čímž si některé subjekty na této straně trhu mohou dovolit jednat bez ohledu na své obchodní partnery; tímto jednáním jejich tržní pozice není zásadně ohrožena. Tržní struktura se dá z teoretického hlediska klasifikovat jako tzv. oligopson, tzn. podstatná koncentrace subjektů na straně poptávky.³⁸
82. Na základě uvedených kritérií tedy Úřad vymezil trh nákupu potravin za účelem dalšího prodeje v České republice.

Námítky účastníků řízení k vymezení trhu

83. Účastníci řízení uplatnili námítky k vymezení trhu již v průběhu správního řízení, s těmi se Úřad vypořádal ve sdělení výhrad, nicméně pro větší přehlednost je v rozhodnutí uvádí znovu.
84. V přípisu ze dne 12. 6. 2020 účastník řízení, společnost MAKRO, nesouhlasil s příliš obecným vymezením „relevantního“ trhu. Pokud by společnost MAKRO akceptovala vymezení trhu jako „trh potravin na území České republiky“, znamenalo by to, že výrobky dodavatelů, ale i dodavatelé navzájem jsou pro odběratele zastupitelní a mohou být bez větších rozdílů nahrazeni jinými dodavateli působícími na trhu potravin. Takový výklad je podle účastníka řízení nepřesný a neodpovídá realitě, protože trh je vnitřně rozdělen do mnoha věcných „relevantních“ a samostatných trhů, jako jsou např. trh s alkoholickými nápoji, trh s mléčnými výrobky atd. Teprve na těchto samostatných trzích probíhá soutěž mezi produkty (dodavateli), které jsou z pohledu poptávky, a tedy i z pohledu odběratelů skutečně zastupitelné. Společnost MAKRO dále uvedla, že Úřad dostatečně nevymezil „relevantní“ trh a ani jej rámcově neodůvodnil, z podkladů obsažených ve správním spise není vůbec zřejmé, jak Úřad k vymezení „relevantního“ trhu dospěl.³⁹

³⁵ Společnost MAKRO zaujímá v této skupině šestou pozici.

³⁶ Úřad vychází z analýzy Úřadu vedené pod č. j: ÚOHS-12537/2021/461/DDa.

³⁷ Vyvažující síla, tedy vyjednávací síla, se může koncentrovat zejména u těch dodavatelů, kteří mají kromě své významné tržní pozice v dílčím odvětví k dispozici tzv. *must-stock item*, tedy všeobecně známé zboží, které si řetězec jednoduše nemůže dovolit neprodávat. Podrobněji DOBSON, P. W. a CHAKRABORTY, R. 2008. Buyer Power in the U. K. Groceries Market. Antitrust Bulletin 53, 2, s. 333–368.

³⁸ Podrobněji např. CHEN, ZHIGI. 2008. Defining Buyer Power. Antitrust Bulletin 53, 2, s. 241–249.

³⁹ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1421-1432.

85. K těmto námitkám Úřad konstatuje, že v první řadě je nutné rozlišovat tzv. „relevantní trh“, který se vymezuje v soutěžních věcech a „trh s potravinami“, se kterým pracuje zákon o významné tržní síle. Vymezení „relevantního trhu“⁴⁰ je v rovině soutěžního práva nezbytnou a základní složkou pro posouzení možného protisoutěžního jednání a jeho dopadu na hospodářskou soutěž. Definice tohoto trhu tak slouží k „nalezení hranic, kdy dochází ke střetu s konkurencí, tj. kde se skutečně projevuje příslušné soutěžní jednání, kde dochází ke konkurenčním tlakům a kde tak existují hranice oddělující jednotlivé relevantní trhy od sebe navzájem.“⁴¹
86. V rovině zákona o významné tržní síle, a to zejména od účinnosti novely č. 50/2016 Sb., je oblast kontroly významné tržní síly od prostředí hospodářské soutěže velmi odlišná. Úřad nemusí vymezovat relevantní trh proto, aby našel hranice, v nichž se projevuje konkurenční chování jednotlivých soutěžitelů, a v rámci nich zjišťovat omezování, jemuž soutěžitelé čelí, neboť tyto hranice jsou již predikovány zákonodárcem a stanoveny v zákoně o významné tržní síle.⁴²
87. Zatímco tedy „hlavním smyslem zákona o ochraně hospodářské soutěže je obrana proti nedovolenému narušení hospodářské soutěže a jejich hodnot, a současně postih dopadů takového jednání na společnost“⁴³, účelem zákona o významné tržní síle je regulace určitých specifických aspektů dodavatelsko-odběratelských vztahů v oblasti prodeje zemědělských a potravinářských produktů. Konkrétně je jeho cílem systémová ochrana dodavatelů v takové situaci, kdy má jejich odběratel významnou tržní sílu, ale současně svým tržním podílem nepřekračuje hranici, za kterou by se stal na relevantním trhu dominantem dle zákona o ochraně hospodářské soutěže.⁴⁴
88. Úřad tak není povinen detekovat relevantní trh tak, jak to činí ve správních řízeních v agendě hospodářské soutěže. Trh v agendě významné tržní síly je již vymezen v zákoně o významné tržní síle. Konkrétně se jedná o ustanovení § 1 odst. 1 písm. a) zákona o významné tržní síle: „zákon upravuje způsob posuzování a zamezení zneužití významné tržní síly v souvislosti s nákupem potravin za účelem jejich dalšího prodeje na území České republiky nebo službami s tímto nákupem nebo prodejem potravin souvisejícími.“ Zákon o významné tržní síle tak sám vymezuje věcný trh jako trh s potravinami (jako celek),⁴⁵ a geografický trh vymezuje jako území České republiky.⁴⁶ Pro úplnost je třeba připomenout, že po novele zákona o významné tržní síle č. 50/2016 se spojení „relevantní trh“ v zákoně o významné tržní síle již nevyskytuje.

40 Zákon o významné tržní síle v účinném znění pojem „relevantní trh“ vůbec neobsahuje, v ustanovení § 3 odst. 2 a § 5a odst. 1 zákona o významné tržní síle je uveden pojem „trh“.

41 Viz Kindl, J., Munková J.: Zákon o ochraně hospodářské soutěže. Komentář. 3., přepracované vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, str. 63.

42 Viz rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-R0001/2018/TS.

43 Viz. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 12. 2009, č. j. 8Afs 56/2007-479.

44 Viz. ÚOHS-R0001/2018/TS-31480/2018/310.

45 Viz. Rozhodnutí ÚOHS-R0001/2018/TS.

46 Ústavní soud, Pl. ÚS 30/16-2, [ÚS 444/2020].

89. Účastníci řízení své námitky dále rozvinuli v podání ze dne 12. 3. 2021 a uvedli, že společnost MAKRO působí výlučně na velkoobchodním trhu prodeje potravin a nenakupuje tedy potraviny od svých dodavatelů za účelem jejich prodeje konečnému zákazníkovi, ale toliko za účelem jejich prodeje jiným podnikatelským subjektům. Tuto skutečnost by měl Úřad při vymezení trhu zohlednit.
90. Protože se činnost společnosti MAKRO omezuje výhradně na tzv. velkoobchodní prodej potravin, tedy prodej potravin subjektům, kteří jsou v konečném důsledku odběratelé ve smyslu ZVTS, není možné společnost MAKRO posuzovat společně s ostatními odběrateli. Podle účastníka řízení se totiž jedná o dva odlišné trhy, kdy trhu prodeje potravin a služeb s tím souvisejících pro konečné zákazníky se společnost MAKRO vůbec neúčastní a nemůže tak být dovozován jakýkoliv její podíl na uvedeném trhu. Současně je i zřejmé, že společnost MAKRO nemá na trhu prodeje potravin konečným zákazníkům na území České republiky významnou tržní sílu vůči svým dodavatelům, neboť se uvedeného trhu neúčastní.⁴⁷
91. K těmto námitkám Úřad uvádí, že vymezil trh jako trh nákupu potravin za účelem dalšího prodeje. Nikoliv, jak uvádí účastník řízení, za účelem prodeje konečnému zákazníkovi. V tomto ohledu lze také odkázat na ustanovení § 1 odst. 1 písm. a) zákona o významné tržní síle, kde je uvedeno, že zákon upravuje „*způsob posuzování a zamezení zneužití významné tržní síly v souvislosti s nákupem potravin za účelem jejich dalšího prodeje na území České republiky nebo službami s tímto nákupem nebo prodejem potravin souvisejícími*“.
92. To, že se zákon vztahuje i na velkoobchodní prodej lze dále dovodit z definic dodavatele a odběratele ve smyslu ustanovení § 2 písm. a) zákona o významné tržní síle. I v tomto ustanovení je za dodavatele považován podnikatel, pokud prodává potraviny za účelem jejich dalšího prodeje nebo přijímá nebo poskytuje služby s prodejem potravin související. Jedná se tedy opět o prodej potravin za účelem jejich dalšího prodeje, ne prodeje konečnému zákazníkovi. Obdobně lze tuto argumentaci použít i s odkazem na definici odběratele ve smyslu § 2 písm. b) zákona o významné tržní síle. Zákon o významné tržní síle v tomto směru nerozlišuje, jestli se jedná o další prodej maloobchodní (tj. prodej konečným zákazníkům – spotřebitelům; tzv. retail), anebo i o prodej velkoobchodní (tj. prodej dalším podnikatelům – maloobchodníkům za účelem dalšího navazujícího prodeje; tzv. wholesale).⁴⁸ Za odběratele je dle § 2 písm. b) zákona o významné tržní síle dokonce považován i zprostředkovatel zajišťující takový nákup, aniž by bylo po něm požadováno, aby sám takový nákup nebo prodej potravin přímo uskutečňoval.
93. K tvrzení společnosti MAKRO, že její činnost se omezuje výhradně na prodej potravin subjektům, kteří jsou v konečném důsledku odběratelé a z uvedeného důvodu se tedy neúčastní prodeje potravin pro konečné zákazníky, Úřad uvádí, že cílem regulace zákona o významné tržní síle je trh nákupu potravin za účelem jejich dalšího prodeje. V rámci svých šetření Úřad zkoumá vztahy mezi odběrateli s významnou tržní silou a jejich dodavateli, nikoliv vztah těchto odběratelů v postavení maloobchodu ke spotřebitelům.

⁴⁷ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1986-1987.

⁴⁸ srov. např. odpověď Úřadu ze dne 28. 7. 2014, č. j. ÚOHS-D389/2014/TS-15862/2014/460/DDa.

94. Dále společnost MAKRO uvedla, že nemůže být považována za tzv. gatekeepera, tedy za subjekt, který je schopen rozhodnout a ovlivnit, jaké zboží (potraviny) projde od dodavatelů až k finálním zákazníkům a které nikoliv, jak činí Úřad v rámci bodu 26 a násl. sdělení výhrad. Rozsah zboží nabízeného ze strany společnosti MAKRO jejím zákazníkům (ostatním podnikatelům) je přímo odvislý od poptávky zákazníků společnosti MAKRO, tedy od rozhodnutí zákazníků společnosti MAKRO, které zboží chtějí v rámci svých prodejen nabízet konečným zákazníkům.⁴⁹
95. Podle účastníků řízení není možno hovořit ani o tom, že by společnost MAKRO mohla být tzv. gatekeeperem v jistém přeneseném smyslu, tedy že by byla schopna ovlivnit rozsah potravin, které se dostanou ke konečnému zákazníkovi tím, jaké potraviny v rámci své činnosti prodává svým obchodním partnerům. Je třeba si uvědomit, že obchodní partneři společnosti MAKRO, kteří u společnosti MAKRO potraviny nakupují, se nechovají jako standardní zákazníci, ale jako podnikatelé, kteří si nenechají jakýmkoliv způsobem nutit rozsah potravin, které by měli nakupovat. Naopak, zákazníci společnosti MAKRO nakupují pouze ty potraviny, které vyžadují jejich zákazníci (hovoříme-li o maloobchodních prodejcích) nebo potraviny, se kterými pracují v rámci své podnikatelské činnosti (zejména gastro provozy), a to pouze za předpokladu, že je jejich nákup u společnosti MAKRO pro ně ekonomicky výhodný, tedy jsou následně schopni dosáhnout zisku při prodeji potravin konečným zákazníkům.
96. Účastníci řízení proto v návaznosti na výše uvedené namítají, že vyvratitelná právní domněnka existence významné tržní síly společnosti MAKRO založena na výši obratu společnosti MAKRO za prodej potravin a služeb s tím souvisejících v posuzované věci neplatí, neboť společnost MAKRO nemá vůči svým dodavatelům potravin významnou tržní sílu.⁵⁰
97. K těmto námitkám Úřad uvádí, že společnost MAKRO se v důsledku výše svého obratu dostává do tržní pozice, kdy je její vyjednávací síla mnohem větší než vyjednávací síla jejích dodavatelů. Skutečnost, že stranami smluvního vztahu jsou podnikatelé neznamená, že mezi nimi neexistuje asymetrie (jeden je silnější než druhý). V některých situacích, konkrétně na trhu nákupu potravin za účelem jejich dalšího prodeje na území ČR, je však postavení skupiny odběratelů natolik výrazné, že razantně posiluje jejich tržní postavení, a především zvětšuje jejich vyjednávací sílu. Čím větší kupující či odběratel je, tím snazší pro něj může být rozšíření okruhu jeho potenciálních dodavatelů. Jednotkové náklady na změnu dodavatele se u těchto kupujících snižují. Možnost změny dodavatele je navíc tím snazší, čím větší soutěž panuje mezi dodavateli potravin a čím více variant změny kupují či odběratel má. Možnosti dodavatelů změnit partnera se naopak snižují, jestliže je obtížné nahradit kupujícího (odběratele). V podmínkách ČR je soutěž omezena existencí přibližně deseti velmi silných odběratelů, kteří disponují výhodnější vyjednávací pozicí.
98. Tímto svým postavením v distribuční obchodní síti se tak dostává společnosti MAKRO schopnosti ovlivnit, jaké zboží bude dále nabízet svým zákazníkům. Oplývá tedy schopnostmi, které jsou v dodavatelsko-odběratelských vztazích přisuzovány vrátným (gatekeepers), kteří pootevřením či uzavřením dveří ovlivňují, jaké zboží se dostane či nedostane ke

⁴⁹ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1987.

⁵⁰ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů:1987.

spotřebitelům. Dodavatelé jsou do značné míry omezeni a často nemají jinou šanci než se požadavkům gatekeepera přizpůsobit. Vzniká tak nerovnováha v postavení a vyjednávací síle dodavatelů a odběratelů, v tomto případě obchodních řetězců, kteří díky tomuto postavení rozhodují, jaké zboží a od jakého dodavatele budou nakupovat.

99. Společnost MAKRO se proto dostává do pozice, v níž sice nemusí mít dominantní postavení na trhu (ve smyslu zákona o ochraně hospodářské soutěže), ale disponuje velkou vyjednávací silou (bargaining power) a možností zneužívat ji ve vztahu ke svým dodavatelům (ve smyslu zákona o významné tržní síle). Společnost MAKRO tedy oplývá schopností přenášet podnikatelská rizika, ale i náklady na své dodavatele, aniž by se těmto rizikům sama vystavovala.
100. V kontextu námitek účastníků řízení tak není rozhodné, zda jsou zákazníci společnosti MAKRO koneční spotřebitelé (a jejich chování proto odpovídá spotřebitelským preferencím) nebo jsou zákazníci racionálně uvažující podnikatelé nakupující pouze takové zboží, které je dobře prodejné konečným spotřebitelům, tedy opět odpovídá spotřebitelským preferencím, a které jim proto umožní generovat zisk. Společnost MAKRO svou velikostí na trhu poskytuje možnost prodávat ve svých provozovnách široký sortiment zastupitelného zboží. Jinými slovy umožňuje vstoupit na trh a zajistit odbyt širokému spektru různých dodavatelů. Přesto kapacita jeho prodejen není neomezená, a proto si jako subjekt s významnou vyjednávací pozicí může volit, zboží jakého dodavatele bude odebírat (zvláště u zastupitelného sortimentu). Výběr společnosti MAKRO může být ovlivněn různými předpoklady, mj. i tím, na jaké podmínky jsou jednotliví dodavatelé ochotni přistoupit. Možnosti volby dodavatelů jsou naopak omezené a zmenšují se v případě, že je příslušný dodavatel podkapitalizován, či nemá kvůli své finanční křehkosti zdroje potřebné k přežití, pokud by se poohlížel po alternativních trzích.
101. Obviněné společnosti dále ve svých námitkách poukazují na absenci bližšího zdůvodnění, na základě jakých skutečností a důkazů dospěl Úřad k závěru, že společnost MAKRO zastává šestou pozici ve skupině odběratelů, jejichž obrat za prodej potravin a služeb dosahuje či překračuje hranice vymezené zákonem o významné tržní síle. V této souvislosti považují závěry dovozené Úřadem na základě analýzy Top 30 ČESKÉHO OBCHODU za vadné.
102. Úřad při stanovení tržních podílů vychází z ekonomických ukazatelů obsažených v účetních závěrkách zveřejněných obchodními řetězci v obchodním rejstříku. Z těchto účetních ukazatelů vyplývá zejména finanční síla jednotlivých obchodních řetězců stanovená s ohledem na jejich aktiva, výsledky jejich hospodaření a ostatní ukazatele, které Úřad upřesnil v tabulce zveřejněné níže. Kromě ukazatelů detekujících finanční sílu jednotlivých obchodních řetězců vyplývají z této tabulky také celkové tržby na šetřeném trhu, které jsou základem pro výpočet jejich tržního podílu. Z těchto údajů je tak patrné, že společnost MAKRO náleží do skupiny 12 silných odběratelů splňujících zákonné obrátové kritérium pro významnou tržní sílu.
103. Ve sdělení výhrad Úřad převzal obdobné ekonomické údaje z analýzy podkladů uveřejněných společností ATOZ Marketing Services, spol. s r. o., za použití dat od spol. GfK Czech, s. r. o. uveřejněných v dokumentu „Top 30 ČESKÉHO OBCHODU“. V těchto podkladech je sice do

prodejních obrátů zahrnuje veškeré rychloobrátkové zboží a nejedná se tudíž pouze o potraviny, nicméně situaci na trhu velmi přesně znázorňuje. Využitím výsledků této analýzy tak Úřad ve sdělení výhrad pouze odkazoval na nezávislou analýzu, která společnost MAKRO mezi tyto silné odběratele také zařadila.

104. Pro dokreslení toho, že Úřad vychází z relevantních údajů, vložil Úřad do tohoto rozhodnutí tabulku, která je součástí analýzy trhu nákupu potravin za účelem dalšího prodeje v ČR, založená na č. l. 2248–2249.

Tabulka 5: Přibližný výpočet tržních podílů největších odběratelů

	Odběratel	Tržby celkem za rok 2018 (mld. Kč)	Tržby za potraviny (2018, mld. Kč)	Tržní podíl (2018)	Tržní podíl (2018, kumulativní)	Tržby celkem za rok 2016 (mld. Kč)	Tržby celkem za rok 2017 (mld. Kč)
1	Lidl Česká republika v.o.s.	57,689	47,34	0,1404	0,1404	43,747	52,305
2	Kaufland Česká republika v.o.s.	56,278	46,18	0,1369	0,2773	57,039	57,693
3	Albert Česká republika, s.r.o.	52,557	43,13	0,1279	0,4052	49,621	49,765
4	Tesco Stores ČR a.s.	44,561	36,57	0,1084	0,5136	44,159	45,440
5	Penny Market s.r.o.	36,628	30,06	0,0891	0,6028	31,985	33,866
6	MAKRO Cash & Carry ČR s.r.o.	<i>[obchodní tajemství: obraty účastníků řízení]</i>	<i>[obchodní tajemství: obraty účastníků řízení]</i>	<i>[obchodní tajemství: obraty účastníků řízení]</i>	<i>[obchodní tajemství: obraty účastníků řízení]</i>	<i>[obchodní tajemství: obraty účastníků řízení]</i>	<i>[obchodní tajemství: obraty účastníků řízení]</i>
7	BILLA, spol. s r.o.	27,984	22,96	0,0681	0,7413	22,763	25,637
8	Globus ČR, v.o.s.	23,824	19,55	0,0580	0,7993	22,836	23,054
9	JIP východočeská, a.s.	11,709	9,61	0,0285	0,8278	10,500	11,033
10	COOP Centrum družstvo	8,936	7,33	0,0217	0,8495	8,160	8,634
11	H R U Š K A, spol. s r.o.	7,846	6,44	0,0191	0,8686	7,428	7,598
12	COOP Morava, s.r.o.	4,290	3,52	0,0104	0,8791	4,117	4,071

105. Obviněné společnosti dále uplatnily námitky přípisem ze dne 26. 4. 2021. K Úřadem doplněnému podkladu pro vydání rozhodnutí uvedly, že analýza trhu nákupu potravin za účelem dalšího prodeje vychází z nepřesných dat, která nejsou k účelu užívanému Úřadem určena, nehledě na skutečnost, že se uvedená data nevztahují k velkoobchodnímu trhu nákupu potravin za účelem dalšího prodeje na území České republiky.

106. Dále společnosti nesouhlasily s tím, že Úřad dopočítává koeficient podílu tržeb z prodeje potravin na celkových tržbách prodejců potravin, a to s odkazem na předpokládaný podíl prodeje potravin sledovaný Českým statistickým úřadem u podniků s 1000 a více zaměstnanci. Účastníci řízení jsou tedy toho názoru, že aplikace podílů u velkých prodejců na celkový obrat trhu sama o sobě způsobuje značné zkreslení výpočtů Úřadu. Úřad v analýze nezohlednil data, která se vztahují k internetovému prodeji potravin.

107. K námitce týkající se přesnosti statistických dat lze uvést, že statistická data tohoto typu nikdy nemohou zcela přesně kopírovat skutečnost, neboť není v silách žádného statistického úřadu při mnohatisícových počtech subjektů na zkoumaném trhu toto zajistit. Žádná přesnější data k řešenému trhu momentálně nejsou k dispozici, a tak Úřad využil pro analýzu trhu alespoň ty údaje, které Český statistický úřad pravidelně publikuje na svých internetových stránkách. Pokud by daná data neměla žádnou vypovídající hodnotu, nebylo by smysluplné, aby je Český statistický úřad zveřejňoval.
108. Pokud jde o šetřený trh, Úřad jej s odvoláním na ustanovení § 1 odst. 1 písm. a) zákona o významné tržní síle vymezil jako trh nákupu potravin za účelem dalšího prodeje v České republice (tedy zjednodušeně řečeno trh velkoobchodní), nikoli jako maloobchodní trh, do něhož by mohl být řazen prodej koncovým spotřebitelům, který společnost MAKRO vzhledem k povaze jejího podnikání realizuje omezeně. Na trhu vymezeném Úřadem však společnost MAKRO zjevně působí, neboť uzavírá s dodavateli potravin kupní smlouvy na větší objemy produktů a nakoupené zboží poté dále přeprořádává.
109. Při popisu trhu Úřad využil data vztahující se k odvětví CZ-NACE 47.11 „*Maloobchod s převahou potravin, nápojů a tabákových výrobků v nespécializovaných prodejnách*“ proto, že nejlépe odpovídají charakteristice řešeného trhu. Tento trh zahrnuje pouze nespécializované prodejny (tzv. *one-stop shopy*) a z podrobnějších statistik Českého statistického úřadu lze dále zjistit, jaká část tohoto trhu připadá na potraviny. Naopak účastníky řízení navrhované trhy CZ.NACE 46.3 Velkoobchod s potravinami, nápoji a tabákovými výrobky a CZ-NACE 47.91 Maloobchod prostřednictvím internetu nebo zásilkové služby mají tu nevýhodu, že v rámci publikovaných statistik nerozlišují specializované a nespécializované prodejny a v případě druhého jmenovaného trhu pak ani potraviny a nepotravinářské výrobky.
110. Pokud jde o použitelnost dat za maloobchod pro velkoobchodní trh, je třeba připomenout, že vzhledem k tomu, že obchodní řetězce potraviny pouze přeprořádávají, ale samy je nespótrebovávají, budou nákupní obraty na velkoobchodním trhu velmi úzce korespondovat s prodejními obraty na maloobchodním trhu. Praxe využití těchto dat za maloobchodní prodej pro velkoobchodní trh již byla v minulosti aprobeována i rozsudkem Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 Afs 2/2011–701: „*Nejvyšší správní soud se ztotožnil se závěry žalovaného, že podíly stěžovatelů na trhu maloobchodního prodeje spotřebitelům mají v posuzovaném případě svou vypovídající hodnotu. Oba trhy (nákupní trh i trh maloobchodního prodeje spotřebitelům) se vyznačují vzájemnou úzkou závislostí. Maloobchodní prodejci nakupují u dodavatelů především zboží, které spotřebitelé poptávají, podíly prodejců na trhu maloobchodního prodeje zboží denní spótreby tak určují rozsah jejich poptávky vůči dodavatelům. Vymezení postavení stěžovatelů na prodeji zboží spotřebitelům dává představu i o jejich postavení na předřadném nákupním trhu, neboť maloobchodní prodejci zboží nakupují za účelem dalšího prodeje, nespótrebovávají je pro sebe. Případné ztráty z neprodaného zboží či znehodnoceného zboží nesehrávají pro vymezení podílu zásadní vliv.*“

111. Z toho rovněž plyne, že celkové tržby v odvětví CZ-NACE 47.11 „Maloobchod s převahou potravin, nápojů a tabákových výrobků v nesespecializovaných prodejnách“ a CZ.NACE 46.3 „Velkoobchod s potravinami, nápoji a tabákovými výrobky“ nelze sčítat, jak to činí ve svém vyjádření účastníci řízení. Oba trhy jsou totiž na sebe navazující (velkoobchodní trh je v rámci distribučního řetězce předřazen maloobchodnímu). Sčítání tržeb na obou trzích by znamenalo, že část produkce bude zahrnuta do velikosti zkoumaného trhu dvakrát.
112. V další části námitek účastníci řízení víceméně přebrali metodiku výpočtu Úřadu pro vlastní výpočet tržního podílu, přičemž kvůli zahrnutí trhu CZ.NACE 46.3 Velkoobchod s potravinami, nápoji a tabákovými výrobky dospěli k závěru, že tržní podíl společnosti MAKRO bude zhruba poloviční oproti tomu, k čemu došel ve své analýze Úřad. Z předchozího odstavce je však evidentní, že oba trhy nelze sčítat, a proto nelze přisvědčit jejich závěru, že by společnosti MAKRO na trhu patřil tržní podíl jen mezi [obchodní tajemství: hodnota tržního podílu] až [obchodní tajemství: hodnota tržního podílu] %.
113. Pokud jde o internetový obchod s potravinami, Úřad nezpochybňuje, že tento prodej nabývá na významu, avšak už výše bylo zdůrazněno, že Český statistický úřad v této kategorii (CZ-NACE 47.91) nevyděljuje tržby za potraviny v nesespecializovaných prodejnách. Současně platí, že některé internetové obchody provozují obchodní řetězce, jejichž celkové tržby již jsou začleněny v kategorii CZ-NACE 47.11.
114. Podle názoru Úřadu tak má analýza trhu zařazená do správního spisu dostatečnou vypovídací hodnotu, neboť na základě dostupných statistických dat informuje jak o celkové velikosti trhu nákupu potravin za účelem dalšího prodeje v České republice, tak i o tržbách nejvýznamnějších subjektů na trhu a postavení účastníka řízení v porovnání s ostatními subjekty s potenciálem významné tržní síly. Úřad připomíná, že významnou tržní sílu primárně definuje obrat (§ 3 odst. 4 ZVTS), který je v tabulkách zohledněn, a to v takové formě, aby nedošlo k zásahu do obchodního tajemství ostatních obchodních řetězců (výpočtem z veřejně dostupných dat). Z výše obratu pak vyplývá, že společnost MAKRO několikanásobně převyšuje prahovou hodnotu vyvratitelné domněnky významné tržní síly.

III.a Postavení účastníků řízení na příslušném trhu

115. Základní vodítko pro určení, jestli má ten či onen odběratel potravin na trhu významnou tržní sílu, a tedy i zvláštní odpovědnost ve vztahu ke svým dodavatelům, podává zákon o významné tržní síle v § 3, v němž je stanovena definice významné tržní síly jakožto takové postavení odběratele, v jehož důsledku si odběratel může vynutit bez spravedlivého důvodu výhodu vůči dodavatelům v souvislosti s nákupem potravin, nebo přijímáním nebo poskytováním služeb s nákupem nebo prodejem potravin souvisejících. Současně se ve stejném ustanovení zákona objevuje vyvratitelná domněnka existence významné tržní síly, která je doplněna o demonstrativní výčet kritérií, jejichž prostřednictvím lze danou domněnku vyvrátit.

116. Vyvratitelná domněnka existence významné tržní síly se odvíjí od obratu dosaženého za prodej potravin a služeb s tím souvisejících. Podle § 3 odst. 4 zákona o významné tržní síle se tato domněnka zakládá překročením hranice obratu 5 mld. Kč za prodej potravin a služeb s tím souvisejících na území České republiky za poslední ukončené účetní období 12 měsíců.⁵¹ V případě nákupní aliance, podle ustanovení § 3 odst. 4 písm. c) zákona o významné tržní síle, se vyvratitelná domněnka vztahuje na všechny její členy, u kterých jejich společný obrat za prodej potravin a služeb s tím souvisejících na území České republiky přesáhne 5 mld. Kč za poslední ukončené účetní období v délce 12 měsíců.
117. Účastník řízení, společnost MAKRO, dosáhl dle dostupných zdrojů Úřadu⁵² v účetním období od 1. 10. 2016 do 30. 9. 2017 obratu za prodej potravin a služeb s tím souvisejících na území ČR ve výši [obchodní tajemství: obraty účastníků řízení], za účetní období od 1. 10. 2017 do 30. 9. 2018 obratu za prodej potravin a služeb s tím souvisejících ve výši [obchodní tajemství: obraty účastníků řízení]. V účetním období od 1. 10. 2018 do 30. 9. 2019 dosáhla obratu za prodej potravin a služeb tím souvisejících ve výši [obchodní tajemství: obraty účastníků řízení]⁵³ a v období od 1. 10. 2019 do 31. 9. 2020 obratu za prodej potravin a služeb tím souvisejících ve výši [obchodní tajemství: obraty účastníků řízení].⁵⁴ Tyto finanční údaje znamenají, že obrat za prodej potravin a související služby společnosti MAKRO překračuje hranici, kterou stanoví zákon o významné tržní síle pro existenci vyvratitelné domněnky existence významné tržní síly, a to přibližně čtyřikrát.
118. Druhým účastníkem tohoto správního řízení je společnost MIAG, která je trvale usídlena na území Švýcarské konfederace. V souvislosti s žádostí Úřadu doložila tato společnost čisté obraty za prodej služeb dodavatelům společnosti MAKRO na území České republiky. V období od 1. 10. 2016 do 30. 9. 2017 dosáhla čistého obratu [obchodní tajemství: obraty účastníků řízení], v období od 1. 10. 2017 do 30. 9. 2018 čistého obratu ve výši [obchodní tajemství: obraty účastníků řízení] a v období od 1. 10. 2018 do 30. 9. 2019 čistého obratu ve výši [obchodní tajemství: obraty účastníků řízení] a v období od 1. 10. 2019 do 30. 9. 2020 čistého obratu ve výši [obchodní tajemství: obraty účastníků řízení]⁵⁵.
119. Úřad v případě společnosti MIAG použil čistý obrat za služby poskytnuté dodavatelům na území ČR. Protože společnost MIAG nenakupuje ani neprodává potraviny, nelze použít obrat za prodej potravin.
120. Podle výše uvedených finančních údajů společnosti MIAG lze usoudit, že tato společnost nepřekračuje na základě svých prodejů služeb dodavatelům společnosti MAKRO na území

⁵¹ Vyvratitelná domněnka existence významné tržní síly ovšem působí oboustranně. Zvláštní odpovědností podle zákona o významné tržní síle tak může oplývat i odběratel, který nedosáhl stanovené hranice obratu, avšak po zhodnocení dodatečných kritérií existence významné tržní síly dle § 3 odst. 2 zákona o významné tržní síle vyšlo na základě shromážděných podkladů najevo, že tento odběratel je dostatečně silný na to, aby byl schopen vynutit si vůči dodavatelům potravin nespravedlivou výhodu.

⁵² Rozhodnutí ve věci sp.zn.ÚOHS-S0356/2018/TS.

⁵³ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů:2218

⁵⁴ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1988.

⁵⁵ Úřad zvolil přepočtení měny podle průměrného kurzu za sledovaná období dle platného sazebníku ČNB v kurzu 1 EUR – 26,47 Kč.

České republiky zákonnou hranici 5 mld. Kč a nesplňuje tak důležité obrátové kritérium pro stanovení existence domněnky významné tržní síly. Tak by tomu bylo v případě hodnocení jejího individuálního jednání. V probíhajícím správním řízení posuzuje ale Úřad spolupráci obou obviněných společností jako jednání členů nákupní aliance, na které se vztahuje ustanovení § 3 odst. 4 písm. c), zákona o významné tržní síle.

121. V tomto případě se tak vyvratitelná domněnka vymezená zákonem o významné tržní síle vztahuje na všechny členy nákupní aliance, u kterých jejich společný obrát za prodej potravin a služeb s tím souvisejících na území České republiky přesáhl 5 mld. Kč za poslední ukončené účetní období v délce 12 měsíců. Pro posouzení obrátové domněnky nákupní aliance se tedy obráty dosažené za prodej potravin a služeb s tím souvisejících na území České republiky sčítají. Pokud by poslední účetní období v délce 12 měsíců nebyla pro všechny členy nákupní aliance stejná, vycházel by Úřad z posledních účetních období v délce 12 měsíců vztažených ke každému členu nákupní aliance zvlášť.
122. Obě obviněné společnosti předložily Úřadu svoje finanční obráty dosažené za stejná období a z tohoto důvodu došlo za účelem stanovení obrátového kritéria k jejich součtu, kdy za období od 1. 10. 2016 do 30. 9. 2017 dosáhly společného obrátu za prodej potravin a služeb s tím souvisejících na území České republiky ve výši [obchodní tajemství: obráty účastníků řízení], za účetní období od 1. 10. 2017 do 30. 9. 2018 obrát za prodej potravin a služeb s tím souvisejících na území České republiky ve výši [obchodní tajemství: obráty účastníků řízení], za účetní období od 1. 10. 2018 do 30. 9. 2019 obrát za prodej potravin a služeb s tím souvisejících na území České republiky ve výši [obchodní tajemství: obráty účastníků řízení] a za účetní období od 1. 10. 2019 do 30. 9. 2020 obrát za prodej potravin a služeb s tím souvisejících na území České republiky ve výši [obchodní tajemství: obráty účastníků řízení]. Z těchto finančních údajů tak vyplývá, že obrát za prodej potravin a související služby této nákupní aliance na území ČR překračuje hranici, kterou stanoví zákon o významné tržní síle pro existenci vyvratitelné domněnky existence významné tržní síly, a to přibližně více než čtyřikrát.
123. Úřad dále neshledal žádné další významné okolnosti, které by závěr o domněnce významné tržní síly definované překročením obrátového kritéria, mohl u obviněných společností přezkoumávat. Na základě shora uvedeného má Úřad za prokázané, že obviněné společnosti, jakožto nákupní aliance, disponují významnou tržní silou ve smyslu § 3 odst. 4 písm. c) zákona o významné tržní síle a z uvedeného důvodu nepovažoval dále za nutné zabývat se dalšími okolnostmi uvedenými v § 3 odst. 2 zákona o významné tržní síle; účastníci v tomto ohledu nenabídli Úřadu žádné argumenty a důkazy relevantní z hlediska dikce § 3 odst. 2 zákona o významné tržní síle, na základě kterých by Úřad byl povinen zkoumat náležitosti tržní síly uvedené v cit. ustanovení.

Námítky účastníků řízení k jejich postavení na trhu

124. Účastníci řízení ve svém vyjádření ze dne 12. 3. 2021 namítli, že společnost MAKRO nedisponuje významnou tržní silou, přestože její obrát za prodej potravin a služeb s tím souvisejících přesahuje částku 5 mld. Kč, a to z následujících důvodů.

125. Tím, že společnost MAKRO nepůsobí na trhu prodeje potravin konečným zákazníkům, nemá i přes zdánlivě vysokou výši svého obratu jakoukoli možnost ovlivnit, jaké výrobky se dostanou ke konečným zákazníkům a jaké nikoliv; koneční zákazníci totiž nenakupují potraviny u společnosti MAKRO a současně společnost MAKRO není jediným dodavatelem potravin svých zákazníků; obchodní podíl společnosti MAKRO na trhu prodeje potravin a služeb souvisejících konečným zákazníkům je tak 0 %.
126. I kdyby účastníci řízení akceptovali posouzení trhu nákupu potravin za účelem jejich prodeje na území České republiky jako celek, a i kdyby akceptovali, že obrat 11, dle Úřadu nejvýznamnějších subjektů splňujících obrátové kritérium, dosahoval v období roku 2018 částky 370 mld. Kč, pak by podíl společnosti MAKRO na tomto trhu činil přibližně [obchodní tajemství: hodnota tržního podílu]. Pokud bychom počítali celý trh nákupu potravin za účelem jejich prodeje, byl by podíl společnosti MAKRO ještě mnohem nižší.
127. Z veřejně dostupných informací podle účastníků řízení vyplývá, že celkový počet prodejen potravin konečným zákazníkům v segmentu hypermarketů, supermarketů a diskontů činil na území České republiky ke konci roku 2016 celkem 1716 prodejen, kdy hypermarketů bylo celkem 317, diskontů 659 a supermarketů 740. Společnost MAKRO tak se svými 13 prodejny disponuje z hlediska počtu prodejen tržním podílem ve výši 0,76 %.
128. Z uvedeného je zřejmé, že z hlediska geografického rozdělení a struktury trhu nákupu potravin za účelem jejich dalšího prodeje, je tržní síla společnosti MAKRO zcela zanedbatelná a společnost MAKRO tak i přes jí dosahovaný obrat nemá významnou tržní sílu, ani možnost rozhodovat či ovlivňovat, jaké potraviny se dostanou ke konečnému zákazníkovi.⁵⁶
129. Úřad k výše uvedenému uvádí, že postavením společnosti MAKRO jakožto gatekeepera se věnoval v předchozím textu. Věnoval se i výši tržního podílu společnosti MAKRO a zdůvodnil, proč pro svůj výpočet na rozdíl od účastníka řízení využil konkrétní tržní kategorie CZ-NACE. V pořadí nejvýznamnějších odběratelů s významnou tržní silou společnost MAKRO patří mezi střední subjekty na trhu, nicméně z hlediska zákonné hranice do působnosti zákona o významné tržní síle spadá, neboť překračuje stanovenou hranici obratu pro splnění domněnky existence významné tržní síly.
130. Účastníci řízení vyvrátitelnou právní domněnku existence významné tržní síly zpochybňují tvrzením o tržním podílu ve výši [obchodní tajemství: hodnota tržního podílu] vypočítaném z jiných tržních kategorií CZ-NACE (tyto námitky Úřad vypořádal shora a zdůvodnil, proč využívá odlišné tržní kategorie CZ-NACE) a tvrzením o minimálním tržním podílu vypočítaném na základě počtu prodejen na území ČR.
131. K námitkám, které se týkají tržního podílu společnosti MAKRO, Úřad konstatuje, že společnost MAKRO vychází z veřejně přístupných informací společnosti Gfk Czech, která data pro svoji analýzu čerpala z dat shromážděných před šetřeným obdobím. Mimo to společnost Gfk Czech své závěry opírá o množství prodejních míst (budov), mezi které jsou začleněni

---

⁵⁶ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1987-1989.

také odběratelé, kteří nedisponují významnou tržní silou. Tržní podíl obchodních společností na šetřeném trhu v pojetí zákona o významné tržní síle ale nelze počítat s ohledem na množství prodejných míst a budov. Tržní podíl se stanovuje na základě ekonomických a účetních kritérií, která zároveň zobrazují finanční sílu odběratele. Tržní podíl obchodních společností tak představuje podíl tržeb obchodních společností na celkových tržbách dosažených na předmětném trhu. Pokud tedy obviněné společnosti namítají, že na základě množství prodejen disponují pouze nízkým tržním podílem, pravděpodobně tak opírají své závěry o znění zákona o významné tržní síle před přijetím novely č. 50/2016 Sb. na základě kterého byl Úřad povinen zkoumat velikost obchodní sítě prodejen a velikost i umístění jeho jednotlivých prodejen. S přijetím výše uvedené novely však došlo k vypuštění tohoto kritéria a Úřad množství prodejen již nezkoumá.

132. K relevanci údaje o množství prodejen příslušného obchodního řetězce Úřad nakonec dodává, že tento údaj je rozhodný při zkoumání trhu maloobchodního prodeje, tj. trhu orientovaného na stranu spotřebitele. Úřad však ve správních řízeních vztahujících se ke zneužití významné tržní síly zkoumá dodavatelsko-odběratelské vztahy, proto je zohledňování počtu prodejen údajem irrelevantním.
133. Úřad dále k námitkám společnosti MAKRO pouze okrajově připomíná, že geografickou stránku trhu zákon o významné tržní síle vymezuje v § 1 odst. 1 písm. a) územím České republiky. Pokyn zákonodárce je v tomto smyslu velmi jasný a jeho záměry dokládá i důvodová zpráva k novele č. 50/2016 Sb. (cit.): *„Výslovně by však měla být vymezena místní působnost zákona, kterou stávající úprava jednoznačně neobsahuje. Postihovat by se měla jednání, která se uskutečnila a projevují se na území České republiky, ale současně též ta jednání, která byla uskutečněna v zahraničí (např. uzavření smlouvy) a jejichž účinky se projeví v České republice.“*⁵⁷ Na základě těchto kritérií určuje Úřad územní stránku trhu územím České republiky.
134. K tvrzení obviněných společností, že společnost MAKRO nepůsobí na trhu prodeje potravin konečným zákazníkům, a proto je její obchodní podíl vůči koncovým zákazníkům zcela nulový, Úřad uvádí, že podle zákona o významné tržní síle nezkoumá trh prodeje potravin společnosti MAKRO jejím zákazníkům, ale trh nákupu potravin za účelem jejich dalšího prodeje. Předmětem regulace zákona o významné tržní síle je proto prostředí dodavatelsko-odběratelských vztahů, vznikajících mezi dodavatelem a odběratelem s významnou tržní silou. Regulací trhu koncovým zákazníkům jsou pověřeny jiné správní orgány.
135. Pro úplnost je třeba doplnit, že Úřad ve sdělení výhrad pracoval především s obratovým kritériem významné tržní síly, neboť je vázán právním názorem orgánu II. stupně Úřadu. Podle rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 31. 10. 2018, č. j. ÚOHS-R0001/2018/TS-31480/2018/310, Úřad nejprve postupuje tak, že v první fázi vyhodnocuje obratové kritérium odběratele, tj. zda jsou naplněny všechny předpoklady pro užití domněnky uvedené v § 3 odst. 4 zákona o významné tržní síle. Až v případě, že odběratel namítá, a zároveň dokládá neexistenci své významné tržní síly vůči konkrétním dodavatelům, tedy až když zákonem presumovanou skutečnost svými tvrzeními vyvrací a předkládá v tomto ohledu důkazy

⁵⁷ Rozhodnutí předsedy Úřadu č. j.: ÚOHS-R0001/2018/TS-31480/2018/310.

relevantní z hlediska kritérií uvedených v § 3 odst. 2 zákona o významné tržní síle pro vyvrácení domněnky o existenci své významné tržní síly, Úřad zkoumá náležitosti významné tržní síly dle kritérií uvedených v § 3 odst. 2 zákona o významné tržní síle.

136. Účastníci řízení se sice po sdělení výhrad pokusili uplatnit argumenty, které by domněnku významné tržní síly zpochybnily, ovšem jejich argumentace směřuje ke kritériím, která zákon o významné tržní síle obsahoval před novelou č. 50/2016 Sb. Před přijetím novely č. 50/2106 Sb. se kromě vyvrátitelné domněnky obrátového kritéria posuzovala významná tržní síla také s ohledem na další kritéria, a to s ohledem na „*strukturu trhu, překážky vstupu na trh, tržní podíl dodavatele a odběratele, jejich finanční sílu, velikost obchodní sítě dodavatele a velikost a umístění jeho jednotlivých prodejen*“.
137. Přijetím výše uvedené novely zákona o významné tržní síle došlo k vypuštění některých významných pojmů. Byla upravena další kritéria, a to tak, že podle § 3 odst. 2 se významná tržní síla posuzuje zejména s ohledem na strukturu trhu, překážky vstupu na trh a finanční sílu odběratele. Vypuštěna tak byla kritéria požadující zkoumání tržního podílu dodavatele, finanční sílu dodavatele, velikost obchodní sítě dodavatele a velikost a umístění jeho jednotlivých prodejen. Dále byla vypuštěna podmínka závislosti odběratele na dodavateli a upřednostněn byl koncept významné tržní síly směřující k absolutnímu pojetí významné tržní síly s relativním korektivem.
138. V neposlední řadě Úřad podotýká, že v řízení sp. zn. ÚOHS-S0356/2018/TS, v němž byla společnosti MAKRO uložena pokuta, společnost MAKRO svůj status významné tržní síly na řešeném trhu nezpochybňovala a dokonce aktivním jednáním uznala odpovědnost za delikty dle zákona o významné tržní síle. Zatímco Úřad tedy zůstává ve svém přístupu k postavení společnosti MAKRO na zkoumaném trhu konzistentní, společnost MAKRO nyní zpochybňuje předpoklady její správně-právní odpovědnosti, kterou ale dříve sama uznala v jiné věci.
139. Společnost MAKRO dále Úřadu vytkla, že vychází ze špatných údajů o dosaženém obratu, proto znovu předestřela své obraty za prodej potravin a služeb s tím souvisejících za období let 2016 až 2020.
140. K tomu je třeba poznamenat, že obraty za období od 1. 10. 2016 do 30. 9. 2017 a období od 1. 10. 2017 do 30. 9. 2018 se shodují jak ve sdělení výhrad, tak s doloženými obraty účastníků řízení. Obrat za období od 1. 10. 2018 do 30. 9. 2019 ve výši [obchodní tajemství: obraty účastníků řízení] uvedený ve sdělení výhrad je čistým obratem společnosti MAKRO (tedy obratem nejen za prodej potravin a služeb s tím souvisejících), tato skutečnost je ve sdělení výhrad uvedena. Výše obratu za prodej potravin a služeb s tím souvisejících v období let 2019 a 2020 Úřad upřesnil na základě podkladů získaných od společnosti MAKRO přípisem ze dne 1. 3. 2021. Tyto finanční údaje znamenají, že obrat za prodej potravin a související služby společnosti MAKRO překračuje hranici, kterou stanoví zákon o významné tržní síle pro existenci vyvrátitelné domněnky existence významné tržní síly, a to přibližně čtyřikrát.
141. Účastníci řízení dále konstatovali, že se Úřad vůbec nezabýval posouzením skutečné síly společnosti MAKRO vůči konkrétním dodavatelům potravin, tedy otázkou, jaká je skutečná

síla společnosti MAKRO ve vztahu ke konkrétnímu dodavateli potravin, a zda odkaz na naplnění vyvratitelné právní domněnky existence významné tržní síly je ve vztahu ke každému konkrétnímu dodavateli potravin dostatečná. Společnost MAKRO za tím účelem porovnávala obraty vybrané skupiny dodavatelů potravin (zejména těch, kteří byli Úřadem v rámci správního řízení osloveni), kterých tito dodavatelé dosáhli v kalendářním roce 2020 u společnosti MAKRO s celkovými tržbami, deklarovanými uvedenými dodavateli za prodej zboží, výrobků a služeb v rámci jejich účetních závěrek za rok 2019 (případně 2018, pokud informace za rok 2019 není dostupná). Z tohoto porovnání podle názoru účastníků řízení zcela jasně vyplývá, že společnost MAKRO není odběratelem s významnou finanční silou. Z doloženého přehledu je totiž zřejmé, že z posuzovaného vzorku 72 dodavatelů potravin společnosti MAKRO, jen u jednoho dodavatele potravin činí dodávky do společnosti MAKRO cca 40% jeho celkových tržeb, u 2 dodavatelů činí jejich tržby u společnosti MAKRO 15 – 20% jejich celkových tržeb a u dalších 6 dodavatelů potravin společnosti MAKRO činí jejich tržby u společnosti MAKRO 10 – 15% jejich celkových tržeb. U zbylých dodavatelů nedosahuje tržní podíl u společnosti MAKRO ani 10% jejich celkových tržeb, kdy u 57 z nich nedosahuje ani 6 % jejich celkových tržeb.⁵⁸

142. Na základě této analýzy účastníci řízení tvrdili, že s ohledem na vypočítané podíly obratu za dodávky vůči celkovému obratu dodavatelů je význam distribučního kanálu společnosti MAKRO natolik nevýznamný, že pokud by společnost MAKRO u většiny svých dodavatelů přestala jejich výrobky odebírat, dodavatelé by ukončení takové spolupráce bez problémů zvládli a našli pro své zboží nové odběratele.
143. K předložené tabulce a související argumentaci Úřad v první řadě konstatuje, že účastníci řízení sice porovnávali obrat za prodej potravin do společnosti MAKRO s celkovým obratem příslušného dodavatele, ale v různých časových obdobích. Pomineme-li skutečnost, že účastníci řízení pro své výpočty použili různá časová období, je třeba konstatovat, že prostřednictvím předložených výpočtů účastníci řízení prokazují jediné, a to neexistenci ekonomické závislosti příslušných 72 vybraných dodavatelů na společnosti MAKRO.
144. S institutem ekonomické závislosti pracoval zákon o významné tržní síle před novelou č. 50/2016 Sb. Ustanovení § 3 odst. 1 zákona o významné tržní síle účinného před novelou č. 50/2016 Sb. přímo vyžadovalo, aby se dodavatel vůči odběrateli v důsledku situace na trhu stal závislým na odběrateli ve vztahu k možnosti dodávat své zboží spotřebitelům. Zákon o významné tržní síle před novelou č. 50/2016 Sb. v ustanovení § 3 odst. 1 definoval významnou tržní sílu jako „...*postavení odběratele vůči dodavateli, kdy se v důsledku situace na trhu stává dodavatel závislým na odběrateli ve vztahu k možnosti dodávat své zboží spotřebitelům a kdy si odběratel vůči dodavateli může vynutit jednostranně výhodné obchodní podmínky*“. Ve znění před novelou tedy zákon jasně vyžadoval zkoumání ekonomické závislosti dodavatele na odběrateli. Zákon o významné tržní síle v účinném znění již ekonomickou (resp. existenční) závislost nevyžaduje; vyžaduje pouze tak silné postavení odběratele, které mu umožní vynutit si bez spravedlivého důvodu výhodu vůči dodavatelům. V této souvislosti je nutné zmínit, že zákon o významné tržní síle tuto výhodu dále nijak nespecifikuje, například tím, že by se mělo jednat o výhodu materiálně podstatnou (jejíž

⁵⁸ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1987-1990.

vynucení by bylo možné očekávat v případech významně silnějšího postavení odběratele), na rozdíl od výhody považované z materiálního hlediska za méně podstatnou (u které lze naopak předpokládat, že je možné ji vynutit i tehdy, kdy se v konkrétním případě nejedná o výrazně asymetrický vztah mezi odběratelem a dodavatelem). Dle zákona stačí pouze to, že odběratel je v takovém postavení, které mu umožňuje si vynutit bez spravedlivého důvodu *jakoukoli* výhodu vůči dodavatelům.

145. Úřad se tedy měl zabývat tím, zda dodavatel má či nemá možnost prodat své zboží prostřednictvím jiného distribučního kanálu. Perfektní ekonomická závislost nastává v situaci monopsonu (jednoho subjektu na straně poptávky). V případě oligopsonu ovšem perfektní ekonomická závislost neexistuje, což může být jedním z důvodů, proč nová definice významné tržní síly s ekonomickou závislostí nepracuje. Jinak řečeno, existuje nepřímá úměra mezi ekonomickou závislostí a počtem efektivních soutěžitelů, kteří přichází v úvahu jako možný obchodní partner – čím více těchto potenciálních partnerů, tím menší bude ekonomická závislost dodavatele na konkrétním odběrateli. Vzhledem k tomu, že kritérium ekonomické závislosti bylo v zákoně o významné tržní síle ve znění účinném do 6. 3. 2016 prakticky neprokazatelné, bylo po novele č. 50/2016 Sb. ze zákona odstraněno.
146. Účastníci řízení z jimi zpracované tabulky vyvodili, že existuje velmi málo dodavatelů, kteří jsou na společnosti MAKRO, jako na hlavním odběrovém kanálu, závislí. Toto zjištění tedy potvrzuje úvahy Úřadu předestřené v předešlém odstavci a rozhodnutí zákonodárce toto kritérium ze zákona o významné tržní síle vypustit.
147. Předložená tabulka naopak velmi jasně ukazuje, že celkové tržby vybraných dodavatelů jsou oproti celkovým tržbám společnosti MAKRO mnohonásobně nižší. Ve většině vybraných dodavatelů nedosahují celkové tržby dodavatelů za rok 2019 ani 1 mld. Kč, naopak tržby společnosti MAKRO za potraviny dosáhly v roce 2019 výše necelých [obchodní tajemství: obraty účastníků řízení].
148. Námitky účastníků řízení poukazující na neexistenci ekonomické závislosti u vybraných 72 dodavatelů tedy směřují k ustanovením zákona o významné tržní síle účinným před rokem 2016. Provedené výpočty a poukaz na neexistenci ekonomické závislosti však nevyvrací závěry Úřadu učiněné shora. Zvolená argumentace tedy nezpochybňuje ani nevyvrací vyvratitelnou domněnku významné tržní síly. Úřad se proto dalšími kritérii ve smyslu ustanovení § 3 odst. 2 podrobněji nezabýval.

IV. Působnost zákona o významné tržní síle

149. Základní pravidlo určující teritoriální působnost zákona o významné tržní síle je obsaženo v ustanovení § 1 odst. 2 zákona o významné tržní síle: *„Podle tohoto zákona se posuzuje i zneužití významné tržní síly, které bylo uskutečněno v cizině, pokud jeho účinky nastaly nebo mohou nastat na území České republiky“*. Toto ustanovení je následně doplněno o ustanovení § 9 odst. 1 a 2 zákona o významné tržní síle.

150. Zákon o významné tržní síle pracuje s tzv. teorií účinku. Pro účely zákona o významné tržní síle není tedy rozhodné, kde došlo k vyšetřovanému jednání, ani kdo se takového jednání dopustil, ale konkrétně to, kde se projevil účinek daného jednání. Zákon v tomto případě postihuje pouze takové jednání, jehož účinky se projevují pouze na území České republiky, nebo jehož účinky se projevují jak na území České republiky, tak i v zahraničí. Podle ustanovení § 1 odst. 2 lze tedy postihovat i jednání, která se uskutečnila v zahraničí (např. uzavření smlouvy) a jejichž účinky se projeví na území České republiky.
151. Právní úprava obsažená v zákoně o významné tržní síle je úpravou speciální k obecným ustanovením zákona o přestupcích. Z obecného ustanovení § 3 zákona o přestupcích vyplývá vymezení územní působnosti, českého přestupkového práva. Podle tohoto ustanovení tedy nezáleží na tom, jaké státní příslušnosti je pachatel, zda se jedná o fyzickou nebo právnickou osobu, rozhodné je, zda protiprávní jednání proběhlo na území České republiky, kde způsobilo protiprávní následek. Toto ustanovení zákona o přestupcích je dále rozšířeno tak, že není nutné, aby celkový skutek proběhl na území České republiky, postačuje, aby část protiprávního jednání vykonal pachatel na území České republiky, nebo i skutečnost, že část protiprávního následku nastala na území České republiky.
152. Zákon o významné tržní síle ve svém ustanovení § 9 odst. 1 a 2 dále blíže upravuje, kdy lze postihovat zahraniční subjekty, a kombinuje tak teritoriální působnost s jeho působností personální rozšířenou o prvek univerzality.
153. Podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o významné tržní síle posuzuje Úřad odpovědnost za přestupek, který byl spáchán na území České republiky odběratelem, který má sídlo v České republice nebo má na území České republiky umístěn podnik nebo organizační složku, anebo zde alespoň vykonává svoji činnost nebo zde má svůj majetek. Toto ustanovení tedy upravuje vazbu dotčených subjektů k území České republiky a zároveň upravuje podobu jednotlivých vazeb k tomuto území.
154. Ustanovení § 9 odst. 2 pak rozšiřuje dále působnost zákona též na přestupky spáchané v cizině právnickou osobou nebo podnikající fyzickou osobou, která nemá sídlo v České republice, byl-li takový přestupek spáchán ve prospěch odběratele s významnou tržní silou. *„Jedná se tedy o subjekty, které vykonávají své aktivity výlučně v cizině, přičemž však čeští odběratelé s významnou tržní silou na ně v určitých případech odkazují dodavatele potravin např. za účelem zajištění určitých služeb souvisejících s nákupem nebo prodejem potravin.“*⁵⁹
155. V předmětném správním řízení Úřad zaznamenal situaci, kdy jsou obchodní aktivity společnosti MIAG poskytovány z území Švýcarské konfederace dodavatelům společnosti MAKRO. K tomuto se vyjádřila ve své odpovědi na dotazy Úřadu i společnost MAKRO, která ve svém přípisu uvedla: *„Účastník řízení si v této souvislosti dovoluje rovněž informovat Úřad, že služby poskytované účastníkem řízení na základě smluv uzavřených mezi Účastníkem řízení a jeho obchodními partnery, kteří jsou dodavateli společnosti MAKRO na území České*

⁵⁹ Kindl, J., Koudelka, M.: Zákon o významné tržní síle. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 202 – 206.

republiky, nejsou dle názoru Účastníka řízení poskytovány na území České republiky, ale jsou poskytovány na území Švýcarské konfederace.“⁶⁰

156. Z provedeného dokazování Úřadu pak bylo zjištěno, že společnost MIAG, která má své sídlo na území Švýcarské konfederace, poskytuje své služby centrálního zúčtování na základě smluvních ujednání se společností MAKRO a dále účetní služby na základě smluvních ujednání s dodavatelem potravin společnosti MAKRO, které působí na území České republiky. Dotčení dodavatelé sice vystavují společnosti MAKRO daňové doklady, ale tyto jsou dále zpracovávány prostřednictvím centrálního zúčtování společností MIAG. Prostřednictvím centrálního zúčtování tedy dochází k realizaci plateb za dodávku potravin do společnosti MAKRO.
157. Na území České republiky dochází nejen k uzavírání smluvních ujednání se společností MIAG a následně k účinkům vzájemných smluvních ujednání společností MIAG a MAKRO a zároveň k účinkům smluvních ujednání mezi společností MIAG a dodavatelem společnosti MAKRO, ať už využívají pouze platformu centrálního zúčtování nebo mají uzavřenou Rámcovou smlouvu o účetních službách se společností MIAG. V majetkové sféře dodavatelů na území ČR se tedy projeví jak platba za dodané zboží od společnosti MAKRO, tak procentuální sleva, o kterou je již platba za zboží ponížena, jakožto odměna za účetní služby společnosti MIAG.
158. Působnost zákona o významné tržní síle tak dopadá i na společnost MIAG, která je trvale usídlena na území Švýcarské konfederace, neboť při splnění těchto podmínek dopadá zákon o významné tržní síle i na nákupní alianci s cizím prvkem, ve které se tato společnost podílí, či jinak ovlivňuje sjednávání podmínek pro nákup potravin na území České republiky.⁶¹
159. S ohledem na shora uvedené má Úřad za to, že působnost zákona o významné tržní síle dopadá v celém rozsahu na oba účastníky řízení.

Námítky účastníků řízení k působnosti zákona o významné tržní síle

160. Účastníci řízení ve svém vyjádření ze dne 12. 3. 2021 namítli, že závěry Úřadu nemají oporu ve správním spisu. Z obsahu smluv uzavřených mezi účastníky řízení je zřejmé, že na území České republiky dochází k účinkům vzájemných smluvních ujednání účastníků řízení (logicky, neboť společnost MIAG zajišťuje pro společnost MAKRO provoz systému centrálního zúčtování). Co však již není z obsahu správního spisu zřejmé, je podklad, na základě kterého Úřad dospěl k závěru, že na základě dvoustranných smluvních vztahů mezi účastníky řízení

---

⁶⁰ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1506.

⁶¹ Kindl, J., Koudelka, M.: Zákon o významné tržní síle. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 17, „... dané nákupní aliance v některých případech plní tzv. „gatekeeper“ funkci, tzn., že sjednání smlouvy s danou aliancí je podmínkou pro spolupráci s jednotlivými členy aliance na národní úrovni, popř. že plní tzv. „toll collector“ funkci, kdy jí musí dodavatelé platit určitý bonus bez zřejmé protihodnoty anebo s neadekvátní protihodnotou (srov. např. Bauer 2016). I pokud ponecháme tyto možné problematické praktiky stranou, je zjevné, že účast obchodních řetězců (a to včetně těch největších) ještě dále posiluje nákupní sílu dotčených entit, což však bývá ze strany příslušných nákupních aliancí odůvodňováno jako nutná protiváha vůči nadnárodním dodavatelům, kteří jsou často lídry ve svých oborech a mají taktéž nezanedbatelnou tržní sílu.“

(upravujícími provoz systému centrálního zúčtování) dochází k účinkům na dodavatele společnosti MAKRO.

161. Ze správního spisu je naopak zřejmé, že dodavatelé potravin společnosti MAKRO se v rámci smluvních ujednání uzavřených mezi společnostmi MAKRO a MIAG k ničemu nezavazují, neboť nejsou účastníkem těchto smluvních vztahů. Ze smluv uzavřených mezi účastníky řízení potom logicky nevyplývá a ani nemůže vyplývat povinnost dodavatelů potravin v této souvislosti cokoliv hradit ať už společnosti MAKRO nebo společnosti MIAG. Úřad tento svůj závěr v rámci sdělení výhrad nijak neodůvodňuje ani neprokazuje prostřednictvím jediného relevantního důkazu a jde tak pouze o domněnku Úřadu.
162. Pokud tedy zákon o významné tržní síle v nějakém rozsahu dopadá na společnost MIAG, pak jen v rozsahu služeb poskytovaných společností MIAG v souvislosti s provozem systému centrálního zúčtování hrazeného společností MAKRO. Systém centrálního zúčtování však nebyl Úřadem shledán jako závadný, kdy tento je provozován zcela v souladu se všemi relevantními právními předpisy.⁶²
163. K těmto námitkám Úřad upřesňuje, že na území České republiky dochází k účinkům vzájemných smluvních ujednání společností MIAG a MAKRO. Jedná se o smluvní ujednání uvedených společností, ke kterým se Úřad dále vyjadřuje v následujících odstavcích tohoto rozhodnutí. Ve stručnosti se jedná o [obchodní tajemství: smluvní dokumentace] označenou jako [obchodní tajemství: smluvní dokumentace] (dále jen [obchodní tajemství: smluvní dokumentace]), která obsahuje obecné podmínky poskytovaných služeb. Dále též o [obchodní tajemství: smluvní dokumentace] označenou jako [obchodní tajemství: smluvní dokumentace] (dále jen [obchodní tajemství: smluvní dokumentace]), která se týká [obchodní tajemství: smluvní dokumentace] a rovněž o smlouvu nazvanou „[obchodní tajemství: smluvní dokumentace]“ (dále jen „[obchodní tajemství: smluvní dokumentace]“) upravující [obchodní tajemství: smluvní dokumentace].⁶³
164. Z uvedených smluvních ujednání tedy zcela jasně vyplývá, že obě smluvní strany tohoto ujednání, společnosti MAKRO a MIAG, se společně dohodly na vzájemném postupu v rámci vypořádání účetních operací společnosti MAKRO. Pro společnost MAKRO je tedy žádoucí, aby [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost], neboť tímto způsobem [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost]. To se také ve skutečnosti děje. Aby společnost MAKRO mohla plně dostát všem svým závazkům plynoucím pro ni z výše uvedených smluvních ujednání, [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost].
165. Část smluvních ujednání shora vyjmenovaných smluv uzavřených mezi společnostmi MAKRO a MIAG se však také týká dodavatelů společnosti MAKRO. Konkrétně jde o ustanovení, ve kterých společnost MIAG [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost]. Dále jde o ustanovení, že společnost MIAG bude [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost].⁶⁴

⁶² Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1990-1991.

⁶³ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 826-883.

⁶⁴ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 56.

166. Z uvedeného dle názoru Úřadu plyne, že účinek smluvních ujednání dopadá na dodavatele společnosti MAKRO, neboť platby za dodané zboží jsou zpracovávány přes centrální zúčtování. Účinky smluv, ve kterých se společnosti MAKRO a MIAG dohodly na administraci plateb za dodané zboží skrze centrální zúčtování, tedy mají přímý dopad do majetkové sféry dodavatelů společnosti MAKRO.
167. Ve druhé části vytýkaného jednání se pak jedná o smluvní ujednání mezi společností MIAG a konkrétními dodavateli, kteří využívají placenou službu společnosti MIAG na základě MIAG Service Contract neboli Rámcové smlouvy MIAG. V tomto případě opět směřuje účinek uzavřené smlouvy přímo do majetkové sféry dodavatelů, protože dodavatelům jsou z plateb za dodané zboží zároveň strhávány poplatky za služby společnosti MIAG. Konkrétně [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost].
168. Ačkoliv účastníci řízení tvrdí, že služby jsou společností MIAG poskytovány na území Švýcarské konfederace, do kterých společnost MAKRO nemůže nikterak zasáhnout, ve skutečnosti je základem úspěšného fungování systému centrálního zúčtování sdílení dat dodavatelů společnosti MAKRO. Tato spolupráce je stěžejní a vyplývá ze smluv uzavřených mezi těmito dvěma společnostmi (viz shora). O tom, zda je služba poskytována na území Švýcarské konfederace nebo kdekoliv jinde lze vést polemiky, které však s ohledem na digitální podobu služby k jednoznačnému závěru nedospějí. Podstatné však je, že poplatek za služby společnosti MIAG (v avízu označený jako [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost].), je strháván [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost]., přičemž tato skutečnost má jasný dopad do majetkové sféry toho konkrétního dodavatele.
169. Právě popsané závěry Úřadu vycházejí z podkladů, které jsou součástí správního spisu, tedy ze smluvních ujednání předložených obviněnými společnostmi. Námitky účastníků řízení proto nelze akceptovat.

V. Nákupní aliance

170. Ve výročí I. a II. tohoto rozhodnutí vymezil Úřad jednání účastníků řízení jako součinnost právnických osob, které vzájemně spolupracují za účelem získání určitých výhod plynoucích pro ně z uplatnění služeb centrálního zúčtování. Úřad označil jednání účastníků řízení jako charakteristickou spoluprací členů nákupní aliance.
171. Zákon o významné tržní síle definuje nákupní alianci ve svém ustanovení § 2 písm. c) následovně: „Nákupní aliancí je uskupení odběratelů, vzniklé na základě smlouvy, jiného právního jednání nebo jiné právní skutečnosti, které provádí spolupráci mezi odběrateli v souvislosti s nákupem potravin za účelem jejich dalšího prodeje nebo přijímáním nebo poskytováním služeb s tím souvisejících, nebo bylo za účelem této spolupráce vytvořeno, nezávisle na tom, zda toto uskupení má nebo nemá právní osobnost“.
172. Charakter nákupní aliance nemusí nutně záviset na vlastnické struktuře, její právní formě, nebo na skutečnosti, že některý z členů aliance nedisponuje významnou tržní silou (pokud jí

disponuje nákupní aliance jako celek). Zákon o významné tržní síle nikterak blíže nákupní alianci nedefinuje, např. co do počtu jejich účastníků, rozsahu její účinnosti a časovému vymezení její působnosti. Ze zákonného vymezení plyne, že se jedná o uskupení odběratelů, které není podmíněno pouze vznikem smlouvy, ale k jejímu vzniku postačuje jakékoliv právní jednání anebo i právní skutečnost. Důležitým prvkem tohoto uskupení je vzájemná spolupráce členů, a to za účelem spolupráce a v souvislosti s nákupem potravin za účelem dalšího prodeje nebo přijímáním či poskytováním služeb s tím souvisejících.

173. Oba účastníci řízení jsou součástí skupiny, ve které je ovládající osobou jejich mateřská společnost METRO AG. Tato společnost je mateřskou společností skupiny METRO, se sídlem Metro-Strasse 1, 40235 Düsseldorf, Německo (dále jen „**METRO AG**“). Společnost je zapsána v obchodním rejstříku u Soudního dvora v Düsseldorfu pod značkou HRB 79055 METRO AG. Jedná se o potravinářskou společnost, která působí na velkoobchodním a distribučním trhu s potravinářskými výrobky. Dále nabízí své služby v oblasti přepravy, logistiky, reklamy, finančních a účetních služeb.
174. Z údajů obsažených v obchodním rejstříku ČR ke dni 18. 6. 2020, bylo dále zjištěno, že obviněná společnost MAKRO⁶⁵ je součástí nadnárodní skupiny METRO Group, a to jedné z jejich divizí nazvané Cash & Carry. Ovládající osobou této společnosti je společnost METRO AG a společnost Metro Cash & Carry International Holding B. V. se sídlem 1114AL Amsterdam Dulvendrecht, De Flinesstraat 9, Nizozemské království. Mimo uvedené skutečnosti z výroční zprávy této společnosti také vyplynulo, že společnost MIAG vykonává činnost pro společnost MAKRO na základě [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost].
175. Druhou obviněnou společností je společnost METRO International AG, se sídlem Neuhofstrasse 4, 6341 Baar, Switzerland, identifikační číslo CHE-106.918.894 (dále také „**společnost METRO International AG**“). Společnost METRO International AG je akciovou společností založenou za účelem zaúčtování dodavatelských faktur, včetně převzetí ručení za pohledávky jiných společností, zejména skupiny METRO Group; může těmto společností poskytovat půjčky, jakož i záruky a smlouvy o zárukách oproti třetím stranám k půjčkám, které byly těmto společností třetími stranami poskytnuty, kupovat, inzerovat, zatěžovat, spravovat a prodávat nemovitosti a podílet se na jiných společnostech.
176. Přestupkové řízení bylo zahájeno se společností MIAG, nicméně v průběhu tohoto řízení (dne 18. 2. 2020) obdržel Úřad od právního zástupce spol. METRO International AG přípis⁶⁶, ve kterém Úřadu oznámil, že společnost METRO International AG s účinností ke dni 1. 10. 2018 převzala obchodní aktivity společnosti MIAG C. V., Amsterdam NL, Branch Baar, se sídlem Neuhofstrasse 4, 6341 Baar, Switzerland, identifikační číslo CHE-116.305.167, protože společnost MIAG ukončila svoji činnost a byla v roce 2018 zlikvidována.
177. Tyto informace o ukončení činnosti společnosti MIAG a působení společnosti METRO International AG ověřil Úřad na internetových stránkách Federálního statistického úřadu

⁶⁵ <https://www.justice.cz/web/msp>

⁶⁶ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1362-1364.

ministerstva vnitra Švýcarské konfederace.⁶⁷ Z takto získaných výpisů jmenovaných společností dospěl k závěru, že společnost MIAG, Identifikační číslo CHE-116.305.167, ukončila svoji činnost k 31. 12. 2018. Naopak společnost METRO International AG, Identifikační číslo CHE-106.918.894, dnem 1. 1. 2019 svoji činnost zahájila.⁶⁸

178. Na základě roční účetní závěrky společnosti METRO AG⁶⁹ Úřad dále zjistil, že v letech 2016 a 2017 se v přehledu hlavních plně konsolidovaných společností ve skupině Metro nachází společnost MIAG C. V., se sídlem Neuuhofstrasse 4, 6341 Baar, Switzerland. V ročních závěrkách roků 2018 a 2019 se již společnost MIAG nenachází a jako konsolidovaná dceřiná společnost zde již vystupuje společnost METRO International AG se shodným sídlem společnosti v ul. Neuuhofstrasse 4, 6341 Baar, Switzerland.⁷⁰
179. Z podkladů a informací, které si Úřad vyžádal v rámci probíhajícího šetření, bylo dále zjištěno, že společnost MIAG sama informovala prostřednictvím emailu dodavatele společnosti MAKRO, že v důsledku vnitřní reorganizace přešla veškerá činnost společnosti MIAG s účinností od 1. 10. 2018 na společnost METRO International AG. Dodavatelé byli prostřednictvím tohoto emailu také ujištěni, že společnost METRO International AG převezme veškerá práva a povinnosti společnosti MIAG a počínaje 1. říjnem 2018 vstoupí do všech smluvních vztahů společnosti MIAG, včetně Rámcových smluv a MIAG Servisních smluv, které převezme a z tohoto důvodu budou i nadále plně platné.⁷¹
180. V souvislosti s převodem obchodních aktivit společnosti MIAG na společnost METRO International AG je třeba připomenout, že přestupkový zákon v ustanovení § 33 upravuje přechod odpovědnosti všech právnických osob za přestupek. Cílem tohoto ustanovení je zabránit, aby právnická osoba, která spáchala přestupek, unikla odpovědnosti například tím, že účelově dobrovolně zanikne a způsobí tak přechod práv a povinností na nový subjekt, svého právního zástupce, který by jinak nebylo možno za přestupek postihnout. Zákon o odpovědnosti za přestupky tak stanoví, že odpovědnost právnické osoby za přestupek přechází na jejího právního zástupce.
181. K přechodu odpovědnosti právnické osoby za přestupek tak dochází ex lege a není k tomu zapotřebí provedení jakéhokoliv úkonu, a to ani ze strany samotné osoby a ani ze strany správního orgánu. Pro přechod odpovědnosti není dále rozhodné, zda právní zástupce věděl nebo mohl vědět o přestupkovém jednání svého předchůdce nebo zda bylo zahájeno řízení o přestupku. Pro samotný přechod odpovědnosti také není podstatné, v jakém rozsahu na něj přešly výnosy, užítky a jiné výhody ze spáchaného přestupku, a v případě více právních nástupců ani to, zda některý z nich pokračuje v činnosti, při které byl přestupek spáchán.⁷²

⁶⁷ <https://www.bfs.admin.ch/bfs/en/home.html>

⁶⁸ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1366-1367.

⁶⁹ <https://www.metroag.de/en/search?q=Annual%7CReport>

⁷⁰ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1368-1382.

⁷¹ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 745.

⁷² Jemelka, L., Vetešník, P.: Zákon o některých přestupcích, Komentář, 2. vydání, C. H. Beck 2020.

182. Jelikož společnost METRO International AG i nadále využívá ke své obchodní činnosti internetové stránky společnosti MIAG, s dodavatelem společnosti MAKRO komunikuje pod obchodním označením této společnosti⁷³ a s ohledem na výše citovaná ustanovení přestupkového zákona, má Úřad za to, že došlo k přechodu právní odpovědnosti za protiprávní jednání společnosti MIAG na společnost METRO International AG, která 1. 10. 2019 převzala veškeré obchodní aktivity společnosti MIAG.
183. Již ve svém předběžném šetření se Úřad zaměřil na získání informací, které by napomohly objasnit jednání účastníků řízení a jejich vzájemné vztahy. Z uvedeného důvodu oslovil v první řadě společnost MAKRO, která ve své odpovědi Úřadu sdělila, že společnost MAKRO a společnost MIAG jsou součástí podnikatelské skupiny METRO. Společnost MAKRO má se společností MIAG uzavřenou jednak [obchodní tajemství: smluvní dokumentace] označenou jako „[obchodní tajemství: smluvní dokumentace]“ (dále jen „[obchodní tajemství: smluvní dokumentace]“), která obsahuje [obchodní tajemství: smluvní dokumentace]. Dále též [obchodní tajemství: smluvní dokumentace] označenou jako „[obchodní tajemství: smluvní dokumentace]“ (dále jen „[obchodní tajemství: smluvní dokumentace]“), která se týká [obchodní tajemství: smluvní dokumentace] a rovněž smlouvu nazvanou „[obchodní tajemství: smluvní dokumentace]“ (dále jen „[obchodní tajemství: smluvní dokumentace]“) upravující [obchodní tajemství: smluvní dokumentace].⁷⁴
184. Na základě těchto smluvních ujednání poskytuje společnost MIAG společnosti MAKRO služby centrálního zúčtování, které spočívají v realizaci zabezpečených úhrad dodávek zboží jednotlivým dodavatelům jménem společnosti MAKRO. Dále společnost MIAG poskytuje společnosti MAKRO elektronický a zabezpečený přístup k dokumentaci prokazující provedení zúčtování ve strukturované formě. Za poskytované služby hradí společnost MAKRO společnosti MIAG smluvně sjednanou odměnu. Podstatou této spolupráce je, že společnost MIAG zajišťuje pro společnost MAKRO určitý druh služeb spojený s hlavním předmětem podnikání společnosti MAKRO (např. nákup a prodej potravin) a společnost MAKRO tak může více zacílit svou činnost na to, co sama považuje za klíčové při svých podnikatelských aktivitách.
185. Základ smluvního vztahu účastníků řízení tvoří [obchodní tajemství: smluvní dokumentace]. Tato dohoda ve svém úvodním ustanovení [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost]. Dále uvádí, [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost].
186. Hlavním předmětem [obchodní tajemství: smluvní dokumentace] je [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost]. Specifika smlouvy poskytování služeb, způsoby vyúčtování, platby a další ustanovení, jsou obsažena odděleně ve zvláštních dohodách, tzv. „[obchodní tajemství: smluvní dokumentace]“. Rámcová dohoda upravuje rovněž [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost].

---

⁷³ <https://app.miag.com/>

⁷⁴ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, číslo listu: 21.

187. Dále jsou v této [obchodní tajemství: smluvní dokumentace] upraveny povinnosti jednotlivých smluvních stran. Společnost MIAG se [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost]
188. [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost]
189. Ostatní ustanovení smlouvy se týkají [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost].⁷⁵
190. Druhá příloha odpovědi společnosti MAKRO obsahovala [obchodní tajemství: smluvní dokumentace]. Tato dohoda ve svém úvodním ustanovení opětovně [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost]. Kromě jiného [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost]. Společnost MAKRO je charakterizována jako [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost]. Předmětem jejího podnikání je [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost].
191. Předmětem dohody je [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost]. Smlouva upravuje [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost].⁷⁶
192. Tato dohoda dále upravuje [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost]. Prostřednictvím tohoto systému jsou poskytovány služby jak společnosti MAKRO, tak dodavatelům společnosti MAKRO.
193. Prostřednictvím své domovské stránky, e-mailu nebo EDI poskytuje společnost MIAG dodavatelům společnosti MAKRO podrobné informace o provedených platbách. Kromě uvedeného provozuje MIAG servisní centrum pro dodavatele společnosti MAKRO, které zpracovává otázky a problémy týkající se plateb.
194. Kromě již uvedeného obsahuje předmětná dohoda [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost]. Zavazuje také společnost MIAG [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost].⁷⁷
195. Smlouva dále popisuje platební proces „[obchodní tajemství: smluvní dokumentace]“ jehož základem je [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost]. Mimo uvedené definuje [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost].
196. Základem pro provedení těchto platebních příkazů jsou kmenová data jednotlivých dodavatelů a zejména platební adresy příjemců plateb předaných společnostmi MAKRO. [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost]. Společnost MAKRO předá společnosti MIAG údaje o svých pohledávkách a pohledávkách dodavatelů. MIAG dále určuje transportní kanál a formát dat, který má být použit.⁷⁸

---

⁷⁵ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 61-68.

⁷⁶ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 44-46.

⁷⁷ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 47-49.

⁷⁸ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 50-52.

197. [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost]. Smlouva dále upravuje situace, při kterých dochází [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost]⁷⁹
198. Následující ustanovení výše uvedené smlouvy upravují vzájemnou spolupráci mezi společnostmi MAKRO a MIAG. [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost].⁸⁰
199. Část smlouvy je věnována smluvnímu vztahu k dodavatelům. [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost]. Bez ohledu na ustanovení této smlouvy [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost]. Zúčastněné strany této smlouvy se dále dohodly, že [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost].⁸¹
200. Další ustanovení smlouvy se věnují peněžité odměně za poskytnuté služby. [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost]⁸²
201. Třetí smlouvou poskytnutou společností MAKRO [obchodní tajemství: smluvní dokumentace] v jejímž úvodu je [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost].
202. Na základě této smlouvy poskytuje společnost MIAG eskontní službu a nabízí tak snadný způsob předběžného financování pohledávek za společností MAKRO. Prostřednictvím MIAG Vender Discounting (MVD) mohou dodavatelé získat přístup ke svým finančním prostředkům před splatností své pohledávky a uspokojit tak neočekávané likvidní potřeby nebo optimalizovat svůj provozní kapitál. Společnost MIAG provozuje MVD ve spolupráci s různými externími bankami.⁸³
203. Smlouva je součástí [obchodní tajemství: smluvní dokumentace], která je [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost]. Ve svých ustanoveních [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost]
204. Ve vztahu k dodavatelům smlouva obsahuje [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost]. V neposlední řadě je ve smlouvě popsána [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost].
205. Z výše uvedeného sdělení společnosti MAKRO, ale i z doručených smluvních ujednání, jakožto i z výpisu obchodního rejstříku ČR a výpisu Federálního statistického úřadu ministerstva vnitra Švýcarské konfederace, tedy zcela jasně vyplývá, že společnosti MAKRO i MIAG jsou ovládány jejich mateřskou společností METRO AG. Obě společnosti patří do skupiny METRO a z uvedeného důvodu jsou přímo nebo i nepřímo kontrolovány stejnou společností. Hlavním předmětem podnikání společnosti MAKRO je zejména maloobchodní prodej potravinářského a nepotravinářského zboží a s ním související aktivity. Společnost

---

⁷⁹ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 53.

⁸⁰ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 54-55.

⁸¹ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 56.

⁸² Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 56-58.

⁸³ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 71-72.

MIAG byla založena za účelem zaúčtování dodavatelských faktur, včetně převzetí ručení za pohledávky jiných společností, zejména skupiny METRO.

206. Společnost MAKRO prostřednictvím služeb společnosti MIAG zajišťuje platby za dodávky zboží jednotlivým dodavatelům a společnost MIAG jí poskytuje zabezpečený přístup k dokumentaci prokazující provedení zúčtování ve strukturované formě. Za poskytované služby hradí společnost MAKRO společnosti MIAG smluvně sjednanou odměnu (účastníci řízení doložili faktury za platbu za služby MIAG v období březen 2016 – prosinec 2018)⁸⁴. Podstatou této spolupráce je, že společnost MIAG zajišťuje pro společnost MAKRO služby centrálního zúčtování, které společnosti MAKRO usnadňují její podnikatelskou činnost. Proto je v zájmu obou společností, aby centrální zúčtování společnosti MIAG využíval co nejširší okruh jejich dodavatelů. Tyto okolnosti stvrdila ve své odpovědi také společnost MAKRO, která uvedla: „[obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost]“.⁸⁵
207. Citovaná smluvní ujednání uzavřená mezi oběma společnostmi, ve kterých je popsán platební proces systému vypořádání vzájemných pohledávek mezi společnostmi MAKRO a MIAG a ve kterých je smluvně definována registrace a přenos platebních příkazů, dokazují jasnou provázanost jednotlivých činností mezi účastníky řízení, a především závislost na vzájemné spolupráci. Základem pro fungování systému centrálního zúčtování je totiž sdílení kmenových dat jednotlivých dodavatelů tak, že [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost].⁸⁶
208. Na základě dokazování dospěl Úřad k závěru, že cílem vzájemné spolupráce těchto společností je využívat systém centrálního zúčtování vypořádání faktur u všech dodavatelů, aby na straně společnosti MAKRO mohlo dojít k co „největšímu účinku efektivity jejího hospodaření, včetně úspory v oblasti časové a administrativních procesů“. Citovat lze také bod 3.7. [obchodní tajemství: smluvní dokumentace], kde je uvedeno, že [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost]. Společnost MAKRO může těžit z nižších transakčních nákladů a má možnost využít své zdroje jinde. Společnosti MIAG pak přináší zapojení jednotlivých dodavatelů do placené služby odměnu ve formě procentuální srážky z fakturovaných částek za dodávku zboží. Protože faktura za služby společnosti MIAG je dodavatelům zasílána společně s avízem o platbě za dodávky zboží (jedná se o jeden dokument nazvaný jako [obchodní tajemství: smluvní dokumentace]) a protože odměna jakožto procentuální sleva stržená z každé fakturované částky je stržena zároveň s platbou za dodané zboží, má společnost MIAG stoprocentní jistotu, že jí bude odměna za její služby vždy uhrazena. Podle Rámcové smlouvy MIAG je totiž odměna [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost] (tj. faktury za dodané zboží společnosti MAKRO) a bude [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost]. Z právě popsaného postupu při platbě odměny za služby poskytované společností MIAG dodavatelům společnosti MAKRO rovněž plyne jasná spolupráce obou společností a výrazný prospěch jak pro společnost MAKRO, tak pro společnost MIAG.

⁸⁴ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 870 – 881.

⁸⁵ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 22.

⁸⁶ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 50-52.

209. Spolupráci mezi oběma společnostmi lze vysledovat také z toho, jakým způsobem je nastavena základní platforma centrálního zúčtování. Parametry centrálního zúčtování totiž podněcují dodavatele k uzavření Rámcové smlouvy MIAG. Jak je rozebráno v příslušných kapitolách níže, dodavatelé při využívání základní platformy centrálního zúčtování nejsou s to včas spárovat došlé souhrnné platby s identifikačními údaji o platbách. Aby dodavatelé obdrželi platební avízo před uskutečněním souhrnné platby, musí vstoupit do smluvního vztahu se společností MIAG. Je tedy zřejmé, že obě společnosti se vzájemně potřebují a jedna bez druhé by nemohla dosáhnout zamýšleného výsledku. Společnost MAKRO by bez společnosti MIAG nemohla provozovat centrální zúčtování a využívat tak výhod centralizované administrace plateb. Společnost MIAG by zase bez sdílených kmenových dat neměla snadný přístup k portfoliu dodavatelů společnosti MAKRO, a především díky možnosti strhnout si odměnu za své služby přímo při úhradě faktur za dodávku zboží by neměla takto jednoduchý a jistý způsob získání odměny.
210. Na základě všech těchto skutečností Úřad dospěl k závěru, že společnosti MAKRO a MIAG jednaly ve vzájemné shodě za účelem prospěchu plynoucího z uzavřených smluvních ujednání. Výše popsané jednání obviněných společností tak zcela zřetelně koresponduje s jedním z důležitých ukazatelů nákupní aliance, kterým je vzájemná spolupráce jejich členů, a to v souvislosti s nákupem potravin za účelem dalšího prodeje a poskytováním služeb s tím souvisejících.
211. Chování obviněných společností je tedy možné označit jako charakteristickou spolupráci členů nákupní aliance, a to bez ohledu na skutečnost, že společnost MIAG je usazena na území Švýcarské konfederace.⁸⁷
212. Pro úplnost Úřad konstatuje, že v šetřené nákupní alianci neprokázal, že by některý z jejích členů inicioval předmětné jednání nebo měl větší užitek z těchto dohod. Úřad nezjistil, že by některá z šetřených společností měla větší podíl na vytýkaném jednání, proto hodnotí jednání obou společností jako rovnocenné. Důležité je, že obě společnosti jednaly ve vzájemné shodě. Součinnost obviněných uskupených do nákupní aliance Úřad naopak hodnotí jako společensky škodlivější, neboť je sofistikovanější (tím pro příslušného regulátora obtížněji odhalitelné) a znásobuje vyjednávací sílu těchto subjektů na trhu.

Námítky účastníků řízení k existenci nákupní aliance

213. Společnost MAKRO v průběhu správního řízení namítala, že tvrzená nákupní aliance neexistuje a že jednání obviněných společností by nemělo být Úřadem posuzováno jako jednání nákupní aliance. Podle společnosti MAKRO není spolupráce se společností MIAG spojena s možností dodávat potraviny a není tak provázána na stranu poptávky po

---

⁸⁷ Kindl, J., Koudelka, M. Zákon o významné tržní síle. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017. „I na tyto nadnárodní nákupní aliance může zákon dopadat, pokud budou splněny podmínky jeho teritoriální a osobní působnosti (srov. § 1 odst. 2 ve spojení s § 9 odst. 1 a 2), což je pravděpodobné, pokud se dané aliance budou podílet na (či jinak ovlivňovat) sjednávání podmínek pro nákup potravin za účelem dalšího prodeje na území České republiky. V praxi se přitom kritizuje zejména to, že dané nákupní aliance (které někdy působí jakoby v zákulisí) slouží k nepřímému získávání dalších výhod od dodavatelů, které jsou tou či onou formou přenášeny částečně na členy předmětné aliance“.

potravinách za účelem jejich dalšího prodeje. Existence smluvního vztahu mezi obviněnými společnostmi a dodavateli společnosti MAKRO není podle účastníka důkazem o existenci nákupní aliance a je v podstatě pouhou obdobou vztahu k bankovní instituci. V přípisu ze dne 23. 12. 2020 účastník řízení společnost MAKRO svoje námitky o neexistenci nákupní aliance rozšířil o tvrzení, že společnost MAKRO není do smluvního vztahu mezi společnostmi MIAG a dodavateli nikterak zapojena a pouhá skutečnost, že společnost MAKRO a MIAG jsou součástí jedné podnikatelské skupiny, nemůže sama o sobě zakládat důvod pro domněnku existence, koordinace nebo dokonce společného postupu obou uvedených společností.⁸⁸

214. Ve vyjádření ze dne 12. 3. 2021 dále účastníci řízení namítli, že netvoří nákupní alianci ani ve vztahu k obratu, protože společnost MIAG nedosahuje hranice stanovené zákonem o významné tržní síle pro uplatnění vyvratitelné domněnky. Služby poskytované společností MIAG dodavatelům potravin společnosti MAKRO, nepředstavují služby související s nákupem potravin a nejsou ani službami, které by byly poskytovány v rámci území České republiky, když tyto jsou poskytovány na území Švýcarské konfederace. Přestože právě uvedené bylo v rámci správního řízení vedeného Úřadem již namítáno, Úřad se k uvedeným námitkám v průběhu správního řízení, ani v rámci sdělení výhrad nijak nevyjádřil, ani tyto námitky nevypořádal.⁸⁹
215. K námitce týkající se neexistence významné tržní síly společnosti MIAG a tím i neexistence nákupní aliance Úřad opakovaně uvádí, že základní vodítko pro určení významné tržní síly, představuje ustanovení § 3 zákona o významné tržní síle, v němž je stanovena definice významné tržní síly. V případě nákupní aliance se vyvratitelná domněnka vztahuje na všechny její členy, u kterých jejich společný obrat za prodej potravin a služeb s tím souvisejících na území České republiky přesáhne 5 mld. Kč za poslední ukončené účetní období v délce 12 měsíců. V případě šetřené nákupní aliance dosahuje obrátového kritéria společnost MAKRO. Vzhledem k závěru Úřadu o existenci nákupní aliance mezi společnostmi MAKRO a MIAG tudíž Úřad shledal existenci významné tržní síly i u nákupní aliance, jejíž součástí je společnost MIAG. Protože tento okruh námitek se do značné míry promítá s již vypořádanými námitkami shora, odkazuje Úřad v podrobnostech na svou argumentaci v části o významné tržní síle a působnosti zákona o významné tržní síle.
216. K námitce neexistence nákupní aliance Úřad konstatuje, že obecně lze nákupní alianci definovat jako jakoukoliv formu spolupráce. Taková nákupní aliance může, ale nemusí být právnickou osobou a lze ji postihovat jako odběratele. Pojem nákupní aliance může zahrnovat široké spektrum entit od sdružení soutěžitelů přes formálně založené *joint venture* po více či méně formální uskupení odběratelů, včetně potenciálně prosté smluvní spolupráce na společném nákupu (tzv. *joint purchasing*). Na právní formě (ani existenci právní osobnosti) tedy pro účely naplnění definice nákupní aliance nezáleží. Ve smyslu výše uvedeného tak může být za nákupní alianci považována například spolupráce vícero právnických osob v rámci téhož koncernu, které například spolupracují na centralizovaném nakupování některých produktů či objednávání některých služeb. Stejně tak by nákupní alianci mohla představovat i spolupráce různých soutěžitelů, resp. podniků (ve smyslu

⁸⁸ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů:1802-1835.

⁸⁹ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1988.

veřejné větve soutěžního práva), které budou současně naplňovat definici odběratelů, a to ať již jen ve formě smluvní (*joint purchasing agreements*), anebo ve formě založení společně kontrolovaného podniku. Z hlediska praxe v příslušném odvětví pak nelze nezmínit existenci formalizovaných nákupních aliancí, které se profesionálně zabývají posilováním či vylepšováním postavení obchodních řetězců a které mají v rámci Evropy dlouhou tradici. Jedná se o tzv. *buying groups*, popř. s ohledem na jejich často mezinárodní či nadnárodní charakter tzv. *international buying groups (IBGs)*.⁹⁰

217. Obě obviněné společnosti jsou součástí skupiny, ve které je ovládající osobou jejich mateřská společnost METRO AG. V rámci provedeného dokazování dále Úřad zjistil, že společnosti MAKRO a MIAG mezi sebou uzavřely řadu smluv, ze kterých plyne naprosto jednoznačná vzájemná spolupráce při využívání systému centrálního zúčtování ve vztahu k dodavatelům společnosti MAKRO. Společnost MIAG je provozovatelem systému centrálního zúčtování, společnost MAKRO zase zajišťuje potřebná kmenová data dodavatelů a sdílí je se společností MIAG. Jedno bez druhého by samostatně stěží mohlo fungovat, což plyne i ze shora citovaných smluvních ustanovení. V [obchodní tajemství: smluvní dokumentace] na č. l. 51 je výslovně uvedeno, že [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost].
218. Dále se obviněné společnosti věnovaly smlouvám, které mezi sebou uzavřely a o které Úřad opírá některé své závěry. Uvedly, že interpretace smluv provedená Úřadem je vadná a že závěry, které Úřad ze smluv dovozuje, nejsou ve smlouvách obsaženy. Citované smlouvy byly uzavřeny pouze mezi společnostmi MAKRO a MIAG, proto tyto smlouvy upravují vztahy pouze mezi těmito smluvními stranami. Následně shrnuly obsah jednotlivých smluv a Úřadu vytkly, že ve vztahu k [obchodní tajemství: smluvní dokumentace] je chybně uvedeno, že se účastníci zavázali spolupracovat bezplatně (odkazují zde na bod 68 sdělení výhrad). Naopak tvrdily, že [obchodní tajemství: smluvní dokumentace] [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost].
219. K tomuto okruhu námitek Úřad uvádí, že v [obchodní tajemství: smluvní dokumentace] v bodě 3.4, který pojednává o vzájemné spolupráci společnosti MAKRO a MIAG, se výslovně obě společnosti dohodly, že [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost].⁹¹ Podstatné však je, že Úřad citací příslušných smluvních ustanovení pouze dokumentoval vzájemný vztah obou společností. Nesnažil se zpochybnit, že by snad společnost MAKRO neplatila za služby, které jsou jí poskytovány společností MIAG. Skutečnost, že společnost MAKRO za služby společnosti MIAG zaplatila sjednanou odměnu, si Úřad ověřil vyžádáním příslušných dokladů.
220. K obsahu [obchodní tajemství: smluvní dokumentace] účastníci řízení uvedli, že v bodu 72 sdělení výhrad Úřad zcela účelově tvrdí, že na základě této dohody jsou prostřednictvím systému centrálního zúčtování poskytovány služby jak společnosti MAKRO, tak dodavatelům, aniž by se však Úřad zabýval tím, že na základě této smlouvy je zapojení do systému pro dodavatele zcela zdarma. Účastníci řízení opakují, že je opravdu zájmem společnosti MAKRO, aby do systému centrálního zúčtování bylo zapojeno co největší množství dodavatelů, což

⁹⁰ Kindl, J., Koudelka, M. Zákon o významné tržní síle. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, 301 s.

⁹¹ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, č. l. 64.

však s ohledem na bezplatné zapojení není vadou. Z této dohody rovněž nelze dovozovat, že by se společnost MAKRO jakkoliv podílela na plnění práv a povinností plynoucích z dalších smluv uzavřených mezi společnostmi MIAG a dodavateli.

221. K těmto námitkám Úřad upřesňuje, že v [obchodní tajemství: smluvní dokumentace] výslovně dohodly, že [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost]. Dále se obě společnosti dohodly, že [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost]. Skutečnost, že využívání základní platformy centrálního zúčtování je bezplatné, Úřad nerozporuje. Úřad ve sdělení výhrad i v tomto rozhodnutí pouze rekapituluje obsah dvoustranných smluv uzavřených mezi účastníky řízení. Z příslušných statí shora citovaných smluv vyplývá, že smluvní základ pro systém centrálního zúčtování je nastaven pouze pro účastníky řízení. Z příslušných ustanovení těchto smluv je pak zřejmá zejména vzájemná spolupráce obou účastníků řízení a návaznost jednotlivých procesů vedoucích k realizaci centrálního zúčtování a umožnění administrace plateb společnosti MAKRO a jejím dodavatelům. Úřad také z těchto podkladů vyvodil své závěry o existenci nákupní aliance.
222. Podstatné, co Úřad rekapitulací obsahu dvoustranných smluv uzavřených mezi účastníky řízení zamýšlel, je zdůraznění vzájemné spolupráce obou společností a provázanosti na sebe navazujících procesů, např. získání kmenových dat dodavatelů společnosti MAKRO, jejich předání společnosti MIAG, následné oslovení dodavatelů společností MIAG a nabídka placených služeb, apod. Úřad chápe, že placené služby účetního charakteru jsou dodavatelům poskytovány na základě Rámcové smlouvy MIAG, která je, na rozdíl od shora citovaných smluv, uzavírána mezi společnostmi MIAG a příslušnými dodavateli. Nelze ale tvrdit, že společnost MAKRO je při realizaci procesů centrálního zúčtování zcela nezávislým prvkem či nezúčastněným pozorovatelem. Ze smluv uzavřených mezi účastníky řízení a ze samotného nastavení systému centrálního zúčtování naopak plyne jednoznačná spolupráce obou společností spočívající ve sdílení kmenových dat dodavatelů, v nastavení způsobu strhávání odměny pro společnost MIAG či v nastavení parametrů základní platformy centrálního zúčtování.
223. K obsahu [obchodní tajemství: smluvní dokumentace] účastníci pouze konstatovali, že služby MVD nejsou součástí systému centrálního zúčtování. S tímto Úřad souhlasí, přičemž tento poznatek plyne z Rámcové smlouvy MIAG. Služby MVD zároveň nejsou předmětem tohoto správního řízení.
224. Účastníci řízení, svou argumentaci týkající se nákupní aliance dále doplnili o polemiku nad tím, zda je či není hlavním předmětem podnikání společnosti MAKRO maloobchodní prodej potravinářského a nepotravinářského zboží a s ním související aktivity. Tvrdili, že na provozování systému centrálního zúčtování není nic špatného, Úřadu přitom prý tato skutečnost vadí. Zopakovali, že systém centrálního zúčtování hradí společnost MAKRO, přičemž na výši úhrady nemá vliv uzavření jakékoliv smlouvy mezi dodavatelem a společností MIAG. Úřad neprokázal, jaká výhoda má společnost MAKRO plynout z toho, že dodavatel uzavře smlouvu se společností MIAG. Nesouhlasili rovněž s bodem 87 sdělení výhrad a upřesnili, že [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost].

225. Účastníci řízení dále nesouhlasili se závěry Úřadu tvrzenými v bodě 88 sdělení výhrad, přičemž se ohradili proti použitému výrazu „centrální regulace“ a dále nesouhlasili ani s Úřadem dovozovaným prospěchem, který obě společnosti ze zapojení dodavatelů do systému centrálního zúčtování mají. K bodu 90 sdělení výhrad účastníci řízení namítli, že závěr o dosažení prospěchu společností MAKRO a MIAG ze vzájemné spolupráce a uzavřených smluv je nepodložený a nemá oporu ve shromážděných důkazech.
226. K námitce, že společnost MIAG poskytuje služby, které nesouvisí s nákupem potravin a nejsou ani službami, které by byly poskytovány v rámci území České republiky, Úřad uvádí, že zákon o významné tržní síle v ustanovení § 3 odst. 1 požaduje, aby si odběratel v postavení významné tržní síly byl schopen vynutit vůči dodavatelům výhodu v souvislosti s nákupem potravin nebo přijímáním nebo poskytováním služeb s nákupem nebo prodejem potravin souvisejících. Dodavatelé společnosti MAKRO dodávají potravinářské produkty, proto je jednání společnosti MAKRO v jasné souvislosti s nákupem potravin. Protože Úřad kvalifikuje jednání účastníků řízení jako jednání nákupní aliance, postačuje, aby znaky skutkové podstaty naplnil svým jednáním alespoň jeden z účastníků řízení, tím je v tomto případě společnost MAKRO.
227. Pokud jde o nutnost prokázání výhody společnosti MAKRO ze smluv uzavřených mezi společnostmi MIAG a dodavateli, pak lze pouze konstatovat, že Úřad nic takového není povinen prokazovat. Úřad se zabýval tím, jaký profit má společnost MAKRO z toho, že jí administraci plateb zajišťuje třetí subjekt. Zjistil přitom, že jisté výhody jsou obsaženy v příslušných ustanoveních shora citovaných smluv uzavřených mezi účastníky řízení.
228. K výtce stran nepřesné terminologie ve sdělení výhrad Úřad upřesňuje, že pojmem „centrální regulace“ měl na mysli centrální zúčtování. Vzájemná smluvní ujednání ve shora citovaných smlouvách upravují jak vzájemné vztahy mezi účastníky řízení, tak některé vztahy s dodavateli společnosti MAKRO, a to především v oblasti centrálních platebních a vypořádacích procesů. Na základě těchto smluv se obviněné společnosti dohodly na regulaci vzájemných vztahů jak mezi sebou navzájem, tak směrem k dodavatelům. Tento systém Úřad zkráceně nazval „centrální regulací“.
229. Jestliže Úřad ve svých závěrech dospěl k názoru, že obě obviněné společnosti mají ze vzájemných smluv osobní prospěch, vycházel mimo jiné z ustanovení odstavce 3.7. [obchodní tajemství: smluvní dokumentace], ve kterém se obě společnosti dohodly [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost]. Centrální zúčtování velkého objemu plateb plynoucích z platebních procesů společnosti MAKRO a služeb poskytujících v rámci divize METRO AG přináší společnosti MAKRO prospěch v podobě nižších transakčních nákladů. Společnost MAKRO pak má možnost využít své finanční zdroje jinde.
230. Závěrem k této části námitek společnosti zopakovaly fungování systému centrálního zúčtování, přičemž zdůraznily, že tohoto systému jsou z povahy věci účastni všichni dodavatelé potravin společnosti MAKRO, neboť společnost využívá pouze tohoto systému centrálního zúčtování, a mimo uvedený systém s žádným dodavatelem nespolupracuje. Pro společnost MAKRO je bezpředmětné, kolik dodavatelů potravin má uzavřenou smlouvu se

společností MIAG o placených službách, protože tato nemá žádný finanční podíl na příjmech společnosti MIAG a tím ani motivaci zvyšovat počet dodavatelů zapojených do placených služeb MIAG. Na placených službách společnosti MIAG společnost MAKRO nijak neparticipuje ani neprofituje.

231. K tomuto poslednímu okruhu námitek Úřad uvádí, že nemají přímou souvislost s existencí či neexistencí nákupní aliance. Účastníci řízení v těchto námitkách vytrhávají dílčí závěry Úřadu ze souvislosti. Úřad však svou argumentací směřuje k tomu, že je zájmem obou společností využívat vzájemné spolupráce. Společnost MAKRO má zájem, aby jí společnost MIAG poskytovala služby centrálního zúčtování, neboť jí tato služba usnadňuje podnikatelskou činnost a snižuje vynaložené náklady. Společnost MIAG zase profituje z toho, že prostřednictvím společnosti MAKRO, získá stabilní portfolio dodavatelů, jejichž data může velmi snadno využít a nabídnout jim další služby. Prostřednictvím vzájemné dohody mezi oběma účastníky řízení pak společnost MIAG zcela zřejmě profituje na tom, že odměna za jí poskytované služby je strhávána formou procentuální slevy z každé fakturované částky za dodané zboží společnosti MAKRO. Opět se tedy jedná o velmi snadný a nekomplikovaný způsob získání platby za služby.

VI. Sjednávání a uplatňování smluvních podmínek, které vytvářejí výraznou nerovnováhu v právech a povinnostech smluvních stran (skutek I.)

232. Základní podezření Úřadu, od kterého se odvíjelo další dokazování, spočívalo v tom, že společnosti MAKRO a MIAG *sjednávaly a uplatňovaly smluvní podmínky v neprospěch dodavatelů tím způsobem, že společnost MAKRO podmiňovala vzájemnou spolupráci se svými dodavateli sjednáním, příp. udržením v platnosti rámcové smlouvy o poskytování služeb centrálního zúčtování se společností MIAG. Pro řádné využívání služeb museli dodavatelé uzavřít smlouvu se společností MIAG, jejíž jednostranné smluvní podmínky nebyly odpovídajícím způsobem kompenzovány ve prospěch dodavatelů.*
233. Obecně lze ke spolupráci v oblasti fakturace a účetních služeb mezi společnostmi MIAG a MAKRO uvést, že v České republice započala v roce 1998⁹². Původně administraci plateb prováděla samostatně společnost MAKRO⁹³. Ze správního spisu je zřejmé, že dodavatelé byli do systému centrálního zúčtování zapojováni postupně od roku 1998 a stejně tak navazovali spolupráci se společností MIAG postupně již před šetřeným obdobím, např. společnost [obchodní tajemství: název dodavatele] uvedla: „[obchodní tajemství: popis obchodní činnosti]“.⁹⁴ (Smlouvu se společností MIAG společnost uzavřela 22. 11. 2012). Obdobně uvedla i společnost s utajenou identitou: „(...) [obchodní tajemství: popis obchodní činnosti]“.⁹⁵ (Společnost smlouvu se společností MIAG uzavřela dne 14. 10. 2008).

⁹² Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, č.l. 865.

⁹³ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1284.

⁹⁴ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 179.

⁹⁵ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1284.

234. V období od 1. 10. 2016 do 24. 2. 2020 (dále jen „**šetřené období**“) je administrace plateb za dodané zboží prováděna skrze tzv. centrální zúčtování provozované společností MIAG u všech dodavatelů společnosti MAKRO (viz č. I. 21–26). Společností MIAG jsou dále dodavatelům na základě dvoustranných smluv poskytovány další služby účetního charakteru.
235. Základním smluvním dokumentem uzavřeným mezi společností MAKRO a jejími dodavateli, týkajícího se provádění plateb za zboží a služby, je [obchodní tajemství: smluvní dokumentace], příp. [obchodní tajemství: smluvní dokumentace] (dále jen „**Rámcová smlouva**“) včetně příloh a dodatků. Úřadem zajištěné rámcové smlouvy jsou různého stáří s ohledem na to, jak dlouhé období jednotliví dodavatelé dodávají své zboží do maloobchodní sítě společnosti MAKRO. Zajištěné rámcové smlouvy se rovněž odlišují svým rozsahem, společnost MAKRO ve své smluvní praxi totiž využívá dva druhy rámcových smluv (obsáhlejší⁹⁶ a stručnější⁹⁷ verzi), a to podle úrovně smluvního vztahu a typu dodavatele. Příslušná ustanovení týkající se plateb za dodané zboží jsou v rámcové smlouvě obsažena a mají standardní obsah, nicméně informace o centrálním zúčtování v Rámcové smlouvě obsažena není.
236. Příloha č. 1 Rámcové smlouvy⁹⁸ obsahuje pouze [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost]⁹⁹.
237. V předmluvní fázi vztahu společnost MAKRO se svými dodavateli uzavírá „[obchodní tajemství: smluvní dokumentace]“, která obsahuje [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost]¹⁰⁰ (dokument podle sdělení společnosti MAKRO slouží k ošetření předmluvních rizik ve smyslu občanského zákoníku¹⁰¹). Odst. 2 této dohody uvádí, že „[obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost]“. Dále podle odst. 3 „[obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost]“. Odst. 4 říká, že „[obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost].“
238. Vzhledem k absenci smluvního ujednání o centrálním zúčtování a zapojení dodavatelů do něj, Úřad dále zjišťoval, jakým způsobem se dodavatelé o centrálním zúčtování dozvědí a jak, případně zda vůbec jsou informováni o tom, že centrální zúčtování provozuje pro společnost MAKRO společnost MIAG.
239. Úřad zajistil dokument nazvaný „**Všeobecné podmínky fakturace**“, který však nemá charakter dvoustranné smlouvy, ale jedná se o interní informační dokument (brožura) o tom, jakým způsobem jsou prováděny platby dodavatelům, jaké jsou povinné náležitosti daňových dokladů, vzory těchto dokladů apod. Na straně 5 této brožury je uvedeno, že „[obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost], na který jsou uhrazeny veškeré platby za

⁹⁶ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 485-509,563-575,644-650,761-767,919-925,1171-1179.

⁹⁷ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 356-365,402-409,737,800-801,991-993,1119-1121,1158-1160,1280-1281.

⁹⁸ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 464,510-517,518-529,654,693,721-723,811-814,1077-1079,1102-1104,1178-1182.

⁹⁹ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 580,654-656,698-702,743-744,811-813,926-927,1020-1022.

¹⁰⁰ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 397 – 398; 1160; 613 - 617.

¹⁰¹ Protokol o ústním jednání ze dne 2. 9. 2020, čísla listů: 1597-1660.

zbožové faktury. Není možné, aby jeden dodavatel měl více bankovních účtů registrovaných u společnosti MAKRO.“ Další informace o centrálním zúčtování či o službách společnosti MIAG v této brožuře uvedeny nejsou.¹⁰² Společnosti MAKRO v této souvislosti uvedla, že se jedná o interní dokument, který není běžně přikládán k Rámcové smlouvě¹⁰³.

240. Účastníci řízení k otázce, jakým způsobem jsou dodavatelé informováni o systému centrálního zúčtování, uvedli, že dodavatelé jsou informováni [obchodní tajemství: popis obchodní činnosti]¹⁰⁴. Od roku 2016 je s novými dodavateli nejprve uzavírána Rámcová smlouva se společností MAKRO, přičemž dodavatel je [obchodní tajemství: popis obchodní činnosti]. Poté, co je nový dodavatel registrován do systému, [obchodní tajemství: popis obchodní činnosti]¹⁰⁵. Text e-mailu s návrhem smluvní spolupráce zasílaný společností MIAG zní takto: „[obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost].“¹⁰⁶

241. Společnost MAKRO Úřadu dále sdělila, že „[obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost]“.¹⁰⁷

242. Úřad se dále zaměřil na smluvní vztah mezi společností MIAG a dodavateli společnosti MAKRO. Zajistil Rámcovou smlouvu MIAG, příp. MIAG Service Contract (dále jen „**Rámcová smlouva MIAG**“ nebo „**smlouva o službách MIAG**“). Obdobně jako u Rámcové smlouvy MAKRO se jedná o dva různé typy rámcové smlouvy různého stáří v závislosti na délce smluvního vztahu. Texty obou smluv jsou téměř totožné, přičemž drobné nuance v textu nejsou z pohledu šetřeného jednání podstatné. Úřad dále konstatuje, že [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost] a že by [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost]

243. Rozsah služeb poskytovaných společností MIAG je definován v bodech 2.1–5.1 Rámcové smlouvy MIAG, kde je uvedeno:

(2.1) „[obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost]“ (2.2) „[obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost].“ (2.3) „[obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost]“ (2.4) [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost] (2.5) [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost]“ (2.6) [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost].“

(2.7) [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost] (2.8) [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost]

(3) „[obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost]“

¹⁰² Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 410-416.

¹⁰³ Protokol o ústním jednání ze dne 2. 9. 2020, čísla listů: 1597-1660.

¹⁰⁴ Protokol o ústním jednání ze dne 2. 9. 2020, čísla listů: 1597-1660.

¹⁰⁵ Protokol o ústním jednání ze dne 2. 9. 2020, čísla listů: 1597-1660.

¹⁰⁶ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 115 – 124.

¹⁰⁷ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 25 – 26.

(4) „[obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost].“

(5.1) [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost].“¹⁰⁸

244. Z doposud předestřených důkazů tedy plyne, že administrace plateb za dodané zboží je realizována skrze centrální zúčtování. Rámcová smlouva se společností MAKRO však neobsahuje v textu žádné bližší ustanovení o využívání, podobě nebo obsahu centrálního zúčtování provozovaného společností MIAG. V Rámcové smlouvě MAKRO je pouze konstatována [obchodní tajemství: popis obchodní činnosti]. Dodavatelé tedy nemají žádnou písemnou informaci o tom, co je systém centrálního zúčtování, jaké má parametry či co je jeho obsahem. Informace o systému centrálního zúčtování provozovaném třetím subjektem není obsažena ani v Příloze č. 1 Rámcové smlouvy MAKRO. Velmi stručná informace o tom, že platby za dodané zboží provádí švýcarská společnost MIAG, je obsažena pouze v brožuře nazvané Všeobecné podmínky fakturace, ovšem tento dokument není standardně přikládán k Rámcové smlouvě se společností MAKRO. O centrálním zúčtování jsou podle tvrzení účastníků řízení dodavatelé informováni [obchodní tajemství: popis obchodní činnosti], vzhledem k chybějícímu písemnému zachycení popisu centrálního zúčtování lze však těžko usoudit, zda vůbec, příp. o jak podrobnou informaci se jedná.
245. Na základě dalších zjištění je zřejmé, že dodavatelé jsou po uzavření Rámcové smlouvy MAKRO zaregistrováni do systému centrálního zúčtování a následně s časovým odstupem jsou kontaktováni společností MIAG. Prvotní kontakt se společností MIAG probíhá většinou prostřednictvím elektronické pošty a dodavatelé jsou tímto způsobem informováni o službách společnosti MIAG, jsou jim zaslány návrhy smlouvy¹⁰⁹ (Rámcová smlouva MIAG neboli [obchodní tajemství: smluvní dokumentace]) a zpravidla navazuje uzavření smlouvy se společností MIAG.
246. Jak je uvedeno shora, prostřednictvím centrálního zúčtování provozovaného společností MIAG pro společnost MAKRO jsou administrovány veškeré platby v šetřeném období. Rozdíl mezi využíváním **základní platformy centrálního zúčtování**, tedy bez Rámcové smlouvy MIAG, a využíváním **placené služby** na základě uzavřené Rámcové smlouvy MIAG, je podle zjištění Úřadu v úrovni a rozsahu poskytovaných služeb. Jinými slovy centrální zúčtování realizované společností MIAG funguje jako jakási základní platforma pro administraci plateb, další služby jsou poskytovány na základě Rámcové smlouvy uzavřené se společností MIAG. Úřad dále k systému centrálního zúčtování zjistil následující.
247. Společnost MAKRO při ústním jednání uvedla, že dodavatel má vždy dobrovolnou možnost zvolit si jednu ze dvou variant, a to buď využívat centrální zúčtování pro své platby zdarma, nebo využívat placenou službu společnosti MIAG¹¹⁰. V písemné odpovědi ze dne 12. 10. 2017 (č. l. 21–26 spisu) na otázku: „*Jaké výhody má pro Vás a Vaše dodavatele zapojení do*

¹⁰⁸ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 116-124,156-167,187-192,252-259,284-290,334-336,344-349,372-375,386-389,418-421,453-456,466-459,552-554,617-622,628-631,687-689,694-696,711-714,768-780,892-895,913-916,931-934,938-940,954-957,969-972,984-989,994-1008,1016-1019,1027-1039,1047-1059.

¹⁰⁹ Protokol o ústním jednání ze dne 2. 9. 2020, čísla listů: 1597-1660.

¹¹⁰ Protokol o ústním jednání ze dne 2. 9. 2020, čísla listů: 1597-1660.

systemu? [myšleno do systému MIAG]“ odpověděla takto: [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost].“¹¹¹

248. K tomuto sdělení společnosti MAKRO Úřad pouze dodává, že vzhledem k chybějícímu zasmulování systému centrálního zúčtování ve vztahu k dodavatelům, je nemožné ověřit, zda základní platforma centrálního zúčtování skutečně deklarované parametry má a dodavatelům umožňuje výše uvedené využívat. Proto se Úřad dotazoval přímo dodavatelů, jakým způsobem bezplatnou platformu centrálního zúčtování využívají.
249. Úřad při oslovování dodavatelů pracoval s informací, že do centrálního zúčtování provozovaného společností MIAG jsou zařazeni všichni dodavatelé společnosti MAKRO. Dále využil seznam dodavatelů, kteří mají uzavřenou Rámcovou smlouvu MIAG a platí za poskytované služby (tj. přibližně [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavatelů; číslo se různí v každém roce) předloženou společností MIAG. Z tohoto seznamu [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavatelé již zanikli; [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavatelů dodává non-food zboží; [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavatel v šetřeném období své zboží do společnosti MAKRO nedodával), dalších [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavatelů Úřad vyselekoval na základě jejich vyjednávací síly. Úřad proto pracoval přibližně s [obchodní tajemství: počty dodavatelů] českými dodavateli potravinářského zboží - konkrétně podle údajů společnosti MIAG v roce 2017 s celkem [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavateli, v roce 2018 celkem s [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavatelem, v roce 2019 s celkem [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavateli a v roce 2020 s celkem [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavateli.
250. Ve správním spise se nacházejí odpovědi Úřadem osloveného vzorku 116 dodavatelů ze všech kategorií – malé, střední, velké podniky, přičemž mezi oslovenými jsou jak dodavatelé, kteří využívají základní neplacenou platformu centrálního zúčtování, tak dodavatelé, kteří využívají placenou službu na základě uzavřené Rámcové smlouvy MIAG. Ze všech 116 oslovených dodavatelů Úřad oslovil 95 s jednotnou sadou dotazů, zbývajících 21 dodavatelů obdrželo odlišné dotazy vztahující se k prokázání pravdivosti některých tvrzení účastníků řízení.
251. Z odpovědí dodavatelů Úřad zjistil, že u základní platformy centrálního zúčtování (tedy bez uzavřené Rámcové smlouvy MIAG) mají dodavatelé jednak **omezený přístup k identifikačním údajům o platbě** a dále **omezený servis řešení problémů s platbami** (dle sdělení dodavatelů se mělo jednat o např. variabilní symbol či jiné údaje potřebné k identifikaci platby, opožděně zasílaná avíza apod.). Tento nedostatek dodavatelům způsobuje informační deficit a navyšuje jejich náklady.¹¹²
252. Společnost [obchodní tajemství: název dodavatele] podrobněji uvedla, že nemá uzavřenou smlouvu se společností MIAG. V této smlouvě totiž byla stanovena tak vysoká odměna za

¹¹¹ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 23-24.

¹¹² Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 249 – 265; 642 – 657; 973 – 989, 1503, 1529, 1533, 1535, 1537, 1548.

poskytované služby, že uzavření takové smlouvy nemělo pro tuto společnost ekonomický smysl. Dále uvedla: „[obchodní tajemství: popis partnerské obchodní činnosti]“¹¹³

253. Další společnost s utajenou identitou k tomu uvedla, že „[obchodní tajemství: popis partnerské obchodní činnosti]“.¹¹⁴
254. Obdobně se k dotazům Úřadu vyjádřila i společnost [obchodní tajemství: název dodavatele] (odpověď z podzimu 2020), která uvedla, že [obchodní tajemství: popis partnerské obchodní činnosti]“.¹¹⁵
255. Společnost [obchodní tajemství: název dodavatele] k dotazům Úřadu dále mimo jiné také uvedla: „[obchodní tajemství: popis partnerské obchodní činnosti]“.¹¹⁶
256. Úřad tato skutková zjištění konfrontoval s dokumenty předloženými účastníky řízení, konkrétně s přílohou č. 4 k [obchodní tajemství: smluvní dokumentace]¹¹⁷. Úřad zde zdůrazňuje, že tato dohoda je uzavřena pouze mezi účastníky řízení, smluvními stranami této dohody tudíž nejsou dodavatelé, kteří o následně citovaných ustanoveních nejsou informováni. V příloze č. 4 jsou popsány situace, [obchodní tajemství: citlivá neveřejná smluvní dokumentace].

257. Podle textu přílohy probíhá tok plateb v rámci centrálního zúčtování takto:

[obchodní tajemství: citlivá neveřejná smluvní dokumentace]

[obchodní tajemství: citlivá neveřejná smluvní dokumentace]

[obchodní tajemství: citlivá neveřejná smluvní dokumentace]

[obchodní tajemství: citlivá neveřejná smluvní dokumentace]

[obchodní tajemství: citlivá neveřejná smluvní dokumentace]

[obchodní tajemství: citlivá neveřejná smluvní dokumentace]

258. Předběžný závěr z této části shromážděných důkazů je takový, že dodavatelé se prokazatelně nacházejí v informační nouzi o tom, jakým způsobem funguje systém centrálního zúčtování ve své základní podobě (tj. bez placené služby sjednané na základě Rámcové smlouvy MIAG). Parametry či obsah centrálního zúčtování není popsán v žádném smluvním dokumentu uzavíraném mezi nimi a společnostmi MAKRO, ale ani se společnostmi MIAG. Dále dodavatelé se společnostmi MIAG uzavírají Rámcovou smlouvu o službách MIAG, ve které však také nejsou informace o základních parametrech fungování základní platformy centrálního zúčtování. Jak

¹¹³ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 249.

¹¹⁴ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 448-456.

¹¹⁵ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1734-1733.

¹¹⁶ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1743-1754.

¹¹⁷ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 865 – 869.

skutečně systém centrálního zúčtování funguje, zjišťují dodavatelé až v praxi, a to většinou v mezidobí od uzavření Rámcové smlouvy MAKRO a Rámcové smlouvy MIAG. Zásadní je však další zjištění Úřadu, že využívání základní platformy centrálního zúčtování je bez placené nadstavby v podobě uzavření Rámcové smlouvy MIAG sice možné, ale pro dodavatele zatěžující a komplikované. Aby dodavatelé získali možnost včasného spárování došlé platby s platebními údaji (prostřednictvím včas zaslání avíza), musejí uzavřít Rámcovou smlouvu MIAG o placených službách společnosti MIAG. Systém centrálního zúčtování je technicky nastaven tak, aby skrze něj docházelo k zajišťování plateb za dodané zboží a služby, a to pomocí souhrnných plateb. Avízo umožňující identifikaci těchto souhrnných plateb je bez placené služby MIAG zasíláno až se [obchodní tajemství: obsah smluvní dokumentace] denním zpožděním. Tato modifikace způsobuje v běžném obchodním styku komplikaci v podobě zvýšených nároků a nákladů na straně dodavatele na administrativu, které musí vynaložit k identifikaci došlé platby. O tom, že je právě popsání nastavení centrálního zúčtování ze strany účastníků řízení záměrné, svědčí shora citovaný text Přílohy 4 k [obchodní tajemství: smluvní dokumentace], která je uzavřena právě jen mezi účastníky řízení. Jednáním účastníků řízení vznikají dodavatelům technická omezení, která je možné odstranit pouze uzavřením Rámcové smlouvy MIAG o placené službě. Dodavatelé jsou tak v důsledku jednání účastníků řízení směřování, resp. uvedeným deficitem nepřímo nuceni k uzavření zpoplatněného balíčku služeb, který je obsahem Rámcové smlouvy MIAG. Základní platforma systému centrálního zúčtování je tedy zcela záměrně nastavena tak, aby její komfortní využívání bylo svázáno s placenou službou. V praxi tak dochází k záměrnému řetězení smluv, a to Rámcové smlouvy MAKRO a Rámcové smlouvy MIAG, přičemž dodavatelé jsou tímto způsobem nuceni odebírat placenou službu.

259. Dotazy Úřadu následně směřovaly ke zjištění, co je obsahem placené služby poskytované na základě Rámcové smlouvy MIAG společností MIAG. Úřad se přitom zabýval i tím, jaké dílčí služby jsou dodavatelům v rámci balíčku služeb využívány a zda dodavatelé službu, příp. její dílčí položky vnímají jako benefit.
260. Pokud jde o obsah poskytované služby, ten je citován shora v odst. 243. Ve skutečnosti se jedná o balíček služeb, přičemž Rámcová smlouva MIAG je sjednána se všemi dodavatelémi jednotně, tedy se stejným obsahem a rozsahem služeb. Ze smluv zajištěných ve správním řízení neplyne, [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost], a ani účastníci řízení toto nedoložili.
261. K samotnému využívání placené služby Úřad cituje ze vzorku oslovených dodavatelů vybrané odpovědi. Společnost [obchodní tajemství: název dodavatele] ve svém přípisu uvedla, že: „[obchodní tajemství: popis partnerské obchodní činnosti].“¹¹⁸
262. Společnost [obchodní tajemství: název dodavatele] k dané věci uvedla: „[obchodní tajemství: popis partnerské obchodní činnosti]“¹¹⁹

¹¹⁸ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 110-114.

¹¹⁹ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 168-174.

263. Společnost [obchodní tajemství: název dodavatele] ve své odpovědi uvedla, že s platební morálkou společnosti MAKRO nikdy neměla problémy. Rozdíl mezi přímým platebním stykem by nebyl podle ní asi žádný až na výši odměny pro společnost MIAG. Kromě toho, že tato společnost zasílá peníze, jí žádné jiné služby neposkytuje. Žádný přínos v této spolupráci nevidí.¹²⁰ Shodně odpověděla také společnost [obchodní tajemství: název dodavatele], která uvedla, že jí společnost MIAG žádné služby nezajišťuje. Dále se k dané věci vyjádřila následovně: „[obchodní tajemství: popis partnerské obchodní činnosti]“¹²¹
264. Společnost [obchodní tajemství: název dodavatele] v dalším sdělení uvedla: „[obchodní tajemství: popis partnerské obchodní činnosti].“¹²²
265. Společnost [obchodní tajemství: název dodavatele] ve své odpovědi uvedla: „[obchodní tajemství: popis partnerské obchodní činnosti]“¹²³
266. Společnost [obchodní tajemství: název dodavatele] ve svém přípisu uvedla: „[obchodní tajemství: popis partnerské obchodní činnosti]“¹²⁴
267. Společnost [obchodní tajemství: název dodavatele] se k poskytovaným placeným službám společnosti MIAG vyjádřila následovně: „[obchodní tajemství: popis partnerské obchodní činnosti].“¹²⁵
268. Společnost [obchodní tajemství: název dodavatele] uvedla, že „[obchodní tajemství: popis partnerské obchodní činnosti].“¹²⁶
269. Společnost [obchodní tajemství: název dodavatele] Úřadu sdělila, že „[obchodní tajemství: popis partnerské obchodní činnosti].“¹²⁷
270. Společnost [obchodní tajemství: název dodavatele] uvedla, že „[obchodní tajemství: popis partnerské obchodní činnosti].“¹²⁸
271. Společnost Rudolf Jelínek a.s. uvedla: „[obchodní tajemství: popis partnerské obchodní činnosti].“¹²⁹
272. Společnost [obchodní tajemství: název dodavatele], v zastoupení právního zástupce sdělila, že „...[obchodní tajemství: popis partnerské obchodní činnosti]“¹³⁰. Platbu MIAG přesto tato společnost odvádí.

---

¹²⁰ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 219-222.

¹²¹ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 223-227.

¹²² Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1293-1294.

¹²³ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 741-751.

¹²⁴ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 753-756.

¹²⁵ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 974.

¹²⁶ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1092.

¹²⁷ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, č. l. 1169.

¹²⁸ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 947.

¹²⁹ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, č. l. 366.

273. V osloveném vzorku dodavatelů Úřad samozřejmě zajistil také pozitivní reakce dodavatelů, kteří využívají placené služby v celé šíři a službu vítají¹³¹. I když se jednalo o významně menší skupinu dodavatelů (z 95 oslovených dodavatelů se jednalo o 5 dodavatelů¹³²), Úřad vzal jejich odpovědi v úvahu. Například společnost [obchodní tajemství: název dodavatele], na dotazy Úřadu odpověděla, že společnost MIAG jí garantuje včasnou úhradu plateb, což je pro jejich společnost výhodou, protože potraviny, se kterými obchodují, musí svým dodavatelům předplácet. Služby společnosti MIAG považují za adekvátní, protože obdobné služby u jiných společností by vycházely draž a byly by smluvně mnohem komplikovanější.¹³³
274. Úřad se dále zabýval otázkou, jakým způsobem dodavatelé v rámci smluvního vztahu se společností MIAG komunikují a dále, zda a s jakým úspěchem se pokusili o ukončení smluvního vztahu se společností MIAG.
275. Pokud jde o komunikaci se společností MIAG, příp. vyjednávání o ceně služby v průběhu let, Úřad zjistil, že [obchodní tajemství: počty dodavatelů] oslovených dodavatelů se společností MIAG nejednalo a nejedná, a to i po dobu několika let. Někteří dodavatelé uvedli, že se se zástupcem této společnosti nikdy nesetkali¹³⁴. U [obchodní tajemství: počty dodavatelů] z osloveného vzorku dodavatelů došlo v průběhu let ke sjednání dodatku k Rámcové smlouvě MIAG s úpravou výše poplatku za tuto službu.¹³⁵
276. Rámcová smlouva MIAG ustanovení o možnosti ukončit smlouvu obsahuje, konkrétně je zde uvedeno, že: „[obchodní tajemství: citlivá neveřejná smluvní dokumentace].“¹³⁶
277. Spolupráci se společností MIAG se pokusilo rozvázat [obchodní tajemství: počty dodavatelů] oslovených dodavatelů. Dle sdělení některých dodavatelů (viz citace níže) nedošlo vždy k ukončení smlouvy se společností MIAG. Pro úplnost je dále nutné konstatovat, že někteří dodavatelé po určitém období využívání základní platformy centrálního zúčtování opět uzavřeli Rámcovou smlouvu MIAG. Úřad proto jako skutečně prokazatelný podklad o tom, který dodavatel a v jakém období měl uzavřenou Rámcovou smlouvu MIAG a tudíž platil za její služby, považoval přehled poskytnutý touto společností,¹³⁷ ve kterém je vždy ke každému dodavateli uvedena zaplacená částka v konkrétním roce.
278. K samotnému rozvázání smluvního vztahu se společností MIAG Úřad cituje vybrané odpovědi dodavatelů. Společnost s utajenou identitou uvedla, že se smlouvu pokoušela rozvázat, ale „[obchodní tajemství: popis partnerské obchodní činnosti].“¹³⁸

¹³⁰ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, č. l. 637.

¹³¹ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 178–194; 233–238; 329–337; 603–622; 623–631; 658–674; 632–635; 889–896; 928–934; 906–910; 1205–1213.

¹³² Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 329 – 337; 603 – 622; 632 – 635; 889 – 896; 1205 – 1213.

¹³³ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, č. l. 633.

¹³⁴ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 120, 1072, 1023–1039; 819 824.

¹³⁵ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 329 – 337; 233 238.

¹³⁶ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, č. l. 1195–1196.

¹³⁷ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, č. l. 1504-1517.

¹³⁸ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 448-456.

279. Společnost [obchodní tajemství: název dodavatele] ve svém vyjádření uvedla, že se v minulosti pokusila ukončit smluvní vztah se společností MIAG: „[obchodní tajemství: popis partnerské obchodní činnosti]¹³⁹
280. Smlouvu se společností MIAG se pokusila vypovědět i společnost [obchodní tajemství: název dodavatele], a to výpovědí ze dne 31. 5. 2018¹⁴⁰, přičemž dle sdělení této společnosti nakonec byla spolupráce zachována, společnost MIAG argumentovala výhodností spolupráce a snížila servisní poplatek z [obchodní tajemství: výše poplatku] na [obchodní tajemství: výše poplatku] fakturované částky.¹⁴¹
281. Společnost [obchodní tajemství: název dodavatele] uvedla, že se o vypovězení smlouvy se společností MIAG pokusili, ale nebylo jim to umožněno. I po výpovědi smlouvy za služby společnosti MIAG stále odvádí poplatek.¹⁴² O skutečnosti, že smlouvu se společností MIAG hodlá vypovědět, informovala Úřad také společnost [obchodní tajemství: název dodavatele] Důvodem mělo být nevyužívání a zbytečnost služeb. Na základě podkladů předložených účastníky řízení po sdělení výhrad Úřad zjistil, že této společnosti uběhla výpovědní lhůta k 31. 12. 2019. Mohlo by se zdát, že tato společnost byla ve své výpovědi úspěšná, nicméně podle podkladů předložených společností MIAG tato společnost poplatek za účetní služby MIAG platila dále i v roce 2020.¹⁴³
282. Úspěšná byla naopak nadnárodní společnost [obchodní tajemství: název dodavatele], která uvedla, že „[obchodní tajemství: popis partnerské obchodní činnosti]“.¹⁴⁴
283. Dosavadní zjištění Úřadu lze shrnout tak, že Rámcová smlouva MIAG obsahuje ustanovení o výpovědi smlouvy. V praxi některé společnosti opravdu ukončily spolupráci, některé společnosti smlouvu vypověděly, ale poplatek za služby MIAG podle seznamu odvedených plateb platily i v dalším období po vypovězení smlouvy. Většina dodavatelů se smlouvu se společností MIAG nepokoušela ukončit.
284. Úřad se v průběhu správního řízení zabýval dalšími podezřeními, např. tím, zda skutečně všichni dodavatelé, kteří platí společnosti MIAG poplatek za její služby, mají uzavřenou Rámcovou smlouvu MIAG či nikoliv. Podezření Úřadu zde plynulo z vyjádření některých dodavatelů. Úřad se však nakonec přiklonil k tvrzení společnosti MIAG, že není možné, aby dodavatel platil za službu, a přitom neměl uzavřenou Rámcovou smlouvu se společností MIAG. Zatímco účastník řízení společnost MIAG předložila výpis dodavatelů a k nim přiřazených plateb v konkrétních letech, dodavatelé poukazující na neexistenci smlouvy svá tvrzení nijak nedoložili, resp. tvrdili, že smlouvu nemohou dohledat apod.

¹³⁹ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1092.

¹⁴⁰ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů:329-337.

¹⁴¹ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 330.

¹⁴² Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 741–751.

¹⁴³ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 902 903.

¹⁴⁴ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů:1743-1754.

285. Úřad na základě této části podkladů dospěl k dílčímu závěru, že účetní služby poskytované na základě Rámcové smlouvy MIAG tvoří balíček dílčích služeb, přičemž Úřad nezjistil, že by z tohoto balíčku bylo možné vyjmout jen některou službu. Právě zakomponování či vtělení služby spočívající ve včasné zaslání avíza (tj. před uskutečněním souhrnné platby za dodané zboží a služby) do tohoto balíčku služeb činí nabídku této placené služby nepostradatelnou pro usnadnění běžných administrativních činností dodavatele při administraci plateb za zboží. S ohledem na vyjádření dodavatelů tedy není placená služba společnosti MIAG ani tak atraktivní, jako spíše nutná k tomu, aby běžný dodavatel jednoduše spároval došlé platby s účetními doklady, tedy mohl plnohodnotně centrální zúčtování využívat. Vázání uzavření jedné rámcové smlouvy na druhou je zcela zřejmé, dodavatel sice může uzavřít jen Rámcovou smlouvu se společností MAKRO, ale na jejím základě bude moci využívat pouze základní platformu centrálního zúčtování. Pro standardní administraci plateb ze strany odběratele však musí uzavřít Rámcovou smlouvu se společností MIAG. Naopak bez Rámcové smlouvy MAKRO nelze uzavřít Rámcová smlouva MIAG. Možnost spárování obdržených plateb s platebními údaji či získávání včasného avíza o provedených platbách před uskutečněním souhrnné platby je podmíněno odebíráním celého balíčku služeb a odváděním platby společnosti MIAG.
286. Zjištění Úřadu vztahující se k jednáním o obsahu či možnosti ukončení smluvního vztahu se společností MIAG pak jen dokresluje výraznou nerovnováhu, ve které se dodavatelé vůči účastníkům řízení nacházejí. V důsledku technických omezení vytvořených nastavením systému centrálního zúčtování a nutnosti využívání placené služby MIAG dochází k omezení smluvní volnosti dodavatelů. Dodavatelé nejen že jsou nuceni pro řádné využívání centrálního zúčtování uzavřít Rámcovou smlouvu MIAG, ale zároveň nejsou s to ovlivnit obsah této smlouvy a svobodně se rozhodnout, zda balíček služeb poskytovaný společností MIAG vůbec chtějí využívat či ne.
287. Tvrzení společnosti MAKRO o tom, že každý dodavatel se může svobodně rozhodnout, zda si zvolí „jen“ zařazení do centrálního zúčtování nebo uzavře zpoplatněnou službu se společností MIAG, je zavádějící, protože využívání centrálního zúčtování včetně včasného zaslání platebního avíza sloužícího k identifikaci a spárování plateb je možné pouze po uzavření Rámcové smlouvy MIAG. O obsahu placené služby dodavatelé nevyjednávají, což je zjevné z předložených smluv, které mají [obchodní tajemství: citlivá neveřejná smluvní dokumentace].
288. Z hlediska ekonomie smluvního vztahu je zájmem každého podnikatele mít za dodané zboží řádně a včas zapláceno. V šetřené věci sice dochází k včasným platbám za zboží, ale dodavatelům již nejsou včas poskytovány informace nutné k řádnému spárování plateb (avíza s platebními údaji). Tato technická „drobnost“ však běžnému dodavateli způsobuje nejen komplikace, ale především mu zvyšuje administrativní náklady nutné ke zjištění, k jaké faktuře za dodané zboží se došlá platba vztahuje. O důležitosti včasného zaslání avíz svědčí shora citované odpovědi dodavatelů a další odpovědi obsažené ve správním spise. Ze spisového materiálu je zřejmé, že dodavatelé z balíčku dílčích služeb, které jsou jim

společností MIAG poskytovány, využívají především avíza o platbě.¹⁴⁵ Ze sdělení dodavatelů však také vyplývá, že poskytování avíz je při spolupráci s jinými obchodními řetězci či obchodními partnery zcela běžné a bez vynakládání dodatečných nákladů. Zpoplatněním běžného administrativního úkonu tak jednáním účastníků řízení dochází k přenášení nákladů spojených s podnikatelskou činností účastníků řízení na dodavatele. Zbývá dodat, že shora popsaným jednáním dochází k tomu, že dodavatelé společnosti MAKRO jsou v podstatě nuceni uzavírat smlouvu s jinou společností patřící do stejné skupiny a odebírat od ní placené služby, které nejsou v běžném obchodním styku nijak zpoplatňovány (tato praktika z pohledu soutěžní terminologie nápadně připomíná praktiku *vázání*). Z pohledu Úřadu se tedy jedná o zneužití významné tržní síly účastníků řízení.

Námítky účastníků řízení ke skutkovým zjištěním

289. Společnost MAKRO uplatnila několik námitek již v průběhu správního řízení. Ve vztahu k vymezení skutku v oznámení o zahájení řízení o přestupku uvedla, že nikdy nepodmiňovala a ani nepodmiňuje svou spolupráci s žádným dodavatelem, tedy ani s dodavatelem potravin, uzavřením jakékoliv smlouvy se společností MIAG nebo jejími právními předchůdci. Po seznámení se se spisovým materiálem namítla, že podezření ze spáchání přestupku nemá ve správním spise oporu a že nelze dovodit, že by uzavření smlouvy se společností MIAG mělo být podmínkou obchodní spolupráce se společností MAKRO. Společnost MAKRO dále uvedla, že činnost společnosti MIAG je pro dodavatele společnosti MAKRO zcela bezplatná a odměna společnosti MIAG je hrazena přímo ze strany společnosti MAKRO na základě samostatných daňových dokladů. K prokázání svých tvrzení poskytla Úřadu přehled 293 dodavatelů (č. l. 1424–1428) společnosti MAKRO, kteří údajně nemají uzavřenou smlouvu se společností MIAG. V neposlední řadě se obviněná společnost ohradila k období, kdy mělo docházet ke spáchání přestupku.
290. Úřad zahájil přestupkové řízení na základě důvodného podezření, které získal z podkladů a informací shromážděných v předběžném šetření. Jednalo se nejen o informace od dodavatelů, kteří Úřadu předložili jak smluvní dokumentaci, tak na dotazy Úřadu sdělili a popsali vzájemnou spolupráci s obviněnými společnostmi. Úřad rovněž při formulaci skutkové věty vycházel z podkladů zaslanych společnostmi MAKRO a MIAG. Nutno zdůraznit, že v době zahájení správního řízení Úřad nemůže disponovat veškerými podklady tak, aby již v tomto okamžiku byl schopen formulovat svá podezření zcela přesně, jako by již v tento okamžik provedl veškeré dokazování a zjistil stav věci bez důvodných pochybností. Podklady shromážděné ve spise předběžného šetření však byly dostatečné k tomu, aby v Úřadu vzbudily důvodné podezření, že smluvní vztahy mezi společnostmi MAKRO, MIAG a dodavatelem nejsou nastaveny rovnocenně a že existuje velmi úzká souvislost mezi sjednáním rámcové smlouvy se společností MAKRO a navazujícím sjednáním smlouvy o službách se společností MIAG.

---

¹⁴⁵ Např. společnost [obchodní tajemství: název dodavatele], čísla listů: 741-751, [obchodní tajemství: název dodavatele], čísla listů: 974, společnost [obchodní tajemství: název dodavatele], čísla listů: 1169, společnost [obchodní tajemství: název dodavatele], čísla listů: 637.

291. V navazujícím dokazování prováděném po zahájení správního řízení Úřad zjistil další rozhodné skutečnosti, a proto upřesnil znění skutkové věty tak, jak je zřejmé z výroku tohoto rozhodnutí. Úřad upravil i období, ve kterém mělo docházet k vytykánému jednání. Toto období Úřad vymezil opět s ohledem na důkazy obsažené ve správním spise od 1. 10. 2016 do 24. 2. 2020. Úřad má za prokázané, že právě v tomto období docházelo k uplatňování šetřených smluvních ujednání a odvádění plateb za služby společnosti MIAG.
292. K námitce o bezplatnosti centrálního zúčtování Úřad konstatuje, že centrální zúčtování jako základní platforma skutečně funguje bezplatně, platby jsou upraveny pouze mezi účastníky řízení navzájem (což tito doložili). Dodavatelé platí až za službu společnosti MIAG poskytovanou na základě Rámcové smlouvy MIAG neboli [obchodní tajemství: smluvní dokumentace]. Pokud jde o předložený seznam dodavatelů, kteří nemají sjednanu Rámcovou smlouvu MIAG, Úřad jednotlivé dodavatele dále prošetřil a zjistil, že v seznamu jsou nesrovnalosti. Do seznamu byly zahrnuty mimo již neexistujících společností i společnosti dodávající non-food zboží, ale především jsou v něm zaneseni také dodavatelé, kteří za služby MIAG odměnu odvedli (č. I. 1524–1576), tudíž musí mít uzavřenou smlouvu se společností MIAG.
293. Společnost MAKRO se k povaze centrálního zúčtování a ke způsobu zahájení spolupráce s dodavatelem potravin v průběhu správního řízení vyjádřila opakovaně. Úřad sdělení účastníka řízení akceptuje do té míry, že systému centrálního zúčtování jsou z povahy věci účastní všichni dodavatelé společnosti MAKRO a že mimo uvedený systém s dodavatelem potravin nespolupracuje. Úřad dále akceptuje skutečnost, že samotná existence centrálního zúčtování může být za jistých okolností v souladu se zákonem. Na druhou stranu Úřad zdůrazňuje, že vzhledem k neexistenci smluvního zakotvení centrálního zúčtování ani jemu nebylo na počátku správního řízení zcela srozumitelné, jak spolupráce se společností MIAG probíhá. Informační deficit je zřejmý i na straně dodavatelů, vyplývá z převážné části jejich odpovědí a prostupuje celým správním spisem. Množství informací, které Úřad obstaral ve správním řízení za účelem pochopení fungování spolupráce mezi společnostmi MAKRO, MIAG a dodavatelem tedy podle názoru Úřadu jen podtrhuje potřebu řádného zakotvení centrálního zúčtování ve smluvní dokumentaci. Úřad se naopak neztotožňuje s názorem účastníka řízení, že systém centrálního zúčtování nemá na dodavatele žádný dopad, a proto nemusí být zakotven ve smlouvě¹⁴⁶.
294. Účastník řízení MAKRO dále upřesnil povahu „[obchodní tajemství: smluvní dokumentace]“ a uvedl, že pravidla stanovená touto dohodou se vztahují pouze na budoucí jednání mezi dodavatelem potravin a společností MAKRO a nemají dopad na jakákoliv jiná jednání. Dále zdůraznil nereálnost takové smluvní praxe, kdy by zcela odlišné smlouvy byly sjednávány se stovkami dodavatelů. Úřad k této námitce konstatuje, že využívání formulářových smluv neklade účastníkům řízení za vinu (viz oddíl věnovaný právnímu hodnocení), zkoumal však, zda je vzniklá smluvní nerovnováha dodavatelům kompenzována a zda si dodavatelé mohou zvolit, jestli chtějí využívat služby společnosti MIAG nebo nikoliv. S ohledem mj. na informační deficit dodavatelů, povahu jednání obou účastníků řízení, nesrozumitelné nastavení systému centrálního zúčtování a technickou provázanost, resp. časovou

¹⁴⁶ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1802-1835.

podmíněnost (ne-) provedení (administrace) jednotlivých úkonů v závislosti na hrazení poplatku společnosti MIAG však Úřad dospěl k opačnému závěru než účastník řízení.

295. Účastník řízení, společnost MAKRO, dále opakovaně popsal, v čem spočívá systém centrálního zúčtování a uvedl, co je obsahem platebního avíza. Účastník řízení nesouhlasil s tvrzením některých dodavatelů, že při nevyužívání zpoplatněných služeb společnosti MIAG dodavatelé nejsou mnohdy schopni identifikovat jednotlivé platby. Žádný zákon totiž nestanoví povinnost podrobněji platby identifikovat. Podle účastníka řízení tedy bezplatné centrální zúčtování probíhá zcela standardně a řádně.
296. K tomuto okruhu námitek Úřad konstatuje, že ze smluvního dokumentu uzavřeného jen mezi účastníky řízení, zejména z přílohy č. 4 jednoznačně plyne, že [obchodní tajemství: popis partnerské obchodní činnosti], příloha č. 4). Dodavatelé však tyto informace nemají. Již v počátku smluvního vztahu postrádají informaci o tom, že pro spárování souhrnné platby jim nebude zasíláno platební avízo, a že budou muset vynaložit další náklady na to, aby včas obdrželi identifikační údaje k platbě za dodané zboží. Takové nastavení kontraktace a samotné základní platformy centrálního zúčtování staví společnosti MAKRO a MIAG do výhodnější pozice, než v jaké se ocitají jejich dodavatelé, kteří v běžném obchodním styku s jinými odběrateli nemusí čelit obtížím a zvýšeným nákladům s administrací zcela rutinních účetních úkonů. Dodavatelé totiž až v průběhu smluvního vztahu se společností MAKRO a po zahájení dodávek potravin zjišťují, že existuje další platba s dopadem na cenu, kterou dostanou od společnosti MAKRO zaplacenou za jimi dodané zboží. Pokud jde o ty dodavatele, kteří nevstoupili do smluvního vztahu se společností MIAG, těm je platební avízo zasíláno s několika denním až týdenním zpožděním, a jiným způsobem pro ně funguje i servis řešení problémů. K námitce účastníků řízení tedy lze uvést, že tito dodavatelé obdrží platební avízo, ale ne bezprostředně s provedenou souhrnnou platbou.
297. Společnost MIAG v přípisu ze dne 23. 12. 2020 dále popsala, jak funguje centrální zúčtování a jaké možnosti dodavatelům přináší. Vzhledem k tomu, že popis centrálního zúčtování je obsažen na cca 3 stránkách, klade si Úřad otázku, jak je možné, že tato činnost provozovaná pro společnost MAKRO prostřednictvím společnosti MIAG není zanesena v Rámcové smlouvě MAKRO či v jiném smluvním dokumentu uzavíraném s dodavateli. Proč jsou vlastně dodavatelé společnosti MAKRO do doby, než je prostřednictvím mailu kontaktuje společnost MIAG, „drženi“ v nevědomosti o způsobu platby. Protože neexistuje žádný smluvní dokument, ve kterém by bylo fungování centrálního zúčtování specifikováno, nelze tvrzení účastníka řízení o obsahu základní platformy centrálního zúčtování nijak ověřit. Už vůbec není možné ověřit, jakou míru informací o centrálním zúčtování mají jednotliví dodavatelé v době počátku smluvního vztahu. Úřad zde opětovně dospívá k přesvědčení, že oba účastníci řízení v obchodním vztahu se svými dodavateli zneužívají jejich neinformovanosti a v důsledku toho i svou tržní sílu.
298. Úřad v průběhu správního řízení na poměrně velkém vzorku dodavatelů ověřoval, jak v praxi funguje centrální zúčtování. Přitom zjistil, že dodavatelé, kteří využívají pouze centrální zúčtování bez placených služeb společnosti MIAG, řeší při každé souhrnné platbě, kterou obdrží, shodný problém s okamžitou nemožností spárovat platbu s platebními údaji.

Plnohodnotné využívání centrálního zúčtování je tedy zjevně vázáno na zpoplatněné služby společnosti MIAG. Tomu odpovídá i množství dodavatelů, kteří placenou službu MIAG využívají (viz příloha tohoto rozhodnutí). Z celkových cca [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavatelů společnosti MAKRO, tak přibližně [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavatelů (za šetřené období) služby MIAG nevyužívá.

299. Společnost MIAG dále zopakovala, co je obsahem jí poskytovaných placených služeb, přičemž zdůraznila, že se jedná o služby, které jdou nad rámec standardního obchodního styku a nejsou obvykle poskytovány zdarma a automaticky, protože jejich poskytování je spojeno s nemalými náklady.
300. K této námitce Úřad zdůrazňuje, že na základě shromážděných důkazů bylo prokázáno, že služba poskytovaná společností MIAG je [obchodní tajemství: citlivá neveřejná smluvní dokumentace] [obchodní tajemství: počty dodavatelů], kteří mají podepsanou Rámcovou smlouvu o službách MIAG. Přestože účastník řízení tvrdí, že si službu mohou dodavatelé zvolit a že si jednotlivě mohou zvolit, zda příslušné dílčí služby budou využívat, či nikoliv, je obsah Rámcové smlouvy se společností MIAG uzavřen [obchodní tajemství: citlivá neveřejná smluvní dokumentace]. Ze zajištěného vzorku Rámcové smlouvy MIAG plyne, že [obchodní tajemství: citlivá neveřejná smluvní dokumentace] a [obchodní tajemství: citlivá neveřejná smluvní dokumentace]. Ze zajištěných odpovědí dodavatelů rovněž plyne, že dodavatelé využívají pouze část služeb, a to vesměs možnost včasného zasílání avíz za účelem včasného spárování plateb, nadstandardní služby typu [obchodní tajemství: smluvní dokumentace] (které lze využít pouze na základě speciální smlouvy a platí se za ni zvláštní poplatek), či [obchodní tajemství: citlivá neveřejná smluvní dokumentace] žádný z oslovených dodavatelů nevyužívá.
301. Ve vyjádření ke sdělení výhrad ze dne 12. 3. 2021, obviněné společnosti uvedly, že Úřad postupoval neobjektivně, protože si pro své závěry vybral odpovědi pouze těch dodavatelů, které nahrávají předem stanoveným závěrům Úřadu. Úřad zlehčoval celou řadu odpovědí těch dodavatelů, kteří byli se službami společnosti MIAG spokojeni. Mimo to se Úřad nevypořádal s tím, že existuje velká skupina těch dodavatelů, kteří placenou službu MIAG nevyužívají, a přesto do společnosti MAKRO dodávají.¹⁴⁷
302. Úřad v rámci provedeného šetření oslovil 116 dodavatelů společnosti MAKRO (z toho 95 se shodnou sadou otázek), jejichž odpovědi jsou součástí správního spisu. Z uvedeného vzorku 95 dotázaných se [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavatelů vyjádřilo v tom smyslu, že služby společnosti MIAG pro jejich společnost nejsou „žádným přínosem“. [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavatelů sdělilo Úřadu, že se společností MAKRO neobchodují, nebo že nemají uzavřenou smlouvu se společností MIAG. Pouze [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dotázaných uvedlo, že služby společnosti MIAG jsou pro jejich společnost „určitým přínosem“. Úřad v rámci šetření předmětných praktik poukazuje na způsob kontraktace a zachování smluvní volnosti. Dále Úřad uvádí, že obsah otázek se liší v různých stadiích správního řízení. Jak je již několikrát uvedeno, Úřad v počátku předběžného šetření a správního řízení nedisponuje všemi relevantními skutečnostmi, tomu

¹⁴⁷ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1995.

odpovídá okruh zvolených dotazů. Ze správního spisu je zřejmé, že podezření Úřadu zpočátku směřovalo například i k problému, zda poplatek za službu poskytovanou společností MIAG lze kvalifikovat jako zalistovací poplatek, či zda společnost MAKRO uzavřením Rámcové smlouvy MIAG podmiňuje zalistování produktů. V závěru správního řízení a na základě shromážděných podkladů se však některé šetřené linie neprokázaly. Svědčí o tom jednak upřesnění skutkové věty (viz výroky tohoto rozhodnutí) a především upřesnění právní kvalifikace, ze které byla vypuštěna skutková podstata § 4 odst. 2 písm. e) zákona o významné tržní síle. Úřad tedy ze shromážděných důkazů nevybírá jen ty, které mu takřkajíc „jdou na ruku“, ale všechny shromážděné důkazy hodnotí samostatně i ve vzájemných souvislostech.

303. Nelze dále akceptovat ani námitku obviněných společností, že se Úřad nezabýval existencí rozsáhlé skupiny dodavatelů, kteří nevyužívají služeb poskytovaných společností MIAG. Úřad se naopak účastníky poskytnutými údaji podrobně zabýval. Shledal, že určitá skupina dodavatelů využívá jen základní platformu centrálního zúčtování a jedná se přitom často o dodavatele regionálních produktů, kteří své zboží do obchodního řetězce MAKRO dodávají nepravidelně či ve velmi malých objemech. V každém případě však skutečnost, že někteří dodavatelé nevyužívají placenou službu MIAG, nevyvrací ostatní závěry Úřadu o tom, že proces kontraktace je nastaven nevyhovujícím způsobem a že dodavatelé jsou v důsledku technického nastavení základní platformy centrálního zúčtování nuceni uzavřít Rámcovou smlouvu MIAG, aby dosáhli plnohodnotného komfortu při využívání centrálního zúčtování.
304. Účastníci řízení dále ve svém vyjádření ze dne 12. 3. 2021 rozvinuli svou argumentaci k počátku smluvního vztahu se společností MIAG, upřesnili, že dodavatelé mají informaci o centrálním zúčtování a o jeho bezplatném využívání dodavateli již před uzavřením dodavatelské smlouvy, že po podpisu dodavatelské smlouvy je jim zasílán registrační dopis a že nabídka placených služeb od společnosti MIAG přichází až následně, tj. většinou v době, kdy dodavatelé již fakticky dodávají své zboží do společnosti MAKRO, tedy v době, kdy již dostávají zaplacenou a vědí, že centrální zúčtování funguje. K prokázání svých tvrzení účastníci řízení doložili registrační dopis a přehled období mezi první platbou za potraviny a uzavřením Rámcové smlouvy MIAG u vybraných dodavatelů v období let 2016–2020. Účastníci řízení tedy tvrdili, že v rámci dosavadního průběhu správního řízení bylo prokázáno, že systém centrálního zúčtování je dostupný pro všechny dodavatele potravin automaticky a nekomplikuje jim realizaci dodávky do společnosti MAKRO. Dále bylo prokázáno, že ani společnost MAKRO ani společnost MIAG, ani oba účastníci řízení společně nenutí dodavatele potravin uzavřít Rámcovou smlouvu se společností MIAG a uzavření této smlouvy není podmínkou obchodní spolupráce se společností MAKRO. Podle účastníků řízení nebylo prokázáno, že by společnost MAKRO vážala spolupráci s dodavateli potravin na uzavření Rámcové smlouvy MIAG.
305. K informačnímu deficitu stran obsahu základní platformy centrálního zúčtování se Úřad již vyjádřil shora. Vzhledem k neexistenci písemného podkladu, nelze tvrdit, že dodavatelé mají plnohodnotnou informaci o jeho fungování ještě před sjednáním „dodavatelské smlouvy“, jak uvádí účastníci řízení. Pokud jde o vzor registračního dopisu, o ten Úřad doplnil dokazování. Poté, co dodavatel a společnost MAKRO uzavřou Rámcovou smlouvu MAKRO, je

dodavatel registrován do systému a jeho data jsou sdílána se společností MIAG. Pokud jde o účastníky řízení předloženou tabulku, která má prokazovat, že mezi počátkem využívání základní platformy centrálního zúčtování a nabídkou na uzavření Rámcové smlouvy MIAG existuje dostatečná doba k tomu, aby dodavatel zjistil, jak centrální zúčtování funguje, Úřad také tento podklad učinil podkladem pro rozhodnutí. Podle názoru Úřadu však tato tabulka, do které jsou zahrnuti především malí regionální dodavatelé (např. spol. [obchodní tajemství: název dodavatele] nebo spol. [obchodní tajemství: název dodavatele]) potvrzuje to, že účastníci řízení mají k této skupině dodavatelů odlišný přístup s ohledem na nízké objemy dodávek, jejich nepravidelnost či dodávání zboží jen do některých maloobchodních prodejen sítě MAKRO. Jakmile dojde ke zvýšení objemu dodávek zboží do společnosti MAKRO, uzavírá příslušný dodavatel Rámcovou smlouvu MIAG. V tabulce zaznamenaná doba mezi první dodávkou a uzavřením Rámcové smlouvy MIAG tedy dokumentuje právě popsanou situaci. Mnozí z dodavatelů, které účastníci řízení zařadili do této tabulky, přitom vůbec nefiguruji v seznamu dodavatelů a jejich plateb, které předložila společnost MIAG, což je podle názoru Úřadu opět dáno nepravidelností dodávek v jednotlivých letech.¹⁴⁸

306. Podstatou argumentace Úřadu však není, že by systém centrálního zúčtování (ať už v základní verzi, či v placené nadstavbě) komplikoval dodávky zboží do společnosti MAKRO, ani zjištění, že v důsledku využívání centrálního zúčtování dochází k opožděným platbám za zboží. Podle Úřadu je základní platforma centrálního zúčtování záměrně účastníky řízení nastavena tak, aby neumožňovala včasné spárování realizované souhrnné platby s potřebnými platebními údaji (např. číslem faktury) a to prostřednictvím včasného zaslání avíza. Přesně toto nastavení je totiž nejen popsáno v odpovědích dodavatelů, které Úřad cituje shora, ale plyne i z Přílohy č. 4 [obchodní tajemství: smluvní dokumentace] uzavřené jen mezi účastníky řízení. Plnohodnotné využívání centrálního zúčtování je tedy navázáno na uzavření Rámcové smlouvy MIAG, prostřednictvím které dochází k včasnému zaslání avíza s údaji potřebnými k identifikaci platby, a to v době před uskutečněním samotné souhrnné platby.
307. Pro úplnost Úřad dodává, že ve sdělení výhrad i v tomto rozhodnutí opustil tezi o tom, že společnost MAKRO podmiňuje uzavření Rámcové smlouvy MAKRO uzavřením Rámcové smlouvy MIAG a v tomto smyslu upravil i skutkovou větu ve výroku I. tohoto rozhodnutí. Z provedeného dokazování totiž jednoznačně nevyplývá, že by společnost MAKRO již při sjednávání Rámcové smlouvy o dodávkách potravin nutila své dodavatele uzavřít smlouvu o placených službách MIAG. Ačkoliv tuto skutečnost někteří dodavatelé ve své odpovědi Úřadu uvedli¹⁴⁹, Úřad dospěl k závěru, že jednání účastníků bylo mnohem sofistikovanější a okamžik, kdy dodavatel zjistí, že centrální zúčtování lze plnohodnotně využívat jen při sjednání Rámcové smlouvy se společností MIAG odsunulo do fáze, kdy dodavatel již dodává své zboží do společnosti MAKRO.
308. Úřad dále doplňuje, že je možné, že nabídka uzavření Rámcové smlouvy MIAG přichází až s několika týdenním odstupem a v době, kdy dodavatel zjistí, že centrální zúčtování

¹⁴⁸ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 782,961,1789,1566.

¹⁴⁹ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 101-109,110-114,115-124,127-171,172,174,212-216,219-222,223-227 atd.

nekomplikuje dodávku potravin do řetězce. Ovšem to ani Úřad netvrdí. Nabídka uzavření Rámcové smlouvy MIAG prokazatelně přichází až [obchodní tajemství: popis partnerské obchodní činnosti]. S ohledem na tvrzení společnosti MAKRO citované shora, že základní platforma centrálního zúčtování „[obchodní tajemství: popis partnerské obchodní činnosti]“, je možné že dodavatelům je v rámci testovacího režimu poskytován plnohodnotný standard služby, jako by již měl uzavřenou Rámcovou smlouvu MIAG. Úřad však opět nemůže ověřit pravdivost tohoto tvrzení, neboť neexistuje písemně zachycený obsah centrálního zúčtování ve smluvních dokumentech s dodavateli. Z odpovědí dodavatelů informace o této skutečnosti rovněž neplyne. Podstatné však je, že dílčí část placené služby spočívající ve včasné zasílání avíz, je zaobalena do balíčku služeb, za které je nutné uhradit poplatek. Dodavatel tedy nemá jinou možnost než uzavřít Rámcovou smlouvu MIAG, hodlá-li získat v obchodním styku běžný standard při administraci plateb za dodávky zboží, jako tomu bylo ze strany společnosti MAKRO předtím, než došlo ke spolupráci se společností MIAG.

309. Účastníci řízení dále ve svém vyjádření ze dne 12. 3. 2021 uvedli, že není pravdou, že by dodavatelé potravin, kteří nemají uzavřenu Rámcovou smlouvu MIAG, neměli přístup ke všem účetním dokladům. Většinu účetních dokladů mají dodavatelé potravin k dispozici v rámci vlastní činnosti a spolupráce se společností MAKRO. Hovořit tak lze pouze o informaci o provedených platbách, přičemž v rámci správního řízení bylo prokázáno, že všichni dodavatelé potravin jsou prokazatelně schopni identifikovat faktury, které jim byly v rámci souhrnné platby uhrazeny (avíza dostávají dodavatelé emailem na jimi určenou emailovou adresu). Pokud někteří dodavatelé tvrdí, že avíza emailem nedostávají, pak jde buď o vědomou nepravdu, nebo o situaci, kdy dodavatelé potravin neaktualizovali kontaktní emailovou adresu a platební avíza chodí na emailovou adresu osoby, která u dodavatele potravin již nepracuje. Pro vyloučení všech pochybností účastníci řízení předložili Úřadu přehled všech dat, ke kterým mají dodavatelé potravin automaticky přístup v rámci systému centrálního zúčtování, tj. bezplatně, společně s příklady uvedených dokumentů.
310. Dále také uvedli, že pokud Úřad nebo někteří dodavatelé tvrdí, že v rámci systému centrálního zúčtování, resp. plateb nejsou uváděny variabilní symboly, pak se takové tvrzení nezakládá na pravdě. Předně, žádný právní předpis neukládá povinnost používat variabilní symboly. Dále, všichni dodavatelé potravin dostávají platební avízo, ve kterém jsou uvedeny čísla faktur, které byly uhrazeny a mohou tak přijaté platby párovat. A konečně uvedení variabilního symbolu u hromadné platby je z povahy věci vyloučeno, neboť souhrnná platba logicky zahrnuje více hrazených faktur. Provádění souhrnných plateb rovněž není v rozporu se žádným právním předpisem.
311. Podle účastníků řízení není pravdou, že by systém centrálního zúčtování poskytoval základ administrace plateb, kterou lze bez placené nadstavby využívat jen s velkými obtížemi. Systém centrálního zúčtování představuje komplexní systém zúčtování plateb dodavatelů potravin, který nemá žádnou placenou nadstavbu, jak neustále konstruuje Úřad. Systém centrálního zúčtování je aplikován vůči všem dodavatelům potravin, kdy všichni dodavatelé potravin mají všechny potřebné informace o provedených platbách tak, aby je mohli identifikovat (a to přes to, že žádný právní předpis takovou povinnost odběrateli neukládá). Placené služby poskytované společností MIAG jdou nad rámec systému centrálního

zúčtování a představují dodatečné služby, které mohou být pro některé dodavatele potravin přínosné.

312. K této části námitek Úřad konstatuje, že základní platforma centrálního zúčtování zaručuje provádění platebního procesu, ve vztahu k dodavatelům poskytuje podrobné informace o provedených platbách a servisní centrum. Tato informace plyne z [obchodní tajemství: smluvní dokumentace] uzavřené mezi účastníky řízení. Účastníci řízení po sdělení výhrad doplnili dokazování o dokument nazvaný „Přehled všech dat, ke kterým mají dodavatelé přístup v rámci systému centrálního zúčtování“. Jedná se o tzv. printscreen, ze kterého je seznatelné, že v úvodní části si má příslušný dodavatel zaregistrovat své e-mailové adresy; v navazující části se nachází přehled dokumentů, které jsou pravděpodobně dodavateli k dispozici ke stažení, a to [obchodní tajemství: smluvní dokumentace]. Dále účastníci řízení předložili platební avíza, ze kterých je zřejmá podoba zasílaných informací u těch dodavatelů, kteří nemají uzavřenou Rámcovou smlouvu MIAG a využívají jen centrální zúčtování v základní podobě. Oproti platebnímu avízu zasílanému dodavateli s uzavřenou placenou službou, [obchodní tajemství: citlivá neveřejná smluvní dokumentace], v tabulce se jedná o sloupce „[obchodní tajemství: citlivá neveřejná smluvní dokumentace]“ a „[obchodní tajemství: citlivá neveřejná smluvní dokumentace]“ v příslušném sloupci a o [obchodní tajemství: citlivá neveřejná smluvní dokumentace].

313. Z těchto podkladů vyplývá, že dodavatelé mají skutečně k dispozici avízo, na kterém je zobrazeno mj. číslo faktury a zaplacená částka. Podstatné však je časové hledisko, tedy okamžik, kdy je avízo dodavateli poskytnuto. Zatímco u placené služby MIAG se podle textu smlouvy jedná o to, že „[obchodní tajemství: citlivá neveřejná smluvní dokumentace]“, u základní platformy centrálního zúčtování je platební avízo zasíláno s časovým odstupem, tedy odděleně od provedení souhrnné platby. Pro úplnost lze opět citovat Přílohu č. 4 [obchodní tajemství: smluvní dokumentace], ze které je zřejmé, že [obchodní tajemství: popis partnerské obchodní činnosti]

[obchodní tajemství: obsah neveřejné smluvní dokumentace]

[obchodní tajemství: obsah neveřejné smluvní dokumentace]

[obchodní tajemství: obsah neveřejné smluvní dokumentace]

[obchodní tajemství: obsah neveřejné smluvní dokumentace]

[obchodní tajemství: obsah neveřejné smluvní dokumentace]

[obchodní tajemství: obsah neveřejné smluvní dokumentace]

314. Právě tento postup měli podle názoru Úřadu na mysli dodavatelé, když uvedli, že pokud nemají uzavřenou Rámcovou smlouvu MIAG, nejsou jim zasílány identifikační údaje k platbě. Těmito identifikačními údaji někteří dodavatelé označili variabilní symboly, ale v kontextu

všech shromážděných podkladů, a to zejména citovaných smluvních dokumentů, je zcela zjevné, že jde právě o tento nedostatek spočívající v opožděném zasílání avíz s přehledem faktur, za které je placeno, tudíž s chybějícími identifikačními údaji sloužícími ke včasné a řádné identifikaci plateb. Navzdory laickému vyjádření některých dodavatelů (a zde Úřad zdůrazňuje, že se jednalo o zástupce malých podniků, které nemají právní oddělení, popř. ani nejsou vzděláni v ekonomii, účetnictví či právu) je problém zřejmý. Avíza s přehledem faktur a plateb jsou tedy k dispozici všem dodavatelům, ale v různých časových okamžicích.

315. Obviněné společnosti dále ve svých námitkách uvedly, že není pravdou, že by stížnosti dodavatelů potravin, kteří nemají uzavřenu Rámcovou smlouvu MIAG byly řešeny buď pozdě, nebo vůbec. Úřad neuvádí, co se rozumí včasným a co pozdním řešením stížnosti a svoje tvrzení ničím nedoložil. Podle účastníků řízení se Úřad opírá pouze o stížnost jednoho z dodavatelů, který však ke svému tvrzení nepředložil žádné důkazy. Úřad na základě jednoho sdělení paušalizuje tento závěr ve vztahu ke všem dodavatelům potravin společnosti MAKRO uvedeným v příloze č. I sdělení výhrad.
316. K poskytování platebních avíz s časovým odstupem dále účastníci řízení namítají, že žádný právní předpis neukládá povinnost poskytovat dodavatelům potravin platební avíza. Poskytnutí platebního avíza nijak nesouvisí s povinností zaplatit za objednané a dodané zboží. Žádný právní předpis tedy ani neukládá, kdy by mělo být platební avízo poskytnuto. Platební avíza jsou v rámci systému centrálního zúčtování poskytována automaticky všem dodavatelům, a to nejpozději do [obchodní tajemství: obsah neveřejné smluvní dokumentace] dnů od provedení platby. Protože podle účastníků řízení platební avízo nemá samo o sobě žádný dopad na hospodaření nebo účetnictví dodavatele potravin (pouze informuje dodavatele o fakturách, které mu byly uhrazeny) je odstup jednoho až dvou týdnů naprosto dostačující a dodavatelé nezpůsobuje žádné komplikace.¹⁵⁰
317. K námitce včasnosti řešení problémů Úřad upřesňuje, že své závěry opírá nejen o odpovědi dodavatelů, ale především o důkaz přímý, který je smlouva uzavřená mezi společností MAKRO a MIAG, Příloha č. 4 [obchodní tajemství: smluvní dokumentace]. Jak je citováno shora, společnost MIAG jakožto servisní společnost má odlišný přístup k řešení vzniklých problémů v situaci, kdy je dodavatelem využívána pouze základní platforma systému centrálního zúčtování a v situaci, kdy má dodavatel uzavřenou Rámcovou smlouvu MIAG. Podle přílohy č. 4 jsou nahlášené problémy řešeny tak, že „[obchodní tajemství: obsah neveřejné smluvní dokumentace]“. Pokud naopak MIAG vstoupil do smluvního vztahu s dodavatelem, jsou jeho problémy řešeny prioritně. Úřad zde podotýká, že jeho otázka směřovala ke zjištění, v čem spočívá rozdíl mezi využíváním základní platformy centrálního zúčtování a placenou službou MIAG. Vzhledem k chybějícímu zasmulování parametrů základní platformy centrálního zúčtování Úřad musel alespoň rámcově ověřit, jak fungování systému vnímají dodavatelé.
318. K námitce o neexistenci zákonné povinnosti poskytovat avíza Úřad uvádí, že poskytování platebních avíz před uskutečněním souhrnné platby je běžnou součástí obchodní praxe. Opožděné zasílání platebních avíz zásadně komplikuje práci účetní dodavatele a navyšuje

¹⁵⁰ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1997-1998.

jeho náklady. Mezi obecné zásady vedení účetnictví patří mimo jiné zásada věrnosti, správnosti, poctivosti atd. Účetní záznamy musí být samozřejmě průkazné (§ 33a zákona o účetnictví). Je v zájmu (resp. nezbytností, povinností) jak odesilatele platby, tak příjemce platby, aby byly veškeré platby jednoznačně identifikovány tak, aby je bylo možno průkazně, bez jakýchkoliv pochybností, přiřadit ke konkrétním dokladům (tj. správně zaúčtovat). K jednoznačné identifikaci platby samozřejmě avízo platby napomáhá.

319. V případě, kdy se jedná o jednotlivou platbu vážící se pouze k jedné faktuře, může být jednoznačným identifikátorem platby např. variabilní symbol představující č. faktury (pokud se na tomto způsobu identifikace platby příjemce a odesílatel předem dohodnou). V případě, kdy je odesílána „souhrnná“ platba zahrnující platby týkající se více faktur (faktur, dobropisů, opravných dokladů), pak již není variabilní symbol postačujícím identifikátorem platby. V praxi pak z povahy věci vyplývá, že by to měl být právě iniciátor (odesílatel) „souhrnné“ platby, který zajistí, aby příjemce „souhrnné“ platby obdržel rovněž rozpis jednotlivých dílčích plateb, z nichž se tato „souhrnná“ částka skládá tak, aby ji příjemce platby mohl správně, průkazně přiřadit k jednotlivým dílčím dokladům ve svém účetnictví.
320. Zcela běžnou praxí je, že smluvní strana, která provádí souhrnnou platbu, zašle druhé smluvní straně avízo včas, zpravidla před samotným uskutečněním souhrnné platby, aby byla druhá smluvní strana schopna identifikovat jednotlivé platby. Pokud nastane situace, že odesílatel platby odešle na účet příjemce platby (dodavatele) „souhrnnou“ platbu a neposkytne příjemci platby (dodavateli) rozpis jednotlivých dílčích plateb, z nichž tato „souhrnná“ platba sestává, může účetní dodavatele v praxi učinit následující kroky: Účetní dodavatele „zkusí“, zda se na částku připsanou odesílatelem platby „dopočítá“. S ohledem na termíny splatnosti sečte částky dokladů ve vztahu k uvedenému odesílateli (faktury, dobropisy, opravné doklady). Pokud se účetní dodavatele na „souhrnnou“ částku připsanou na účet „dopočítá“ (a pokud ve vztahu k odesílateli platby nepředpokládá na základě předchozí spolupráce žádné komplikace), napíše odesílateli platby, k jakým konkrétním dokladům přiřadila předmětnou platbu (tuto platbu zcela jednoznačně specifikuje datem, kdy byla připsána na účet dodavatele a dalšími údaji dle bankovního výpisu). Případně ještě účetní dodavatele tuto svou informaci doplní žádostí, aby v případě, že odesílatel platby s takovýmto přiřazením plateb nesouhlasí, ji kontaktoval za účelem vyjasnění správného rozklíčování „souhrnné“ platby. Takovýto postup je pak z pohledu účetního auditu považován za postačující, průkazný.
321. Je nasnadě, že výše uvedený postup bude dodavatel využívat spíše sporadicky. V situaci, kdy identický odesílatel plateb opakovaně zasílá na účet dodavatele „souhrnné“ platby, pak lze považovat za téměř samozřejmé (na základě běžné obchodní praxe se jedná o nejpraktičtější způsob), že odesílatel plateb bude dodavateli poskytovat rozpisy těchto „souhrnných“ plateb, a to např. právě prostřednictvím avíza platby. (Popř. si plátce a příjemce platby musí nastavit nějaký jiný mechanismus, v jehož rámci bude pro obě strany zajištěna jednoznačná identifikace dílčích plateb, ze kterých sestává „souhrnná“ platba zasílaná odesílatelem platby dodavateli.)

322. Obviněné společnosti se dále v rámci svých námitek vyjádřily ke sdělení šesti dodavatelů ([obchodní tajemství: název dodavatele], [obchodní tajemství: název dodavatele], [obchodní tajemství: název dodavatele], [obchodní tajemství: název dodavatele] a další, kteří nevyužívají placené služby MIAG), jejichž odpovědi Úřad citoval ve sdělení výhrad. Jejich námítky lze shrnout tak, že tito dodavatelé neuvádějí ve svých odpovědích pravdu, obviněné společnosti s těmito odpověďmi nesouhlasí, protože odpovědi dodavatelů alespoň marginálně umožňují jejich překroucení a využití pro vybudování konstrukce Úřadu o nezákonném postupu účastníků řízení.
323. Úřad tedy konkrétně k těmto šesti vybraným dodavatelům doplňuje následující skutečnosti. V první řadě účastníci řízení zcela zpochybnili vyjádření společnosti [obchodní tajemství: název dodavatele], s tím, že není pravdou, že by společnost MAKRO zakazovala kontakt se svými pracovníky. Uvedli, že společnost [obchodní tajemství: název dodavatele], má přístup k systému centrálního zúčtování v rozsahu nezbytném pro realizaci obchodního styku se společností MAKRO. Společnost [obchodní tajemství: název dodavatele] nemá přístup pouze k placeným službám společnosti MIAG. Na podporu svých tvrzení předložily obviněné společnosti dokument označených jako příloha č. 8 vyjádření ke sdělení výhrad.¹⁵¹ Z poskytnutého dokumentu, který je tzv. printscreenem obrazovky, vyplývá, že v úvodní části se společnost musí zaregistrovat, resp. musí zadat své e-maily, aby jí mohly být zasílány příslušné podklady. Ve spodní části printscreenu je tabulka, která obsahuje přehled různých typů dokumentů nazvaných jako [obchodní tajemství: smluvní dokumentace], [obchodní tajemství: smluvní dokumentace] a [obchodní tajemství: smluvní dokumentace]. Z uvedeného printscreenu nevyplývá, zda společnost [obchodní tajemství: název dodavatele] již je zaregistrována do systému centrálního zúčtování, nebo tento krok doposud nečinila.
324. Shora citovanou odpověď společnosti [obchodní tajemství: název dodavatele], však Úřad chápe tak, že společnost nevyužívá placené služby MIAG a využívá tedy pouze základní platformu centrálního zúčtování. Pomineme-li tvrzení, že společnost MAKRO zakazuje kontakt s jejich pracovníky, z citované odpovědi jasně plyne, že při využívání základní platformy centrálního zúčtování jsou dodavatelům zasílána avíza s časovým odstupem od provedené souhrnné platby (společnost zde uvedla týdenní zpoždění). Společností [obchodní tajemství: název dodavatele] uváděné komplikace při vyjednávání urgencí pak jasně korespondují se shora citovanou pasáží [obchodní tajemství: smluvní dokumentace], konkrétně se scénářem postupu v situaci, kdy dodavatel nevstoupil do smluvního vztahu se společností MIAG.
325. K citované odpovědi dodavatele s utajenou identitou, o kterém obviněné společnosti uvádí, že jeho tvrzení se nezakládá na pravdě, neboť předmětný dodavatel jistě nereklamoval skutečnost, že nedostává platební avíza, Úřad uvádí, že tento dodavatel pouze popsal situaci, ve které se naskytl. Jako malý lokální dodavatel využívá pouze základní platformu centrálního zúčtování. Tento dodavatel také popsal problém s tím, že mu prostřednictvím centrálního zúčtování společnost MIAG zasílá sdružené platby za dodávku jeho zboží, ale avízo zasílá až s časovým odstupem.

¹⁵¹ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 2036.

326. Obviněné společnosti uvedly obdobné námitky i u dalšího dodavatele s utajenou identitou s tím, že určitě nereklamoval neodeslání platebního avíza a že ani nemluví pravdu. Tento citovaný dodavatel, ale předmětná platební avíza ke svému vyjádření doložil a dále ve své výpovědi zcela autenticky popsal bezvýchodný stav, když využíval pouze základní platformu systému centrálního zúčtování.
327. Pokud jde o společnost [obchodní tajemství: název dodavatele], obviněné společnosti tvrdily, že neukončení Rámcové smlouvy MIAG v okamžiku ukončení dodávek zboží do společnosti MAKRO, dokazuje vzájemnou nezávislost těchto smluvních ujednání. Dále také uvedly, že společnost [obchodní tajemství: název dodavatele] dne 13. 7. 2017 Rámcovou smlouvu se společností MIAG vypověděla (příloha č. 9 vyjádření ke sdělení výhrad). Omylem pak společnost MIAG dále této společnosti účtovala poplatek za svoje služby (příloha 10 vyjádření ke sdělení výhrad). Ihned po tomto zjištění společnost MIAG tyto poplatky společnosti [obchodní tajemství: název dodavatele] vrátila (příloha č. 11 vyjádření ke sdělení výhrad).
328. K vyjádření společnosti [obchodní tajemství: název dodavatele] obviněné společnosti uvedly, že je zcela rozporné, že tato společnost neměla informace o párování plateb, neboť jak sama uvádí, platební avíza jí byla zasílána do 14 dnů od provedení platby. Obviněné společnosti nemají žádnou zákonnou povinnost informovat své dodavatele o provedení platby pomocí platebního avíza. Přesto tyto platební avíza dodavatelům zasílají. Dále uvedly, že tento dodavatel byl prokazatelně informován o systému centrálního zúčtování a věděl, jak funguje.
329. Úřad k těmto výtkám konstatuje, že účelem citací těchto šesti dodavatelů bylo dokumentovat fungování základní platformy centrálního zúčtování, tedy její využívání bez placené služby MIAG. Úřad prostřednictvím těchto výpovědí hodlal potvrdit, že ustanovení Dohody o úrovni služeb centralizovaných plateb a vyrovnání pohledávek, konkrétně scénář postupu v situaci, kdy dodavatel nevstoupil do smluvního vztahu se společností MIAG, jsou skutečně v praxi aplikována.
330. Ke sdělení společnosti [obchodní tajemství: název dodavatele], obviněné společnosti uvedly, že je logické, že faktury uvedené společnosti jsou hrazeny prostřednictvím systému centrálního zúčtování i přesto, že tato společnost vypověděla Rámcovou smlouvu se společností MIAG, neboť toto tvrzení pouze potvrzuje existenci na sobě dvou nezávislých systémů, a to konkrétně systému centrálního zúčtování a Rámcové smlouvy MIAG.
331. K této námitce Úřad uvádí, že společnost [obchodní tajemství: název dodavatele], skutečně vypověděla smlouvu se společností MIAG na mezinárodní úrovni, proto jsou platby za jí dodané zboží administrovány prostřednictvím základní platformy centrálního zúčtování.
332. Dále účastníci řízení poukazovali na odpovědi 12 dodavatelů (jedná se o dodavatele [obchodní tajemství: název dodavatele], [obchodní tajemství: název dodavatele], [obchodní tajemství: název dodavatele], [obchodní tajemství: název dodavatele], [obchodní tajemství: název dodavatele] a [obchodní tajemství: název dodavatele], atd.) které Úřad citoval ve

sdělení výhrad. Oslovení dodavatelé v rámci svých odpovědí údajně nereagovali ani tak na služby poskytované jim ze strany společnosti MIAG, ale spíše na systém centrálního zúčtování provozovaný pro společnost MAKRO. Podle účastníků řízení nelze na základě [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavatelů z celkového počtu více než [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavatelů potravin společnosti MAKRO usuzovat na nezákonné jednání. Podle názoru účastníků řízení to byl sám Úřad, který svými zavádějícími a neprofesionálními dotazy vzbuzoval na straně dodavatelů nejasnosti o rozdílu mezi systémem centrálního zúčtování a placenými službami společnosti MIAG.¹⁵²

333. Předně Úřad k těmto námitkám uvádí, že z vyjádření obviněných společností, ani z obsahu správního spisu nezjistil, že by do obchodního řetězce MAKRO dodávalo [obchodní tajemství: počty dodavatelů] podnikatelů své potraviny. Tvrzení, že právě z tohoto vzorku dodavatelů se [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavatelů vyjádřilo, že nejsou spokojeni se službami společnosti MIAG, není pravdivé. Jak již Úřad deklaroval, a jak vyplývá ze správního spisu, oslovil v průběhu šetření se svými dotazy 95 dodavatelů společnosti MAKRO - toto množství Úřad považuje za dostatečně reprezentativní vzorek pro zjištění stavu bez důvodných pochybností. Z uvedeného vzorku dotázaných se [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavatelů vyjádřilo v tom smyslu, že služby společnosti MIAG pro jejich společnost nejsou „žádným přínosem“. [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavatelů sdělilo Úřadu, že se společností MAKRO neobchodují, nebo že nemají uzavřenou smlouvu se společností MIAG. Pouze [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dotázaných uvedlo, že služby společnosti MIAG jsou pro jejich společnost „určitým přínosem“.
334. Úřad se neztotožňuje ani s tvrzením účastníků řízení, že se oslovení dodavatelé společnosti MAKRO nevyjadřovali k placeným službám společnosti Metro a jejich spokojenosti s nimi, ale ke skutečnosti, že společnost MAKRO využívá systém centrálního zúčtování. Předně Úřad konstatuje, že v počátečních stadiích šetření a správního řízení bylo obtížné zjistit, jak funguje základní platforma centrálního zúčtování a jak se liší ve srovnání s placenou službou MIAG. Je třeba si uvědomit, že Úřad neměl k dispozici žádnou písemnou smlouvu o parametrech centrálního zúčtování, a neměl ani žádnou osobní zkušenost se systémem, protože zkrátka není dodavatelem společnosti MAKRO. Úřad měl k dispozici seznam dodavatelů, kteří měli (podle tvrzení společnosti MIAG) uzavřenou Rámcovou smlouvu MIAG. Tyto dodavatele obesílal s žádostmi o informace a podklady. Dotazy Úřadu tedy jednoznačně směřovaly ke zjištění, jak funguje placená služba MIAG a jak jsou s ní dodavatelé spokojeni. Až v další fázi správního řízení Úřad zjistil, že ne všichni dodavatelé mají uzavřenou Rámcovou smlouvu MIAG, proto pak své žádosti upřesňoval. Citovaných 12 dodavatelů, na které účastníci řízení ve svém podání odkazují, se tedy vyjadřovalo k placené službě MIAG. Toto vyplývá ze žádosti Úřadu o poskytnutí informací a podkladů založené ve správním spise.
335. Konečně Úřad odmítá jakákoliv nařčení účastníků řízení z manipulace s odpověďmi dodavatelů. Úřad jednak příslušné odpovědi citoval, což je zřejmé z uvození citace uvozovkami a změnou stylu písma na tzv. kurzívu; dále je na příslušné vyjádření v rozhodnutí obsažen odkaz v poznámce pod čarou. V předmětné věci Úřad navíc odpovědi dodavatelů

---

¹⁵² Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1998-2002.

konfrontoval s listinnými důkazy (smluvní dokumenty). Citované odpovědi jasně korespondují se smluvními dokumenty předloženými účastníky řízení (zejména jedná-li se o rozsah poskytovaných služeb, nastavení úrovně spolupráce v situacích existence a neexistence smluvního vztahu s MIAG, apod.). Proto Úřad nemá důvod pochybovat o jejich pravdivosti.

336. Účastníci řízení dále brojili proti pasáži sdělení výhrad, která se věnuje ukončení Rámcové smlouvy MIAG. Úřad prý zcela opomíjí skutečnost, že z vybraných [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavatelů, [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavatelé Rámcovou smlouvu MIAG vypověděli, z toho u jednoho dodavatele ([obchodní tajemství: název dodavatele]) došlo v rámci navazujících jednání ke shodě na nových podmínkách smlouvy, a u [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavatelů smlouva skončila uplynutím výpovědní doby (společnost [obchodní tajemství: název dodavatele] a společnost [obchodní tajemství: název dodavatele]). Účastníci řízení se rovněž ohradili proti tvrzení Úřadu, že společnost [obchodní tajemství: název dodavatele], dále platí za služby, ačkoliv smlouvu s MIAG ukončila. Úřad je dle názoru účastníků řízení subjektivně zaujatý. Na podporu svých tvrzení účastníci řízení uvedli, že dle záznamů společnosti MIAG byla smlouva se společností Pekárny a Cukrárny Klatovy, a.s., vypovězena ze strany společnosti [obchodní tajemství: název dodavatele], v roce 2019 s účinností od 1. 1. 2020, počínaje dnem 1. 1. 2020 tak společnosti [obchodní tajemství: název dodavatele], nejsou ze strany společnosti MIAG poskytovány žádné služby a není jí ani účtován poplatek za služby poskytované ze strany společnosti MIAG.
337. Společnosti [obchodní tajemství: název dodavatele], a [obchodní tajemství: název dodavatele] podle účastníků řízení nikdy výpověď smlouvy neučinily a Úřadu nedoložily. Pokud by tak učinily, jen stěží by účastníci řízení mohli takové výpovědi zabránit, neboť jde o jednostranný právní úkon dodavatele. K poslednímu dodavateli, který byl dle Úřadu údajně neúspěšný, se účastníci řízení nemohou vyjádřit, neboť jde o dodavatele s utajenou identitou ve vztahu, ke kterému Úřad odmítl účastníkům, byť jen naznačit jeho odpovědi, případně tyto odpovědi zpřístupnit v podobě znemožňující identifikaci takového dodavatele.¹⁵³ Účastníci řízení Úřadu předložili aktuální přehled dodavatelů, kteří Rámcovou smlouvu MIAG vypověděli.
338. Pokud jde o námitky stran seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí a možnost seznámit se s dokumenty obsahujícími utajenou identitu, Úřad konstatuje, že tvrzení účastníků řízení se nezakládá na pravdě. Úřad nikdy neodmítl obviněným společností seznámit se s odpověďmi dodavatelů s utajenou identitou. Obviněné společnosti měly tuto možnost v rámci nahlížení do spisové dokumentace dne 9. 3. 2021.¹⁵⁴ V rámci tohoto nahlížení zpřístupnil Úřad obviněným společností podklady a informace společností s utajenou identitou v podobě, která nemaří účel utajení identity.¹⁵⁵ Právní zástupce obviněných společností měl možnost se s těmito podklady velmi podrobně seznámit a také se s nimi seznámil, což stvrdil svým podpisem. Ostatně žádnou námitku v tomto směru ani

¹⁵³ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1904-1979.

¹⁵⁴ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1900-1903.

¹⁵⁵ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1904-1979.

nevznesl. Jediná námitka, kterou právní zástupce účastníků řízení uplatnil, se týkala nemožnosti pořídit si fotokopie, výpisy či opisy podkladů, obsahujících obchodní tajemství a utajenou identitu. Protože pořízení kopií, výpisů a opisů v určitých situacích zakazuje zákon, byl o tom právní zástupce opakovaně poučen, což ostatně stvrdil svým podpisem.

339. Pokud jde o možnost ukončení Rámcové smlouvy MIAG, Úřad se touto skutečností zabýval také z toho důvodu, že zjistil nesrovnalosti v dokumentech poskytnutých ze strany účastníků řízení a v dokumentech a tvrzeních poskytnutých dodavateli. K ukončení Rámcové smlouvy MIAG ze strany společnosti [obchodní tajemství: název dodavatele] Úřad uvádí, že tato společnost opravdu podala výpověď, což je doloženo ve správním spisu. Smluvní vztah měl tedy skončit k 31. 12. 2019. Skutečnost, zda k ukončení poskytování služeb opravdu došlo, Úřad navíc konfrontoval s tabulkou realizovaných plateb, kterou předložila společnost MIAG. V předložené tabulce je však jasně uvedeno, že společnost [obchodní tajemství: název dodavatele], zaplatila poplatky za služby MIAG, a to ve výši [obchodní tajemství: výše poplatku]. V předchozích letech platila tato společnost průměrné roční poplatky ve výši [obchodní tajemství: výše poplatku].¹⁵⁶ Hrubým propočtem by se tedy mohlo jednat o platbu za cca [obchodní tajemství: počet měsíců] měsíců roku 2020. Úřad tedy má za prokázané, že i po výpovědi smlouvy docházelo dále k platbě za služby MIAG, a to po několik měsíců.
340. Obviněné společnosti dále ve svých námitkách uvedly, že dodavatelé mohli Rámcovou smlouvu MIAG kdykoliv ukončit, tak jako to učinili i jiné společnosti. Na podporu svých tvrzení předložily seznam [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavatelů, kteří v období od 1. 1. 2016 do 31. 12. 2019 vypověděli smlouvu se společností MIAG (příloha č. 15 podání ze dne 12. 3. 2021) Nahlédnutím do tohoto seznamu Úřad zjistil, že z těchto [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavatelů, [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavatelé ukončili smlouvu se společností MIAG již v roce 2016, tedy před šetřeným obdobím. Společnost [obchodní tajemství: název dodavatele] ukončila spolupráci se společností MIAG v nadnárodní shodě. Společnost [obchodní tajemství: název dodavatele] platila dle informací poskytnutých společností MIAG za služby této společnosti ještě v roce 2020. Není tedy zřejmé, zda k ukončení spolupráce této společnosti vůbec došlo. Obdobně jako u společnosti [obchodní tajemství: název dodavatele] je tomu i u společnosti [obchodní tajemství: název dodavatele]¹⁵⁷, [obchodní tajemství: název dodavatele].¹⁵⁸, [obchodní tajemství: název dodavatele].¹⁵⁹, [obchodní tajemství: název dodavatele]¹⁶⁰, a [obchodní tajemství: název

---

¹⁵⁶ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1508-1517.

¹⁵⁷ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1553–1554. Společnost uvedla, že do měsíce června 2020 zaplatila společnosti MIAG částku [obchodní tajemství: výše poplatku]

¹⁵⁸ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1514. Jedná se o tabulku předloženou společností MIAG, ve které jsou zaznamenány platby za roky 2018 – 2020. Podle této tabulky společnost v roce 2020 zaplatila odměnu [obchodní tajemství: výše poplatku]

¹⁵⁹ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1515. Jedná se o tabulku předloženou společností MIAG, ve které jsou zaznamenány platby za roky 2018 – 2020. Podle této tabulky společnost v roce 2020 zaplatila odměnu [obchodní tajemství: výše poplatku]

¹⁶⁰ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1515. Jedná se o tabulku předloženou společností MIAG, ve které jsou zaznamenány platby za roky 2018 – 2020. Podle této tabulky společnost v roce 2020 zaplatila odměnu [obchodní tajemství: výše poplatku]

dodavatele] ¹⁶¹ Společnost [obchodní tajemství: název dodavatele] v seznamech společnosti MIAG o dodavatelích, kteří s ní mají podepsanou Rámcovou smlouvu, zcela absentuje. Úřad z uvedeného vyvozuje, že seznamy a tabulky předkládané ve správním řízení účastníky řízení často vzájemně nekorespondují s již dříve předloženými údaji. Úřad v podstatě vždy zjišťuje, že závěr vyvozený z příslušného seznamu či tabulky účastníky řízení nelze akceptovat, protože prostým srovnáním s jiným podkladem předloženým účastníky řízení vychází najevo nesrovnalosti. Tvzení o výpovědi [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavatelů tedy Úřad nemohl akceptovat.

341. Účastníci řízení dále zpochybnili údaj o tom, že Úřad pracuje s celkovým počtem cca [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavatelů využívajících placenou službu MIAG, odkázali na údaje předložené v podání ze dne 29. 6. 2020, ze kterých plyne vyšší počet. Zároveň nesouhlasili s tím, aby na základě výpovědi oslovených 116 dodavatelů Úřad dovozoval plošnou existenci přestupkového jednání vůči všem dodavatelům potravin.
342. K tomuto okruhu námitek Úřad upřesňuje, že všechny předložené seznamy dodavatelů vždy kontroloval, přičemž opakovaně dospěl k tomu, že údaje v seznamech zanesené ne vždy odpovídají realitě. Z předloženého seznamu tedy Úřad vyloučil dodavatele, kteří do společnosti MAKRO dodávají non-food zboží (toto není předmětem dozorové pravomoci Úřadu), dále dodavatele usazené v jiném členském státě EU, příp. dodavatele, kteří zanikli. Seznam dodavatelů, který je přílohou tohoto rozhodnutí, by tedy měl zobrazovat dodavatele, kteří jsou dodavateli potravin, jsou usazeni na území ČR a zároveň jsou aktivními podnikateli.
343. Pokud jde o tvrzené plošné dovozování existence přestupkového jednání na základě malé části osloveného vzorku, Úřad konstatuje, že základ dokazování spočívá v listinných důkazech, tedy především smlouvách, které byly prokazatelně sjednány se všemi v příloze vyjmenovanými dodavateli. Namátkou oslovený vzorek dodavatelů slouží k ověření informací získaných od účastníků řízení, příp. k dokreslení situací, zvláště u výpovědí se jedná o podpůrný důkaz. U skutku popsaného ve výroku I. tohoto rozhodnutí nebylo zjištěno, že by proces kontraktace probíhal s nějakou skupinou dodavatelů odlišně, ani obsah smlouvy o tom nesevďčí. Totéž lze říci o skutku popsaném ve výroku II. tohoto rozhodnutí, ani v tomto případě Úřad nezjistil, a to ani na základě podkladů předložených účastníky řízení, že by ve vztahu k určité skupině dodavatelů bylo postupováno jinak, než jak vyplývá zejména z listinných důkazů obstaraných v tomto správním řízení. Úřad má proto za prokázané, že zneužití významné tržní síly se týkalo všech, v příloze tohoto rozhodnutí, vyjmenovaných dodavatelů.
344. Podle názoru Úřadu je pro zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností (§ 3 správního řádu.), dostatečné ověření skutečností plynoucích ze smluv u určitého vzorku dodavatelů. Úřad se nemusí zabývat smluvními podmínkami všech dodavatelů, resp. jednáním účastníků řízení vůči všem dodavatelům Makra, ale postačuje, když šetřené jednání

¹⁶¹ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1516. Jedná se o tabulku předloženou společností MIAG, ve které jsou zaznamenány platby za roky 2018 – 2020. Podle této tabulky společnost v roce 2020 zaplatila odměnu [obchodní tajemství: výše poplatku]

prokáže pouze vůči určitému vzorku. Na základě smluvních ujednání a tvrzení předložených účastníky řízení konfrontovaných s odpověďmi a smluvními ujednáními předloženými skupinou oslovených dodavatelů Úřad dospěl k závěru, že jednání účastníků řízení nebylo náhodným vybočením z jinak správné smluvní praxe a že dosáhlo potřebného stupně společenské škodlivosti. Správní řád nepředpokládá, že Úřad vždy osloví veškeré dodavatele účastníků řízení nebo obstará vyčerpávající množství důkazů, ale že zjistí skutkový stav bez důvodných pochybností. Dotazování celého portfolia dodavatelů společnosti MAKRO by znamenalo zbytečné zatěžování dotčených osob v rozporu s ustanovením § 6 odst. 2 správního řádu i principem procesní ekonomie.

345. Účastníci řízení dále nesouhlasili se závěrem Úřadu, že o podmínkách smlouvy nelze jednat, předložili přitom seznam všech uskutečněných jednání za vymezené období. Dále rovněž nesouhlasili se závěrem, že odměna za poskytnuté služby je navržena ze strany společnosti MIAG, resp. vznesli otázku, co je na takovém postupu špatného. Účastníci řízení se konečně pozastavovali nad tvrzeními Úřadu obsaženými ve sdělení výhrad, že zájmem každého podnikatele je mít zapláceno řádně a včas bez zbytečné administrativy a nákladů, přičemž Úřad údajně nemá absolutně žádný přehled o podnikatelské činnosti. Úřad pouze slepě přejímá tvrzení několika málo dodavatelů, aniž by skutečně ověřil, jaká je skutečnost.
346. K přehledu všech uskutečněných schůzek, které tvoří přílohu č. 18 vyjádření ke sdělení výhrad ze dne 12. 3. 2021, Úřad zjistil, že za roky 2019–2020 se uskutečnilo přibližně [obchodní tajemství: počty dodavatelů]¹⁶². Většina dodavatelů s uzavřenou Rámcovou smlouvou MIAG, kterých je cca [obchodní tajemství: počty dodavatelů], o podmínkách smlouvy nevyjednává. Na skutečnosti, že odměna za poskytnuté služby je navržena ze strany společnosti MIAG není skutečně nic špatného, Úřad se v následující části rozhodnutí zabývá jejím nastavením, resp. tím, zda je výše odměny určena na základě transparentních ekonomických kritérií. Úřad nepřejímá teze některých dodavatelů, ale všechny shromážděné důkazy hodnotí samostatně i ve vzájemných souvislostech.
347. Účastníci řízení v navazující části svého vyjádření ke sdělení výhrad nesouhlasili se způsobem, jakým se Úřad vypořádal s jejich námitkami vznesenými v průběhu správního řízení.
348. K tomuto Úřad stručně uvádí, že podané námitky vypořádal dvojím způsobem, a to tak, že námitky procesního charakteru vypořádal bezprostředně poté, co byly vzneseny. O tom svědčí obsah správního spisu. Pokud jde o námitky věcné, k jejich vypořádání došlo ve sdělení výhrad. Úřad dále zdůrazňuje, že dle konstantní judikatury správních soudů lze námitky vypořádat v okruzích, správní orgán není povinen vypořádat veškeré jednotlivé opakující se dílčí námitky. Dále je nutno zdůraznit, že účastníci řízení předložili celou řadu námitek v době před vydáním sdělení výhrad, aniž by podrobně znali argumentaci Úřadu. Proto Úřad ve sdělení výhrad předložené námitky vypořádal také tím způsobem, že ve vztahu k jednotlivým institutům a podezřením podrobně rozvedl svou argumentaci. Úřad se tedy domnívá, že dostal svým zákonným povinností.

---

¹⁶² Podrobnější rozbor účastníky předložené tabulky je obsažen v dalším textu ke skutku II., odst. 350.

349. Jde-li o námitky uplatněné na str. 52 – 53 vyjádření ke sdělení výhrad týkající se upřesnění skutků, ty jsou vypořádány v úvodu tohoto rozhodnutí, Úřad se zde také vypořádal s tvrzenou změnou právní kvalifikace. Pokud jde o námitky stran neprokázání praktiky podmiňování, ta je blíže vypořádána v rámci následující části vztahující se k právnímu hodnocení.

VII. Právní hodnocení skutku I.

350. Na základě zjištěných skutečností Úřad dospěl k závěru, že jednání účastníků řízení lze kvalifikovat jako zakázanou praxi ve smyslu § 4 odst. 2 písm. a) zákona o významné tržní síle, podle něhož je za zneužití významné tržní síly považováno sjednávání nebo uplatňování smluvních podmínek, které vytvářejí výraznou nerovnováhu v právech a povinnostech smluvních stran. Naplněním dané skutkové podstaty se tak obviněné společnosti dle Úřadu dopustily přestupku ve smyslu § 8 odst. 1 písm. a) zákona o významné tržní síle.

351. Autonomie vůle je základním hodnotovým východiskem soukromého práva, přičemž smluvní svoboda představuje centrální pojem smluvního práva a vyjadřuje prostor možností autonomní úpravy smluvního vztahu. Myšlenka smluvní svobody vychází z představy, že samy smluvní strany nejlépe znají své potřeby, které příslušným právním jednáním chtějí uspokojit, stejně tak okolnosti, za nichž smlouvu uzavírají a své zájmy mohou hájit způsobem, který uznají za vhodný.

352. Institut smluvní volnosti není jen kategorií soukromého práva, ale na ústavní úrovni ji dovodil i Ústavní soud z obecné svobody jednání člověka (čl. 2 odst. 3 Listiny, čl. 2 odst. 4 Ústavy).¹⁶³ Smluvní svoboda je základním předpokladem pro rozvoj ekonomické aktivity jednotlivců, poskytuje stranám možnost se svobodně rozhodnout o tom, jakým způsobem budou realizovat smluvní vztahy. Smluvní svoboda je charakteristická tím, že se smluvní strana na základě svobodné vůle rozhoduje, zda bude právně jednat, s kým, do kdy, v jaké formě a s jakým obsahem.

353. V důsledku vzniklé tržní nerovnováhy dochází mezi účastníky smluvního vztahu ke vzniku asymetrie, která se promítá do nastavení práv a povinností smluvních stran. Zákon o významné tržní síle předpokládá, že jistá míra smluvní nerovnováhy je možná a s její neexistencí nespojuje žádné následky. Zákon o významné tržní síle naopak zakazuje, aby subjekty disponující významnou tržní silou zneužívaly vzniklé nerovnováhy ke sjednávání nebo uplatňování smluvních podmínek způsobujících výraznou nerovnováhu v právech a povinnostech smluvních stran.

354. V realitě odběratelsko-dodavatelského vztahu je třeba vnímat jistá specifika, která jsou dána významným hospodářským postavením jedné ze smluvních stran (v kontextu zákona o významné tržní síle se jedná o odběratele s významnou tržní silou) a velkým množstvím dodavatelů, coby druhé smluvní strany, se kterými je třeba vyjednat co nejefektivněji

---

¹⁶³ Nález ÚS ze dne 20. 11. 2002, sp. zn. I. ÚS 512/02, ze dne 28. 1. 2004, sp. zn. I. ÚS 546/03, ze dne 5. 10. 2005, sp. zn. II. ÚS 691/04, atd.

smluvní podmínky dodávek zboží. Nelze se divit, že podoba takovéto kontraktace se svou povahou blíží tzv. adhezním smlouvám využívaným především v sektoru bankovních služeb či dodávek energií. Proces kontraktace mezi odběratelem a dodavatelem potravinového zboží je rovněž ovládán potřebou standardizace smluv, rychlostí a bezpečností jejich uzavírání, harmonizací vnitřních procesů odběratele, ale i nedostatečnou kompenzací postavení druhé smluvní strany.

355. V podmínkách zákona o významné tržní síle je v popředí zájmu Úřadu zjištění, zda přes specifický způsob kontraktace determinovaný zvláštním postavením účastníků řízení na trhu a objektivně vzniklým nerovným postavením smluvních stran, nedochází ke zneužívání této nerovnosti, případně zda je vzniklá nerovnost dále kompenzována, např. jinými smluvními ujednáními. Úřad se také zabýval tím, zda způsob kontraktace ovlivněný velkým množstvím smluvních partnerů, se kterými odběratel vstupuje do smluvního vztahu, a obsah smluvních ustanovení, umožňuje zachovat smluvní svobodu a volnost dodavatelů.
356. V předcházející části Úřad nejprve zkoumal, jaké typy smluv jsou mezi obviněnými společnostmi a dodavateli společnosti MAKRO uzavírány. Z hlediska povahy těchto smluv se jedná typicky o formulářové smlouvy, kdy podle obviněných společností je jejich cílem zefektivnění interních procesů a standardizace kontrakce obou společností. Ačkoliv u každé z obviněných společností Úřad zaznamenal hned několik verzí shodného typu smlouvy ([obchodní tajemství: smluvní dokumentace]), úvodní tezi toho, že se jedná o formulářové smlouvy, to nevyvrací. Charakter právě vyjmenovaných smluv jako smluv formulářových vyplývá zejména ze standardizace jejich textu, blanketního pole pro vyplnění dohodnuté odměny za příslušnou službu a zejména z nemožnosti zasáhnout do obsahu těchto smluv.
357. Charakter smlouvy jako formuláře dále potvrzuje skutečnost, že do obsahu těchto smluv, myšleno do konkrétních smluvních podmínek, nelze ze strany dodavatele zasáhnout, což je prokazatelné nejen ze vzorku získaných smluv obsažených ve správním spise, ale i z odpovědi osloveného vzorku 116 dodavatelů.
358. Formulářový charakter smluv nebo jejich standardizaci za podmínek nutnosti uzavření smluvního vztahu s řádově stovkami smluvních partnerů nelze samozřejmě klást nikomu za vinu a Úřad tuto skutečnost nepovažuje za problematickou.
359. Úřad však považuje za problematické, když účastníci řízení vzájemnou asymetrii ve smluvním vztahu dále posilují a stupňují. Podle zjištění Úřadu je s dodavateli společnosti MAKRO nejprve uzavírána Rámcová smlouva MAKRO. V této rámcové smlouvě není písemná informace o provádění plateb skrze centrální zúčtování. Dodavatelé tedy nemají informaci o tom, jaké jsou základní parametry a funkce centrálního zúčtování. Dodavatelé jsou tak odkázáni na praktickou zkušenost se základní platformou centrálního zúčtování, přičemž hloubka praktického poznání fungování centrálního zúčtování bude odvislá od četnosti dodávek zboží do maloobchodní sítě společnosti MAKRO. Informační deficit dodavatelů je podle názoru Úřadu v této fázi smluvního vztahu neoddiskutovatelný. A co víc, je účastníky řízení záměrně vytvořen a prohlubován. Jsou to totiž účastníci řízení, kteří mezi sebou uzavřeli dohodu o tom, jak bude systém centrálního zúčtování fungovat a jaké bude mít

parametry. Jsou to rovněž účastníci řízení, kdo nastavil podobu své smluvní praxe ve vztahu k dodavatelům společnosti MAKRO.

360. Až při využívání základní platformy centrálního zúčtování dodavatelé dospívají ke zjištění, že platby jsou skrze centrální zúčtování realizovány souhrnně, ale avízo o uskutečněných platbách na základě kterého by byli schopni platby bez zbytečných nákladů na administrativu spárovat, přichází až s časovým odstupem několika dnů či týdnů od uskutečněné souhrnné platby. Jestliže dodavatelé chtějí dosáhnout běžného standardu, pokud jde o včasné spárování došlé platby, musejí uzavřít Rámcovou smlouvu o placených službách MIAG.
361. Dodavatelé se tedy na počátku smluvního vztahu ocitají v informační asymetrii, která spočívá v tom, že nemají znalost fungování a parametrů systému centrálního zúčtování. Sama o sobě by tato skutečnost představovala snad jen formální porušení zákona o významné tržní síle bez reálného dopadu do praxe. V šetřené věci však účastníci řízení této nevědomosti dodavatelů zneužívají a dále ji prohlubují tím, že dodavatel na počátku smluvního vztahu nemá informaci o tom, že bude muset uzavřít Rámcovou smlouvu MIAG, tedy že bude muset vynaložit své finanční prostředky k tomu, aby si v důsledku technického nastavení platformy centrálního zúčtování nezvyšoval své vlastní náklady na administrativu plateb. Dodavatel tedy na počátku smluvního vztahu nemá informaci o tom, že cenu svých produktů bude muset dále ponížít o poplatek společnosti MIAG.
362. Rámcovou smlouvu MIAG, neboli MIAG Service Contract, sjednávají dodavatelé až po uzavření Rámcové smlouvy se společností MAKRO. Na počátku smluvního vztahu se společností MAKRO tedy dodavatelům není znám obsah Rámcové smlouvy MIAG ani výše odměny, protože společnost MIAG dodavatele s nabídkou svých služeb oslovuje až tehdy, jsou-li jejich kmenová data zanesena do systému a se společností MIAG sdílena.
363. Způsob nastavení kontraktace účastníky řízení, konkrétně neinformování dodavatelů společností MAKRO o existenci a parametrech centrálního zúčtování v Rámcové smlouvě MAKRO a neinformování dodavatelů o smluvních podmínkách společnosti MIAG, které mají přímý dopad do ceny zboží dodávaného do obchodního řetězce MAKRO, v podstatě váže sjednání jedné smlouvy na druhou. Bez Rámcové smlouvy MAKRO nelze využívat základní platformu centrálního zúčtování a bez Rámcové smlouvy MIAG nelze využívat včasné zaslání platebních avíz ke spárování plateb. Výrazná smluvní nerovnováha pak v této smluvní fázi spočívá v tom, že dodavatel nemá informace o tom, že cena za jím dodané zboží bude ponížena o poplatek strhávaný ve prospěch společnosti MIAG.
364. Pokud jde o Rámcovou smlouvu MIAG a nastavení smluvních ujednání, také zde se projevuje záměrné využívání a prohlubování asymetrie smluvního vztahu. Společnost MIAG si je jakožto provozovatel systému centrálního zúčtování vědoma nastavení parametrů tohoto systému. Záměrně tedy zvolila způsob zasmluvnění svých služeb tak, aby měla jistotu, že její produkt bude odebírat co největší množství dodavatelů společnosti MAKRO a aby měla jistotu, že odměna za jí poskytované služby jí bude vždy řádně a včas uhrazena. Konkrétně společnost MIAG nabízí dodavatelům společnosti MAKRO balíček služeb, ze kterého nelze vybrat pouze některé služby a do kterého je zakomponována dílčí služba spočívající ve

včasném zasílání platebních avíz, kterou poptává téměř celé portfolio dodavatelů. Odměnu za své služby společnost MIAG nefakturuje samostatnou fakturou za služby, ale strhává ji při platbě za každou fakturovanou částku za dodávku zboží.

365. Také v tomto jednání Úřad spatřuje výraznou nerovnováhu v právech a povinnostech účastníků řízení na straně jedné a dodavatelů na straně druhé.
366. Jak již Úřad uvedl, smluvní nerovnováha vzniklá v důsledku silnější vyjednávací pozice účastníků na trhu je ve vztahu k dodavatelům společnosti MAKRO zneužita a dále prohlubována, místo toho, aby účastníci řízení smluvní nerovnováhu dodavatelů smluvně či jinak kompenzovali.
367. Úřad v oznámení o zahájení řízení o přestupku kvalifikoval shora popsané jednání účastníků řízení jako zneužití významné tržní síly tím, že sjednávali nebo uplatňovali platby nebo jiné protiplnění za přijetí potravin do prodeje ve smyslu ustanovení § 4 odst. 1, 2 písm. e) zákona o významné tržní síle. Ve sdělení výhrad však tuto právní kvalifikaci vypustil.
368. K právě uvedenému postupu Úřadu je třeba upřesnit, že v počátcích šetření věci se Úřad zabýval podezřením, že poplatek za účetní služby MIAG je konstruován jako jakýsi skrytý zalistovací poplatek, jehož zaplacením společnost MAKRO podmiňuje uzavření smlouvy o dodávkách do její maloobchodní sítě prodejen.
369. Na základě provedeného dokazování však Úřad neshromáždil dostatek důkazů k prokázání této teze, proto tuto skutkovou podstatu z právní kvalifikace skutku I. vypustil.

Námítky účastníků řízení k právnímu hodnocení skutku I.

370. Obviněné společnosti ve svém vyjádření ze dne 12. 3. 2020 uvedly, že Úřad dovozuje, že formulářový charakter smluv znemožňuje dodavatelům fakticky jednat o obsahu těchto smluv. Klady si otázku, proč se Úřad v rámci právního posouzení zabývá i dodavatelskou smlouvou MAKRO, když ta nemá žádnou spojitost s Rámcovou smlouvou MIAG. Z osloveného vzorku dodavatelů nelze podle názoru účastníků řízení dovozovat porušení smluvní volnosti, navíc existuje početná skupina dodavatelů, která Rámcovou smlouvu se společností MIAG uzavřenou nemá.
371. Úřad se ve svých úvahách zabýval dodavatelskou smlouvou společnosti MAKRO proto, aby zjistil, zda dodavatelé mají jejím prostřednictvím informace o systému centrálního zúčtování a jeho parametrech. Informaci o základní platformě centrálního zúčtování však dodavatelé, jak plyne ze závěrů shora, nemají a dozívají se je až v průběhu dodavatelsko-odběratelského vztahu, tedy po uzavření Rámcové smlouvy MAKRO. Ačkoliv se na první pohled může zdát, že Rámcová smlouva MAKRO nemá s Rámcovou smlouvou MIAG žádnou souvislost, Úřad ve správním řízení zjistil, že smluvní praxe obou společností je záměrně nastavena tak, že využívá informační asymetrie u dodavatelů, kteří jsou po zahájení dodávek zboží snáze směřováni k uzavření Rámcové smlouvy MIAG. Úřad skutečně zjistil, že existuje skupina dodavatelů, kteří využívají pouze základní platformu centrálního zúčtování, tato

skutečnost však nevyvrací zjištění Úřadu o absenci zasmluvnění centrálního zúčtování a zneužití informačního deficitu dodavatelů.

372. Účastníci řízení nesouhlasili s tím, že Úřad založil svůj závěr o omezení smluvní volnosti na Dohodě o průběhu obchodních jednání, která je uzavírána v počátcích smluvního vztahu mezi dodavatelem a společností MAKRO. Podle účastníků se tato dohoda nevztahuje na smluvní vztahy se společností MIAG. Výklad Úřadu je proto účelový. Označená dohoda byla využívána v době, kdy byl teprve ujasňován výklad nového občanského zákoníku, v současnosti se využívá u déletrvajících obchodních jednání. Účastníci řízení následně velmi podrobně rozvedli jednotlivá ustanovení Dohody o průběhu obchodních jednání, přičemž jejich námitky lze shrnout stručně tak, že pravidla dohodnutá v této dohodě se vztahují zásadně na smluvní strany (tj. dodavatel a společnost MAKRO), že se jedná o stanovení základních principů budoucí spolupráce tak, aby si smluvní strany nemusely před každým obchodním jednáním stanovovat nová pravidla, a že se tato dohoda nikterak nevztahuje na smluvní vztah mezi dodavatelem a společností MIAG.
373. Úřad se v rámci hodnocení důkazů zabýval veškerými smluvními dokumenty, které v průběhu správního řízení shromáždil. Protože zajistil také Dohodu o průběhu obchodních jednání, ve které si obě smluvní strany předem ustanovily základní principy budoucí spolupráce, zabýval se i jejím obsahem. Úřad však nakonec dospěl k závěru, že ani tato dohoda, neobsahuje žádná ujednání o centrálním zúčtování. Žádné další závěry z této dohody nevyvodil.
374. Účastníci řízení následně argumentují k závěrům Úřadu ve sdělení výhrad. Uvedli, že systém centrálního zúčtování je pro dodavatele bezplatný, jestliže nemají zájem využívat jeho výhod, nemusí dodavatelé ničeho činit. Nebylo prokázáno, že by řádná platba za zboží byla přetvořena ve zpoplatněnou službu. Úřad neprokázal, že by společnost MAKRO hradila pozdě odměnu za dodané zboží; zároveň neexistuje jediná zákonná povinnost, která by byla přímo nebo nepřímo transformována do jakékoliv zpoplatněné služby, platební avíza jsou zasílána všem dodavatelům, bez ohledu na to, zda mají uzavřenou Rámcovou smlouvu MIAG či nikoliv. Není pravdou, že by byl systém centrálního zúčtování záměrně nastaven tak, aby byli dodavatelé nuceni uzavřít smlouvu o placených službách MIAG. Dodavatelé jsou podnikatelé a jsou schopni rozlišit, co je jim poskytováno zdarma, na co mají ze zákona nárok a k čemu nemohou být nuceni.
375. K těmto námitkám Úřad jen stručně konstatuje, že závěry vyřčené ve sdělení výhrad v tomto rozhodnutí precizoval a dále upřesnil. V rozhodnutí Úřad netvrdí, že by platby za dodané zboží byly placeny po splatnosti, ani že řádná platba za zboží byla přetvořena ve zpoplatněnou službu. Ačkoliv jsou dodavatelé podnikateli a podle účastníků řízení mohou být více schopní odhalit nekalé jednání ze strany smluvního partnera, tyto základní premisy nelze uplatňovat ve vztazích, kdy je vůči slabším obchodním partnerům zneužívána silnější tržní pozice. Právě z odpovědí dodavatelů jakožto podnikatelů plyne, že poskytování platebních avíz před uskutečněním souhrnné platby je běžnou obchodní praxí, a proto jsou reakce dodavatelů stran hodnocení placené služby z velké části negativní či ambivalentní.

376. Účastníci řízení dále nesouhlasili s tvrzením Úřadu, že dodavatelé nemají řádné informace o fungování základní platformy centrálního zúčtování a nemohou se tak validně rozhodnout, zda smlouva o placených službách MIAG pro ně bude přínosem. K tomuto předložili tabulku, ze které plyne doba, mezi první dodávkou zboží a případným uzavřením Rámcové smlouvy MIAG. Z této tabulky má být zjevné, že dodavatelé mají dostatek času seznámit se s centrálním zúčtováním před uzavřením placených služeb MIAG.
377. Z předložené tabulky, která je přílohou č. 5 námitek ke sdělení výhrad Úřad zjistil, že obsahuje seznam 66 dodavatelů. Při bližším zkoumání a zejména porovnáním s jinými podklady předloženými účastníky řízení však Úřad (stejně jako u jiných předložených výčtů) zjistil, že údaje vzájemně nekorespondují. Z počtu [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavatelů byla Rámcová smlouva MIAG u [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavatelů uzavřena po šetřeném období. Pouze [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavatelů z počtu [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavatelů uvedených v tabulce je uvedeno v seznamu dodavatelů¹⁶⁴, kteří mají uzavřenou Rámcovou smlouvu MIAG a v příslušném období odvedli poplatek společnosti MIAG, ostatní dodavatelé nejsou v seznamu dodavatelů, kteří platí za služby MIAG (a který předložila sama společnost MIAG) uvedeni.
378. Úřad se dále zabýval tím, o jaké dodavatele se ze vzorku [obchodní tajemství: počty dodavatelů] se typově jedná (malé, velké či střední). Zjistil, že ve většině případů se jedná buď o velmi malé regionální dodavatele, nebo dodavatele dodávající menší objem dodávek. Lze tak usuzovat z ročních odvodů plateb společnosti MIAG, kdy např. spol. [obchodní tajemství: název dodavatele] odvedla v roce 2019 společnosti MIAG platbu za její služby ve výši [obchodní tajemství: výše poplatku]. Poplatky v obdobné výši byly podle údajů v tabulce příloha č. 5 zaznamenány u většiny dodavatelů. Kromě této skutečnosti dále Úřad zjistil, že u těchto společností je průměrná doba mezi uskutečněním první dodávky a uzavřením Rámcové smlouvy MIAG [obchodní tajemství: počet dnů] dne.
379. Z předložené tabulky (příloha č. 5 vyjádření ke sdělení výhrad) lze dále vyčíst, že nejdelší dobou mezi první dodávkou zboží a uzavřením rámcové smlouvy MIAG je doba [obchodní tajemství: počet dnů] dnů společnosti [obchodní tajemství: název dodavatele] a nejkratší dobou od první dodávky a uzavření předmětné smlouvy je doba tří dnů u společnosti [obchodní tajemství: název dodavatele]. U první zmiňované společnosti je uvedeno datum první dodávky potravin do společnosti MAKRO dnem 2. 10. 2017 a doručení podepsané smlouvy se společností MIAG dne 29. 1. 2020. Uvedené údaje jsou ale v přímém rozporu se seznamem dodavatelů společnosti MAKRO, kteří mají mít uzavřenou Rámcovou smlouvu MIAG. Podle tohoto seznamu předloženého společností MIAG společnost [obchodní tajemství: název dodavatele] vůbec Rámcovou smlouvu se společností MIAG neuzavřela.
380. Veškerá tato zjištění podle Úřadu jen potvrzují závěr o tom, že regionální dodavatelé či dodavatelé dodávající své zboží nepravidelně většinou nemají uzavřenou Rámcovou smlouvu MIAG, protože tato smlouva není výhodná ani pro jednu smluvní stranu. S navyšujícím se objemem dodávek potravin se však potřeba uzavřít Rámcovou smlouvu MIAG zvyšuje, a to

¹⁶⁴ Jedná se o přehled plateb odvedených konkrétními dodavateli za služby MIAG v letech 2018–2020, č. I. 1508-1517.

opět na obou stranách smluvního vztahu. Dodavatelé s rostoucím objemem dodávek či zvyšující se četností dodávek nejsou s to rozklíčovat souhrnné platby, společnost MIAG pak může více profitovat z odvodu pravidelné odměny za jí poskytované služby. Tomuto zjištění odpovídá právě zdokumentovaná doba mezi uskutečněním první dodávky zboží a podpisem Rámcové smlouvy se společností MIAG. Tvrdí-li účastníci řízení, že odstup od první dodávky zboží a podpisu Rámcové smlouvy dokládá na straně dodavatelů znalost fungování systému centrálního zúčtování, pak toto tvrzení může být pravdivé do té míry, že dodavatel využívající základní platformu centrálního zúčtování v mezidobí zjistí, že není schopen rozklíčovat souhrnné platby a následně přistoupí na uzavření Rámcové smlouvy MIAG.

381. Účastníci řízení dále zpochybnili závěry Úřadu o tom, že dodavatelé uzavírají smlouvu o placených službách automaticky; dodavatelé naopak mají vždy možnost se s návrhem smlouvy seznámit a o návrhu smlouvy jednat. Žádný právní předpis společnosti MIAG neukládá, aby nabízela své služby jednotlivě nebo v balíčku služeb. V balíčku placených služeb jsou obsaženy služby, které nejsou zákonnou povinností odběratele, to se týká nejen zasílání avíz, ale i archivace účetních dokumentů, kdy jeden smluvní partner není povinen archivovat účetní dokumenty pro druhého smluvního partnera. Není tedy pravdou, že by placené služby nabízené společností MIAG byly v běžném obchodním styku bezplatné nebo obvyklé. Údajné jednostranně nevýhodné podmínky jsou pouhým tvrzením Úřadu, které nebylo prokázáno.¹⁶⁵

382. K těmto tvrzením Úřad uvádí, že dodavatelé uzavírají Rámcovou smlouvu MIAG jako celek, z předložené smlouvy nelze vybrat jen některou část poskytovaných služeb. Uvedená smlouva je svým charakterem formulářová smlouva, která je standardizována pro všechny dodavatele společnosti MAKRO. Obviněné společnosti samy ve svých odpovědích uvedly, že cílem používání těchto smluv je zefektivnění interních procesů a standardizace kontrakce obou společností. Ačkoliv žádný právní předpis neklade požadavky na rozsah a podobu nabízených služeb, zákon o významné tržní síle, ale i třeba občanský zákoník požaduje, aby podnikatel, který vystupuje vůči dalším osobám v hospodářském styku, nezneužíval své postavení na trhu k vytváření nebo dosažení nerovnováhy ve vzájemných právech a povinnostech. V předmětné věci jde právě o zneužití informační asymetrie, ze které profitují účastníci řízení, aniž by tuto asymetrii svým dodavatelům jakkoliv kompenzovali.

VIII. Diskriminování dodavatelů spočívající ve sjednání nebo uplatnění rozdílných smluvních podmínek pro nákup nebo prodej služeb s nákupem nebo prodejem potravin souvisejících při srovnatelném plnění, bez spravedlivého důvodu (skutek II.)

383. Úřad se následně zabýval otázkou úhrad za služby poskytované společností MIAG. Na žádost Úřadu předložili dodavatelé potravin společnosti MAKRO smlouvy se společností MIAG. Jak je již popsáno v předchozí části, jednalo se buď o **Rámcovou smlouvu MIAG** nebo smlouvu „**MIAG Service Contract**“.

¹⁶⁵ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listu: 2013-2014.

384. Rozsah poskytovaných služeb společnosti MIAG je definován v bodech [obchodní tajemství: citlivá neveřejná smluvní dokumentace] Rámcové smlouvy MIAG, kde je uvedeno:
- [obchodní tajemství: citlivá neveřejná smluvní dokumentace]
- [obchodní tajemství: citlivá neveřejná smluvní dokumentace]
- [obchodní tajemství: citlivá neveřejná smluvní dokumentace]
- [obchodní tajemství: citlivá neveřejná smluvní dokumentace]
- [obchodní tajemství: citlivá neveřejná smluvní dokumentace]¹⁶⁶
385. Z obsahu smlouvy vyplývá, že za své služby si společnost MIAG obchodní tajemství: výše poplatku (bod [obchodní tajemství: obsah neveřejné smluvní dokumentace] citovaného textu smlouvy).
386. Ve smlouvách, které Úřadu předložil oslovený vzorek dodavatelů, Úřad zaznamenal významný rozdíl ve výši stanovení odměny. U každého dodavatele je odměna za služby MIAG sjednána odlišně, ačkoliv rozsah služeb je u všech dodavatelů sjednán shodně v podobě, jakou Úřad cituje shora. Zároveň shora citovaná smluvní ujednání nikterak neupřesňují důvod rozdílnosti sjednané odměny, přičemž smluvní dokumenty ani neobsahují kritéria na základě, kterých by byla určována rozdílnost sazeb odměny.
387. Úřad se proto zabýval tím, jakým způsobem je tvořena procentuální výše odměny za placené služby MIAG, příp. jak je o výši odměny vyjednáváno. Dále si Úřad od společnosti MIAG vyžádal podklady, na základě kterých zjistil, jakým dodavatelům a jaká částka byla odvedena za služby společnosti MIAG za období od 1. 10. 2017 do 30. 9. 2018 (dále jen „rok 2018“), za období od 1. 10. 2018 do 30. 9. 2019 (dále jen „rok 2019“) a období od 1. 10. 2019 do 31. 5. 2020 (dále jen „rok 2020“). Úřad od společnosti MIAG dále opatřil seznam dodavatelů potravin se sídlem na území České republiky, kteří v jednotlivých letech 2018, 2019 a 2020 dodávali, anebo v současné době stále dodávají svoje zboží společnosti MAKRO a zároveň mají uzavřenou smlouvu se společností MIAG. Kromě jmenovitého výčtu těchto společností je u každého dodavatele za období let 2018 - 2020 uvedena výše peněžního plnění odvedeného společností MIAG za její služby.¹⁶⁷
388. Společnost MIAG k tomu uvedla, že Rámcová smlouva MIAG byla uzavírána s dodavateli v dřívějších dobách a předcházela tak smlouvě označené jako „MIAG Service Contract“. K tvorbě smluvní odměny za poskytované služby konstatovala, že „[obchodní tajemství:

¹⁶⁶ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 116-124,156-167,187-192,252-259,284-290,334-336,344-349,372-375,386-389,418-421,453-456,466-459,552-554,617-622,628-631,687-689,694-696,711-714,768-780,892-895,913-916,931-934,938-940,954-957,969-972,984-989,994-1008,1016-1019,1027-1039,1047-1059.

¹⁶⁷ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1508 –1516.

obsah neveřejné smluvní dokumentace“.¹⁶⁸ Návrh ceny služeb je následně prezentován v rámci jednání o uzavření smlouvy jednotlivým dodavatelům, a to s přihlédnutím k následujícím skutečnostem „[obchodní tajemství: citlivá neveřejná smluvní dokumentace]“¹⁶⁹

389. Dále společnost MIAG uvedla, že cena za služby poskytované dle článku 1-4 Rámcové smlouvy MIAG není kalkulována náhodně dle uvážení společnosti MIAG, ale je vždy kalkulována v návaznosti na transparentně stanovená kritéria, svou povahou převážně ekonomická, zohledňující předpokládaný průběh a rozsah smluvního vztahu mezi společností MIAG a jeho obchodním partnerem: „[obchodní tajemství: citlivá neveřejná smluvní dokumentace]“.¹⁷⁰ Při ústním jednání společnost MIAG dále doplnila, že cena za službu byla stanovena historicky na základě benchmarkingu (porovnání cen za službu s obdobnými službami), přičemž při sjednávání smlouvy se vychází z návrhu společnosti MIAG, který je následně konfrontován s představou dodavatele.
390. Dodavatelé na dotazy Úřadu stran jednání se společností MIAG (konkrétně „jak často se společností MIAG jednáte“ a „co je předmětem vašich jednání“) odpověděli různě. Velká většina oslovených dodavatelů uvedla, že od okamžiku sjednání smlouvy se společností MIAG se zástupci této společnosti nejednala a odměna společnosti MIAG tak zůstává ve stejné [obchodní tajemství: výše poplatku] výši jako v okamžiku uzavření smlouvy bez ohledu na rozsah dodávek do společnosti MAKRO. Účastníci řízení sami Úřadu předložili přehled, ze kterého je evidentní s kolika dodavateli, v jakém období a o jakém materiálu jednali. Z předložené tabulky vyplývá počet schůzek uskutečněných v období let 2019 a 2020 se společností MIAG a dodavateli. Úřad se blíže zabýval jednotlivými schůzkami, přičemž z přehledu vyloučil jednání s dodavateli non-food zboží, jakými jsou [obchodní tajemství: název dodavatele], [obchodní tajemství: název dodavatele], [obchodní tajemství: název dodavatele], [obchodní tajemství: název dodavatele], [obchodní tajemství: název dodavatele], [obchodní tajemství: název dodavatele], [obchodní tajemství: název dodavatele], [obchodní tajemství: název dodavatele]. Po odečtení těchto dodavatelů tedy v šetřeném období proběhly schůzky se [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavateli potravin. V tabulce jsou dále uvedeny údaje týkající se povahy schůzky. Z celkového počtu [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavatelů došlo ve [obchodní tajemství: počty dodavatelů] případech k jednání o [obchodní tajemství: smluvní dokumentace] společnosti MIAG, které nejsou předmětem šetření Úřadu. Zbylé schůzky se již pravděpodobně týkaly placených služeb MIAG či popisu fungování systému centrálního zúčtování, a to v [obchodní tajemství: počty dodavatelů] případech s lokálními dodavateli potravin, v [obchodní tajemství: počty dodavatelů] případech s novými dodavateli, dále se v [obchodní tajemství: počty dodavatelů] případech jednalo o pravidelnou schůzku s dodavatelem a u zbylých dodavatelů se jednalo opět o Rámcovou smlouvu MIAG bez bližšího označení povahy schůzky.¹⁷¹ Celkem tedy proběhla v období let 2019 a 2020 jednání se [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavateli.

¹⁶⁸ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1506.

¹⁶⁹ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1507.

¹⁷⁰ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1507.

¹⁷¹ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 2058-2060.

391. Údaje o počtech dodavatelů, se kterými společnost MIAG v letech 2019 a 2020 jednala, Úřad konfrontoval s odpověďmi shromážděnými ve správním spise. Přitom zjistil, že ze vzorku 95 dotázaných dodavatelů [obchodní tajemství: počty dodavatelů] uvedlo, že se společností MIAG nikdy nejednali,¹⁷² [obchodní tajemství: počty dodavatelů] uvedlo, že se společností MIAG jednájí o servisních problémech většinou prostřednictvím jejich portálu www.miag.com,¹⁷³ [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavatelů na tuto otázku Úřadu neodpovědělo¹⁷⁴ a [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavatelů uvedlo, že se společností MIAG jsou jednou ročně v kontaktu, kdy diskutují o výši odměny pro společnost MIAG.¹⁷⁵
392. Z odpovědí oslovených 95 dodavatelů Úřad cituje některá podrobnější vyjádření. K navázání spolupráce dochází prostřednictvím zaslání nabídky služeb příslušnému dodavateli. Podmínkou započetí spolupráce je registrace na internetových stránkách společnosti MIAG. Společnost MIAG dodavatelům sdělila, že: [obchodní tajemství: obsah neveřejné smluvní dokumentace].¹⁷⁶
393. Společnost s utajenou identitou uzavřela smlouvu se společností MIAG před rokem 2013, nicméně stejnou výši odměny jako před rokem 2013 (tj. [obchodní tajemství: výše poplatku]) odváděla i v roce 2018 a 2019.¹⁷⁷
394. K výši odměny Úřad zjistil, že se v čase téměř nemění. Společnost [obchodní tajemství: název dodavatele], předložila na žádost Úřadu platnou smlouvu se společností MIAG uzavřenou v roce 2002 a dále se k uvedené problematice vyjádřila následně: „[obchodní tajemství: popis partnerské obchodní činnosti]“¹⁷⁸ Úřad požadoval bližší vysvětlení k výši odměny také v rámci místního šetření u této společnosti dne 16. 10. 2018, dodavatel však trval na tom, že za posledních deset let neví o tom, že by se setkali s nějakým zástupcem ze společnosti MIAG. Za služby odvádějí společnosti MIAG odměnu ve výši [obchodní tajemství: výše poplatku] z fakturované částky.¹⁷⁹
395. Společnost [obchodní tajemství: název dodavatele] ve své odpovědi uvedla, že smlouvu se společností MIAG uzavřela na dobu neurčitou v roce 1999. Od uvedeného data se společností MIAG o změnách podmínek spolupráce nejednala. Od společnosti MIAG nedostává žádné faktury, neboť společnost MIAG přímo ponižuje platby jejich faktur o [obchodní tajemství: výše poplatku]¹⁸⁰

¹⁷² Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: např. 88,103,116,124,125,128,174,179,233,243,244,250,280,340,351.

¹⁷³ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: např. 110-114,115-124,198,217.

¹⁷⁴ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: např. 175,329.

¹⁷⁵ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 219.

¹⁷⁶ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 115-124.

¹⁷⁷ ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1283-1284.

¹⁷⁸ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 105.

¹⁷⁹ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 302-315.

¹⁸⁰ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 110-114.

396. Společnost [obchodní tajemství: název dodavatele] k dané věci uvedla: „*Nikdy jsme se spol. MIAG nejednali. Při zahájení spolupráce se spol. MAKRO CZ a METRO SK jejich nákupčí oznámili jako jeden ze stavebních pilířů spolupráce podepsání spolupráce se spol. MIAG...Toto proběhlo z části elektronicky a podepsané smlouvy byly následně zaslány v originálech poštou. Od té doby nedošlo k žádné úpravě podmínek ani případné tvorbě dodatků.*“ Tato společnost odvádí společnosti MIAG odměnu ve výši [obchodní tajemství: výše poplatku] z fakturovaných částek.¹⁸¹
397. Z dalších odpovědí dodavatelů Úřad vybírá ty, které dokumentují rozdílnou výši sjednané odměny za služby společnosti MIAG. Např. společnost [obchodní tajemství: název dodavatele] odvádí společnosti MIAG peněžní plnění ve výši [obchodní tajemství: výše poplatku] z fakturované částky. Společnost [obchodní tajemství: název dodavatele] odvádí odměnu ve výši [obchodní tajemství: výše poplatku] z fakturovaných částek.¹⁸² Společnost [obchodní tajemství: název dodavatele]. naproti tomu odvádí odměnu ve výši [obchodní tajemství: výše poplatku] z fakturovaných částek.¹⁸³ A společnost [obchodní tajemství: název dodavatele]. poplatek ve výši [obchodní tajemství: výše poplatku]. Společnost [obchodní tajemství: název dodavatele] odvádí poplatek ve výši [obchodní tajemství: výše poplatku].¹⁸⁴
398. Společnost [obchodní tajemství: název dodavatele], spol. s r.o. Úřadu sdělila, že se pokoušela vyjednat snížení sazby odměny za služby společnosti MIAG, ale nebyla úspěšná.¹⁸⁵ Společnost ESSA, spol. s r.o. k výši odměny naopak uvedla, že: „*[obchodní tajemství: výše poplatku] [obchodní tajemství: obsah neveřejné smluvní dokumentace]*“¹⁸⁶
399. Ze shora uvedených sdělení dodavatelů společnosti MAKRO lze dovodit, že za služby poskytované na základě Rámcové smlouvy MIAG odvádí každý dodavatel odlišné peněžní plnění, které je vyjádřené [obchodní tajemství: vyjádření výše poplatku] z každé fakturované částky. Jak dále vyplynulo z doručených odpovědí, smlouvy se společností MIAG jsou uzavírány na dobu neurčitou a jsou uplatňovány i v šetřeném období. Odměna společnosti MIAG je u většiny dodavatelů co do výše [obchodní tajemství: vyjádření výše poplatku] od uzavření smluvního ujednání se společností MIAG konstantní. Úřad z 95 oslovených dodavatelů zaznamenal jen jeden případ (společnost [obchodní tajemství: název dodavatele]), kdy byla výše odměny dodavateli snížena.
400. K platbě odměny za služby společnosti MIAG nedochází prostřednictvím zaslání faktury, odměna je [obchodní tajemství: popis partnerské obchodní činnosti] ze strany společnosti MIAG, a to z fakturované částky za dodané zboží. Dodavatel je o strhnutí příslušné částky informován tím způsobem, že mu společnost MIAG zašle tzv. „[obchodní tajemství: smluvní dokumentace]“ (dále jen „Avízo“). V příslušné části Avíza, která je věnována fakturaci za

¹⁸¹ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 168-174.

¹⁸² Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 223-227.

¹⁸³ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 138-154.

¹⁸⁴ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 417

¹⁸⁵ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 551.

¹⁸⁶ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 716-726.

poskytnuté služby společností MIAG, je stanovena odměna společnosti MIAG v [obchodní tajemství: popis partnerské obchodní činnosti] jako sleva z fakturované částky.

401. V záhlaví Avíza jsou specifikovány zúčastněné osoby, s jejich osobními identifikačními čísly, kdy na straně plátce je uvedena společnost MAKRO a na straně příjemce/majitele účtu příslušný dodavatel. Mimo jiné je zde uvedeno také číslo platebního Avíza. Popisovaný dokument dále obsahuje fakturaci společnosti MAKRO s uvedenou částkou za dodané zboží s datem fakturace, číslem dokladu a fakturovanou částkou. Následující část je věnována fakturaci společnosti MIAG s datem faktury, odměnou MIAG [obchodní tajemství: vyjádření výše poplatku] a kalkulační základ pro výpočet odměny společnosti MIAG. Vypočtená částka je dále v dokumentu uváděna jako [obchodní tajemství: vyjádření výše poplatku] z fakturované částky.
402. Platební Avízo je tedy kombinací oznámení dodavateli o příchozí platbě za dodávky jeho zboží do společnosti MAKRO a současně fakturou za služby společnosti MIAG za její služby. Odměna za služby MIAG je tedy přímo odečtena z celkové peněžní částky za dodávku zboží.¹⁸⁷
403. Úřad na základě těchto skutkových zjištění dále zkoumal, zda lze přisvědčit tvrzením společnosti MIAG o tom, že s dodavateli o výši odměny vyjednává.
404. V první řadě nelze přisvědčit tvrzení účastníků řízení, že odměna za služby MIAG je vyšší v případě využívání služby [obchodní tajemství: smluvní dokumentace], toto tvrzení dle zjištění Úřadu neodráží smluvní realitu. Odstavec 4.2 příslušné smlouvy [obchodní tajemství: smluvní dokumentace] stanoví, že společnost MIAG nabízí příslušnému dodavateli jedinou službu v podobě [obchodní tajemství: smluvní dokumentace], který zajišťuje [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost]. V rozsahu této služby je [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost],¹⁸⁸ [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost].¹⁸⁹ Dodavatel, který uzavřel se společností MIAG smlouvu o využívání MVD, tak odvádí poplatek z příslušné pohledávky, nikoliv z fakturované částky za dodané zboží do společnosti MAKRO.
405. Společnosti MIAG pak nelze přisvědčit ani v jejím tvrzení, že návrh ceny služeb je konstruován při jednání o uzavření smlouvy s jednotlivými dodavateli, neboť z výpovědí dodavatelů a zejména z podkladů předložených účastníky jednání je zřejmé, že dodavatelé přijímají návrh Rámcové smlouvy MIAG jako celek, včetně navržené výše odměny.
406. Společnost [obchodní tajemství: název dodavatele] uvedla, že se spol. MIAG po uzavření smlouvy již nikdy nejednala¹⁹⁰, [obchodní tajemství: název dodavatele] uvedla, že smlouvu se

¹⁸⁷ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 97,103-104,122,137,170-171,193-194,222,245,250,332,343,379,449,450,451,470,477,534,541,547,561,596,602,622,627,635,641,660,690,703,715,723-725,729,732-733,740,781,785,796,815,888,891,900,903,905,909,929,941,951,958,963-968,977-978,1012,1026,1041,1046.

¹⁸⁸ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 768-773.

¹⁸⁹ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 774-781.

¹⁹⁰ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 101-109.

společností MIAG uzavírala na pobočce společnosti MAKRO v Praze. Za společnost MIAG nebyl nikdo přítomen¹⁹¹, společnost s utajenou identitou obdržela písemnou výzvu k zahájení spolupráce se společností MIAG¹⁹², společnost [obchodní tajemství: název dodavatele] uvedla, že počátek spolupráce se společností MIAG byla registrace na webových stránkách společnosti MIAG,¹⁹³ společnost [obchodní tajemství: název dodavatele] uvedla, že k žádnému jednání se společností MIAG nedošlo, vše zprostředkovali pracovníci společnosti MAKRO.¹⁹⁴ K uvedené věci se vyjádřily i další společnosti, jejichž odpovědi jsou zaznamenány ve správním spisu.

407. K předchozímu odstavci Úřad doplňuje, že na základě podkladů účastníků řízení lze přesně doložit, s jakým dodavatelem a o čem zástupci společnosti MIAG v šetřeném období jednali (shora zmiňovaná tabulka s přehledem uskutečněných jednání). Z tohoto přehledu je zřejmé, že o odměně není vyjednáváno ani při uzavírání Rámcové smlouvy MIAG a mnohdy ani v průběhu smluvního vztahu. Z předchozí části věnované skutku I. vyplynulo, že Rámcová smlouva MIAG je s dodavatelem uzavírána korespondenčně či elektronicky, dodavatel je nejprve zaslán registrační dopis, prostřednictvím něhož se zaregistruje na webové stránky MIAG a následně je jim zaslán návrh na uzavření Rámcové smlouvy MIAG.
408. Úřad se poté zabýval tím, zda vůbec a jaké složky jsou ve výši odměny zohledňovány. Na základě podkladů zajištěných od dodavatelů (výše odměny za služby MIAG) a podkladů zajištěných od společnosti MIAG (přehledy odvedených plateb u jednotlivých dodavatelů za roky 2017 – 2020) vypracoval analýzu, ve které u 63 dodavatelů zkoumal, zda výše odměny a zejména její kalkulace koresponduje s kritérii tvorby výše odměny, která Úřadu předložila společnost MIAG.¹⁹⁵
409. Úřad nejprve zkoumal, zda se výše odměny za služby MIAG u jednotlivého dodavatele mění v souvislosti se zvyšováním nebo snižováním objemu dodávek. K této otázce získal jediný poznatek, a to u společnosti [obchodní tajemství: název dodavatele]. Ve sledovaném období roku 2018 a 2019 došlo ke změně procentuální výše odměny z [obchodní tajemství: výše poplatku]. Tato změna výše odměny však nebyla vyvolána změnou objemu dodávek, ale tlakem na ukončení smlouvy. Výše odměny ostatních oslovených dodavatelů společnosti MAKRO zůstala po celé sledované období konstantní, a to i vzhledem k markantním nárůstům tržeb, jak tomu je např. u společnosti [obchodní tajemství: název dodavatele] (řádek 10 tabulky)¹⁹⁶, společnosti [obchodní tajemství: název dodavatele] (řádek 21 tabulky) a např. společnosti [obchodní tajemství: název dodavatele] (řádek 41 tabulky), ale také při snížení objemu dodávek jako tomu je např. u společnosti [obchodní tajemství: název dodavatele] (řádek 61 tabulky), [obchodní tajemství: název dodavatele] (řádek 51 tabulky) a např. společnosti [obchodní tajemství: název dodavatele] (řádek 32 tabulky).

---

¹⁹¹ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 384-416.

¹⁹² Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 543-549.

¹⁹³ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1071-1076.

¹⁹⁴ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1145-1146.

¹⁹⁵ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1508-1516.

¹⁹⁶ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 1836-1838.

410. Dále se Úřad zabýval otázkou, zda je výše odměny stanovena shodně u dodavatelů, kteří dosahují obdobných objemů dodávek. Společnost MIAG totiž uvedla, že jedno z kritérií, na základě kterého je kalkulována výše odměny, je předpokládaná výše objemu budoucích obchodů. Z tabulky jednoznačně vyplývá, že stejnou [obchodní tajemství: vyjádření výše poplatku] odměny ve výši [obchodní tajemství: výše poplatku] odváděla například společnost [obchodní tajemství: název dodavatele] (řádek 62 tabulky) při objemu dodávek v roce 2018 v částce [obchodní tajemství: výše poplatku] a v roce 2019 v částce [obchodní tajemství: výše poplatku] Kč, ale i např. [obchodní tajemství: název dodavatele] (řádek 61 tabulky) při objemu dodávek [obchodní tajemství: výše poplatku] v roce 2018 a [obchodní tajemství: výše poplatku] Kč v roce 2019. Změna procentuální sazby se neprojevila ani u společnosti [obchodní tajemství: název dodavatele] (řádek 37 tabulky), která odváděla společnosti MIAG za její služby také odměnu ve výši [obchodní tajemství: výše poplatku] z objemu svých dodávek, a to při objemu dodávek v částce [obchodní tajemství: výše poplatku] v roce 2018 a [obchodní tajemství: výše poplatku] Kč v roce 2019. Výše objemu dodávek tedy neměla vliv na procentuální sazbu odměny společnosti MIAG.
411. Úřad se také zabýval tím, zda se výše odměny odvíjí od segmentu potravin, které jsou příslušnou skupinou dodavatelů dodávány. Ani zde však nezjistil žádnou spojitost. Úřad dospěl k následujícím zjištěním: segment trvanlivých potravin-společnost [obchodní tajemství: název dodavatele] [obchodní tajemství: vyjádření výše poplatku] sazba odměny [obchodní tajemství: výše poplatku] a [obchodní tajemství: název dodavatele], [obchodní tajemství: vyjádření výše poplatku] sazba odměny [obchodní tajemství: výše poplatku] Segment masných výrobků společnost [obchodní tajemství: název dodavatele] (řádek 11 tabulky) [obchodní tajemství: vyjádření výše poplatku] sazba [obchodní tajemství: výše poplatku], [obchodní tajemství: název dodavatele] (řádek 15 tabulky) [obchodní tajemství: vyjádření výše poplatku] sazba [obchodní tajemství: výše poplatku] a společnost [obchodní tajemství: název dodavatele] (řádek 46 tabulky) [obchodní tajemství: vyjádření výše poplatku] sazba odměny [obchodní tajemství: výše poplatku]. Segment mléčných výrobků-společnost [obchodní tajemství: název dodavatele] (řádek 40 tabulky) [obchodní tajemství: vyjádření výše poplatku] sazba [obchodní tajemství: výše poplatku] a společnost [obchodní tajemství: název dodavatele] (řádek 6 tabulky) [obchodní tajemství: vyjádření výše poplatku] sazba [obchodní tajemství: výše poplatku], nebo společnost [obchodní tajemství: název dodavatele] (řádek 49 tabulky) [obchodní tajemství: vyjádření výše poplatku] sazba [obchodní tajemství: výše poplatku].
412. Lze tak uzavřít, že navzdory tvrzení společnosti MIAG, že výše odměny je stanovena na základě přezkoumatelných kritérií, jsou zjištění Úřadu odlišná. Výše odměny je stanovena [obchodní tajemství: vyjádření výše poplatku] z fakturované částky za prodej zboží do společnosti MAKRO u každého dodavatele v jiné výši. Úřadu se nepodařilo zjistit, na základě jakého klíče je za stejný rozsah služeb požadována různá odměna. Kritéria tvorby odměny předestřená společností MIAG se nepotvrdila. Jestliže by dodavatelé využívali služby společnosti MIAG v různém rozsahu (myšleno jen některé dílčí služby), musela by tato skutečnost být zanesena písemně v Rámcové smlouvě MIAG. Toto však Úřad nezjistil. Nezbyvá než konstatovat, že účastníci řízení společným jednáním zneužili svou významnou tržní sílu k diskriminaci dodavatelů sjednáváním různé výše odměny za shodné služby.

Námítky účastníků řízení ke skutkovým zjištěním (skutek II.)

413. Účastníci řízení uplatnili své námítky k tomuto skutku již v průběhu správního řízení. Společnost MIAG v přípisě ze dne 23. 12. 2020 popsala způsob stanovení odměny za služby poskytované z její strany dodavatelům potravin společnosti MAKRO. Dále uvedla, že cena za služby poskytované ze strany společnosti MIAG dodavatelům potravin nemá povahu slevy z fakturace dodavatele potravin, ale povahu odměny společnosti MIAG hrazené ze strany dodavatele potravin. Rozdílná výše odměny hrazená jednotlivými dodavateli potravin by ani za situace, kdy by vztah mezi dodavatelem a společností MIAG byl podřízen zákonu o významné tržní síle, nemohl být automaticky považován za jednání v rozporu s tímto zákonem, protože společnost MIAG nemá vůči dodavatelům společnosti MAKRO žádné zvláštní postavení, jakým je postavení odběratele s významnou tržní silou.
414. Pokud jde o způsob kontraktace a nastavení výše odměny za služby společnosti MIAG, Úřad se touto otázkou zabýval podrobněji jak ve sdělení výhrad, tak nyní v tomto rozhodnutí. Doplnuje pouze, že v průběhu správního řízení nebyla společnosti MIAG známa argumentace Úřadu, proto Úřad v rámci vypořádání námitek této společnosti odkazoval na komplexní části věnované právě shromážděným důkazům a závěrům z nich vyvozených. Úřad se domnívá, že se v rámci sdělení výhrad vypořádal se všemi námítkami vznesenými účastníky řízení do doby vydání sdělení výhrad.
415. Pokud jde o tvrzení, že odměna za služby MIAG nemá povahu slevy z fakturované částky, ale pouze povahu odměny, s tímto lze formálně souhlasit. Ve skutečnosti je však odměna za služby MIAG v avízu uvedena jako [obchodní tajemství: vyjádření výše poplatku], přičemž v avízu, které slouží jako přehled provedených úhrad, jasně figuruje jako plátce za dodané zboží [obchodní tajemství: název společnosti]. Úřad se v průběhu dokazování skutečně zaměřil na to, zda a jakým způsobem společnost MIAG fakturuje dodavatelům odměnu za své služby, ale jedině, co zjistil, je skutečnost, že odměna je strhávána dodavatelům na avízu z příslušných fakturovaných částek za zboží (blíže viz argumentace shora).
416. Účastníci řízení dále ve svých námítkách ze dne 12. 3. 2021 (po sdělení výhrad) nesouhlasili se závěrem Úřadu, že dodavatelům je navzdory shodnému rozsahu poskytovaných služeb účtována odlišná odměna. Tvrdili, že rozsah služeb je sice sjednán shodně, ale dodavatelům je poskytován odlišný objem služeb v závislosti na množství dodávek do společnosti MAKRO, resp. uskutečněných transakcí. Výše smluvní odměny je předmětem jednání o uzavření Rámcové smlouvy MIAG, přičemž pokud jde o kritéria na základě kterých je určena výše odměny, žádný právní předpis neukládá rozepisovat ve smlouvách důvody a východiska, na základě kterých je stanovena odměna za poskytované služby.
417. K těmto námítkám Úřad uvádí, že ze sjednaných smluv nevyplývá rozdílný rozsah poskytované služby. Úřad ani porovnáním objemů dodávek a sjednané odměny nezjistil vzájemnou korelaci. Komentované znění zákona o významné tržní síle navíc uvádí, že cenové podmínky poskytovaných služeb mají být sjednány ve vazbě na transparentní ekonomická

kritéria. Tato kritéria usnadňují zjištění spravedlivého důvodu pro odlišnou cenu za jinak na první pohled obdobné služby. Úřad netvrdí, že kritéria pro stanovení výše odměny musí být součástí smlouvy mezi poskytovatelem služby a druhou smluvní stranou. Poskytoval služeb, zde tedy společnost MIAG, by však měla při stanovování ceny za své služby brát v úvahu transparentní ekonomická kritéria a v případě potřeby je doložit, protože jinak se vystavuje nebezpečí, že jí bude kladena za vinu právě diskriminace vůči jednotlivým jejím smluvním partnerům.

418. Dále účastníci řízení nesouhlasili s tvrzením, že odměna je hrazena srážkou z faktury za dodávku zboží. Rámcová smlouva MIAG obsahuje ustanovení o tom, že odměna společnosti MIAG je stanovena [obchodní tajemství: vyjádření výše poplatku] z fakturace dodavatele, podle tvrzení účastníků řízení však k její úhradě dochází, „aniž by byla stržena z úhrady faktury dodavatele potravin“. Pokud by totiž podle názoru účastníků řízení došlo k úhradě odměny srážkou z faktury, pak by na činnosti profitovala společnost MAKRO.
419. K tomuto tvrzení Úřad uvádí, že odměna za služby MIAG je strhávána přímo prostřednictvím srážky z každé fakturované částky, což je seznatelné z platebního avíza, které je zároveň fakturou za služby. Odměna sražená ve prospěch společnosti MIAG je vedena jak ve sloupci „[obchodní tajemství: vyjádření výše poplatku]“, tak v posledním sloupci tabulky označeném „[obchodní tajemství: vyjádření výše poplatku]“, a to částkou se záporným matematickým znaménkem. Tedy uvedená procentuální částka odměny je odečtena od částky fakturovaného zboží. Nejedná se tedy o vyjádření rozsahu poskytovaných služeb společnosti MIAG, neboť v tomto případě by tato částka byla stanovena s ohledem na objem poskytovaných služeb, příp. množství účetních operací. Odměna společnosti MIAG je jasně odvislá od objemu dodávek zboží do společnosti MAKRO, právě z objemu dodávek do společnosti MAKRO profituje společnost MIAG.
420. Následující okruh argumentace účastníků řízení směřoval k různě vyšší odměny za poskytované služby, přičemž účastníci řízení požadovali, aby Úřad jasně rozhodl, která výše odměny je diskriminační a která nikoliv. Úřad měl také stanovit, ve vztahu, ke kterým dodavatelům k diskriminaci došlo a z jakého důvodu, a ne ji vyvozovat u všech paušálně.
421. K těmto výtkám Úřad konstatuje, že není jeho povinností stanovovat vyšší cen za zboží či služby. Podstatou nekalé obchodní praktiky je, že v důsledku jednání odběratele jsou mezi sebou diskriminováni jednotliví dodavatelé, protože za stejnou službu platí různou odměnu. Úřad se prostřednictvím své dozorové činnosti snaží napravit tento stav a docílit toho, aby výše odměny byla sjednána na základě transparentních kritérií. Činnost Úřadu tedy necílí ke stanovování pevných cen či ke stanovení nějaké cenové úrovně. Úřad není cenovým regulátorem, ale směřuje k tomu, aby smluvní podmínky nevytvářely nedůvodné rozdíly a aby v situaci, kdy je určitá služba protistraně poskytována za různou cenu, bylo transparentně zdůvodněno, na základě jakých kritérií se takto děje.
422. Účastníci řízení poté upozornili na některé nesrovnalosti ve sdělení výhrad, a pozastavovali se nad tím, proč Úřad vybírá a cituje v textu některé odpovědi dodavatelů, příp. proč cituje vzájemně si odporující odpovědi.

423. Úřad své závěry opřel zejména o listinné důkazy, nicméně právě odkazem na odpovědi dodavatelů dokumentuje reálný stav na trhu, příp. prostřednictvím těchto výpovědí prokazuje, že určitá smluvní podmínka je v praxi skutečně realizována. Úřad zároveň musí ve správním řízení postupovat nestranně a zjišťovat skutkový stav objektivně, proto se zabývá všemi odpověďmi dodavatelů, ačkoliv se mohou zdát účastníkům řízení protichůdné.
424. Následně účastníci řízení zpochybňují zjištění Úřadu, že platba za služby společnosti MIAG není realizována prostřednictvím faktury. Dodavatelé za poskytnuté služby vždy obdrží fakturu, jelikož samotné avízo má název „[obchodní tajemství: smluvní dokumentace]“, v rámci tohoto avíza je pak jednoznačně identifikována odměna pro společnost MIAG. Úřad k tomuto upřesňuje, že ve sdělení výhrad upozorňoval na skutečnost, že dodavatelům není zasílána samostatná faktura za služby, ale že odměna za služby je strhávána z každé fakturované částky za dodané zboží společnosti MAKRO.
425. Účastníci řízení dále rozebrali odpovědi těch dodavatelů, které Úřad citoval ve sdělení výhrad. Upozorňovali přitom na nedostatek konzistence či zmatenost některých odpovědí, příp. na špatný výklad ze strany Úřadu. Dále poukazovali na to, že některé odpovědi byly nejspíš ocitovány omylem, protože svědčí ve prospěch účastníků řízení, což je údajně v rozporu se zájmem Úřadu za každou cenu kriminalizovat jednání účastníků řízení.
426. K těmto námitkám lze pouze shrnout to, co již Úřad výše uvedl. V rámci dokazování Úřad postupuje tak, aby prokázal skutkový stav bez důvodných pochybností, a zabývá se veškerými shromážděnými důkazy, tj. i těmi, které podle účastníků řízení potvrzují jejich vinu, i těmi, které ji vyvracejí. Úřad v textu sdělení výhrad či rozhodnutí vybral odpovědi, které jsou nejvíce komplexní a které popisují zjišťovaný stav nejpodrobněji. Protože mezi dodavateli existují samozřejmě také ti, kteří jsou spokojeni se službami společnosti MIAG, není důvod necitovat také jejich odpovědi, a to zvláště tehdy, jestliže se blíže vyjadřují ke zjišťovaným okolnostem či fungování systému centrálního zúčtování.
427. V neposlední řadě se účastníci řízení vyjádřili k analýze, kterou Úřad provedl, a ve které se zabýval zkoumáním, zda kritéria pro tvorbu výše odměny předložená účastníky řízení, mají oporu ve shromážděných podkladech. Účastníci řízení uvedli, že v jimi předložených kritériích nebylo zařazeno hledisko výše objemu dodávek, ani segment potravin, úvahy Úřadu proto považovali za zbytečné a nadbytečné. Ze správního spisu neplyne, že by společnost MIAG s dodavateli nejednala a není možné dovozovat, že když dodavatel akceptuje smlouvu, nedochází k žádnému jednání. Účastníci řízení poté popsali možnosti, jak může probíhat situace při uzavírání smlouvy se společností MIAG, přičemž ani ze situace, kdy dodavatel akceptuje návrh smlouvy a nemá potřebu se společností MIAG jednat, nelze dovodit, že by dodavatel byl nucen k uzavření této smlouvy.
428. Úřad k tomuto okruhu námitek uvádí, že prostřednictvím analýzy si pouze ověřil, zda účastníky řízení předložená kritéria skutečně odpovídají výši odměny účtované jednotlivým dodavatelům. Úřad za tímto účelem zvolil několik parametrů, které s ohledem na povahu případu a z logiky věci považoval za objektivní a měřitelná a tyto porovnával. Pokud by

skutečně existovala ekonomická kritéria nastavení výše odměny, měla by být pro Úřad snadno ověřitelná. To se však nestalo.

429. Zcela závěrem účastníci řízení uvedli, že v dokumentu „[obchodní tajemství: smluvní dokumentace]“ (příloha č. 21 vyjádření ze dne 12. 3. 2021) je omylem v posledním sloupci tabulky věnovaném odměně za služby MIAG uvedeno „[obchodní tajemství: vyjádření výše poplatku]“. Za toto se účastníci řízení omluvili a Úřadu zaslali nové avízo, ve kterém je již tato kolonka označena jako „[obchodní tajemství: vyjádření výše poplatku]“.
430. K tomuto Úřad konstatuje, že název příslušného sloupce je druhotná záležitost, podstatné však je, jak je způsob strhávání odměny zasmluvněn a prakticky realizován. Účastníci Úřadu nedoložili, že by v průběhu správního řízení došlo ke změně smluvní dokumentace či přenastavení systému centrálního zúčtování. Proto oznámení účastníků řízení bere na vědomí, ale nevyvozuje z něj žádné následky.

IX. Právní hodnocení skutku II.

431. Na základě zjištěných skutečností Úřad dospěl k závěru, že jednání účastníků řízení lze kvalifikovat jako zakázanou praxi ve smyslu § 4 odst. 1, 2 písm. i) zákona o významné tržní síle, podle které je za zneužití významné tržní síly považováno diskriminování dodavatele spočívající ve sjednání nebo uplatnění rozdílných smluvních podmínek pro nákup nebo prodej služeb s nákupem nebo prodejem potravin souvisejících při srovnatelném plnění, bez spravedlivého důvodu. Tímto jednáním se dle Úřadu obviněné společnosti dopustily přestupku podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona o významné tržní síle.
432. Důvodová zpráva k zákonu o významné tržní síle se o problematice diskriminování dodavatelů nezmiňuje, komentované znění zákona o významné tržní síle k předmětné skutkové podstatě uvádí, že cenové podmínky poskytovaných služeb mají být sjednány ve vazbě na transparentní ekonomická kritéria. Autoři komentáře zastávají názor, že transparentní ekonomická kritéria usnadňují zjištění případných spravedlivých důvodů pro odlišnou cenu za jinak na první pohled obdobné služby. Problematické by tak podle nich například mohlo do určité míry být automatické proporcionální navázání ceny za jinak shodnou službu na obrát dodavatele potravin u odběratele, neboť obrát se v případě jednotlivých dodavatelů zpravidla liší, a to často výrazně.¹⁹⁷
433. Ústavní soud předkládá jasnější vodítka k tomu, jak má být v případě subjektů s významným postavením na trhu stanovena cena za služby, aby nedošlo k diskriminaci jeho smluvních partnerů. Účelem předmětného ustanovení je (podle názoru Ústavního soudu) zabránit tomu, aby si odběratel využitím svého postavení na trhu vynutil po dodavateli smluvní podmínky pro nákup nebo prodej služeb s nákupem nebo prodejem potravin souvisejících, které se bez spravedlivého důvodu odchyľují od smluvních podmínek, které tento odběratel uzavírá s jinými dodavateli při srovnatelném plnění. Sjednané smluvní podmínky by tak

---

¹⁹⁷ Kindl, J., Koudelka, M. Zákon o významné tržní síle. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017.

vzhledem k tomuto zákazu neměly sloužit jako faktický nástroj pro dosažení jiné obdobné výhody v rámci dodavatelско-odběratelského vztahu. Uvedený požadavek neznámá, že by sjednané smluvní podmínky měly být v případě každého dodavatele stejné, pro rozdíly by však měl existovat spravedlivý důvod, což v daném kontextu nutno vykládat jako určitý objektivní důvod, který odpovídá logice dodavatelско-odběratelských vztahů.¹⁹⁸

434. Lze rovněž odkázat na konstantní judikaturu Ústavního soudu k otázkám rovného postavení a zákazu diskriminace, přičemž Ústavní soud uvádí, že s různými subjekty, které se nacházejí ve stejné nebo srovnatelné situaci, lze zacházet rozdílným způsobem tehdy, existují-li objektivní a rozumné důvody pro uplatněný rozdílný přístup.¹⁹⁹
435. Úřad se při dokazování zaměřil na zjišťování toho, jakým způsobem je stanovena výše odměny za služby společnosti MIAG. Na jedné straně získal poznatky od dodavatelů, kteří se však k možnosti jednání o výši odměny vyjádřili skepticky a spíše okrajově. Poměrně kvalitní informaci však Úřad získal od účastníků řízení v podobě tabulky, ve které je uveden přehled schůzek v letech 2019 – 2020. Podle všech podkladů shromážděných ve spise lze dospět k závěru, že odměna je nastavena při zahájení smluvního vztahu a v průběhu let se u většiny dodavatelů nijak nemění ani nevyvíjí a nezohledňuje tak faktické množství služeb reálně poskytovaných společnostmi MIAG dodavatelům potravin společnosti MAKRO, resp. růst nebo pokles těchto služeb a administrativy, která je s těmito službami spojena. Společností MIAG Úřadu poskytnutá kritéria, která mají údajně sloužit k diverzifikaci výše odměny, Úřad v jiných dokumentech obsažených ve spise (než ve sdělení účastníka řízení) nenalezl. Účastník řízení MIAG ani u ústního jednání ani po sdělení výhrad nepředložil dokument, ze kterého by uvedená kritéria vyplývala.
436. Pokud jde o kritérium ad 1) Předpokládaný nebo obchodním partnerem uvedený počet zemí, ve kterých má obchodní partner v úmyslu působit a spolupracovat s účastníkem řízení, jakož i asociovaných společností se kterými má obchodní partner zájem spolupracovat – z vyjádření obviněné společnosti MIAG neplyne, zda toto kritérium představuje snížení nebo zvýšení odměny, protože z poznatků obsažených ve správním spise je zřejmé, že někteří nadnárodní dodavatelé (např. [obchodní tajemství: název dodavatele], [obchodní tajemství: název dodavatele] nebo [obchodní tajemství: název dodavatele]), u kterých je předpoklad obchodování s dalšími asociovanými společnostmi ve více zemích Evropské unie, Rámcovou smlouvu MIAG uzavřenou nemají, nebo si vyjednali velmi nízkou výši odměny.
437. Pokud jde o kritérium ad 2) Předpokládaný rozsah spolupráce mezi obchodním partnerem a účastníkem řízení – toto kritérium lze využít v počátcích smluvního vztahu, kdy nebylo možné přesněji určit, jak velký objem odběru zboží budou smluvní strany realizovat. Logicky lze předpokládat, že výše odměny se tedy bude vyvíjet v čase. Tento poznatek však Úřad opět z podkladů shromážděných ve správním spise nezjistil.
438. Konečně pokud jde o kritérium ad 3) Předpokládaná výše obrátů obchodního partnera u účastníka řízení a s tím související rozsah konkrétních služeb, které má obchodní partner

¹⁹⁸ Ústavní soud, Pl. ÚS 30/16-2, [ÚS 444/2020]

¹⁹⁹ Ústavní soud, Pl. ÚS 15/02, Pl. ÚS 33/03, Pl. ÚS 47/04, atd.

v úmyslu využívat (jako např. předpokládaný objem faktur obchodního partnera, předpokládaná časová náročnost všech administrativních služeb, které mají být poskytovány konkrétnímu obchodnímu partnerovi Účastníka řízení.) – toto kritérium předpokládá různý rozsah služeb, který má být údajně poskytován dle volby dodavatele. Ze spisového materiálu a skutkových zjištění Úřadu však vyplývá pouze to, že všem dodavatelům je shodně poskytována tatáž služba. Konstrukce smlouvy o centrálním zúčtování ani nepřipouští, aby si dodavatel vybral pouze některou složku z poskytovaného balíčku služeb.

439. Má-li Úřad hodnotit spravedlivý důvod stanovení [obchodní tajemství: vyjádření výše poplatku] sazby odměny, nenalezl žádná transparentní ověřitelná ekonomická kritéria, která by opodstatňovala uplatnění rozdílné výše odměny vůči dodavatelům společnosti MAKRO. Veškerá již citovaná smluvní ujednání neobsahují žádné upřesňující zdůvodnění rozdílnosti ceny za poskytované služby. Naopak tyto smlouvy v odstavci 5 výlučně stanoví, že za služby poskytované v odstavcích 1 až 4, si společnost MIAG bude účtovat [obchodní tajemství: vyjádření výše poplatku] z dodávky zboží formou finanční srážky z faktury za dodávku zboží. Pokud by výsledná cena za uvedené služby byla výsledkem zohlednění transparentních ekonomických kritérií, mohla být tato kritéria uvedena v některých odstavcích příslušné Rámcové smlouvy MIAG, nebo v příloze této smlouvy, tak jak tomu je v případě smlouvy o MVD službách; příp. v některém interním dokumentu, se kterým společnost MIAG pracuje při stanovení výše odměny.
440. Je pravdou, že společnost MIAG předložila ve svém sdělení Úřadu skutečnosti, na základě kterých kalkuluje cenu služeb pro každého jednotlivého dodavatele společnosti MAKRO. Nicméně (jak sama uvedla) nejedná se o transparentní ekonomická kritéria, ale pouze o předpoklady, na základě kterých je kalkulována odměna společnosti MIAG, a to bez ohledu na skutečnost zda dodavatel těchto předpokladů dosáhne či nikoliv. Úřad se jimi navíc podrobně zabýval, ale porovnáním různých parametrů nedospěl k tomu, že by cena poskytovaných služeb byla stanovena na základě jasně formulovaných a doložitelných parametrů. Vyjádření ceny služby je dle všech zjištěných skutečností vázáno na jednotlivé dodávky potravin do obchodního řetězce společnosti MAKRO, z jejichž hodnoty si společnost MIAG odečítá smluvně [obchodní tajemství: vyjádření výše poplatku] za poskytování svých služeb. Takto stanovená odměna je tedy navázána na hodnotu zboží uvedenou na faktuře, ale nikoliv na kvalitu, rozsah či obsah poskytovaných služeb.
441. Účastníci řízení podle závěru Úřadu nepředložili nic, co by se dalo označit za spravedlivý důvod, na jehož základě by mohli legitimizovat různou výši odměny za poskytované služby. Ačkoliv účastníci řízení poskytli Úřadu „nějaká“ kritéria, která jsou údajně ve výši odměny zohledňována, Úřad se prostým porovnáním skutečné výše odměn, objemu dodávek, sortimentu a dalších kategorií nedobral k výsledku, který by tvrzením účastníků řízení odpovídal.
442. Úřad proto dospěl k závěru, že dodavatelé společnosti MAKRO v důsledku smluvních podmínek nastavených obviněnými společnostmi platí za srovnatelné plnění spočívající v poskytování shodné služby centrálního zúčtování rozdílnou cenu a to, aniž by obviněné společnosti měly k takovému jednání objektivní a spravedlivý důvod v podobě

transparentních ekonomických kritérií, která by byla účastníky řízení skutečně v praxi uplatňována.

443. Pokud jde o naplnění znaku skutkové podstaty sjednání nebo uplatnění rozdílných smluvních podmínek, Úřad dospěl k závěru, že tohoto jednání se účastníci řízení dopustili společně jakožto nákupní aliance. Ačkoliv je Rámcová smlouva MIAG sjednána výlučně mezi společnostmi MIAG a dodavateli společnosti MAKRO, tento smluvní vztah by nemohl vzniknout bez toho, že by společnost MIAG získala kmenová data dodavatelů společnosti MAKRO a na základě nich oslovila celé portfolio dodavatelů. Ve fázi uplatňování rozdílných smluvních podmínek Úřad opět považuje za zásadní spolupráci obou účastníků řízení, kteří si na základě společné dohody nastavili způsob strhávání odměny za služby společnosti MIAG tak, že tato odměna je odečtena při úhradě jednotlivých faktur. Společnosti MIAG je tak zaručeno, že platby za jí poskytované služby budou uhrazeny vždy zároveň s platbou za dodávku potravin.
444. Úřad tedy uzavírá, že účastníci řízení na základě společného jednání jakožto nákupní aliance požadovali po dodavatelích různou výši odměny za shodné služby účetního charakteru. Účastníci řízení konkrétně sjednali a uplatňovali rozdílné smluvní podmínky pro prodej služby s nákupem potravin související, přičemž pro uplatňování rozdílné výše odměny neměli účastníci řízení spravedlivý důvod. Účastníci řízení se proto dopustili porušení ustanovení § 4 odst. 1, 2 písm. i) zákona o významné tržní síle.

Námítky účastníků řízení k právnímu hodnocení skutku II.

445. Účastníci řízení vznesli k této části argumentace Úřadu námítky připisem ze dne 12. 3. 2021. Shodně, jako na jiných místech svého vyjádření zpochybnili závěr Úřadu o existenci nákupní aliance. Společnost METRO poskytuje služby nezávisle na společnosti MAKRO, přičemž systém centrálního zúčtování lze plně využívat bez nutnosti uzavření Rámcové smlouvy MIAG. Nedochozí ke smluvnímu vázání a vlastně se vůbec nejedná o služby související s nákupem potravin. Společnost MAKRO nemá na odměně za placené služby žádný podíl, odměna, kterou platí společnost MAKRO společnosti MIAG je shodná a není závislá na tom, zda mají dodavatelé uzavřenou Rámcovou smlouvu MIAG. V podrobnostech se účastníci řízení opět věnovali tomu, proč společnost MIAG není odběratelem podle zákona o významné tržní síle.
446. K těmto námitkám Úřad uvádí, že služby společnosti MIAG jsou prokazatelně služby související s nákupem a prodejem potravin, protože se jedná o zúčtování plateb za dodávky potravin do sítě prodejen společnosti MAKRO. Tvrzení o nezávislosti poskytování služeb společnosti MIAG na společnosti MAKRO také není pravdivé, neboť ve fázi sjednávání smluvních podmínek společnost MIAG jednoznačně profituje z toho, že s ní společnost MAKRO sdílí kmenová data svých dodavatelů, na základě toho pak společnost MIAG nabízí své služby celému portfolio dodavatelů, aniž by jí vznikaly další náklady spojené se samostatným vyhledáváním a oslovováním potenciálních klientů. Ve fázi uplatňování smluvních podmínek opět společnost MIAG profituje z toho, že odměna za její služby je odečítána z každé faktury za dodané zboží. Opět se zde jedná o výrazné usnadnění vymahatelnosti odměny. Lapidárně řečeno - společnost MIAG nemusí čekat, až jí jednotliví

dodavatelé na základě vystavené faktury zaplatí za její služby, ale výši odměny si jednoduše strhne z každé fakturované částky za dodávku zboží.

447. Pokud jde o profit společnosti MAKRO ze společného jednání, její zájem spočívá především v tom, aby veškeré platby za dodané zboží byly administrovány skrze centrální zúčtování. Tato činnost snižuje náklady společnosti MAKRO, což je deklarováno i ve vzájemných smlouvách se společností MIAG.
448. Ačkoliv na jiných místech svého podání účastníci řízení Úřadu vytýkají nedostatečné vypořádání se s jejich námitkami vznesenými v průběhu správního řízení, zde naopak Úřadu vytkli, že část věnovaná právnímu hodnocení skutku II. ve skutečnosti neobsahuje žádnou argumentaci a jde pouze o vypořádání námitek účastníků řízení. K tomuto Úřad uvádí, že v rozhodnutí v příslušné části dostatečně shrnuje své závěry a následně se vypořádává i s námitkami účastníků řízení.
449. Účastníci řízení dále ke kritériím, na základě kterých má být stanovena výše odměny, uvedli, že se má jednat o kritéria, která jsou zohledňována při stanovení výchozí ceny prezentované dodavatelům u jednání o uzavření Rámcové smlouvy MIAG. Dodavatelé mají právo o tomto návrhu jednat. Přitom však účastníci řízení vznášejí pochyby nad tím, zda je vhodné, aby s dodavatelem jednali, protože pokud bude vyjednaná odměna různá, mohou se dopouštět diskriminace.
450. Podle názoru Úřadu mají mít dodavatelé právo svobodně si zvolit, zda danou službu chtějí využívat či nikoliv. V šetřené věci je však sjednání balíčku služeb v podstatě nutností pro to, aby dodavatel dosáhl na něco, co je v běžném obchodním styku naprosto standardní. Dodavatel se tedy nerozhoduje svobodně, ale pod tlakem okolností, zejména pod tlakem zjištění, že bez uzavřené smlouvy se společností MIAG se bude vystavovat zbytečným komplikacím s párováním souhrnných plateb. Pokud jde o stanovení výše odměny, podle názoru Úřadu je klíčová věc pro každého podnikatele stanovit správně cenu svých produktů nebo služeb. Přitom je podstatné si uvědomit a zrevidovat všechny nákladové položky, které se v rámci podnikání vyskytují. Stanovení ceny se věnuje i zák. č. 526/1990 Sb., o cenách, který v ustanovení § 2 odst. 1, 2 uvádí, že *„(1) cena se sjednává pro zboží vymezené názvem, jednotkou množství a kvalitativními a dodacími nebo jinými podmínkami sjednanými dohodou stran, popřípadě číselným kódem příslušné jednotné klasifikace, pokud tak stanoví zvláštní předpis (dále jen „určené podmínky“). Podle určených podmínek mohou být součástí ceny zcela nebo zčásti náklady pořízení, zpracování a oběhu zboží, zisk, příslušná daň a clo. (2) Dohoda o ceně je dohoda o výši ceny nebo o způsobu, jakým bude cena vytvořena za podmínky, že tento způsob cenu dostatečně určuje.“* Pokud by společnost MIAG stanovila odměnu za své službě transparentně, těžko se může dopouštět diskriminace.
451. Účastníci řízení konečně upozornili na komentářovou literaturu (bez uvedení konkrétního zdroje), která v otázce sjednávání cenových podmínek ve vazbě na transparentní ekonomická kritéria údajně nečiní žádné dogma. Následně citují literaturu vztahující se k šetřené nekalé praktice s tím, že příslušné smluvní podmínky je nutné hodnotit komplexně a s přihlédnutím ke všem souvislostem daného obchodního vztahu. Stanovení výše odměny

je podle účastníků řízení možné na základě výše obratu u některého typu služeb, z nichž dodavatelé profitují proporcionálně dle svého významu a velikosti měřené právě obratem.

452. Účastníci řízení touto námitkou poukazují na typ služeb, ze kterých profitují především dodavatelé a jejichž odměna tudíž (podle názoru autorů komentáře) může být stanovena na základě výše obratu. Aniž by se Úřad otázkou různé povahy služeb a odpovídajícím nastavením výše odměny v jiných, než tomto případě blíže zabýval, je nutné konstatovat, že mluvit o proporcionálním profitu na straně dodavatelů v případě centrálního zúčtování, je poněkud neadekvátní. Ze vzorku oslovených dodavatelů plyne, že tito téměř sto procentně využívají pouze dílčí službu spočívající ve včasné zaslání platebního avíza. Využívají zde tudíž něco, co je v běžném obchodním styku samozřejmé. Podle názoru Úřadu zde nelze hovořit o tom, že by dodavatelé na těchto službách společnosti MIAG profitovali.

X. Formální a materiální stránka přestupku

453. Úřad dále hodnotil, zda předmětné jednání obviněných společností naplňuje pojmové znaky generální klauzule zneužití významné tržní síly. Úřad totiž ve své dosavadní rozhodovací praxi interpretuje ustanovení § 3 a § 4 zákona o významné tržní síle tak, že v § 3 odst. 1 se nachází generální klauzule zneužití významné tržní síly, která obsahuje čtyři pojmové znaky, které musí být kumulativně splněny, aby bylo možné právně závadné jednání obviněného kvalifikovat jako zneužití významné tržní síly. Jsou jimi: (1) možnost vynucení a (2) získání výhody, (3) absence spravedlivého důvodu, (4) existence vztahu vůči dodavatelům v souvislosti s nákupem potravin nebo přijímáním nebo poskytováním služeb s nákupem nebo prodejem potravin souvisejících.
454. Z podkladů a informací, které jsou obsaženy ve správním spise, dospěl Úřad k závěru, že možnost vynucení je v jednání obviněných společností přítomna. Je nutné vnímat realitu smluvního vztahu. Na jedné straně stojí obchodní řetězec s významnou vyjednávací silou a současně významný kanál pro odbyt zboží dodavatele, na straně druhé dodavatel jakožto subjekt s nepoměrně menší vyjednávací silou a zájmem prodat co nejvíce zboží za co nejvyšší cenu. Společnost MAKRO sjednávala s dodavatelem Rámcovou smlouvu, součástí smluvních podmínek však nebyla žádná zmínka o tom, že společnost realizuje platby za zboží prostřednictvím tzv. centrálního zúčtování, a to skrze třetí subjekt. O tom se dodavatelé dozvěděli buď z „ústní tradice“ jiných dodavatelů nebo od obchodních zástupců při sjednávání Rámcové smlouvy. Protože neexistuje písemné zachycení parametrů systému centrálního zúčtování, lze se těžko domnívat, jakou informaci dodavatelé při uzavírání Rámcové smlouvy MAKRO přesně získali. Prakticky však dodavatelé při využívání základní platformy centrálního zúčtování dříve či později zjistili, že bez placené služby poskytované společnostmi MIAG nelze včas spárovat došlé souhrnné platby s identifikačními údaji o těchto platbách, protože avízo, ze kterého jsou identifikační údaje zjistitelné, je dodavatelům využívajícím jen základní platformu centrálního zúčtování, zasíláno s odstupem až 14 dnů od uskutečněné platby. Chce-li dodavatel dosáhnout uživatelského komfortu, resp. pokud nechce dále zvyšovat své náklady související s navýšením administrativních činností, je nucen uzavřít Rámcovou smlouvu MIAG. V této smlouvě však opět nelze zvolit jen využívání jedné dílčí služby, ale dodavatel musí uzavřít smlouvu jako celek, což v praxi znamená zejména

platit za celý balíček služeb účetního charakteru. Právě popsán způsob kontraktace, tedy neúplnost smluvních podmínek, informační deficit dodavatelů, neznalost fungování a parametrů základní platformy centrálního zúčtování, a navázání umožnění okamžitého spárování došlé platby na uzavření smlouvy o placených službách vytváří výraznou nerovnováhu ve smluvním vztahu, aniž by tato nerovnováha byla dodavatelům jakkoliv kompenzována. Společně se silnou pozicí obchodního řetězce, v tomto případě nákupní aliance na trhu vede Úřad k závěru o naplnění znaku „vynucení“. Centrální zúčtování v posuzovaném případě nemá vliv pouze na to, jakým způsobem jsou dodavatelům hrazeny platby za jejich zboží, ale ovlivňuje i konečnou částku peněz, kterou dodavatelé potravin od společnosti MAKRO za své zboží obdrží. Dodavatel se až v průběhu odběratelsko-dodavatelského vztahu dozvídá o tom, že potřebuje uzavřít Rámcovou smlouvu MIAG, aby mu nevznikaly další administrativní náklady. O všech smluvních podmínkách, které přitom mají zásadní dopad na materiální stránku dodavatele, se tedy nedozvídá v předstihu, před dodáním potravin do obchodního řetězce, ale až v průběhu tohoto obchodního vztahu. Vzniká tak výrazná smluvní nerovnováha a důvod, proč by informace o fungování centrálního zúčtování měly být zapracovány do Rámcové smlouvy. Ze spisového materiálu je evidentní, že dodavatelé mají velmi různé informace o tom, zda účetní služba poskytovaná společností MIAG je nutnou součástí centrálního zúčtování či nikoliv. Naopak způsob nastavení kontraktace na základě součinnosti obou obviněných společností evokuje jasný záměr vtáhnout dodavatele společnosti MAKRO do smluvního vztahu se společností MIAG a k následnému odčerpání části finančních prostředků na straně dodavatelů prostřednictvím strhávání plateb za služby z každé fakturované částky za dodané zboží. Oba účastníci řízení patří navíc do stejné skupiny METRO AG, lze tudíž předpokládat, že jejich podnikatelské zájmy se budou shodovat.

455. Pokud jde o skutek II., také u něho Úřad dospěl k závěru o naplnění prvního znaku generální klauzule. Dodavatelé jsou v důsledku nastavení základní platformy systému centrálního zúčtování nuceni uzavřít Rámcovou smlouvu MIAG, a to jednoduše proto, aby si dále nezvyšovali své administrativní náklady. Na základě smlouvy se společností MIAG odvádějí peněžní plnění. Společnost MIAG však nabízené služby poskytuje jako balíček služeb, ze kterého nelze vyjmout jednu či pouze některé dílčí služby. Vzhledem k formulářovému typu smluv nelze do jejich obsahu zasáhnout. Výše odměny je kalkulována ze strany společnosti MIAG, přičemž neexistují transparentní kritéria pro stanovení odměny v různé výši.
456. Lze tedy shrnout, že dodavatelé stojí před volbou uzavřít smlouvu se společností MIAG a platit za služby, nebo využívat jen základní platformu centrálního zúčtování a investovat své prostředky do souvisejících administrativních činností, především do spárování plateb. V rámci tohoto rozhodování jsou dodavatelé ve svém uvážení velmi omezeni, neboť potravinářský trh České republiky je limitován nákupními možnostmi přibližně jedenácti velkoformátových obchodních řetězců, pro které jsou jednotliví dodavatelé lehce nahraditelní jejich konkurenty. V zájmu zachování odbytu svých výrobků si tak dodavatelé musejí zvolit, zda přijmou navrhované podmínky dodávek ze strany jednotlivých odběratelů, anebo budou nuceni své dodávky do obchodních řetězců omezit.²⁰⁰

---

²⁰⁰ Takové jednání obviněných společností odpovídá strategii „take it or leave it“ (ber nebo nech být), která nedává dodavatelům možnost zvolit si řešení, které by bylo výhodné pro obě smluvní strany.

457. Druhým pojmovým znakem generální klauzule zneužití významné tržní síly je možnost získání výhody. Možnou výhodou pro obviněné společnosti představuje naplnění společné strategie, kdy cílem smluvních ujednání je získání finančních prostředků ze strany dodavatelů a tím získání prostředků pro podnikatelské aktivity obou účastníků řízení a potažmo získání úspory na nákladech plynoucím ze zajištění chodu centrálního zúčtování a služeb s tím spojených. Zde je třeba opět zdůraznit, že sladěnost společných zájmů účastníků řízení je podtržena tím, že jsou součástí stejné podnikatelské skupiny. Také aspekt materiální výhody je tedy v jednání obviněných společností obsažen.
458. Třetím pojmovým znakem generální klauzule zneužití významné tržní síly je absence spravedlivého důvodu. Úřad v této souvislosti hodnotil, zda centrální zúčtování tak, jak je účastníky nastaveno přináší benefity dalším účastníkům smluvního vztahu či třetím subjektům. Pokud jde o dodavatele, z obsáhlé argumentace shora plyne, že bezplatná platforma centrálního zúčtování přináší dodavatelům praktickou překážku spočívající v opožděném zasílání platebních avíz potřebných ke spárování souhrnných plateb. V podstatě směřuje dodavatele k uzavření placené služby MIAG. Jistě si lze představit, že služby, které poskytuje společnost MIAG, mohou být poskytovány za výhodnější cenu než srovnatelné služby na trhu, společnost MIAG však toto porovnání a svobodnou volbu využití nabízených služeb dodavatelům neumožňuje, jednak spolu se společností MAKRO dodavatelům hned v počátku smluvního vztahu neposkytuje úplné informace o centrálním zúčtování, a dále váže komfortní využívání centrálního zúčtování na nákup balíčku dalších doplňkových služeb, z nichž nelze volit.
459. Pokud jde o skutek II., Úřad nezjistil, že by odměna za účetní služby společnosti MIAG byla stanovena na základě objektivních a rozumných kritérií, která lze současně považovat za spravedlivý důvod. Dodavatelé společnosti MAKRO platí za zcela shodnou službu, se shodným obsahem i rozsahem zcela různou výši odměny. Společnosti MIAG ale nesvědčí žádný spravedlivý důvod, proč by se takto mělo dít.
460. Naplněn byl také čtvrtý znak generální klauzule, který poukazuje na to, že jednání konkrétního odběratele s významnou tržní silou musí být realizováno ve vztahu vůči dodavatelům a v souvislosti s prodejem potravin nebo souvisejících služeb. Využití množného čísla u slova „dodavatelů“ Úřad interpretuje tak, že zneužívající jednání se netýká toliko jednoho dodavatele, avšak nejméně dvou či více dodavatelů. Jak vyplývá z obsahu správního spisu, tato podmínka byla naplněna, neboť popsánymi praktikami obviněných společností mělo být postiženo v období roku 2017 - [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavatelů, v období roku 2018 - [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavatelů, v období roku 2019 - [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavatelů a v období do 24. 2. 2020 - [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavatelů. Všichni tito dodavatelé dodávají nebo dodávali společnosti MAKRO potraviny. Oproti sdělení výhrad Úřad snížil počet dotčených dodavatelů o cca [obchodní tajemství: počty dodavatelů] subjektů v každém zkoumaném roce. Došlo k tomu z toho důvodu, že Úřad musel přihlídnout k existenci Směrnice a národní legislativu vyložit způsobem, který nebude odporovat záměrům a cíli Směrnice. Z tohoto důvodu se zabýval relativní tržní silou jednotlivých dodavatelů, přičemž

výsledek promítl do celkového počtu dotčených dodavatelů, který je přílohou tohoto rozhodnutí. Šetřené praktiky však stále dosahují plošného charakteru s dopadem na významný počet všech dodavatelů společnosti MAKRO.

461. Ze závěrů Úřadu popsanych výše vyplývá, že v případě obviněných došlo k naplnění všech formálních znaků skutkové podstaty přestupku dle § 8 odst. 1 písm. a) zákona o významné tržní síle, a to tím způsobem, že obvinění (I.) v obchodních vztazích s dotčenými dodavateli potravin sjednávali a uplatňovali smluvní podmínky, které vytvářejí výraznou nerovnováhu v právech a povinnostech smluvních stran a (II.) diskriminovali dodavatele tím, že sjednávali a uplatňovali rozdílné smluvní podmínky pro prodej služeb s nákupem nebo prodejem potravin souvisejících při srovnatelném plnění, bez spravedlivého důvodu.
462. Předmětné jednání obviněných je třeba posuzovat nejen s ohledem na naplnění všech formálních znaků příslušné skutkové podstaty přestupku, které jsou vymezeny v zákoně, ale také v kontextu společenské škodlivosti daného jednání.
463. S ohledem na zjištěné okolnosti, zejména ke způsobu provedení vytýkaného jednání, době vytýkaného jednání (1. 10. 2016 – 24. 2. 2020), počtu dodavatelů společnosti MAKRO, kteří měli uzavřenou smlouvu o poskytování služeb se společností MIAG (v období finančního roku 2017 se jednalo o [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavatelů, v období finančního roku 2018 o [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavatelů, v období finančního roku 2019 o [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavatelů a v období do 24. 2. 2020 o [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavatelů), nepřipadá v úvahu, že by se v předmětné věci jednalo o hraniční případ bagatelního jednání. Protože nelze ani při nejlepší snaze Úřadu dovodit, že by výše popsané jednání účastníků řízení šlo označit za bagatelní, lze konstatovat, že stupeň společenské škodlivosti je v této věci dostatečně vysoký.
464. Poněvadž výše popsaným jednáním společností MAKRO a MIAG jakožto nákupní aliance byly vedle zákonných formálních znaků skutkové podstaty zneužití významné tržní síly dle § 4 odst. 1, 2 písm. a), i) zákona o významné tržní síle naplněny také pojmové znaky generální klauzule zneužití významné tržní síly, Úřad uzavírá, že se účastníci řízení dopustili dvou přestupků dle § 8 odst. 1 písm. a) zákona o významné tržní síle v jednočinném souběhu.

Námítky účastníků řízení k formální a materiální stránce přestupků

465. Obviněné společnosti ve svém vyjádření ze dne 12. 3. 2021 namítají, že se Úřad sice věnoval naplnění obecných znaků generální klauzule, ale už se nezabýval formálními znaky příslušných skutkových podstat. Úřad neprokázal, že by společnost MAKRO byla odběratelem s významnou tržní silou, a opomíjí skutečnost, že společnost MAKRO nepůsobí na trhu maloobchodního prodeje potravin a není tedy obchodním řetězcem v běžném smyslu chápání tohoto pojmu. Úřad neposuzoval existenci významné tržní síly ve vztahu ke každému konkrétnímu dodavateli, kdy společnost MAKRO výše namítá, že významnou tržní silou nedisponuje.

466. Zároveň také uvedly, že není důvod, proč by společnost MAKRO byla povinna písemně informovat dodavatele o systému centrálního zúčtování, který primárně využívá ona sama, zcela na své náklady, a který přináší dodavatelům možnosti bezplatně využívat jeho výhod i pro svou podnikatelskou činnost. Podle jejich vyjádření Úřad neprokázal, že by dodavatelům nebylo známo, jak systém centrálního zúčtování funguje. Pokud Úřad dovozuje, že údajná nejednoznačnost smluvních podmínek (tedy fakt, že v dodavatelské smlouvě není výslovně napsáno, že systém centrálního zúčtování je pro dodavatele bezplatný) vytváří ve spojení s vyjednávací silou společnosti MAKRO nerovnováhu ve smluvním vztahu, pak není zřejmé, v čem tato nerovnováha spočívá ani jak může vést k naplnění znaku vynucení. Úřad zapomíná, že uzavření úplatné smlouvy se společností MIAG, není podmínkou dodávek potravin do společnosti MAKRO ani na ni není vázána obchodní spolupráce dodavatelů se společností MAKRO. Úřad dále zcela opomíjí fakt, že více než [obchodní tajemství: počty dodavatelů] dodavatelů potravin společnosti MAKRO nemá uzavřenu Rámcovou smlouvu MIAG a systém centrálního zúčtování je pro ně zcela dostačující - nejde přitom jen o malé regionální dodavatele, ale též i významné nadnárodní společnosti. Ke smluvnímu popisu systému centrálního zúčtování není jediný důvod. Účastníci řízení trvají na tom, že jeho fungování i rozsah je prakticky všem dodavatelům znám, kdy dodavatelé mají svobodu rozhodnout se, zda nad rámec systému centrálního zúčtování chtějí využívat i placených služeb nabízených společností MIAG. Rozhodně nebylo prokázáno, že by společnost MAKRO měla záměr vtáhnout své dodavatele do smluvního vztahu se společností MIAG a k následnému placení jejich služeb, obzvláště za situace, kdy z odměny společnosti MIAG nemá MAKRO žádný prospěch.²⁰¹
467. K těmto námitkám Úřad uvádí, že k zákonným znakům skutkových podstat jednotlivých přestupků podle § 4 odst. 1, 2 písm. a), i) se věnoval v částech k právnímu hodnocení skutku I. a II., na které tímto odkazuje, včetně vypořádaných námitek účastníků řízení.
468. Úřad dále konstatuje, že společnost MAKRO je dle výpisu z obchodního rejstříku zaměřena na nákup potravin a jejich následný prodej. Dle zákona o významné tržní síle, tak splňuje náležitosti, které ho kvalifikují v tomto správním řízení do postavení odběratele, který vedle potravin poskytuje služby s nákupem potravin související.²⁰² Zákon o významné tržní síle nerozlišuje, zda se jedná o další prodej maloobchodní (tj. prodej konečným zákazníkům – spotřebitelům; tzv. retail), anebo i o prodej velkoobchodní (tj. prodej dalším podnikatelům – maloobchodníkům za účelem dalšího navazujícího prodeje; tzv. wholesale). Jak již Úřad uvedl, obrát této společnosti, který souvisí s jeho podnikatelskou činností, přesahuje obrátové kritérium vyvratitelné domněnky tržní síly přibližně čtyřikrát. Jde-li o zjišťování dalších kritérií stanovených zákonem o významné tržní síle, Úřad se k nim i k tomuto okruhu námitek vyjadřoval v části týkající se tržní síly účastníků řízení.
469. K námitce o tom, zda je či není společnost MAKRO povinna informovat dodavatele o systému centrálního zúčtování písemně, Úřad zdůrazňuje, že povinnosti v tomto směru vyplývají z ustanovení § 3a zákona o významné tržní síle. Obviněné společnosti jsou povinny postupovat tak, aby v důsledku svého postavení na trhu nezneužívali nerovnováhu v právech

²⁰¹ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 2019.

²⁰² <https://www.justice.cz/>

a povinnostech smluvních stran projevující se např. v informační asymetrii. Proto by dodavatel již na počátku smluvního vztahu měl vědět, jaké částky mu budou strhávány z ceny za dodané zboží. Tuto informaci však dodavatelé společnosti MAKRO získávají až v průběhu smluvního vztahu, kdy jsou konfrontováni s konkrétními parametry základní platformy centrálního zúčtování a nutností uzavřít smlouvu o placených službách MIAG

470. Úřad dále uvádí, že pokud by základní platforma centrálního zúčtování umožňovala běžný uživatelský komfort, myšleno spárování souhrnné platby prostřednictvím včas zasláního platebního avíza, pak by skutečně takové písemné zakotvení informace o parametrech centrálního zúčtování bylo ryze formální (pomine-li Úřad povinnost stanovenou v § a zákona o významné tržní síle, kde je stanovena písemnost smluv). Jestliže však dodavatel musí v důsledku zjištění nemožnosti okamžitého spárování platby a získání běžného uživatelského standardu uzavřít smlouvu o placené službě, pak jde o platbu, která přímo odčerpává finanční prostředky z majetkové sféry dodavatele a měla být dodavateli známa před první dodávkou zboží. Znalost všech plateb nebo slev, které se promítají do ceny zboží, resp. do výše platby, kterou dodavatel za své zboží obdrží, je základním požadavkem zákona o významné tržní síle a kromě ustanovení § 3a je promítnut do ustanovení § 4 odst. 1, 2 písm. c). Jestliže dodavatel neví, že společnost MAKRO využívá centrální zúčtování plateb a nezná přesné parametry tohoto systému, nemá ani informaci o tom, že bude muset vynaložit další finanční prostředky, aby mohl získat na základě placené služby komfortní využívání systému, anebo bude muset vynaložit další finanční prostředky, aby prostřednictvím zvýšených administrativních úkonů na své straně dospěl ke spárování došlé souhrnné platby a příslušné faktury. Výraznou nerovnováhu v právech a povinnostech smluvních stran pak představuje právě informační deficit na straně dodavatelů a svázanost využívání centrálního zúčtování s uzavřením Rámcové smlouvy MIAG.
471. Obviněné společnosti dále ve svých námitkách uvedly, že není nic špatného na tom, že dodavatelé potravin uzavírají se společností MIAG písemnou smlouvu, mají-li o její uzavření zájem a není zřejmé, jak uvedená skutečnost dokládá naplnění znaku „vynucení“ ve smyslu generální klauzule a ze strany jakého účastníka řízení. Pokud snad Úřad naznačuje, že dodavatelé jsou k uzavření Rámcové smlouvy MIAG nuceni, pak takový závěr nemá oporu ve správním spise.
472. Formulářový typ smlouvy je přímo Úřadem v rámci Sdělení výhrad aprobován jako zákonný, navíc v rámci řízení nebylo prokázáno, že by dodavatelé nemohli o podobě Rámcové smlouvy MIAG jednat, a to i po jejím uzavření, a že by nemohli Rámcovou smlouvu MIAG kdykoliv vypovědět, případně ji neuzavřít bez vlivu na obchodní vztah se společností MAKRO. Výše odměny je navržena ze strany společnosti MIAG logicky, neboť tato společnost služby dodavatelům nabízí a předkládá návrh smlouvy. V rámci správního řízení bylo prokázáno, že o vyšší odměny je možno jednat.
473. Dále účastníci řízení ve svých námitkách zpochybnili závěr Úřadu o tom, že dodavatelé, kteří žádali o ukončení Rámcové smlouvy MIAG dále hradili odměnu této společnosti. Tento závěr je prý nejasný a nekonzistentní. Je zřejmé, že pokud smluvní strana pouze požádá o ukončení smlouvy, smlouva stále trvá a obě smluvní strany jsou povinny plnit své smluvní povinnosti. V průběhu řízení nebylo prokázáno, že by kterýkoliv dodavatel hradil odměnu společnosti

MIAG po řádném ukončení smlouvy. U jednotek případů byla podle účastníků řízení opravdu odměna účtována, což se ale prý stalo omylem a bylo to doloženo.²⁰³

474. K výše uvedeným námitkám Úřad uvádí, že Rámcová smlouva MIAG je jasně formulářová smlouva, jejíž smluvní podmínky stanoví jedna smluvní strana a druhá má v rámci principu take it or leave it („ber, nebo nech být“) pouze možnost je přijmout, nebo nepřijmout. Smluvní strana (v tomto případě dodavatelé), která nemá možnost podobu smluvních podmínek ovlivnit, se ocitá ve slabším postavení. Silnější smluvní strana pak tímto způsobem může vnutit slabší straně smluvní podmínky výhodné pro sebe a nevýhodné pro druhou stranu. Tvzení obviněných společností, že dodavatelé mají přístup k jednání o těchto smlouvách, je sice formálně pravdivé, nicméně na vzorku shromážděných smluv se nepotvrdilo, že by si některý z dodavatelů vyjednal jiný rozsah služeb. Pokud jde o naplnění znaku „vynucení“ ten Úřad spatřuje v tom, že využívání základní platformy centrálního zúčtování neumožňuje spárování souhrnné platby pomocí včasné zaslání platebního avíza. V důsledku tohoto technického omezení jsou dodavatelé nuceni uzavřít smlouvu se společností MIAG o zpoplatněných službách.
475. Pokud jde o tvrzení, že Rámcovou smlouvu MIAG lze vypovědět bez přímého dopadu na dodávky zboží do společnosti MAKRO, pak s tímto tvrzením se lze ztotožnit a Úřad ani nic takového netvrdí. Pokud jde o ukončení Rámcové smlouvy MIAG a zjištěných pokračujících platbách, tak o těchto skutečnostech existují důkazy ve správním spise. Jedná se o předložené výpovědi a tabulku s realizovanými platbami i po uplynutí výpovědní doby. Lze také poukázat na doložené přílohy obviněných společností, které na podporu svých tvrzení předložily seznam 12 dodavatelů, kteří v období od 1. 1. 2016 do 31. 12. 2019 vypověděli smlouvu se společností MIAG. Nicméně z uvedeného seznamu dále vyplynulo, že tito dodavatelé odváděli společnosti MIAG platbu i několik měsíců po ukončení jejich vzájemného vztahu.
476. Obviněné společnosti dále uvedli, že jim není zřejmé, k čemu se vztahuje odstavec 227 sdělení výhrad, ve kterém je napsáno, že neuzavřením Rámcové smlouvy MIAG se dodavatelé vystavují problémům s odběrem svého zboží.²⁰⁴ K této námitce Úřad velmi stručně uvádí, že v odstavci 227 sdělení výhrad byl tento závěr uveden omylem a v argumentaci obsažené v tomto rozhodnutí se již nevyskytuje.
477. Obviněné společnosti dále namítly, že až na některá tvrzení dodavatelů, nebylo prokázáno, že by systém centrálního zúčtování přinášel dodavatelům výrazné komplikace, kdy o této skutečnosti svědčí více než 200 dodavatelů společnosti MAKRO, kteří nemají uzavřenou Rámcovou smlouvu se společností MIAG. Možnost porovnávat jiné nabídky na trhu není dodavatelům znemožněna, ani být znemožněna z povahy věci nemůže, neboť společnost MIAG nemá jakoukoliv kontrolu nad dodavateli. Volba dodavatelů, zda Rámcovou smlouvu se společností MIAG uzavřou, není omezena, stejně tak jako není omezena jejich možnost o smlouvě jednat a již uzavřenou smlouvu bez udání důvodů vypovědět, a to bez následků na obchodní vztah se společností MAKRO.²⁰⁵

²⁰³ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 2020.

²⁰⁴ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 2020.

²⁰⁵ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 2021.

478. K uvedeným námitkám Úřad uvádí, že na základě písemných dokumentů (myšleno smluv uzavřených mezi účastníky řízení) jednoznačně prokázal, že dodavatelům, kteří nevstoupili do smluvního vztahu s MIAG, nejsou před uskutečněním souhrnné platby zasílána platební avíza. Tato skutečnost je, navzdory více či méně srozumitelným výpovědím dodavatelů, jednoznačně doložitelná. Úřad nepochybně to, že zde existuje skupina dodavatelů, kteří Rámcovou smlouvu MIAG uzavřenou nemají, ale jak již uvedl shora, jedná se veskrze o nadnárodní dodavatele, kteří jsou s to si na základě své vyjednávací síly vyjednat zvláštní podmínky, nebo o regionální dodavatele, kteří dodávají své zboží nepravidelně. Uvedené však nic nemění na tom, jakým způsobem je nastavena kontraktace mezi účastníky řízení a dodavatelem a jakým způsobem je nastavený systém centrálního zúčtování.
479. Obviněné společnosti dále ve svých námitkách uvedly, že Úřad k posouzení materiální stránky neuvedl fakticky nic. Úřadem vytykána jednání nemohou dosahovat nezbytného stupně společenské nebezpečnosti.²⁰⁶
480. K této výtce Úřad stručně konstatuje, že v běžných případech, pokud Úřad dospěje k závěru o naplnění formálních znaků skutkové podstaty, se předpokládá, že dochází i k naplnění potřebného stupně společenské škodlivosti přestupku. Úřad v šetřené věci neshledal, že by existovaly okolnosti, které by potřebný stupeň nebezpečnosti snižovaly a opodstatňovaly tak závěr o neexistenci materiální stránky a tím pádem i o neexistenci přestupků.

XI. Stanovení správního trestu

481. Podle ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) zákona o významné tržní síle se odběratel, který má významnou tržní sílu, dopustí přestupku tím, že sjednává nebo uplatňuje smluvní podmínky, které vytvářejí výraznou nerovnováhu v právech a povinnostech smluvních stran dle ustanovení § 4 odst. 1, 2 písm. a) a dále tím, že v rozporu s ustanovením § 4 odst. 1, 2 písm. i) cit. zákona diskriminuje dodavatele sjednáváním nebo uplatňováním rozdílných smluvních podmínek pro nákup nebo prodej služeb s nákupem nebo prodejem potravin souvisejících při srovnatelném plnění, bez spravedlivého důvodu. Podle § 8 odst. 3 zákona o významné tržní síle se za přestupek podle § 8 odst. 1 zákona o významné tržní síle uloží pokuta do 10.000.000 Kč nebo 10 % z čistého obrátu dosaženého odběratelem za poslední ukončené účetní období. Podle ustanovení § 8 odst. 4 písm. b) je-li pokuta podle odstavce 3 ukládána nákupní alianci nebo jejím členům, počítá se z úhrnu čistých obrátů dosažených jejími členy za poslední ukončené účetní období.
482. V případě jednání nákupní aliance stanoví zákon o významné tržní síle v ustanovení § 4 odst. 2 pravidlo, že při určení výše pokuty se vychází z úhrnu čistých obrátů dosažených jejími členy za poslední ukončené období. Úřad však toto ustanovení v předmětném správním řízení neaplikuje, a to s ohledem na skutečnost, že správní řízení je vedeno s obchodními společnostmi jakožto samostatnými právníckými osobami. Úřad proto postupoval standardně a pokutu uložil jednotlivě každému účastníku řízení.

---

²⁰⁶ Spis sp. zn. ÚOHS-S0419/2019/TS, čísla listů: 2021.

483. Při určení výše pokuty Úřad přihlédl k povaze a závažnosti přestupků, zejména ke způsobu jejich spáchání, významu a rozsahu jejich následků, okolnostem spáchání a délce doby trvání protiprávního jednání. Úřad zohlednil rovněž význam zákonem chráněného zájmu, který byl přestupky dotčen, dále přitěžující a polehčující okolnosti, zohledněna byla rovněž povaha činnosti obviněných a uskupení společností v nákupní alianci.
484. Úřad při stanovení výše pokuty vycházel z typové a individuální závažnosti přestupku. Pro určení míry typové závažnosti je podstatné, že se obviněné společnosti podle shora rozvedených závěrů dopustily přestupků dle § 8 odst. 1 písm. a) zákona o významné tržní síle, tj. zneužití významné tržní síly, které je z hlediska výše ukládaných sankcí, ale i z pohledu účelu zákona [§ 1 odst. 1 písm. a) zákona o významné tržní síle] nejzávažnějším deliktem podle zákona o významné tržní síle.
485. Pro určení individuální závažnosti přihlédl Úřad ke konkrétním zjištěním v šetřené věci. Dodavatelé sjednávali s obviněnými společnostmi nejprve Rámcovou smlouvu MAKRO, následně Rámcovou smlouvu MIAG na první pohled dobrovolně. Kvůli významné tržní síle obviněných nicméně může být představa o této dobrovolnosti mylná. Dodavatel se totiž zpravidla rozhoduje mezi přistoupením na smluvní podmínky, které jsou mu nabídnuty, a možným omezením nebo rovnou ukončením vzájemné spolupráce, která by vedla k zásadnějšímu snížení jeho tržeb. Pozice gatekeepera zaujímaná obviněnými společnostmi tak způsobuje, že dodavatelsko-odběratelský vztah je z hlediska vyjednávacích pozic asymetrický, dopředu vychýlený ve prospěch obviněných. Ty si mohou dovolit vůči své protistraně z hlediska smluvních podmínek mnohem víc, než by mohl odběratel bez významné tržní síly. Právě tuto možnost vyplývající z vysoké vyjednávací síly obviněné dle hodnocení Úřadu využily při způsobu, jakým nastavily podmínky kontraktace s dodavateli a podmínky základní platformy centrálního zúčtování. Na počátku smluvního vztahu se dodavatelé společnosti MAKRO nacházeli v prokazatelné informační nouzi o parametrech systému centrálního zúčtování. Následně, poté, co zjistili, že základní platforma neumožňuje včasné spárování souhrnných plateb, byli velmi jednoduše nasměrováni k uzavření Rámcové smlouvy se společností MIAG a placení celého balíčku služeb, ze které navíc nelze zvolit jen některou dílčí službu. Odměnu za poskytovaný balíček služeb navíc dodavatelé platí v různé výši, ačkoliv neexistují transparentní kritéria, proč tomu tak je.
486. Při určování míry závažnosti jednání Úřad musel vzít v úvahu činnost obviněných společností uskupených do nákupní aliance. Spolupráce obou společností byla činěna pokud možno skrytě a velmi sofistikovaným způsobem ve snaze zastříť pravý záměr jejich jednání (blíže popsáno shora) a vyhnout se možné odpovědnosti za své jednání. Společnost MAKRO dodavatele při sjednávání Rámcové smlouvy nasměrovala na společnost MIAG poskytující účetní služby. Plnohodnotnou informaci v písemné podobě, která by dodavatelům umožnila poznat fungování základní platformy centrálního zúčtování, však do smluvních dokumentů nezahrnula. Obě společnosti následně na základě vzájemné spolupráce zvolily takové nastavení základní platformy centrálního zúčtování, aby dodavatelům vznikalo technické omezení spočívající v nemožnosti včasného spárování souhrnných plateb a identifikačních údajů. Činnost obou společností tvoří jednotlivé články řetězu, kdy nejprve společnost

MAKRO získá kmenová data svých dodavatelů, které může sdílet se společností MIAG po uzavření dodavatelské smlouvy. Společnost MIAG provozuje pro společnost MAKRO centrální zúčtování, které společnosti MAKRO výrazně usnadňuje její podnikatelskou činnost, zefektivňuje procesy a zefektivňuje využívání zdrojů. V důsledku nastavení základní platformy centrálního zúčtování se dodavatelé ocitají před volbou – buď zaplatím za balíček služeb společnosti MIAG nebo strpím zasílání platební avíz s časovým odstupem a vynaložím zvýšené náklady na administrativu spojenou s párováním plateb. Společnou činností účastníků řízení tak dochází k odčerpávání finančních prostředků ze strany dodavatelů na stranu odběratele s významnou tržní silou.

487. Úřad se dále musel zabývat tím, jak se jednotlivé společnosti jakožto členové nákupní aliance podílely na činnosti této nákupní aliance, zda některá ze společností měla iniciační úlohu apod. Úřad v tomto směru nezjistil, že by se některá ze společností podílela větší měrou na jednání nákupní aliance jako celku, proto dospěl k závěru, že jednání obou společností je rovnocenné.
488. Úřad dále při určování individuální závažnosti zohlednil skutečnost, že non-food zboží činí na celkových tržbách společnosti MAKRO [obchodní tajemství: výše poplatku].
489. Úřad se zabýval i následkem vytýkaného jednání, přičemž ten spatřoval především ve velkém počtu dodavatelů, kterých se jednání účastníků řízení dotklo, resp. zasáhlo do jejich majetkové sféry. Výčet dotčených dodavatelů je obsažen v příloze tohoto rozhodnutí. I když Úřad oproti sdělení výhrad snížil počet dotčených dodavatelů o cca [obchodní tajemství: počty dodavatelů] v každém šetřeném roce, je dopad šetřených praktik stále plošný a zasahuje významnou část portfolia dodavatelů společnosti MAKRO.
490. Důležitou skutečností při zjišťování míry závažnosti jednání je rovněž doba, po kterou byla daná praktika uplatňována. Úřad v rámci tohoto přestupkového řízení zjistil, že obviněné společnosti uplatňovaly nekalé obchodní praktiky od 1. 10. 2016 do 24. 2. 2020 tj. ke dni přetržení trvání tohoto skutku. Podklady obsažené ve správním spise pak dokládají, že v uvedené době příslušní dodavatelé uvedení v příloze tohoto sdělení výhrad, skutečně odvedli poplatek za účetní službu společnosti MIAG. Vytýkané jednání obviněných společností tedy v tomto případě trvalo nejméně 41měsíců.
491. Úřad přihlédl k jedné polehčující okolnosti. Obviněné společnosti po celou dobu správního řízení s Úřadem aktivně spolupracovaly, poskytovaly mu veškeré vyžadované informace a aktivně se snažily objasnit své chování v kontextu vytýkaných skutků, čímž umožnily efektivnější postup ve správním řízení.
492. K tíži obviněných společností naopak jde, že se dopustily souběžně dvou přestupků. Úřad proto musel zohlednit skutečnost, že hodlá ukládat správní trest za souběh přestupků, o kterých je vedeno společné řízení, a přihlédnout k zásadě absorpční, podle níž se za více přestupků téhož účastníka řízení projednávaných ve společném řízení uloží sankce podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji postižitelný. V rámci tohoto rozhodování se tedy Úřad také zabýval významem obou možných porušení zákona.

493. S ohledem na právní zájem a následek protiprávního jednání považuje Úřad první skutek spočívající ve sjednávání a uplatňování smluvních podmínek, které vytvářejí výraznou nerovnováhu v právech a povinnostech smluvních stran za významnější. Primárním cílem zákona o významné tržní síle je napravit nerovnost vyjednávacích pozic v dodavatelsko-odběratelských vztazích v rámci trhu nákupu potravin za účelem dalšího prodeje v České republice tím, že slabší smluvní straně je poskytována ochrana. Odběratel nesmí zneužít svého postavení na trhu a vynutit si na dodavatelích smluvní podmínky pro nákup nebo prodej služeb s nákupem nebo prodejem potravin souvisejících, které zvýhodňují jeho pozici na úkor svých smluvních partnerů a které bez spravedlivého důvodu omezují smluvní volnost slabší smluvní strany, aniž by k takovému postupu byl dán spravedlivý důvod. Sjednané nerovnovážné smluvní podmínky nesmí sloužit jako faktický nástroj pro dosažení výhody v rámci dodavatelsko-odběratelského vztahu.²⁰⁷ Tento chráněný právní zájem obviněné společnosti svým jednáním porušily.
494. Úřad proto v souladu se zásadou absorpce uložil pokutu za přestupek nejpřísněji postižitelný, ke spáchání druhého přestupku následně přihlédl jako k přitěžující okolnosti.
495. Podle § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky má Úřad při ukládání pokuty právnickým osobám přihlídnout k povaze činnosti těchto právnických osob. Povaha činnosti obviněných společností primárně vyplývá z údajů v obchodním rejstříku, přičemž bližším popisem činnosti obou společností se Úřad zabýval v části I. týkající se zahájení a průběhu správního řízení. Ve vztahu k ukládané pokutě Úřad v tomto bodě dospěl ke standardním zjištěním, že obě společnosti je nutné podřadit pod působnost zákona o významné tržní síle (blíže viz shora).
496. S ohledem na všechny uvedené skutečnosti, posoudil Úřad jednání obviněných společností podle míry závažnosti jako přestupek se střední mírou závažnosti.

Námítky účastníků řízení ke správnímu trestu

497. Obviněné společnosti ve svém vyjádření ze dne 12. 3. 2021 namítly, že se Úřad dostatečně nevypořádal s otázkou závažnosti přestupků. K typové závažnosti účastníci řízení uvedli, že není zřejmé na základě, čeho Úřad jejich jednání hodnotí jako nejzávažnější.
498. K typové závažnosti Úřad doplňuje, že zákon o významné tržní síle v ustanovení § 4 odst. 2 nebo 8 odst. 3 nerozlišuje (např. ve smyslu různých horních sazeb pokuty), která ze zde vymezených nekalých obchodních praktik je závažnější, a ani správní praxe se v tomto směru doposud nevyvinula. Obecně lze dospět k závěru, že správní delikty spočívající v nesjednání povinné náležitosti smlouvy ve smyslu § 3a písm. a) až e) zákona o významné tržní síle a správní delikt spočívající v nesjednání smlouvy písemně [ustanovení § 8 odst. 1 písm. d) zákona o významné tržní síle] mohou být delikty méně závažné než zneužití významné tržní síly ve smyslu ustanovení § 4 zákona o významné tržní síle. U prvně zmíněných správních deliktů totiž v důsledku nesplnění zákonných povinností nemusí nutně dojít ke zneužití tržní

²⁰⁷ Ústavní soud, Pl. ÚS 30/16-2, [ÚS 444/2020].

moci odběratele vůči dodavatelům a nesjednání povinné náležitosti smlouvy či porušení písemnosti smlouvy samo o sobě nemusí představovat škodlivý následek pro dodavatele. Protože jednání účastníků řízení nebylo hodnoceno jako formální porušení ustanovení § 3a je typově řazeno do kategorie závažnějších přestupků.

499. Účastníci řízení dále nesouhlasili se závěry Úřadu k individuální závažnosti jejich jednání. Ve svých námitkách však opětovně shrnují již mnohokrát uplatněné argumenty k předchozím částem sdělení výhrad, proto se Úřad jimi na tomto místě znovu nezabývá a odkazuje na příslušné pasáže shora.
500. Obviněné společnosti dále namítly, že Úřad nepostupoval správně ani ve vztahu k posouzení rozsahu následku jejich jednání, konkrétně nesouhlasili s počtem údajně poškozených dodavatelů potravin. Úřad totiž vycházel ze závěru, že poškození byli automaticky všichni dodavatelé, kteří měli ve sledovaném období uzavřenu smlouvu se společností MIAG, v rámci správního řízení však oslovil pouze část těchto dodavatelů, a vůbec nezohlednil odpovědi těch dodavatelů, kteří se o placené spolupráci vyjádřili pozitivně. Úřad ve sdělení výhrad ani neuvedl, jaký byl přesný klíč pro zařazení mezi poškozené dodavatele potravin. Úřad dále neuvedl, na základě čeho své závěry paušalizuje vůči dodavatelům potravin vyjmenovaných v příloze, protože vůči většině z nich neučinil v rámci správního řízení žádný úkon.
501. Úřad k této námitce konstatuje, že počet dodavatelů zařazených do příloh tohoto rozhodnutí se odvíjí od tabulek poskytnutých společností MIAG. Úřad však musel tyto tabulky kontrolovat, přičemž zjistil, že ne všichni uvedení dodavatelé jsou buď dodavatelé potravin, nebo jsou usazeni na území ČR nebo aktivně vyvíjejí podnikatelskou činnost (tj. nebyli zrušeni), apod. Na základě toho dospěl k takovému počtu dotčených dodavatelů, který je obsažen v přílohách. Pokud jde o plošný charakter vytýkaného jednání, Úřad na základě všech shromážděných důkazů považuje za prokázané, že se účastníci řízení dopustili jednání vůči velkému počtu dodavatelů. Úřad své závěry nepodložil pouze výpověďmi osloveného vzorku dodavatelů, ale především písemnými podklady, zejména smlouvami, na základě kterých plyne shodný postup účastníků řízení vůči velké části portfolia dodavatelů společnosti MAKRO. Konečně pokud jde o výtku, že Úřad nepracoval s pozitivními ohlasy na centrální zúčtování, ta se také nezakládá na pravdě. Úřad samozřejmě vnímá, že centrální zúčtování jako takové je nebo může být přidanou hodnotou pro všechny zúčastněné strany, Úřad také vnímá, že na trhu existují dodavatelé, kteří využijí služby nabízené společností MIAG. Předmětem šetření však nebyla kvalita služeb, příp. nastavení přiměřenosti odměny za poskytované služby, ale vzniklá smluvní nerovnost mezi účastníky řízení a jejich dodavateli a diskriminace jednotlivých dodavatelů mezi sebou na základě netransparentně nastavených kritérií pro stanovení výše odměny.

XI.a Konkrétní výpočet výše pokuty

502. Přestupky, kterých se obviněné společnosti dopustily, vyhodnotil Úřad jako přestupky se střední mírou závažnosti a základní částku správního trestu stanovil **ve výši** [obchodní

tajemství: vyjádření procentuální výše pokuty z obratu] z čistého obratu každé z obviněných společností.

503. Úřad je při stanovení základní výše pokuty povinen vycházet z čistých obrátů odběratelů s významnou tržní silou za poslední ukončené účetní období (§ 8 odst. 3 zákona o významné tržní síle). S ohledem na provázanost zákona o významné tržní síle s tzv. soutěžní legislativou Úřad čistým obratem za poslední ukončené účetní období rozumí obrat odběratele dosažený za poslední ukončené účetní období (v délce 12 měsíců), ve kterém se odběratel protiprávního jednání dopouštěl. Pokud není v době vyměřování pokuty takové období ukončené, vychází se z bezprostředně předcházejícího ukončeného účetního období. Protože vytýkané skutky jakožto trvající delikty byly přetrženy okamžikem zahájení řízení o přestupku, považoval Úřad za poslední ukončené účetní období časový úsek od 1. 10. 2018 do 30. 9. 2019.
504. U společnosti MAKRO činil čistý obrat za poslední ukončené účetní období od 1. 10. 2018 do 30. 9. 2019 výše [obchodní tajemství: obraty účastníka řízení] Kč.
505. U společnosti MIAG činil čistý obrat za poslední ukončené účetní období od 1. 10. 2018 do 30. 9. 2019 výše [obchodní tajemství: obraty účastníka řízení] Kč (tj. [obchodní tajemství: obraty účastníka řízení]). Vzhledem k tomu, že společnost MIAG nenakupuje zboží, pracoval Úřad s obratem za prodej služeb, a to na území České republiky.
506. V případě stanovení výše pokuty společnosti MAKRO, přihlédl Úřad k již dříve uloženému správnímu trestu ve výši 46.560.000 Kč, který byl Úřadem společnosti MAKRO uložen ve správním řízení sp. zn. ÚOHS-S0356/2018/TS za skutky spáchané v souběhu se skutky šetřenými v tomto správním řízení. Úřad tak zohlednil absorpční zásadu, podle které je při ukládání výše pokuty povinen přihlížet k trestům za sbíhající se přestupky uložené Úřadem již dříve.
507. Závěrem je třeba doplnit, že oproti sdělení výhrad Úřad snížil ve sdělení oznámenou výši pokuty [obchodní tajemství: vyjádření procentuální výše pokuty z obratu]. Důvodem pro tento postup bylo snížení počtu dotčených dodavatelů v důsledku vyhodnocení obratového kritéria na straně dodavatelů ve smyslu čl. 1 Směrnice (blíže odůvodněno v části týkající se použitých právních předpisů shora).
508. Konečná výše pokuty, činí u obviněné společnosti MAKRO částku **83.123.000,-Kč** (slovy: osmdesát tři milionů sto dvacet tři tisíce korun českých) a u obviněné společnosti MIAG částku **316.000,-Kč** (slovy: tři sta šestnáct tisíc korun českých). Částky jsou zaokrouhleny na celé tisíce.
509. Výrokem V. Úřad podle ustanovení § 6 odst. 1 zákona o významné tržní síle účastníkům řízení zakázal, aby ode dne právní moci tohoto rozhodnutí zneužívali svou tržní sílu způsobem popsaným ve výrocích I. a II. tohoto rozhodnutí.

510. Výrokem VI. a VII. Úřad účastníkům řízení uložil opatření k nápravě. Obou účastníků řízení shodně se týká povinnost informovat dodavatele o tom, že byli shledáni vinnými přestupky popsány ve výrocih I. a II. tohoto rozhodnutí. Společnosti MAKRO uložil Úřad povinnost zanést do smluvní dokumentace příslušná ustanovení, ve kterých by byl podrobně popsán systém centrálního zúčtování a veškeré jeho funkcionality vztahující se k administraci plateb za zboží dodané dodavateli. Společnosti MIAG Úřad uložil povinnost, aby dodavatelům společnosti MAKRO umožnila výběr jednotlivých služeb účetního charakteru. Úřad v neposlední řadě stanovil ke splnění opatření k nápravě příslušné lhůty.
511. Účastníci řízení provedou úhradu pokuty na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj, číslo účtu **3754-17721621/0710**, jako variabilní symbol uvedenou identifikační číslo konkrétního účastníka řízení. Uložená pokuta je splatná do 90 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí.
512. Protože společnosti MAKRO a MIAG vyvolaly správní řízení porušením své právní povinnosti, a protože se vzhledem k počtu oslovovaných subjektů, délce řízení, obsáhlosti správního spisu jednalo o zvláště složitý případ, uložil Úřad každému z účastníků řízení povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši **3 500,- Kč**. Náklady řízení se hradí na účet Úřadu vedený u České národní banky, číslo účtu 19-24825621/0710 (variabilní symbol 2021010419 pro společnost MAKRO, variabilní symbol 202102419 pro společnost MIAG). Paušální částka nákladů řízení je splatná ve lhůtě do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Námítky účastníků řízení ke konkrétní výši pokuty

513. Obviněné společnosti ve svých námítkách ze dne 12. 3. 2021 uvedly, že Úřad zcela rezignoval na jakékoliv bližší objasnění toho, jak vůbec dospěl k uvedenému základu pro uložení pokuty a co všechno zohlednil při jeho stanovení. Takový závěr Úřadu je absolutně nepřezkoumatelný. Účastníci řízení mají za to, že míra závažnosti by měla vždy reflektovat nejen „typologickou“ závažnost přestupku, ale zcela nepochybně i individuální závažnost přestupku, kdy by měla být vyhodnocována předvídatelně tak, aby bylo zřejmé, že Úřad nepostupuje svévolně a neodůvodněně a skutečně vždy zohledňuje jednotlivé aspekty stíhaného jednání.
514. Obviněné společnosti také ve svých námítkách uvedly, že Úřad označil jejich jednání jako jednání se střední mírou závažnosti, což je absolutně nepřiměřené povaze a rozsahu vytýkaného jednání. Obviněné společnosti dále také uvedly, že Úřad ukládá společnosti MAKRO pokutu založenou na nesprávném základě, když vychází z čistého obratu za období od 1. 10. 2018 - 30. 9. 2019. Uvedený obrat totiž nepředstavuje obrat společnosti MAKRO za prodej potravin a služeb s tím souvisejících, ale též ostatní provozní výnosy, výnosové úroky, ostatní finanční výnosy atd.
515. K těmto námítkám Úřad uvádí, že ustanovení § 8 odst. 1 zákona o významné tržní síle vymezuje přestupky odběratelů s významnou tržní silou. V prvních dvou případech se jedná o porušení hmotněprávních zákazů v podobě zneužití významné tržní síly a nesjednání

povinných náležitostí smlouvy a v následujících nesplnění závazků a nesplnění opatření k nápravě. V odstavci 2 příslušného ustanovení § 8 zákona o významné tržní síle jsou stanoveny tzv. procesní přestupky. Za hmotněprávní přestupky zákon předpokládá vyšší pokutu než za přestupky procesní. Žádné bližší rozdělení podle míry závažnosti zákon o významné tržní síle nestanoví. Úřad tedy obecně za méně závažné delikty považuje porušení ustanovení § 3a a za závažné delikty porušení ustanovení § 4 jakožto zneužití tržní síly. K typové závažnosti (nad rámec zdůvodnění shora) zákon sám ani důvodová zpráva ničeho neuvádí. Rozhodné však je, že Úřad postupuje ve všech šetřených kauzách jednotně, tj. typově hodnotí jako méně závažné formální porušení § 3a a jako mnohem závažnější zneužití významné tržní síly některou z forem uvedených v § 4 odst. 1, 2.

516. Výše sankce v případě zneužití významné tržní síly je upravena v ustanovení § 8 odst. 3 v rozpětí 10 mil. Kč nebo 10 % z čistého obrátu dosaženého odběratelem za poslední ukončené účetní období. Zároveň platí, že částka vyjádřená absolutní hodnotou nevyjadřuje horní hranici pro uložení pokuty. Z tohoto vyplývá, že případná pokuta může hranici 10 mil. Kč překročit za předpokladu, že nepřekročí limit stanovený % z čistého obrátu. V případě pokut ukládaných za hmotněprávní delikty lze s ohledem na povahu obviněných společností, tedy odběratelů s významnou tržní silou a aktivních podnikatelských subjektů považovat za prakticky samozřejmé, že pokuta bude ukládána procentem z obrátu a horní hranicí pokuty bude právě 10 % z ročního obrátu²⁰⁸. Pokutu až do výše 10 mil. Kč Úřad ukládá v situacích, kdy ukládá pokutu organizaci, která není založena za účelem generování zisku, příp. fyzickým osobám.
517. Úřad pak konkrétně při výpočtu základní částky pokuty použil čistý obrat za poslední ukončené účetní období v době trvání skutků. Tento postup kopíruje dlouhodobou praxi soutěžního úřadu a je v souladu s judikaturou správních soudů.²⁰⁹ V dosavadních rozhodnutích Úřad neřešil otázku přetržení trvajících přestupků, resp. k přetržení trvání docházelo buď vydáním sdělení výhrad, nebo dnem, kdy Úřad obstaral poslední důkaz vztahující se k šetřenému skutku. Úřad proto v dřívějších rozhodnutích pracoval s obratem za poslední ukončené účetní období před vydáním rozhodnutí. S ohledem na změnu judikatury správních soudů a tím způsobenou změnu v trvání přestupků, musel přistoupit k užití obrátu za období, kdy skutek trval a kdy měli účastníci řízení prospěch ze své protiprávní činnosti.
518. Úřad dále zdůrazňuje, že ve fázi sdělení výhrad má Úřad povinnost informovat účastníky řízení o výši uložené pokuty, což Úřad učinil. Zároveň Úřad seznámil účastníky řízení se základními kritérii pro stanovení správního trestu a konkrétní výše pokuty. Podrobnější zdůvodnění je učiněno v tomto rozhodnutí.
519. Dále Úřad uvádí, že dle ustanovení § 8 odst. 3 písm. a) zákona o významné tržní síle je Úřad povinen při stanovení výše pokuty vycházet z čistého obrátu odběratele s významnou tržní silou. Toto ustanovení zákona tak zcela jasně ukládá Úřadu, z jakého základu musí při výpočtu výše pokuty vycházet. Tvzení obviněných společností, že by měl Úřad vycházet z údajů představujících obrat za prodej potravin a služeb s tím souvisejících, který je

²⁰⁸ Kindl, J., Koudelka, M. Zákon o významné tržní síle. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 301.

²⁰⁹ Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Afs 57/2011-1174, [NSS 8903/2013].

oproštěn od ostatních provozních výnosů, výnosových úroků, ostatních finančních výnosů atd., je pravděpodobně založeno na předchozí rozhodovací praxi, kde Úřad stanovil pokutu právě z tohoto uvedeného základu (Kaufland 2013). Správní řízení v této věci však bylo zahájeno po novele zákona o významné tržní síle provedené zákonem č. 50/2016 Sb. a je vedeno podle aktuálně platných a účinných právních předpisů. Čistým obratem se podle ustanovení § 1d, odst. 2 zák. č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, rozumí *výše výnosů snížená o prodejní slevy, dělená počtem započatých měsíců, po které trvalo účetní období, a vynásobená 12*. Ve vyhlášce č. 500/2002 Sb., příloze 2 je pak obsažen konkrétní výpočet čistého obratu. Pokud jde o podíl obratu za non-food zboží na celkovém čistém obratu společnosti MAKRO, Úřad se tímto údajem zabývá (což je zřejmé i z předchozích rozhodnutí) a zohledňuje tuto skutečnost při stanovení míry závažnosti jednání a základního procenta konkrétní výše pokuty.

520. Obviněné společnosti dále ve svých námitkách uvedly, že výše pokuty je stanovena v rozporu s dosavadní praxí Úřadu. Zatímco v případě správního řízení s nákupní aliancí REWE Úřad stanovil základ ukládané pokuty ve výši 0,35% procenta z obratu odběratelů, v posuzovaném případě vycházel z hodnoty [obchodní tajemství: vyjádření procentuální výše pokuty z obratu] z obratu společnosti MAKRO. Pokud by Úřad postupoval vždy stejně a nestranně, nezbylo by mu než stanovit výpočtový základ pro pokutu účastníků řízení ještě mnohem nižší než v předchozích případech.
521. Obviněné společnosti dále uvedly, že pokuta byla stanovena v rozporu s dosavadní praxí Úřadu a v rozporu s principem legitimního očekávání účastníků řízení a předvídatelnosti správních rozhodnutí. Za tímto účelem předložily obviněné společnosti ve svém vyjádření tabulku srovnání uložených pokut ve dvou kauzách, a to ve správním řízení se společností Kaufland z roku 2013 a ve správním řízení s nákupní aliancí REWE z roku 2019. Všechna ostatní řízení podle názoru účastníků řízení skončila schválením závazků odběratele, byť porušení významné tržní síly bylo citelně vyšší, než by tomu bylo v posuzovaném případě, pokud by skutečně Úřadem bylo účastníkům řízení prokázáno spáchání přestupku.
522. Porovná-li Úřad zmíněné dvě kauzy (REWE a nyní šetřenou věc), nelze než konstatovat, že protiprávní jednání nákupní aliance REWE se dotklo poněkud menšího počtu dodavatelů, než je tomu v nyní projednávaném případě. To je nejvýraznější rozdíl. Dále je třeba uvést, že ve správním řízení s nákupní aliancí REWE se uplatnil institut narovnání, účastníci řízení se ke svému jednání doznali a výsledná výše pokuty jim byla snížena o 20%. Pokud jde o společnost MAKRO, ta již byla v minulosti Úřadem v rámci jiného správního řízení postižena, a to rovněž za dva přestupky spáchané v souběhu. Ačkoliv se nejedená o recidivu, je souběh přestupků další okolností, kterou je nutné při stanovování výše pokuty zohlednit. Srovnání tohoto správního řízení s kauzou společnosti Kaufland pak není případné vůbec, jednak se jednalo o správní řízení vedené před novelou č. 50/2016 Sb., tedy v době, kdy se praxe Úřadu poměrně odlišovala od praxe po této novele, jednak se tato kauza stále nachází v řízení před správními soudy a závěry Úřadu nebyly doposud potvrzeny.
523. Úřad dále uvádí, že existují další rozhodnutí vydaná po roce 2016, v nichž byla účastníkům řízení uložena pokuta, a to zejména správní řízení se společností MAKRO (2019) a správní

řízení se společností Hruška (2020), které je dosud nepravomocné. Porovnáním příslušných pasáží těchto rozhodnutí však Úřad dochází k závěru, že rozhoduje konzistentně, předvídatelně a v souladu s legitimním očekáváním dozorovaných subjektů.

524. Obviněné společnosti dále zásadně nesouhlasily s výší pokuty, kterou jim Úřad hodlá uložit. Tvrdily, že je naprosto nepřiměřená rozsahu a povaze vytýkaných přestupků a s ohledem na aktuální finanční situaci společnosti MAKRO je i likvidační. Navrhovaná výše pokuty dosahuje [obchodní tajemství: vyjádření procentuální výše pokuty z obratu] násobku výsledku hospodaření společnosti MAKRO za poslední ukončené účetní období.
525. Své námitky účastníci řízení rozvinuli v podání ze dne 26. 4. 2021 poté, co Úřad doplnil podklady pro vydání rozhodnutí o analýzu hospodaření společnosti MAKRO. Obviněné společnosti uvedly, že není pravdou, že by společnost MAKRO [obchodní tajemství: citlivá neveřejná obchodní činnost]. Úřadem předložené závěry v analýze nejsou správné a ani nikterak podložené, naopak se jedná se o podklady, ze kterých vyplývá, že uložená pokuta bude pro společnost MAKRO likvidační.
526. K samotnému výsledku hospodaření společnosti MAKRO za poslední ukončené účetní období, resp. ke snížení kladného výsledku hospodaření v hospodářském roce končícím 30. 9. 2020 oproti hospodářskému roku končícímu 30. 9. 2019 Úřad v návaznosti na obsah výroční zprávy této společnosti uvádí následující.
527. V roce 2020 zaznamenala společnost MAKRO [obchodní tajemství: obraty účastníka řízení]. Sama společnost tuto situaci v rámci výroční zprávy za rok končící 30. 9. 2020 odůvodňuje zejména šířením nákazy koronaviru a opatřeními, která od března 2020 začala přijímat česká vláda. K vybraným položkám, které mají vliv na výsledek hospodaření, Úřad dále uvádí: Dle výkazu zisku a ztráty za rok končící 30. 9. 2020 došlo v běžném (Úřadem sledovaném) účetním období k poklesu tržeb z prodeje výrobků a služeb z částky [obchodní tajemství: obraty účastníka řízení] (rok končící 30. 9. 2019) na částku [obchodní tajemství: obraty účastníka řízení] (rok končící 30. 9. 2020). Dále došlo ke snížení tržeb za prodej zboží z částky [obchodní tajemství: obraty účastníka řízení] (rok končící 30. 9. 2019) na částku [obchodní tajemství: obraty účastníka řízení] (rok končící 30. 9. 2020). Celkem tedy došlo ke snížení tržeb z prodeje výrobků a služeb a za prodej zboží o částku [obchodní tajemství: obraty účastníka řízení]. Tržby z prodeje výrobků a služeb byly nižší o [obchodní tajemství: obraty účastníka řízení] a tržby za prodej zboží se snížily o [obchodní tajemství: obraty účastníka řízení]. Tento pokles je způsoben nižším prodejem potravinového i spotřebního zboží v tuzemsku, nižším prodejem spotřebního zboží v zahraničí i nižší hodnotou prodeje služeb, a to v tuzemsku i v zahraničí. V této souvislosti je vhodné dodat, že zákazníky společnosti MAKRO jsou také restaurace, jídelny, vývařovny, ubytovací zařízení, bary a kluby, provozovatelé kanceláří a v neposlední řadě maloobchodníci, jejichž podnikatelská činnost byla značně utlumena restrikcemi ze strany české vlády zavedenými v souvislosti s pandemií koronaviru. Úřad má však za to, že po ukončení omezení ovlivňujících podnikatelskou činnost na území České republiky lze očekávat značný nárůst tržeb společnosti MAKRO z prodeje výrobků a služeb, jakož i tržeb za prodej zboží.

528. Úřad v ekonomické analýze založené ve správním spise na č.l. 2250–2252 zkoumal celou řadu ekonomických ukazatelů, přihlédl rovněž ke skutečnosti, že společnost MAKRO ve výroční zprávě konstatuje, že ze vztahu s ovládající osobou a osobami ovládanými stejnou ovládající osobou pro ni vyplývají výhody při nákupu a prodeji zboží, poskytování a přijímání služeb a financování. Z právě uvedeného lze mj. dovozovat, že společnost MAKRO je podporována ze strany mateřské společnosti, která zaujímá přední místo na mezinárodním trhu samoobslužného velkoobchodu.
529. Vzhledem k výsledkům hospodaření, jakož i k čistému obratu má Úřad za to, že společnost MAKRO je stabilní a silnou společností, která hospodaří i v období zasaženém pandemií koronaviru se ziskem v řádu desítek milionů korun a obratem v řádu desítek miliard korun, přičemž investuje do dlouhodobého hmotného i nehmotného majetku a navyšuje mzdy svých zaměstnanců.
530. Úřad v souvislosti s námitkami stran likvidačnosti uložené pokuty konstatuje, že vypracoval analýzu hospodaření této společnosti, kterou založil do správního spisu a s jejímž obsahem seznámil účastníky řízení. Ke konkrétním námitkám Úřad uvádí, že v analýze hospodaření společnosti MAKRO zkoumal celou řadu ekonomických ukazatelů hospodářské kondice této společnosti s cílem určit, zda uložená pokuta nemůže být nad finanční možnosti této společnosti. Základem pro posuzování se staly dokumenty, které společnost MAKRO pravidelně vkládá do sbírky listin obchodního rejstříku. Úřad tato data interpretoval standardním způsobem, bez jakékoliv předpojatosti vůči účastníkům řízení.
531. Co se týká v analýze zmíněných očekávání, je třeba uvést, že tato očekávání nejsou postavena na subjektivním přesvědčení Úřadu, ale na bázi objektivních podkladových údajů a konstatování samotného účastníka řízení. Za pochybení Úřadu nemůže být považováno, že zohledněné ukazatele vedou k závěru, že pokuta je pro účastníka řízení nepochybně únosná, stejně jako nemůže být pochybením Úřadu např. to, že společnost MAKRO sama deklaruje, že náleží do nadnárodní skupiny METRO GROUP.
532. To, že účastníci řízení ve svém vyjádření interpretovali tytéž podklady poněkud jiným, značně skeptičtějším způsobem (zejména s ohledem na možné budoucí efekty pandemie covid-19), nijak nezpochybňuje hodnoty objektivně zjištěných ekonomických ukazatelů, z nichž vyplývá, že pokuta nemůže být pro společnost MAKRO likvidační. Úřad tedy konstatuje, že ve správním řízení dostal své povinnosti posoudit možný likvidační charakter pokuty a že ukazatele prezentované v této analýze jednoznačně prokazují, že pokuta ve stanovené výši nemůže být pro účastníka řízení likvidační.

XII. Závěr

533. Úřad dospěl k závěru, že obviněné společnosti postupovaly jako nákupní aliance, která disponuje významnou tržní silou. Shora popsané jednání obviněných společností bylo kvalifikováno jako zneužití významné tržní síly podle § 4 odst. 1, 2 písm. a) zákona o významné tržní síle, podle níž se za zneužití významné tržní síly považuje sjednávání nebo uplatňování smluvních podmínek, které vytváří výraznou nerovnováhu v právech

a povinnostech smluvních stran, a dále jako zneužití významné tržní síly podle § 4 odst. 1, 2 písm. i) zákona o významné tržní síle, podle níž se za zneužití významné tržní síly považuje diskriminování dodavatele sjednáváním nebo uplatňováním rozdílných smluvních podmínek pro nákup nebo prodej služeb s nákupem nebo prodejem potravin souvisejících při srovnatelném plnění, bez spravedlivého důvodu.

534. Naplněním skutkových podstat zneužití významné tržní síly se tak účastníci řízení dopustili přestupků podle ustanovení § 8 odst. 2 písm. a) zákona o významné tržní síle. Za jednání v rozporu se zákonem o významné tržní síle uložil Úřad pokutu, toto jednání účastníkům řízení zakázal a uložil jim opatření k nápravě.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí mohou účastníci řízení podle § 152 odst. 1 a 5 ve spojení s § 83 odst. 1 a § 85 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad. O rozkladu rozhoduje předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Rozklad se podává u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Včas podaný a přípustný rozklad má odkladný účinek.

otisk úředního razítka

JUDr. Petr Solský
místopředseda Úřadu

Obdrží:
Becker a Poliakoff, s.r.o.
Mgr. Jiří Brož
U Prašné brány 1078/1
110 00 Praha 1

Přílohy: Seznam dodavatelů

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy

